

مۇقەددەمە

تارىخ چاقى چۆگىلەيدۇ شىىددەتلىك، اىنداھىۋە
جاڭلانماقتا دۇنيا بۈگۈن تەۋەرەشىتەن ھلب پەزىدە
قۇل قىلدۇنغان مەملىكە تىلەر، مىللەتلىرى،
قۇدرەت تېپىپ ئۇلغايماقتا كۈرەشىتە،
كۈرەش بىلەن ئىزلىمەكتە بۇلانغان —
هوقۇقىنى، ھۆرلتىگىنى، بەختىنى.
ئۆز توغىنى كۆتەرمەكتە دۇنيادا،
جەڭلەر ئارا ئالىغا باشلاپ خەلقىنى،
قارا تۈندەك زۇلمەت يېيىپ زاۋاللىق،
تەمتىرەتتى زوراۋانلار ئەھلىنى.
چىلىشلارنىڭ ئالىم شۇمۇل بودىنى،
لىكشىتەماقتا جاھانگىرلار تەختىنى.
ئادالەتسىز ۋە بىۋاپا ئەسەرلەر،
بولدى ئۇلار كەڭچى جاھاننىڭ خاقانى.
هوقۇق، بايلىق، ھاكىمىيەت شۇلاردا،
ۋە زامانمۇن ئاشۇلارنىڭ زامانى.
ئېلىپ بېرىپ، قارا قېلىق، ئىستىلا،
مۇستەملىكە قىلدى نۇرغۇن دۆلەتنى.
زورلۇق بىلەن قىلدى يۈرتسىز، ۋەتەنسىز.

ئۇز ۋەتنى بولغان كۆپلەپ ھىللەتنى.
بۇلاپ - قالاپ ئاجىز كىچىك ئەللەرنى،
رەزدلى، قەبىھ، جىنايەتلەك ئىش قىلدى.
يەر يۈزىنى بوياب قىزىل قان بىلەن،
سانسەز ھايىت باھارىنى قىش قىلدى.

ئىنسانىيەت تارىخىغا قاراڭلار!

قانىلار بىلەن يېزىلغاندۇر ھەر بېتى.

قۇرلىرىدا نالە - پەرييات ھىللەمۇ -

خەزەپ بىلەن ياشىراپ تۇرار شۇ بېتى.

كۈرهش مەۋجۇت زۇلۇم بولسا قايدەردە،

كەلدى ئەمدى ئەرك - ئازاتلىق نۇۋەتى.

قۇل خەلقىلەر كۆتسىرىلىدى ئويغىنىپ،

قاينىپ - تېپىپ شىجائىتى، جۇرئىتى.

تارىخ چاقى چۆكىنلەيدۇ شىددەتلەك،

جانلانماقتا دۇنيا بۈگۈن تەۋرىشتە.

ئاجىز، كىچىك مەھىلەتكەتلەر، ھىللەتلەر،

قۇدرەت تېپىپ ئۇلماخىماقتا كۈرەشتە.

يېزىلگەذلەر كۆتەرمەكتە قەددىنى،

روناق تېپىپ بۇ مۇقەددەس ئىسیاندا،

جهىلەر ئارا مەشىئەل بولۇپ چوغىلىنىپ،

يېڭى تائىدەك نۇر چاچماقتا جاھازدا،

ئۇتتۇردا دېڭىز بويلىرىدا نۇرلاندى،

بۇ كۈرەشنىڭ بىر مەشىلى پەلەستىن،

پەلەستىنىڭ باتتۇر ئوغۇل - قىزلىرى،

دېجات يۈلى ئىزلىمەكتە كۈرەشتىن،

شان - شۆھەرتلىك چەلەشلىرى ئۇلارنىڭ

هایا جانغا سالدى بۇتون دۇنیانى.

ھەفقاتىيەت ۋە ئادالەت ئالىمى،

مەدەت بېرىپ قوللىماقتا ئۇلارنى.

ئەكس سادا بەردى مېنىڭ قەلبىمە،

ئۇلار ئېلىپ بارغان جەڭلەر بورانى.

بوران سۈپەت مەسىرالاردىن گۈل تىزىپ،

قوشاق قېتىپ ئۇلۇغلايىھەن ئۇلارنى.

ئارقىسىت بىلەن بىلەن ئەنلىك سالىڭ

قوغلاپ ئەنلىك بىلەن بىلەن ئەنلىك نەسەك

مەلىخىل بېتىپ ئەنلىك بىلەن بىلەن ئەنلىك نەسەك

قەھىزىلەنگىن بىلەن بىلەن ئەنلىك نەسەك

قوغلاپ كېلىپ ئەنلىك بىلەن بىلەن ئەنلىك نەسەك

دەھىنتىپ ئەنلىك بىلەن بىلەن ئەنلىك نەسەك

دۇلۇق ئەنلىك بىلەن بىلەن ئەنلىك نەسەك

ئايال باقار بىلەن بىلەن ئەنلىك نەسەك

كۆزلىرىدە بىلەن بىلەن ئەنلىك نەسەك

كۆز ئەنلىك بىلەن بىلەن ئەنلىك نەسەك - بىلەن

ئۇرۇش ئۇرس ئار بىلەن بىلەن ئەنلىك بىلەن

ئار - ئەندىرىن ئەنلىك بىلەن بىلەن ئەنلىك سالىڭ

بۇنان ئاردىن بىلەن بىلەن - كەنگىز دەلىخەز - ئار

ئاخىرىنى دەھىنلىشتىپ قىشقاڭ ئەنلىك بىلەن ئەنلىك

بىلەن بىلەن ئەنلىك بىلەن بىلەن ئەنلىك سالىڭ

کاشقىڭىز ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك
 ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك
 ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك
 ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك
 1. باپ
 ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك

ئەلی بۇۋا

شامال قارا بۇلۇتلارنى ئۈچۈرۈپ،
 ئاسماڭ بويلاپ ئېلىپ بارار ئۇزاققا.
 دېڭىز ئاپپاڭ كۆۋوكلهرىنى چاچرىتىپ،
 دولقۇنلىنىپ ئۇرۇلدۇ قىرغاققا.
 فېۋرالنىڭ نەم تۇمانلىق كۈنلىرى،
 چۆڭىلەيدۇ تۇمان دالا، ئېتىزدا.
 دولقۇن بىلەن گاھى لەيىلەپ، گاھ چۆڭۈپ،
 تالاي جەسەت لەيىلەپ يۈرەر دېڭىزدا.
 ۋەھشى قۇشلار چىقىرايدۇ نەدىدۇ،
 ئۇندىدا خاراپ بولغان گۈزەل ۋادىلار.
 توب - توب بولۇپ ئۆلۈكلهرىگە قونۇشار،
 كېرىپ قارا قاناتىنى قاغىلار.
 شامال ئېلىپ كېلەر تۈرلۈك سادانى:
 نالىھ - پەريات، يىنغا - زارە ۋە قاغاش.
 تانكىلارنىڭ گۈلدۈرلىشى، ئېتىشما،
 بەزەن تۇتۇق، بەزەن ئېندىق پارتلاش...

ئېلىپ كېلەر بەزەن ئاچىچىق ھۇشقمىتلىپ،
ئوتتا كۆيگەن ئادەم ۋە قان ھىدىنى،
شامال بىلەن بېسىپ كېلەر ئەتراپنى،
يانغىنلارنىڭ تۈن رەڭىدەك تۇتۇنى.
قارا چىچى شامال بىلەن چۈگۈلۈپ،
قېچىپ كېلەر ياش بىر ئەرەپ ئايالى،
 قوللىرىدا بۇدرۇققىنا، قارا كۆز —
بۈراق ئۇنىڭ جان دىشتىسى، فىھالى.
بۇرملەردىن قاچقان تەنها كېيىكتەك،
قاچار ئايال، يېتىپ كېلەر قىرغاققا.
ئارقىسىدىن ئاپتوماتلىق يەھۇدى،
قوغلاپ ئۇنى سۈرۈپ كېلەر بۇياققا.
مەنلىق يېتىپ، توختاپ قالدى ياش ئايال،
قەھىرلەنگەن چەكسىز دېڭىز ئالدىدا.
قوغلاپ كېلەر قۇچاق يېيىپ يەھۇدى،
دەھشەت سېلىپ ۋە ۋاقىراپ ئارقىدا.
دېڭىز قاينار ئاسماڭ بىلەن تۇتۇشۇپ،
دولقۇنلىرى چېپىپ كېلەر، شاقىرار.
ئايال باقار ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ،
كۆزلىرىدە غەزەپ ئوتى يالتسارا،
كۆز ئالدىدا؛ كۆيۈۋاتقان ئانا يەر،
ئورۇش ئوتى ئارا قالغان ئۆلکىلەر.
تاغ - ئېدىرلار ئاق رومالغا ئورۇلۇپ،
تۇمان ئارا ماتەم سۈپەت كۆرسەر...
ئاخىزقى دەم، ئاستا ۋىدىالشىپ ئۇ،
بىر نەپەسکە قاراپ ئالدى ئۇزاققا.

تاشلار ئارا قويۇپ قويىدى بالىنى،
 ۋە قىيالماي قاراپ قالدى بۇۋاققا.
 — ئەلا جىم يوق، كەچۈر مېنى يۇلتۇزۇم،
 قالدىڭ ئەمدى ئانىسىز ھەم ۋە تەنسىز.
 سېنى تاشلاب كېتەر بولدۇم قۇندۇزۇم.
 دولقۇنلارغا كۆمۈلگە يەمن كېپەنسىز.
 ئاتاڭ ئۆلدى ئاشۇ جوهۇت قولىدا،
 قارا تېخى، مېنى مۇنداق قوغلايدۇ.
 قاچىم قوزام، پاك ئۆلۈمگە ئىنتىزار،
 تىرىك قالسام نامۇسۇنى بۇلايدۇ.
 شەمىد روھى ئازاپلىنار ئاتاڭنىڭ!
 ۋىجدان بىلەن ئۆلەي ۋە تەن ئالىددادا.
 ۋە تەن ئۈچۈن جان ئېلىپ ۋە جان بېرىپ،
 قېرىنداشلار جەڭ قىماقتا ۋادىدا.
 ئەمدى سېنى ئاق سۈت بېرىپ كىم باقار؟
 يېتىم بولۇپ قالار بولدۇڭ يۇلتۇزۇم.
 ئوماققىنا قوللىرىڭدىن كىم سۆيەر؟
 يۈزى ئالما، چېچى قارا قۇندۇزۇم.
 دىدى ئانا، خىتاپ قىلدى ۋاقراپ:
 گۇناسىزەن سەن ۋە ئاتاڭ ئالىددادا.
 ئەلۋىدا ئەي دەرت - ئەلەملىك پەلەستىن،
 ئەركىن ئۆسکەن ئانا يۈرقلار، ئەلۋىدا!
 يېقىنلاشقا يەھۇدىغا بىر قاراپ،
 ئاخىرقى رەت سۆيۇپ قويىدى قىزىنى.
 ئاچىقى غەزەپ، ئەلەم بىلەن ۋاقراپ،
 دولقۇنلارغا ئاتتى قەتى ئۆزىنى.

قۇچىغىغا ئالدى دېڭىز ئايالنى،
ئاپىاق دولقۇن ئېلىپ كەتتى يىراقتقا.
كۆزلىرىدە يېنىپ ۋەھشى ئىشتىياق،
يەھۇددىمۇ يېتىپ كەلدى قىرغاققا.

ئۇ كۆردىكى، گۈزەل ئايال يوق بولدى،
ئاپىاق كۆينىگى دولقۇنلاردا له يىلەيدۇ.
شۇنچە ئاپىاق ... پەقەت كۆلە نىملۇپەر
ياز كۈنلىرى ئەنە شۇنداق كۈلەيدۇ.

ئەلم قىلدى بۇ كۆرىنىش جوھۇتقا،
گويا ئىلان يۈرنىكىنى تىلىخايدۇ.

سادا چىقتى: نەم قىرغاقتا سوغ ئۆتۈپ،
يۈگەكتىكى بۇۋاق ئاچچىق يېخلايدۇ.

كۆردى ئۇنى، قان يۈگەردى كۆزىگە،
خوشال بولۇپ قول ئۇزاقتى قىلدىچقا.

فېيەت قىلدى چاناپ تاشلاپ بۇۋاقنى،
تۇتالمىغان ئايالدىن ئۆچ ئېلىشقا.

ھۆزۈرلىنىپ قان تۇكۈشنىڭ ئالدىدا،
ئۇ ھەجىمىيىپ، سوغۇق كۈلۈپ تۇراتتى.

تۇبىئەسىزلا، ئۇچۇپ كەلگەن بىر قال ئۇق،
ئۇنى شۇنان تاشلار ئارا غۇلاتتى.

شامال كېزەر قىرغاقلاردا بى تىندىم،
غەزەپ بىلەن كەتىرىلەر دولقۇنلار.

قانغا پاتقان يەھۇددىنىڭ ئۇستىگە،
قانات قېقىپ ئۇچۇپ كەلدى قۇزغۇنلار.

× ×

قارا ئۇنى! ئۇلتۇرمه كىچى بۇۋاقنى...
 ئەلى بۇۋا غەزەپلىنەر قورادا.
 بۇرى سوپەت قارا قىچىلار، قاتىللار!
 ئادەمگە خاس سىزىم بارمۇ ئۇلاردا?
 پاك سەبىلەر كۆز ئاچامدۇ دۇنىياغا،
 تۇغۇلۇپلا تىغ ئاستىدا ئۇلسەك، دەپ?
 بۇ جوهۇتلار كۈرەكىلەيدۇ نىمازىچە،
 ئويىلدىشامدۇ ئەرەپلەرنى بۆزەك دەپ!
 شۇنداق يەنە ئوق ئېتىڭلار بالىلىرىم،
 دۇشىمەنلەرنى ئۇلتۇرۇڭلار ئاياؤسىز.
 ئاسان ئەمەس پەلەستىنى قول قىلماق،
 ئىسىيان ئارا قالسۇن ئۇلار ئامالسىز.
 ئاپتوماتقا شىددەت بىلەن ئوق بېسىپ،
 بۇيرۇق بېرەر بۇۋاي تەمكىن، جەڭىۋار.
 تۇشۇكىلەردىن قورۇل ئېلىپ كوشىنى،
 ئوغۇللىرى، كېلىلىرى ئوق ئاتار.
 جەڭ ئەۋجىدە پۇرۇخلايدۇ، قايىنايدۇ،
 يالقۇن ئارا قالغان دېڭىز مەلىسى.
 ئېتىشماقتا قوراللانغان ئەرەپلەر،
 هويلىلاردىن ئوق ياغدورۇپ ھەممىسى.
 تەڭ كېلەلمەي يەھۇددىلار قوشۇنى،
 يۇتكەپ كەلدى تازىكىللارنى، قۇپلارنى.
 گۇمبۇرلىتىپ ئۇچۇرۇشتى مەلگە
 ئامېرىكىنىڭ ماركىسى بار ئوقلارنى.

ئوت تۆۋەرۈگى كۆتۈرۈلدى قورادا،
هۇجرىلارنى ۋەيران قىلدى پارتلاش.
ئەلى بۇۋا ئاستاخىنا يېقىلدى...
مۇغۇللىرى يۆلەپ ئالدى ئالدىراش.
يارىلاندەم... دىدى بۇۋاي ئەندىكىپ،
مېنى قويۇپ جەڭ قىلىڭلار بالىلىرىم.
يۇرتىمىزغا بېسىپ كەلگەن دۇشمەننى،
تۇپراق بىلەن تەڭ قىلىڭلار بالىلىرىم.
— كۈچ تەڭ ئەمەس، ئۇلار يەنە كۆپەيدى،
چېكىنىڭلار... دەيدۇ قاسىم — چوڭ ئوغلى.
خوب ئېتىشتۇق، بوش كەلمىدۇق ھىلى ھەم،
جوھۇتلارنىڭ تالاپىتى زور بولدى.
دەل تەككۈچى ئوقلىرىمىز، زەربىمىز،
قالار بولدى يەھۇددىلار يادىدا.
هایات بولساق داۋام قىلار بۇ كۈرەش،
كۈچنى ساقلاپ چېكىنىڭلار ۋاقتىدا.
مۇنداق ئوڭاي يوقالمايدۇ پەلەستىن!
ئېلىشارمىز ئامان بولساق ئەل ئارا،
جان بەرمەڭلەر تانكىلاردا دەسىلىپ،
قەرزدارمىز تېخى ۋەتهن ئالدىدا.
ھەممەم بولۇپ يول ئېلىڭلار شىمالغا،
قوغداش ئۈچۈن مەن قالىمەن بۇ يەردە
ماڭغۇش ئاتا! باققىنىڭغا رازى بول،
ۋە دۇئا قىل قۇربان بولسام ئەگەردە!
دىدى قاسىم، ئوق ياغىدۇرۇپ كۆچىغا،
ھۇجۇمىدىكى دۇشمەنلىكى دۆلتەردى.

ئۇغلى ھامىد قوللىقلىدى بۇۋاينى،
كىچىك كېلىن بۇۋىغىنى كۆتەردى.
قورا كۆيەر ... چېكىنگەن بۇ ئائىلە،
بۈك بارا خسان خۇرمىزارغا يول ئالدى.
ئۇغلى قالدى، جەڭ ۋە يانغىن ئىچىدە،
بۇۋاي غەمكىن، يۈرىگىدە ئوت قالدى.

× سالاب ×

پارتىلىغان ئوقلار توزاڭ كۆتىرەر، ...
كۈچىلار دىن، ئېمىز لاردىن، قىرلا ردىن.
بۇۋاي كەتمەس چوڭ خورەىغا يۈلىنىپ،
كۈز ئالالماي كۆيۈۋاتقان قورادىن.
كۆيەر ئۇنىڭ ھۇجورلىرى، ھويلىسى،
بۇۋىلار دىن ھىواس قالغان ماكانى.
نەقش تۈۋۈرۈك پىشاپىۋانلار ۋە بالکۇن،
ئۆمۈرى ئۆتكەن ھېھىرى ئىسىسىق جاھانى.
ئاتا - ئانا كەبى ئەزىز باشپىانا،
كۆيەر ئەمدى بۇۋاينىڭ كۈز ئالددادا.
خاتىرىلەر پەيدا بولۇپ ئوت ئارا،
كارۋان بولۇپ كېزەر ئۇنىڭ يادددادا.
بىر - بىرقىنىڭ چىرىدىنى ئۆچۈرمەي،
ئۆتكەن مۇندا قانىچە - قانىچە ئەجدادى.
مېھنەت بىلەن ئۆتكەن ھالال تەر تۈكۈپ،
مېھنەت ئەھلى - ئىشچان ئەرەپ ئەۋلادى.
ئۇلار ئاشۇ ئۆيلەر ئارا ياشىغان،

ھۇچىرىلىرى ئىمىدىق، يۈرۈق ۋە كۈللىك.

ياڭراپ تۈرغان ئۇندا ھاييات شاۋقۇنى،

قەددەم ئەرەپ كۈيىسىدەك كۆڭۈللىك.

گۈزەل كۈللىر كۈلۈپ تۈرغان كەڭ قورا،

تەركىچىلىك ئىشلى بىلەن قايىنغان.

باڭلىرىدا خورما ئۆسکەن بۆك بولۇپ،

بۈستانىدا ياز قۇشلىرى سايىرغان.

ئىز قالدىرۇپ بۇندى تالاي نەسلىمەر،

ئۆچكەن يۈلتۈز بولۇپ ئۆتتى ھەممىسى.

نۆۋەت ئېلىپ ئۇمۇ ئۆسۈپ ئەر بولىدى،

ۋە تۇھۇلدى ئوغۇلىرى، نەۋەسى ...

ئەسکە چۈشەر كۈزەل كۆڭۈدەك يېلىلىرى،

ئەئاتا - ئانا سۆيگۈمىدە دۇقكەن دەم:

بالا ئىدى ئۇمۇ سەبى، خىيالچان،

بەكمۇ ئۇزاق - ئۇزاق يىللار مۇقەددەم،

تال بارىڭى كۆڭىرىدىتى ھويىلىدا،

ئېچەلاتتى ھەشقىپ، پەچەك كۈللىرى.

تۇرۇكلىرىنىڭ زەيتۇن رەڭلىك نەقشىدە،

يالىتىرىايتتى كۈلۈپ قۇياش نۇرلىرى.

يۈكىسىك بولۇپ ئاق بۇلۇتلار سۇچىدە،

ئايلىنىاتتى مەلىدىكى كۈھبەزلەر.

دالالاردا دولقۇنلايتتى زىرأئەت،

ئېتىزلاردა ئېچەلاتتى كېۋەزلەر.

قىقاس سېلىپ، قوپ - قوپ دېڭىز قۇشلىرى،

ئۇيىلەرگىچە پەسلىپ ئۇچۇپ ئۆتەتتى.

كۈپ - كۈك بولۇپ فۇرلىنىاتتى كەڭ دېڭىز،

چەكسىز سۇلار دىلىنى مەپتۇن ئېتىتتى.
ئىشتنىن يېنىپ ئۇنىڭ دىخان دادىسى،
چاي ئىچەتتى پىشاپىۋاندا ئولتۇرۇپ.
شىمر سۈرەتلەك كونا گىلەم ئۇستىدە،
سۇزلىشەتتى ئاتا بىلا بىر بولۇپ.
ئاي نۇرلىرى سوزۇلغاندا باراڭدىن،
چۆچەك ئېبىتىپ بېزەر ئىدى دادىسى.
ئۇيقوسىراپ ۋە بۇشۇككە يۈلىنىپ،
مۇڭلۇققىنا كۈيلەر ئىدى ئانىسى ...

ئايىنىڭ ئاپياق نۇرلىرىغا كۆمۈلۈپ،
نه ي چالاتتى يىىگىت بولۇپ ئۆگۈزدە.
ئاق يەلكەنلەر گويا گۈلەك ئېچىلغان،
تۈن ئۇيىقىسى باسقان دېڭىز كۆكىسىدە.
سامان يولى سوزۇلاتتى كۆك بويلاپ،
مەخەل تۈنگە نەقىش قىلىپ ئاق ئىزنى.
تۈن ئاسىمنى قىلار ئىدى كۈلدەستە،
كۆلۈپ تۇرغان مىلىيۇنىلىغان يۈلتۈزنى.
دل ئىشىدىن سادا بېرىپ نە ي ئۈنى،
قارقىلاقتى ئاق شولىلىق ھاۋادا.
قانچە ئارزو، قانچە ئوتلار بار ئىدى،
نەيدىن چىققان ئاشۇ گۈزەل سادادا.
جۇشقۇنىلىنىپ چۈشۈپ دەرھال ئۆگۈزدىن،
قوشاق توقۇپ كېتەر ئىدى قىرغاققا.
كۈتەر ئىدى بۆستان چاچلىق سۆيىگۈنى،
ئاق كۆينەكتە ئايدەك بولۇپ ئۇزاقتا.

كۈتهر نازۇلۇك ئەردەپ قىزى، ئەتراپقا -
قورقۇپ قاراپ، پەرەذجىگە ئورۇلۇپ.
ۋە يىنگەتىدۇ قەددەم ئېلىپ شۇ ياققا،
يېقىنلىشار تارتىنىپ ھەم قورۇنۇپ.
ئاي نۇرلىرى سۆيەر دېڭىز، بۇلاقنى،
ئاي نۇرنى سۆيەر ئارام ئېلىپ يەرە
دېڭىز سۈبىي كېلىپ سۆيەر قىرغاقنى،
ۋە ئۇلارمۇ سۆزسىز، ئاستا سۆيۈشەر ...
تۈرىيى بولۇپ ئۇتكەن ئىدى شۇ ئۆيدە،
خاتىرىدىن چەقىمايدۇ ئۇ توي كۈنى.
ئۈزۈلەستىن كىردىپ كەلگەن هوپىلىغا،
بېھمانلارنىڭ قوۋناق، خوشال تۈركۈمى.
مەلسىداشلار خەزمەت قىلغان هوپىلىدا،
ئۇينىپ - كۈلۈپ، غىزىا ۋە نان كۆتىرىپ.
كىردىپ كەلگەن گۇرۇھ - گۇرۇھ ئاياللار،
گويا گۈلدەك ياسىندىشىپ ۋە كۈلۈپ.
مۇيىسىپىتلەر سەالە ئوراپ، تون كېلىپ،
ئولتۇرۇشقان قۇرۇپ مەغرۇر بەدەشقان.
يىنگىت - قىزلار سورۇن تۈزۈپ بۇستاندا،
ناخشى ئېيتقان ۋە ئۇسۇللار ئۇيناشقان.
شات ناغرەپچى ناغرا چالمغان ئۆگىزدە،
پەدە يۇتكەپ تۈرلۈك - تۈمەن ناۋاغا.
سۇنەي ئۇنى ياكىر دىخاندا، جامائەت -
ھېپىت كۈنىدەك چۈشكەن ئىدى ساماگا.
قورا ئۆزىرە گويا جەننەت قۇشىدەك،
قاھ - قاھ كۈلۈپ ئۇچۇپ ئۇتكەن سائادەت.

ۋە ئېسىدە قالدى مەڭگۈ نىكاھتا،
قېرى موللا سوزۇپ ئېيتقان قىرائەت،
قۇرداشلىرى تىلەك تىلەپ ئاسماڭغا،
مۇقىما ئاتتى، ئوقلار ئۆچتى ۋېزىلداپ.
قىزلار ئارا كېلىن بولۇپ بوستان چاچ،
ئولتۇراتتى مەمنۇن ئەمما ھېشىلداپ ...
...

ئاتا - ئانا مەرهۇم بولدى شۇ ئۆيىدە،
مۇزاپ چىقتى ئىككى قۇتلۇق جىنازا،
ئارقىسىدىن شىھىد بولدى ئايالى،
كەلدى شۇنداق كۈتۈلمىگەن بۇ قازا،
بىرىتاذىيە باسقىن قىلدى يۈرۈنى،
يا مرآپ كەتتى چىللەمىغان ھېھماڭلار،
قالدى ۋەتهن تۆمۈر تاپان ئاستىدا،
كۈتۈرلدى جەڭ يالقۇنى، بورانلار،
نامايمىشىتا ئايالىغا ئوق تەگدى،
يېتىم بولۇپ قورا قالدى، باغ قالدى،
يېتىم قالدى ئوغلى قاسىم ۋە ھامىد،
يۈرەكلىرىدە ئۇنىتۇلغۇسىز داغ قالدى،
قىرىكچىلىك يوقاتتى ئۆز رەڭگىنى،
گويا شامال ھوۋلاپ كىردى ئۆيىگە،
قان - ياش تۆكۈپ ئايالىنى كۆمىدى ئۇ،
بوستاندىكى سەبدە گۈلنەڭ تۇۋەكە،
تالاي تۈنلەر كەتىدەي قەۋرە يېنىدىن،
ياراتقانغا قىلدى ئاپچىق ئالىلار،
يېغىلىشاتتى ھەچنەرسىگە چۈشەنچەي،

پېشىم قالغان كېچىكىنىه بالىلار...
...
خاتىرىلەر شۇ ئۆي بىلەن باغلىنىپ،
ئۇيلار بۇۋاي قەلبى تولۇپ ئازاپقا.
يازىخىن دوزاخ ئۇقلۇرىدەك ئۇرلەيدۇ،
ئۇقلار ئەجەل تارقىتىدۇ ئەتراپقا.
چاقماق يانار ئەلى بۇۋا كۆزىدە،
سەلسىسىنى قىزىل بوياب ئاقار قان.
ۋە قەلبىدە قارا بوران كۈتىرە،
قازلىق قىساس، غەزەپ - نەپەرت، هايانا.
— يۈرگىن ئاتا، — دەيدۇ ھامىد ئەنسىرەپ،
يەھۇدىلار يېقىن ... چاپسان ماڭايلى!
قېرىنداشلار چېكىنىدە كىتە ئېتىشىپ،
بىزمۇ ئۇلار بىلەن بىللە بارايلى.
ئۇ، بۇۋايىنى قولتۇقلىدى ئاۋايلاپ،
قوزغۇلىشتى ۋە شىمالغا يول ئالدى.
چېكىنىگە نىلەر كەقتى ئەمدى ئۇزاقلاپ،
ۋە قارسى تۇمان ئارا يوقالدى.

× × ... لىضىم

يەھۇدىلار باسقىن قىلىپ كەلە كىتە
ئۇق يامغۇرى شالاڭىغان يو للاردىن.
جىددىي جەڭدە ئۇقى تۈگەپ قاسىمىزلىقى،
چېكىنىدە كېچى بولدى دەرھال قورادىن.
ئارقىسىغا بۇرۇلدى ۋە هوپىدا،

قاراپ تۈرغان ئايالىنى كۆردى ئۇ.
ئەجەپلەندى: سېن نىمىشقا كەتمىدىڭ ؟
— كېتەلمىدىم! غەكىنگىنە كۈلدى ئۇ.
ئەپۇ قىلغىن ئۆھۈرلۈگۈم ھەم دوستۇم،
كېتەلمىدىم سېنى مۇندا قالدۇرۇپ.
ئۆلسە كېپۇ ھەم جەڭدە بىللە ئۆلەيلى،
جەسىدىمىز قالسۇن دىدىم بىر بولۇپ.
جەڭدىن خالى پانا ئىزلەپ جېنىمغا،
ئۇق ئىچىدە قالدۇرايدۇ ياردىنى؟
ئۇرۇش، يازخىن، ۋەيرازچىلىق ئىچىدە،
يالغۇز قېلىپ نىلەر كېچەر ھالىنى؟
يۇرتىسىز قېلىپ ھەم سېنىڭدىن ئاپرەلىپ،
سەرسان بولۇپ كېزھى ئەمدى نەلەردە!
قەقدىرىمىز كەلدى شۇنداق بىتەلەي،
ۋەتنىمىز قالدى ئېغىر كۈنلەردە ...
نىدى كۆرسەم بىللە بولاي سەن بىلەن!
دىدى ئايال كۆزلىرىمگە ياش ئېلىپ.
ۋە تەشۇشتە ئالدىراتقى ئېرىنى:
— يۇركىن ئەمدى كېتەيلى بىز باش ئېلىپ.
— توختا ... دەيدۇ قاسىم ئاستا ئويلىنىپ،
يىتىم قالدى تۆمۈرچىنىڭ بالىسى.
باش - پانا سىز! ئۇ يىغلايدۇ قىرغاقتا،
دولقۇنلارغا غەرق بولدى ئانىسى.
ئۇنى بىللە ئېپ كېتەيلى قۇتقۇزۇپ،
تاشلار ئارا مۆكۈنهيلى تۈنگىچە.
ۋە قاچىمىز يېرسالىم تەرەپكە،

خەۋپ - خەتەردىن ساقلار بىزنى قۇن كېچە.
ئانا بولۇپ چۈڭ قىلىدەن مەن ئۇنى...
دەدى ئايال كۆڭلى يورۇپ شاقلاندى.
شۇدم كىرىپ كەلدى ئىككى يەھۇدى،
ئۇلار دەرھال قازلىق جەڭگە ئاتلاندى.
يەكىنۇ - يەك ۋە قۇچاغلاشما جەڭ بولدى،
هالاك قىلىدى قاسىم بىرنى نەيزىلەپ.
كېسەك ئېتىپ ياردەم بەردى ئايالى،
يەنە بىرى قالدى ئاجىز، تەفتىرەپ.
ئالا - سىرە بولۇپ كۆكۈش كۆزلىرى،
قاچماق بولدى، نەيزە يىدى يەلكىدىن.
لەيلىكەنچە چۈشتى قوقاس ئۇستىگە،
كۆزگى غازاڭ ئۆزۈلگەندەك بەرگىدىن.
 قول تۇتۇشۇپ قاسىم بىلەن ئايالى،
يۈڭىرەشتى، قىرغاق تامان يول ئالدى.
كۆيۈۋاتقان خارابىلار ئىچىدە،
ئىس - تۇتەككە پۈركەندى ۋە يوقالدى.

× ×

يەھۇدلار كۇمانىدىرى جىك. شازار،
ئەسکەرلەرگە بۇيرۇق بېزەر ھاكاۋۇر،
قىلىچىدىن تامىچىلايدۇ يېڭى قان،
كۆزلىرىدە چاقناپ تۇدار ۋەھىسى نۇر.
- غالىپ بۈگۈن ئۇلۇغ ئىسىرائىلىيە،
كەلدى دەۋران بىزگە تەلەي يار بولۇپ.

ئىسياندىكى ئەرەپلەرنى قىرىمڭىلار! - بىخەن
 قالسۇن ئۇلار ماكانىسىز ھەم خار بولۇپ.
 ئەجهل قوشى پەرۋاز قىلسۇن تېخىمۇ، بىل رەن
 ئىختىياردىمىز، شىلکىمىزدە ھەر تەرەپ.
 قاچقانلارنى تۈتۈپ تىرىمك كۆمۈڭلار،
 بالىلارنى ئۇلتۇرۇڭلار نەيزىلەپ.
 قىئىرماقتا مۇندا سانسىز ياردىدارلار،
 بېنزمىن چېچىپ كۆيدۈرۈڭلار ئوت بىلەن.
 يېڭى ئەلگە كەلتۈرۈڭلار شەرەپ - شان، بىنەپ
 قانلار تۆكۈپ ئاچقان يېڭى يۈرت بىلەن. - ئال
 بايراق تىكىلەپ يەھۇدىلار دۆلتى،
 يازغىن ئارا كەلدى بۈگۈن دۇنياغا.
 تېخى بىزنىڭ خەرىتىمىز كۆپ كىچىك،
 ئېرىدشەيلى يېڭى زىمن، سۇلارغا
 ئەمدى تارىخ بەتلەرىدىن ئىز - قىزىسىز،
 ئۆچۈرۈلگەي پەلەستىن - بۇ كونا نام.
 ئەرەپلەرنىڭ ئۇرۇق - پۇشتى قالمىسۇن،
 قالسا ئۇلار ئالماق بولار ئىنتىقام.
 پەلەستىنىڭ خارابىسى ئۇستىدە،
 يەھۇدىلار دۆلەت قۇرساقنى ئەجەپ!
 كېڭەيتىمىز چېگىرلارنى يەنىمۇ،
 پەقەت مۇندا ئالساق مەھكەم تىرەجەپ.
 زىمن - زىمن ... زىمن ئەھس گوياكى،
 شىرىن ھەسەل ھەم قەفت تاپتۇق بۇ يەردە
 ياشار ئىدۇق چەتئەلمەردە بىۋەتەن،
 يېڭى، گۈزەل ۋەتەن تاپتۇق بۇ يەردە.

تازدلاڭلار ... بۇ يەر ئەمدى بىزنىڭكى!
بۇندا كۆچدەن يەھۇدلار ياشايىدۇ.
جەسەت بىلەن ئوغۇتلالاڭلار يەرلەرنى،
مۇنبەت يەردە ئاشلىق، پاختا ئوخشايدۇ.
سوزۇپ ئالغا ئاق پەلەيلەك قولىنى،
شازار بۇيرۇق بېرەر بوغۇق ۋاقسراپ.
ۋە لەۋلسى قىتسىرىدۇ ئەسەبى،
يەھۇدلار تارقىمىشان ئالدىراپ ...

X X

ئەلى بۇۋا قوراسىدا ئوت كۆيەر،
ھۆل دەرەختىلەر ئىسىلىنىدۇ بۇستانداه.
قارا قۇيۇن كۆتسىلەر هوپىسىدا،
شامال قوقاس - كۈللەر بىلەن ئۈچقاندا.
شازار كىرەر بۇ خارابە قوراغا،
ۋە پاپرسوس چىكەر تاشتا ئولتۇرۇپ،
پاپرسىسىن چىققان كۆكۈش تۈتونلىر،
كۆتسىلەر ھالقا - ھالقا ئىسى بولۇپ.
كۈل قۇيۇنى قاپلاپ قارا بۇلۇتتەك،
قودا ئارا چۆگىلەيدۇ، ئويىتايىدۇ.
قۇيۇن پىكىر ئويغەنلىرى شازاردا،
ئەتراپلارغا قاراپ مەمنۇن ئويلايدۇ.
شۇنچە مۇنبەت، شۇنچە گۈزەل بۇ يەرلەر،
چەكىسىز ئىكەن ئېكىنىزاري، دالاسى.
مانا ئەمدى ئەته - ئۆگۈن بۇ يەردە،

قەد كۆتىرەر فاibrىكىنىڭ بىنائىسى . . .
 مەبلەغ سېلىپ مەيدان، زاۋۇت قۇرىمەن،
 خام ئەشىامۇ، كاپىتالىجۇ بۇزۇمىدىن .
 كۆچۈپ كېلەر ئەرزان باها ئىشچىلار،
 ۋە يۇتقەيدىن ئائىلەمنى لوندوُندىن .
 بالىسىرىدىنى ئەكدىدىن، ئۇلارنى -
 بىزار قىلغان ئىدى لوندوُن تۇمانى .
 گۈزىلەيدىغان بولدى داسا ئىگىلىك،
 كەڭ ئىستىقىبال ئاچتى ئۇرۇش گۈلخانى .
 دالالاردا ئاق پاختىلار ئېچىلىپ،
 ئىشقا چۈشەر پۇل تاپقۇچى ئىمارەت .
 گەزلىسىلەر توقۇپ چىقىپ رەڭدۇ - رەڭىش،
 تۆكۈپ سېتىپ قىلاي ئەھدى دىقاپەت .
 چەئەللەردە پايدا ئېلىپ ھەسىسىلەپ،
 قىكلىنىدىن سۇنمايدىغان باي بولۇپ .
 ئابروي - ئاتاق، شانۇ - شەۋىكەت كۆكىدە،
 پاقىرايدىن يېڭى چىققان ئاي بولۇپ .
 سېلىپ يەنە قەنت زاۋۇدى بۇ يەردە،
 مەيدان قۇرۇپ تېرىفتىمەن قىزىملەچا .
 دېڭىز بويى ئاق دولقۇنلىق قىرغاقتا،
 سالدۇرمەن ھېھماذىخانا ۋە داچا .
 ياز كۈنلىرى قىلىپ سەيلى - ساياھەت،
 ئادام ئىزلىپ كېلەر ئەزىز ھېھماذىلار .
 كىرمىم بولۇپ كاپىتالىس كۆپۈيەر،
 ۋە سالىمەن يېڭى - يېڭى قورغانلار . . .
 ئويلاپ - ئويلاپ كۆڭلى قۇلار شازارنىڭ

ئەجەپىدۇ باپ ماکان تاپىتىم بۇ يەردە.
دېڭىز بويى، خورھىزارلىق ھەلىلەر،
يېڭى زىمن، جاھان تاپىتىم بۇ يەردە.
باقار ئۆيىگە، ئىك سۆڭەگە باققاندەك،
باققانسىپرى ئارتاڭ ئۇنىڭ ئىخلاسى.
ۋە ئۇيلايدۇ ئەمدى مېنىڭ بوب قالدى،
ئەرەپىنىڭ بۇ خاراپ بولغان قوراسى.
ئەتراپىنى ئوراپ تۇراد باغلىرى،
تەبىيار ئىكەن ئۈزۈم، خورما، ئالىملار،
قانات يېيىپ دەرۋازىنىڭ ئالدىدا،
خىيال سۈرۈپ كۆكلەپ تۇراد پالىملار.
سالاي بۇندى كۆپ قەۋەتلە ئىمارەت،
دەرىزملەر قاراپ تۇرسۇن دېڭىزغا.
ئۇرۇشىڭدۇ توڭىمىشىگە ئاز قالدى،
پىلانلىرىم چۈشكەي ئەمدى بۇ ئىزغا.
يازغىن كۈلى باسقان ئەرەپ جايىدا،
بىنا قۇرسام بۇلاز نىدە يامانى!
تۇرمۇش شۇنداق بولۇپ كەلدى ئەزەلدىن:
زامان - قورال بىلەن پۇلننىڭ زامانى.
سوغۇق قاراپ يالتسىرغان ئوقلارغا،
ئۇلتۇردى شازار ھامان ئويلىۇنۇپ.
شامال بىلەن ئۈچۈپ يۈرگەن كۈل - چاڭلار
كۆرسىدۇ، كۆزلىرىمگە پۇل بولۇپ

× ×

شىمالدىكى ئېدىرلارغا ياماشتى،

يۇرتىلىرىدىن قېچىپ چىققان ئەرەپلەرە
 سەپەر قىلىپ بومباردىمان ئاستىدا،
 تارقىتى ئۇلار تالاي مۇشكۇل ۋە دەرتلەرە
 ئەلى بۇۋا ئازاپلاندى يول بويى،
 ماڭدۇرىدىن كەتنى ئاخىر قانسىزراپ.
 يېقىلىدى ئۇ تاغ دەرىخى تۈۋىددە،
 ۋە ئەھۋالى ئېغىرلاشتى ھالسىزراپ.
 خانو - ۋە يىران بۇ ئائىلە بېشىغا،
 قىلىچ تارقىپ كەلدى يېڭى كۈلپەتلەرە.
 ئەلى بۇۋا ئۆتەر بولدى دۇنيادىن،
 ئەتراپىنى ئوراپ ئالدى ئەرەپلەرە.
 ئاخىرقى دەم بۇۋاينىڭ كۆز ئالىدداد،
 جىلۇرە قىلىدى كۆيۈۋاتقان دىيارى.
 تۈرار ئۇنىڭ قارشىسىدا باش ئېگىپ،
 كۆز ياش تۆكۈپ ھامىد بىلەن ئاياللى.
 جان تالىشار كۈلپەت چەككەن جەڭگاۋار،
 يەھۇدىلار باسقىنىنىڭ قۇربانى.
 ئۇ سۆزلىدى ئۇزۇك - دۇزۇك ... قىدىنلىپ،
 ھاسىل بولدى تارىخ، ۋە تەن بايانى:
 - ئادالەتسىز، قان ۋە ياشلىق دۇنيانى،
 ئەمدى تەرك ئېتەر بولدۇم بالىلىرىم.
 ئازاتلىقنى ۋە غەلبىنى كۆرەلەھىي،
 كۆزۈم ئۈچۈق كېتەر بولدۇم بالىلىرىم.
 كۈل ئىچىدە قالدى يۇرتۇم، ئائىلەم،
 سىملەرگە يوق بۆلۈپ بىرەر مىراسىم.
 پەقەت مەندىن قالسۇن مەڭگۇ يادىگار،

ئازاتلىققا بولغان ئۇھىت، قىخلاسىم.
خەلق روناق تاپماس يۇرتىسىز، ۋە تەنسىز،
ئانا يۇرتىنى سۆيۈڭلار جان - تەن بىلەن.
ئىشكە زىجىدە قالدى ئانا پەلەستىن،
قۇتقۇزۇڭلار ئۇنى چىلىش، جەڭ بىلەن.
ئەرەپلەرنىڭ قەدىم يېرى پەلەستىن،
ئاتا - بۇۋا، ئۇرۇق - ئەۋلات ماكائى.
دەۋلەرگە جان بېغىشلاپ نەسىللەر،
بەرپا قىلغان ئۇندادا ھايىات ئىمكائى.
پەلەستىنىڭ ھەربىر ماڭدام يېرىدە،
ئەرەپلەرنىڭ تۆككەن ياقۇت تەرى باره
ۋادىلىرى، تاغلىرى ۋە چۈلدە،
قۇرغاز، تالاي يېزا - قدشلاق، شەھرى باره
ئۇينىپ ئاققان ھەربىر ئېرىقى - ئۇستەڭدە،
جانغا شىپا ئابى ھايىات سۈبىي باره.
ھەر بىر بازار، چايىخانا ۋە ئۇتەڭدە،
ئۆز نەغمىسى، ياخراپ تۈرغان كۆبىي باره.
قەد كۆتەرگەن بۇندادا قەدىم قەسىرلەر،
ھەر بىر تاشتا قۇرغۇچىلار چېنى باره.
تاكى بالقسا، تۈپرائق پارلار قىپ - قىزدل،
بۇ تۈپراقتا ئەرەپلەرنىڭ قېنى باره.
ئەسىرلەردە خۇشبۇي پۇرافق قالدۇرۇپ،
كۈللەپ كەلدى بۇندادا ئەرەپ كۈلزارى،
ئۇلەس كۇۋا: كۆپ ئامسادى - ئەتنىقە،
ۋە قىلدەلىق بۇۋەلارنىڭ مازارى.
ھەم كۆۋادۇر كۆك كۆمبىئەزلىك دېچىتلەر،

تاھىلىرىدا پادلار ئەرەپ سەنەتى.
 تارىخىمىز قۇرۇنىدۇر ئۇندىكى،
 گۈل ۋە نەقىش — ھۇنەرۋەنلىرى ھېھەنتى.
 تىدىسىلىمىز — يۈلتۈز بىلەن يېرىم ئاي،
 كەلدى بىزگە مەنزاڭ بولۇپ، يۈل ئېچىپ.
 يېشىل بايراق لەپىلدىدى كۆك ئارا،
 چەكسىز ئۇزاق ئەسەرلەرگە نۇر چېچىپ.
 ئىگىسى بىز بۇ جانىجان تۈپراقنىڭ،
 يات خەلقنىڭ ھېچ ھەقتى يوق بۇ يەردە.
 مىللى ھەرقۇق ھاسىل بولار تالاشىسىز،
 قايسى خەلق ئۆتكەن بولسا قايدەرددە.
 بۇ ھەقدەت بولدى لېكىن دەپسەندە
 جاھانگىرلار، باسقۇنچىلار قولىدا.
 باشقدىلارنى تۇتتى ئۇلار كىشەندە،
 ۋە قول قىلدى بۇلاش - تالاش كويىدە،
 چوڭ بېلىقلار يىدى كىچىك بېلىقنى
 قىلدى ئۇلار مۇتقىھەنلىك ۋە زورلۇق.
 بىزمو نۇرغۇن كۈلپەپ تارتقاڭ ئۇلاردىن،
 تارىخىمىز بولغان بوران - جۇددۇنلىق.
 دومالىقلار بېسىۋالغان بۇ يەرنى،
 مۇندىن توغرا ئىككى مىڭ يىمل مۇقەددەم.
 كېيىن كەلدى ماكىدونلار، پارىسلام،
 ۋە ۋاۋېلۇن ... ئۆرتەپ يۇرتى ئوت بىلەن.
 كەلدى دېڭىز تۇمازلىرى مىسالى،
 ياؤروپانىڭ ئاق كىرىستىلىق قوشۇنى.
 بۇلار بەرى قېلىپ ئىسيان ئېچىدە،

ئۇزاق زامان تاپالىمغان ھۇشىنى. تەنھا بىنەم
شۇ زاماننىڭ زالىم جاھانگىرلىرى، مەامۇغۇمۇ
ئەنە شۇنداق پەلەستىنى قۇل قىلدى. تەنھا
سانسىزلىغان ئەرەپلەرنى ئۆلتۈرۈپ، بىنەم
ئەرنى شىھىد ۋە ئايالنى تۇل قىلدى. تەنھا
ئەرەپلەرنىڭ بۇ به ختىسىز ۋە تىنى، نەكتەن
تالايم زامان قالدى قانلىق كىشىنەدە. تەنھا
قاراچىلىق، جاھانگىرلىك بايرىخى، گانەت تەنھا
نۇۋەت ئېلىپ قولدىن - قولغا ئۆتكەنەدە.
بۇ با سقىنلار ۋە ئۇرۇشلار تۈپە يىلى،
ئاشۇلارنىڭ بوب قالىمىدى پەلەستىن.
زوراۋانلار يوق قىلىشنى ئويلىدى،
ياشىپ كەلدى، يوقالىمىدى پەلەستىن.
قارا بۇلۇت توپلاشقاندا ۋە تەنگە،
چاقماق سۈپەت بۇلۇت ياردى ئوغلانلار.
قوغداش ئۈچۈن ھاياتىنى، ئەركىنى،
جەڭلەر قىلدى ۋە كۆتەردى بورانلار.
يېڭى ئاپەت پەيدا بولدى تارىختا،
ياۋرىوپانى باستى ئۇرۇش قىيىانى.
گېرمانىيە، بىرىتازىيە... باشقىلار،
ئىتقا ئوخشاش تالاشقاندا دۇنيانى.
قوشۇن تارتىپ بېسىۋالدى بۇ يۈرەتنى،
بىرىتازىيە - جاھان ئارا جاھانگىر.
ئىستىناسىز، ئەسلى ئەرەپ يۈرەتىغا...
ئىنگىلىزدىن ھاكىم قويدى بىرمۇ - بىرى
ئېلان قىلدى. ئۆزلىرىنى ھامى دەپ،

بولۇپ قالدۇق مۇستەھىتكە، بېقىنندى.
 مەھكۈم بولدى پەلەستىنىلىك ئەرەپلەر،
 هوقۇقى يوق قېقىنندى ۋە سوقۇندى.
 گەپ چىرايىلسق: ئۇلار ھامى بولمىسا،
 قولىمىزدىن كەلە، يىدىكەن ياشاشىمۇ.
 گۇنا ئىكەن ئىگىلىك هوقۇق دەۋاسى،
 ئۆزدەمىزنى مەن ئەرەپ، دەپ ئاتاشىتۇ.
 پەقدەت ئۇلار قابىل ئىميش ھەممىگە،
 دۆلەتچىلىك ئىكەن بىزگە نالايدىق.
 كۈن تەس ئىكەن ئېنگىلىزلار بولمىسا،
 يامان كۈنده قالار ئىميش خالا يىق.
 ئېپ كەپتىمىش تەرقىييات، تېخنىكا...
 چەكمىز ياردەم، مەددەنئىيەت، ئىلغارلىق...
 يېڭى قانۇن، ئالماشتۇرۇش، سائادەت،
 زامانىسى ئەسلىھەلەر، قولايلىق...
 ئېنگىلىزلار چىچەن، ئۇلۇغ خەلق ئىميش،
 ئۇلار بىلەن ئايلىنىارمىش بار جاھان.
 قالاق ئىميش، پەلەستىنىلىك ئەرەپلەر،
 ھەچىنەرسىگە ئەقلى يەتىجەمن ۋە نادان.
 پەقدەت يۇۋاش قۇلاق سالساق ئۇلارغا،
 دۇنيا گۈزەل، ئىقبالىمىز ساز ئىكەن.
 ئۇلار ئېلىپ كەلگەن ھېھى - شەپقەتكە،
 قوشاق توقۇپ، داستان ئېيتىساق ئاز ئىكەن.
 ۋەهاكازا... ئۇلار كېلىپ ئاز كۈنده،
 كۆردۇق راسا بەخت بىلەن شەپقەتنى.
 ھەچىنەرسىگە بولالىمەدۇق بىز ئىگە،

ئىنگىلىزلار تالان قىلدى ئەرەپنى،
پاراخوتلار قاتناب كەتنى موكىدەك،
سۇدەك ئاقتنى ئاشلىق بىلەن پاختىمىز،
جەۋرى - جاپا، نامرا تىچىلىق ئىچىدە،
قۇلدەك ئىشلەپ تۇتى بىزنىڭ ۋاقتىمىز،
وھ كۆچۈردى ئۇلار يەھۇددىلارنى،
توب - توب قىلىپ تىرىپ كەلدى دۇنيادىن،
كۈڭلى قارا ئەنگىلىيە بايلىرى،
پايدىلانماق بولدى ئەمدى ئۇلاردىن،
قۇرۇپ بۇندا يەھۇددىلار دۆلتى،
سالماق بولدى ئەرەپلەرگە قۇش قىلىپ،
قالماق بولدى بۇندا مەڭگۇ، ئۇلارنى -
تاجاۋۇزكار، تاييانغۇچى كۈچ قىلىپ،
ھوشكۈل بولدى پەلەستىنىڭ تەقدىرى،
مەۋجۇت ياشاش بولۇپ قالدى ناتايىن،
دەۋران سۈرۈپ بۇ ۋەقەنسىز كۆچىدەنلەر،
ھەممىي يەرددە بولۇۋالدى خوجايىن،
كۆچۈپ كەلدى ئۇلار قارا قاغىدەك،
وھ دالاغا يامىغاندەك چېكەتكە،
ئەرەپ يۇرتى ماكان بولدى ئۇلارغا،
خەۋپ يەتنى بۇ قەددەمىي دۆلەتكە،
ھەممىي يەرددە زاۋۇت قۇرۇپ، ئۆي سېلىپ،
پەلەستىنى ئالدى ئۇلار ئىلىكىگە،
ئامېرىكىنىڭ بىدەت سى يېقىندا،
ئېلىمىزنى بولۇۋەتتى ئىككىگە،
گويا بۇرى ماكان تۇتى قوتاندا،

ۋە بۇلىۇللار ئۇگىسىدا ھۇقۇشلار. زىل - زىلەگە كەلدى پۇتۇن پەلەستىن، باشلاندى. بۇ قاىلىق تالاش - ئۇرۇشلار. ئۇرۇش ئاچتى قانخور ئىسراىىلىيە، ئامېرىكىمىنىڭ ھارام تۇققان بالىسى. ئەرەپلەرنى قوغلىماقتا يۇرتىدىن ۰۰۰ کۆككە يەتنى مەزلىم ئەرەپ نالىسى. قېرىندىاشلار! تاشلىماڭلار قورالنى، قۇتقۇزىدۇ يۇرتىنى پەقهت چېلىشلا! ھېپھەرى - شەپقەت دىگەنلىرى قۇرۇق گەپ، هانا شۇنداق دۇنيادىكى بۇ ئىشلار ۰۰۰ گويا شىرىن پىشقا خورما ھىسالى: ئۇنى درىخان پەرۋىش قىلىپ كۆكىلەتنى. كۆيۈپ - پىشىپ ئوغۇت بەردى، سۇغاردى، ھالال ھېھەت تەرى بىلەن گۈلەتنى. گۈزەت قىلدى ئۇنى تۈنلىر ئۇيقسىز، قۇياش بولۇپ يورۇق بەردى تائىلىرى. خورما پىشىنى قىزىدرىپ ۋە ھېزىلىك، خوشالاندى درىخان ھەمدە بالىلىرى. پەيدا بولدى قوراللارغا قاراقيچى، ۋە خورمىنى دەۋا قىلدى ھېنىڭ دەپ. قان يىخلىتىپ قوغلىۋەتنى درىخاننى، بۇ خورمىدا ھەققىڭ بارمۇ سېنىڭ ؟ دەپ. ئۇيىلىمىدى كۆچىتىنى كىم قويغان، كىم بولۇشى كېرەك خورما ئىگىسى ؟ كۆزى چۈشتى ئۇنىڭ گۈزەل ھېۋىگە،

ئائىا زىدە دىخانىنىڭ قان يېدىسى ؟ مەن بۇ - رىپەش
 خۇددى شۇنداق بولۇپ كەلدى تارىختىن، سەھى
 پەلەستىنىڭ ئىگىلىرى كۆپ چىقتى. نەقشى ئادىب
 ياتلار يىدى يۈرەتنىڭ ئاش ۋە ئېنىنى، ئالى نىلى
 پەلەستىنىڭ جۇلچۈل قالدى، ئېچىقتى. فۇن
 ئاستىن - ئۇستۇن قىلىڭلار بۇ تارىخنى! مەن كەنلى
 قېرىندىشلار! ۋە تەنسىزلىك يامان دەرت. شەھەم
 ۋە تەنسىزلەر خۇددى يېتىم بالىدەك، ئەم بىلەت
 خالى بولماس غۇربەتچىلىك ۋە كۈلىپەت ۵۰۰
 كۆڭلۈم سۇتۇق كېتىر بولدوْم دۇنيا دىن، سىغاڭ
 بۇ هاياتتىن نۇر ئالىمىدىم بالىلىرىم. لەتلىكىن ۵۰
 ئانا ۋە تەن ئۈچۈن بولاردىڭلەر لەقشىلەت
 سىلەر بىلەن بولالىمىدىم بالىلىرىم ۱۰۰۰ سىللەت
 دىدى بۇۋاي، ئاستىاغىنى جىم بولدى، تەنماز ۵۰
 ھالسىراپ. ۋە ئۈزۈك - ئۈزۈك تىن ئېلىپ. اىغىل
 نەزەر ئۆرۈپ پېتىۋاتقان قۇياشقان، شەك لەمكەنلىك
 قالدى ئۆزاق خىيال بىلەن تىكىلىپ مەنقاڭلىپ نەمە
 قۇياش پاتار يالقۇزىلىنىپ چوغ بولۇپ، قانداق
 قان رەڭىنى ئالغان يورۇق ئۇپۇقلار ماشىتى نى
 ئورا ئالغان پېتىۋاتقان قۇياشنى، شەك لەمكەنلىك
 قويۇپ قلاشقان. قات - قات قارا بۇلۇقلارنىڭ لەققەن
 خۇددى قوتاز يايلىسىدەك قاپ قارا ئەنلىكىم بىجىنە
 ۋە قۇياشنى قوغىلاپ بارار سايدەك مىلىپ بىجىنە
 قۇياش پاتار شۇنچە كۆزەل چوغالىنىپ، سىللەت ۴۰
 ئاڭدا قىزدىل پورەك ئاچقان لالسەك. بىلەن كەن
 يانغان ئوتتەك يالتسرايدۇ بىر قىلىچ،

شەپەق - بۈلۈت نۇرۇش چاقان جىيەكتە.
 مەكس ئېتەر ئۇنىڭ ئالقۇن نۇرا دى
 جەڭ ئىشقىدا يېنىپ تۇرغان يۈرەكتە.
 ياش يالىتىرار ئەلى بۇۋا كۆزدە،
 نۇر چېچىلار سەللەدىكى قىندىن.
 جازلاندۇرۇپ مەڭ ئاداقيقى هايانا،
 كۈھۈش ساپلىق خەنجەر ئالار يېنىدىن.
 قاراپ بۇۋاي قۇياشقا ۋە خەنجەرگە،
 ئىككى قوللاپ تۇتار ئۇنى ھامىدىقا.
 ئالغىن نىجات قۇرالىنى دەيدۇ نۇ،
 ۋە نىجاتكار بولغىن ئوغلۇم بۇ يۈرتقا،
 قۇياشقا باق! ئۇ ياشايىدۇ جەڭ بىلەن،
 نۇر قىلىچى قارا قانداق چاقىنايدۇ.
 ۋە زۇلەتنى يېرىپ چىقار تۇن بويى،
 تائىدا كۆزەل كۈلۈپ كۆككە پاقمايدۇ.
 جەڭ خەنجىرى قالسۇن ئەمدى سەن بىلەن،
 ئۇمۇ چاقنار قۇياش، چاقماق نۇرىدەك.
 نۇزداق قۇددۇس قەسىلىرى نەقشى بار،
 بۇ نەقشىلەر كۈلەر سامان يولىدەك.
 بىرىتالارغا قارشى ئىسىيان يەلىلىرى،
 سوققان ئۇنى جەڭگە ئاتاپ بۇۋىلار...
 خەنجەرلىكلەر خار بولمايدۇ دۇنيادا،
 خەنجەر بىلەن ئەركىن ھاييات قۇرۇلار!
 تازىم قىلىپ ئۆلۈۋاتقان بۇۋا يغا،
 ئالار ھامىد شولا چاقان خەنجەرنى.
 لەۋلىرىنى ئاپسەردۇ پولاتقا،

ۋە يۈكۈنۈپ سۈيەر قىزغىن ئۇ يەرنى.
قېنى قىزىپ قاينار ئۇندى تۈيغۇلار،
مۇتەر ئاتا قارشىسىدا قەسەمیاد:
— ۋارسىڭىدەن، بولخىن ئاتا خاتىرجەم،
سۆزلىرىڭى ئۇنۇتمايدىن ئۆمۈر باد.
كۆرەشتىكى بۇۋىلارنىڭ خەنجىرى،
ئوغلانلارغا مىراس بولۇپ قالىدۇ.
مەنمۇ شەمىد بولسام جەڭدە مۇبادا،
ئۇنى ئوغلۇم — زۇلپىقارىم ئالىدۇ...
— خەير ئەمدى دەيدۇ بۇۋا، — بالىلىرىم،
مېنى مۇشۇ تاققا دەپىن دېتىڭلار!
تاغ گۈللەرى چەچەكلىسۇن قەۋەمدە...
تۈپىر بىخىدىدا قۇرئان ئۆقۇپ كېتىڭلار!
قارا بۇلۇت قاپلاپ ئالدى ئاسىماننى،
گۈلدۈرماما گۈلدۈرلىدى يىراقتا.
ئەلمى بۇۋا بىر سىلىكىنەپ جان بەردى،
ۋە ئەرەپلەر قالدى پەريات - پىراقتا.
قەۋە كولاب دەپىن قىلدى بۇۋايىنى،
ھۆكۈم سۈردى ماتەم سارا بىر ھالەت.
تۇمانلاشقان تاغ - ئېدىرىلار ئىچىدە،
ئەك-س سادا بەردى مۇڭلىق قىرائەت.
ئاق باغلەدى ھال دومالنى پارچەلاب،
ھا... د بىلەن ياش ئابالى - رائىلە.
گۈددۈم بىلەن داۋام قىلىپ سەپەرنى،
يۈلغا چەقىتى يېتىم قالغان ئائىلە.

X X

تۇماذلاشقان دېڭىز غەمكىن چايقىلار،
 قاراڭىزلىق جىمىرىلىغان كېچىدە.
 پىچىرلايدۇ ھالسىزلانغان دولقۇنلار
 سوغۇق زۇلەت، ئەنسىز ئۇييقۇ ئىچىدە.
 چېچىپ بەزەن ساغۇچ ئۆلۈم شولىسى،
 ئاي بۇلۇقتىن بالقىپ قالار ئالدىراپ.
 قىرغاقلىكى مۇردىلارنىڭ چىشلىرى،
 كۆرسىندە خىرە - شىرە ياللىراپ.
 قەۋەدىستانلار جىم - جەمتىلەخى قاپىلىغان،
 تۈن پەردىسى قويۇقلاشقان قىرغاقنى.
 ئۇ ساقلايدۇ نەم تاشلارنىڭ ئۈستىدە،
 يېتىم قالغان ئۇييقۇددىكى بۇۋاقنى.
 بۇۋاق ئۇزاق يېخلاپ ياتتى ئۇ يەردە،
 ھېچكىم ئۇنى بەزلىمدى پەپىلەپ.
 قونۇش ئانا چىرايىنى كۆرمىدى،
 چاچلىرىنى ئوينىمدى ئەركىلەپ.
 يەشىدەي قويدى ھېچكىم ئۇنى يۈگەكتىن،
 ئەجىتمىدى سۆزلەپ شىرىن ۋە ئوتلىق.
 ئۇچۇپ ئۆتتى قارا ئىسلار ئۈستىدىن،
 پەقەت ئاسماڭ قاراپ تۇردى بۇلۇتلۇق.
 ئەندىكتۇرۇپ چۈشتى دولقۇن تامچىسى،
 كۆز ئالدىنى توستى تاشلار يالىڭاچ.
 يېخلاپ ياتتى كەچىككىنە بىچارە،

ھۆل قىرغىقىتا سوغۇق دۇرۇپ، قوشاق ئاچ.
لەۋەرىنى تامشىپ ھەر يان ئورىدى، راڭلىقىل
ئەزىز ئانا كۆكىرىگىنى ئىسىكەدەپ. سەڭەنلىك
لېكىن ئۇ يوق... يەتنى ئاخىر ھارغىنلىق،
ئۇخلاپ قالدى يېخلاپ - يېخلاپ ئېسەدەپ.
ياش تاھچىسى گۈلگە چۈشكەن شەبنەمدەك،
تۇختاپ قالدى ئۇزۇن كىرىپىك كۆزدە.
ئۇخلار، بەزەن ئۇلۇق - كىچىك تىندىپ ئۇ،
چۈشلەر ئەكسى ئىپادە بوب يۈزىدە.
دولقۇن چاچراپ نەمەخۇش بولغان يۈگەكتىن،
سۇت پۇردەنى تارقىلدۇ ھەريانغا.
تۇن قويىندا يېتىپ بارار بۇ پۇراق،
جەسەت ئىچىرە ئۇڭا سالغان ئىلاذغا.
ئەلان سوپىلاپ چىقار جەسەت ئاغزىدىن،
ۋە يول ئالار جەلپ قىلغان پۇراققا.
ئايىنىڭ خىرە شولىسىدا پاقدىراپ،
يېقىنىلىشار ئۇخلاپ ياتقان بۇۋاققا.
شاراقلىتىپ قىرغاقلىكى تاشلارنى،
پەيدا بولار شۇئان قەدەم تىۋىشى.
يېتىپ كېلەر قاسىم بىلەن ئايالى،
دللىرىدا يېتىم بۇۋاق تەشۇدشى.
— تىرىك ئىكەن! دەيدۇ قاسىم شات بولۇپ،
ھۆلده قاپتۇ... يېشىۋااغىن يۈگەكتىن.
ۋە ئالدىراپ پەشمەتىنى سالار ئۇ،
— ھە! بۇنىڭغا ئوراپ ئالغان بۆلەكتىن.
قاراۋۇللار كېزىپ يۈرەر قىرغاقىتا...

بۇل سارىيە! ئۇخانىمىسۇن ... ئالدىرا!
باشقۇا يۈل يوق، دېڭىز بىلەن كېتىمىز،
يۈل ئالا يلى تالغان ئېتىشنىڭ. ئالدىدا.
سارىيە تېز جابدۇپ ئالدى بۇۋاقنى،
ئەر ۋە ئايال قېيىق تامان يۈگۈرەشتى:
ئىلان پەتتى بۇۋاق ياتقان ئۇردۇنغا،
ۋىشىلدىدى، تۇغاچ بولۇپ يۈگەشتى.
سۇت پۇردىشى يوقاپ كەتتى ئەتراپتن،
ئۇنى مىستەپ ئىلان يەنە يۈل ئالدى.
كەزدى ئۆزاق تاشتىن - تاشقا ئۆمىلەپ،
بىلەلمىدى، پۇراق نەگە يوقالدى؟

X X

قېيىق ئۆزەر دولقۇنلاردا ئۇچقاندەك،
يېنىك ئۇردۇپ بارار قاسىم پالاقنى.
ئۇنسىز يەنلاپ ئولتۇرىدۇ سارىيە،
باغرىغا چىڭ بېسىپ ئېلىپ بۇۋاقنى.
بۇۋاق ئۇخلار ئىسىپ ئارام ئىلىكىدە،
نىجات تاپتى تۆھۈرچىنىڭ بۇ قىزى.
كۆزلىرىنى ئېلىپ ئايال بۇۋاقتىن،
باقار كۆككە: پارلار قۇتۇپ يۇلتۇزى...
پارلار يۇلتۇر شۇنچە گۈزەل، شۇنچە ئاق،
ۋە نۇدلسانار چەكسىز ئۆزاق - ئۆزاقتا.
ئايال ئادىما باقار مۇڭلۇق تەلەمۈرۈپ،
ئىختىيارسىز پېچىرلايدۇ ئۇ ئاستا:

— ئەي سەن يۇلتۇز، ئەي سەن قۇتۇپ يۇلتۇزى،
ھەكىچۇ چاقناپ كەلدىڭ شۇنداق زۇلجه تىتە.
باقتى ساڭا ئىشەنج بىلەن سانسىزلار،
زۇلۇم چېكىپ قالغان چاغدا كۈلپەتتە.
ئىنسان بالىسى ياشاپ كەلدى سەن بىلەن،
نۇرسىز تۈندە سەندىن يورۇق نۇر تاپتى.
تالاي كارۋان ئۆتتى ساڭا سېخىنىپ،
قايدۇ - ئەلەم سەھراسىدىن يۈل تاپتى.
سەن ئاسمانىدا كۈلۈپ - پارلاپ تۇرمىساڭ،
چەكسىز ئالەم بولار ئىدى گۆردۈستان.
تارتقان دەرتىلەر بىلىندە يىدۇ سەن بىلەن،
دۇنيا سوغۇق ئەمما كۆڭۈل كۈلستان.
ئاپياق سۇبەمى گۈللەرىدەك ئېچىلىپ،
سەن ياشايسەن مەزلۇم خەلق قەلبىدە.
يورىتىسەن غەم تۇمازلىق دىللارنى،
ياشاش زوۋۇقى ھاسىل قىلىپ ھەممىدە.
سېنىڭ ئۆلچەس چاقناشلىرىدەك ئەۋجىدىن
كۆپ دەرتىلەزلىر قۇۋۇھەت ئالدى، روھ ئالدى.
بۇ دۇنيادا خارلانغانلار تالاي دەت،
ئەرىك - ئازاقلقى يۈللىرىدا قوزغالدى.
يۇرتىمىزنى تارتىۋالدى يەھۇدى،
غەزەپ - نەزەت بىلەن يانار قەلبىمىز.
گويا يېشىل ياشناپ تۇرغان گۈل ئىدۇق،
يانغىنلاردا كۆيىدى چىچەك، بەرگىمىز.
بىز ئۆلمىسىك، ئانا ۋەتەن ئۆلەيدۇ!
بەرگى كەيىسە كۈكلەپ چىقار يىلىتىزى.
ھۇقەددەس جەڭ يۈللىرىنى يورۇتقىن،
ئەي سەن يۇلتۇز، ئەي سەن ئۇھىت يۇلتۇزى!...

ئۇزاقلاردا كېزەر ئۇنىڭ خىيالى.
ئىمپې يېتىپ كېتەر ئاستا ئۇيقۇغا،
ئۇنىڭ رەڭدار بۆشۈكتىكى ئوغلانى.
ئەللەي، ئەللەي، ئۇخلا قوزام زۇلىقىار،
ئۇخلا قوزام، دىلخۇمارىم، تاتالىغىم.
غەمكىن كۈندە پانا بولدى بۇ دىيار،
ئۇخلا قوزام، يۈرەك - باغرىم، ئاپېچىسىم.
مېلىونلىغان پەlestىنلىك ئۇرەپلەر،
سەرسان بولۇپ مۇساپىرغا ئايلاندى.
تارقاپ كەتتى لاچىن ئۇرغان قۇشلاردەك، يېتىپ
يۈرەكلىرى ھەسرەت بىلەن داغلاندى.
ھيات ئىزىلەپ خوشنا ئەرەپ ئەللەردىن،
ئەلم بىلەن تاشلاپ چىقۇقۇ ۋە تەننى.
ئۇلۇق ئىگەم كۆرسەتمىسۇن ھېچكىمىگە،
چەككەن جاپا، تارتقان قايرە - ئەلەمنى.
بۇۋاڭ قالدى تاغ دەرىخى توۋىددە،
مۇسېبەتنە سۈرپىيگە يول ئالدىق،
ماڭدۇر كېتىپ، ئېغىر ھاردىق يەتكەندە،
ئۇلتۇرمائىلى، دىدىق يەنە قۇرغالدىق.
قانلىق قىساس ئۇمىدىدە روھلىنىپ، تەقى لەل
ئايلار بويى يۈردىق شۇنداق يېيادە، نىمسەت
ياوا كۆكتەن يىدىق يولدا ئاچ قالساق،
ھېرىپ - ئېچىپ ئورۇقلىدىق زېيادە.
ئاھ، توڭىلدى قانچە - قانچە كۆز ياشلار،
چۈل - جەزىرە ئۇلىرىدا داغ قالدى.
يارىدار دىلدىن چىققان قانچە نالسلەر،

دەكەنلىك نەلبىنەن ئەنلىك بىلەن ئەللىك
ئەنلىك ئەنلىك بىلەن ئەنلىك بىلەن ئەنلىك
ئەنلىك بىلەن ئەنلىك بىلەن ئەنلىك بىلەن ئەنلىك
ئەنلىك بىلەن ئەنلىك بىلەن ئەنلىك بىلەن ئەنلىك
ئەنلىك بىلەن ئەنلىك بىلەن ئەنلىك بىلەن ئەنلىك
مۇساپىرلار
ھەر مۇدين ماراپ باھار قۇياسى،
ئىللەستىدۇ كېچككىنە ھۆجىرىدىن،
گۈللەر ئۇتتەك يېتىپ توۇرغان تامىلاردا،
ئەۋرىندۇ ئالقۇن توۇلار دولقۇنى مىلىشىل ئەنلىك
ئە كېچىلەرنىڭ، مەھراپلارنىڭ دۇستىدە، نەستىدە،
كۆز چاقىنتار قىزىل، سېرىق، ئاقى لالە، رېلىلى
يالىرىدا كۆكۈچ قىلىپ ئىشلەنگەن، ئەنلىك ئەنلىك
پەتەپنىنىكى چەينەك بىلەن پىيالە،
تۇرلار ئۇينار چاپراس يۈللىق پالاستا،
ۋە چىچە كەلر نەقىشلەنگەن توۋۇرۇكتە،
ھاسىل قىلار ھەسەن - ھۇسەن توۇسىنى،
ئۇيىما كۆللۈك، بوغۇم - بوغۇم بۆشۈكتە،
ئەمىلىرى، بوغۇملىرى بۆشۈكتىك،
ھۇنارىلىق قەسىرلەرگە بۇخاشايدۇ.
ئۇ مۇلایم ھەركەت بىلەن تەۋىنەر،
ۋە بەزىدە سىلىققىنا توختايىدۇ.
قوشاق بىلەن ئەللەي ئېيتار رائىلە،

ئادالله قىسىز سەن تۇغۇلغان بۇ دۇنيا،
 ئوغلۇم ئەزىز ۋە تەن قالدى كىشەندە.
 يالقۇنلۇنۇپ دۇچەمەيدىغان تۇت بولۇپ،
 ئۇنىڭ ئىشلى قالدى هەكىڭ بۇ تەندە.
 ۋە تەن ھېرى - سائىما بەرگەن ئاق سۈتۈم،
 پەlestىنىڭ ئىشلى بىلەن چۈكايىش!
 ۋە تەن ئۇچۇن كۈرەشكۈچى جەڭچى بول،
 قورال تۇتۇپ جەڭلەر ئارا ئۇلغا يىغىن!
 زۇلپىقار دەپ قويغان سېنىڭ ئىتىكىنى،
 پەlestىنىڭ زۇلپىقارى بول بالام.
 بەخش ئەتكىن ۋە تىنىڭگە ئازاتلىق،
 ئازاتلىقنىڭ، كۈل باهارى بول بالام!
 قانچە ئاززو، قانچە دۇھىت سىكىدۇرگەن،
 بۇواڭ ئاتاپ قويغان چاغدا بۇ ئاتنى.
 دىگەن ئىدى: ئىز باسىدۇ نەسلىلەر،
 تەبىارلا يىمىز قوراللەنغان ئەلا تنى.
 زۇلۇم - زۇلەت باقى ئەمەس بىزلىرگە،
 قاراڭخۇ قۇن ئارقىسىدىن كۈن چىقارا...
 بىزمۇ ھازىر ئاتاڭ بىلەن كۈرەشتە،
 سەذۇپ دۇسۇپ كۈرەشىچى بول زۇلپىقا!<...
 خىيال بىلەن ئەللەي ئېيتار راشىلە،
 ۋە چاقنىايىدۇ ئۇنىڭ قارا كۆزلىرى.
 قوشاقلارغا تولدىرىدۇ ھەجرىنى،
 دىلدىن مۇرغۇپ چىققان ئۇتلۇق سۈزلىرى.
 كىرىپ كەلدى ھامىد شۇدمۇ ئىشىكتىن،
 زۇلپىقارغا قاراپ قويدى مۇلتۇرۇپ.

ياخىراپ ئۇتۇپ ھاۋالاردا يوقالدى.
 چاچراپ چىقمىپ تاغ - قاشلارنى قىزارتىپ،
 قانلار ئاقتى تىتما - تالاڭ تاپاندىن.
 چۈل گۈللەرى مەڭگۈ قىزىل رەڭ ئالدى،
 مۇساپىرلار چىچىپ دۇتكەن شۇ قاندىن.
 يولدا قالدى قانچە - قانچە دەرتىنلەر،
 ئادا بولۇپ ئاتا - بالا، تۇققاندىن.
 گۈلدۈرماما ئاۋاز ئالدى دەھىشەتلىك،
 سەپەردىكى يىغا - زارە، پىغاندىن.
 يېتىپ كەلدۈق ئاخىر تىرىك قالغانلار،
 جېنىمىزغا پانا بولدى سۈرۈيە.
 بولۇپ بەردى يەۋاتقان ئاش - ئېنىنى،
 غەمگۈزار ۋە ئانا بولدى سۈرۈيە.
 ئىلىق كۈلۈپ بۇندى ئەرەپ قۇياسى،
 پەlestىنىك تۇققىنىغا نۇر يەردى.
 دولقۇلىنىپ سلىۇنتىس ۋە يىفرات^① ئەل
 ھېرىپ - چاڭقاپ كەلگەنلەرگە سۇ بەردى.
 ئەللىي بالام زۇلپىقارم... سەن كىچىك،
 مۆلددۈلەيسەن، ھېچنەرسىنى ئۇقمايسەن
 سائىما بېقەت ئانالىك بولسا بولغىنى،
 ئېمىسىن - دە، تاقلىققىنا مۇخلايسەن.
 سەن بىلەيسەن كىندىك قېنىڭ توکلگەن،
 ئانا يۇرۇۋاپ يىراھلاردا قالغاننى.
 سەن بىلەيسەن يەھۇدىلار دۆلتى،
 ئۇنى تمام ئىشغال قىلىپ ئالغاننى.

^① سۈرۈيەدىكى دەرىيالار.

ئۇيۇتمايمىز قىلغىشىڭىنى ئۇبەدى.
 قېلىپ كىرددىڭ بۈگۈن بىزگە ئۇرۇقلۇق.
 بىزدە هازىر مۇشۇ نەرسە كەم ئىدى...
 - هي ... بالىلىرىم ... دەيدۇ بۇۋاي خۇرىسىنىپ،
 تارتاقان بىزمبۇ مۇساپىرلىق دەردىنى.
 كىشەنلەنگەن چاغدا گۈزەل سۈرپىيە،
 كۆرگەن ئىدۇق يامان كۈنىڭكەن ھەممىنى.
 جاھان كەزەمىي، يۇرتىمىزدا تۇرۇپەو،
 يۇرتىسىز قېلىپ بولغان ئىدۇق مۇساپىرە.
 توڭكەن ياشلار، تارتاقان دەرتلەر ئاز ئەس،
 توڭىدەيدۇ سۆزلەپ كەلسىم بىرمۇ - بىز،
 ئەرەپلەرنىڭ يېرى تۇرۇپ سۈرپىيە،
 ماكان ۋە يە زارلىخىنى تارتاقان بىز،
 ئاش ۋە نازىنىڭ ئېلى تۇرۇپ سۈرپىيە،
 يەمەك - ئېچمەك خارلىخىنى تارتاقان بىز،
 شاللىقلارنىڭ ئىگىسى بىز، بىز ئەس،
 ئاق سەدەپتەك گۈرۈچىنى يىگەنلەر،
 پاختىزارلار ئىگىسى بىز، بىز ئەس،
 گەزلىمىدىن يۇمشاق كىيىم كېيىگەنلەر،
 گۈللەپ تۇرغان زەيتۇنلارنى بىز تىدىكەن،
 بىزنىڭ ئەس زەيتۇن يېتىي، مەۋسىي،
 ئاق بولۇتنەك پادىلارنى بىز باققان،
 بىزنىڭ ئەس گۆشى، يۈڭى، تېرىسى،
 بولغان چاغدا ئەرەپلەرنىڭ قولىدا،
 مۇھەببەتلىك ماكان ئىدى سۈرپىيە،
 يايراپ تۇرغان شەرق قۇياسى ئۇرۇدا،

گۈلۈمسىرەپ، ھارماڭ! - دىدى رائىلە،
 چاي ئۇراتتى پىيالىنى تولىدۇرۇپ،
 - بىسام ئاچتۇق، - دىدى ھامىد چاي ئېچىپ،
 دان ئىكىمىز تاپساق ئەمدى ئۇرۇقلۇق،
 ئاشلىق تېرىپ، قورال - ياراڭ ئالىمىز،
 قورال بىلەن كېلەر بىزگە يۇرۇقلۇق...
 تولىدى پارلاق گۈممەت بىلەن غەزىرەتكە،
 ھامىدلارنىڭ ھايات قايىنات ھوجرىسى،
 بىز مەشكىپتا يازغى بۈغىدای كۆتسۈپ كەلتىقلىرىن
 كىرىپ كەلدى سۈرپىلەك خوشىنىلىق،
 ئۆزۈر سوزاپ ئۇ ئولتۇردى سۈپىدا، لەك ئالىم،
 دىدى: خۇزەر ئالا لمىدىم بالىلىرىم،
 تۇرۇقلۇقنى تارتىپسىلەر لەخجالەت،
 بۇنى ئۇرۇق قىلسۇن دىندىم بالىلىرىم،
 تىكلىپ قويىسا ئۆرە تۇرماس بوش تاغار،
 ھاياتلىقتا ئاشلىق كېرەك، ئان كېرەك،
 تېخى تالا ياجەڭلەر كۇتەر سىلەرنى،
 جەڭچى ئۇچۇن قورال كېرەك، دان كېرەك،
 دەھىمەت! - دەيدۇ ھامىد غەمھۇر بۇۋايغا،
 پانا بولۇپ ماكان بەردىك ئاتىجان،
 بەردىلەك بىزگە لازىمەتلىك نەرسىلە،
 ئىسىسىق ھوجرا ۋە ئان بەردىك ئاتىجان،
 ئېغىر كۈننە بېشىمىزنى سىلىسىداش،

بىلەمىزنى ئەگدى شۇذاق باللىرىم،
 جاھانگىرلار، زورۇۋانلار دەستىدىن،
 قايىخۇ - ئەلم كەلدى شۇنداق باللىرىم.
 بۈگۈن ئەمدى ڈۆزدىمىزنىڭ سۈرىيە،
 قۇرماققىمىز تۇنى مېھىت، پەم بىلەن،
 ئەركەمىزنى ئالدۇق قالىق كۈرەشتە،
 دۈشى، نازلەرنى قوغلاۋە تىقۇق جەڭ بىلەن،
 يارىدارلىنىپ جىنaiيە تىلىك نۇرۇشتا،
 شۇ كۈلپەتنە قالدى بۈگۈن پەلەستىن،
 هاكىم بولۇپ كەلگىندىلەر، كۈچجەنلەر،
 ياخىدەلاردا ياندى بۈگۈن پەلەستىن،
 كۈرەشتىدۇر مۇستەقىلىق، نىجعاتلىق،
 قوراللىنىپ چىلىشىڭلار باللىرىم،
 سىلەر بىلەن سىلە بارلىق ئەرەپلەر،
 دۈشمەن بىلەن ىپلىشىڭلار باللىرىم.
 دىدى بۇۋايى دولقۇنىنىپ توختىدى،
 مۇسپىرلار قالدى چەكسز خوش بولۇپ،
 بۇۋايى چىقىتى، ھامىد قىلىپ ئېھىتىرا،
 ھويىل، بىچە ئۇزاتى قول قوشۇرۇپ،

× × ×

قويىچى ئەرەپ تاغدىن چوشۇپ بىر كۈنى،
 كىردىپ كەلدى مۇسپىرلار ئىچىگە،
 ياردەم قىلىماق بولۇپ كۈلپەت ئەھلىگە،
 ھەيدەپ كەپتۇ بىرقانچە قوي - ڈۆچكە.

جانان ئىدى ۋە جان ئىدى سۈرىيە،
 مۇستەملەكە ئازاۋىنى كۆرمىگەن،
 ئەركىن - ئازات ۋە تەن ئىدى سۈرىيە.
 ئەپلەرنىڭ ھېننىتىدە گۈللەگەن،
 روناق تاپقان كۈلگەن سىدى سۈرىيە،
 ۇقتۇرا دېڭىز يامغۇرلىسى شاقرالاپ،
 يۈزۈپ تۈرغان ئۇنىڭ نېپس كۆكىسىنی،
 ڈۆلۈك - ڈۆلۈك گۈل - چىچە كەلەر پاقرالاپ،
 بېزەپ تۈرغان مەڭگۈ كۈزەل ھۆسنىنى.
 قەد كۈتەرگەن تاغلار نۇمان ئىچىدە،
 رومال ئارتىپ قىيا باققان قىز كەبى.
 شامال ئۇچقان بۈلۈقلەرنى لەيلىتىپ،
 شۇمۇرلەغان گويا شېرىدىن سۆز كەبى.
 ۋادىلارغا، كەڭىلەرگە جان بېرىپ،
 ئانا دەرييا ئاققان جۇشقۇن شۆخلىنىپ.
 ڈۆزدىمىزنىڭ ئىدى بۇندى ھەممىسى،
 كەلگۈمىزگە باقار ئىدۇق روھلىنىپ.
 فرائىسۇزلا دېسىپ كەلدى قاچازكى،
 ئىللەق ۋە تەن كەقىتى بىردىن يوق بولۇپ.
 ئەرەپلەرنى ئۆگەيلىدى سۈرىيە،
 فالدۇق بۇندى يۈرەك - يېرىم، دەل سۇنۇق.
 قاراچىنى باققىنى دالا، ئېكىنزا،
 باسقۇنچىلار ڈۈلكى بولدى ھەممىسى.
 ۋە ڈۆزدىمىز قۇردۇپ چىققان شەھەرلەر،
 ڈۆزدىمىزگە بولدى قوللۇق تۈرەمىسى.
 ياتلار زۇلمى گويا ئېغىر تاغ بولۇپ،

سولاب قويىدى، سۈرىيەمۇ ئۇ چاغدا بىزگە ئوخشاش مۇستەھلىكە يۈرت ئىدى. قوزغالغاندا سۈرىيەلەك ئەرەپلەر، ئازات قىلىدى مېنى ئۇلۇغ ئىسياڭلار، ئەرەپ كۈنى چاقناب چىقىتى بۇ يەردە، پاچاقلاندى تۈرمە بىلەن زىندانلار، مەندىمۇ شۇ چاغ قورال ئېلىپ قولۇمغا، ئەرك - ئازاقلق جەڭلىرىدە فاتناشتىم، زەپەر تۇغى لەپىلىگەن تىنىج دەم، ماكان تېپىپ، قويىچى بولۇپ ئالماشتىم، ئۆتتۈم يېشىل تاغلار ئارا قوي بېقىپ، ئارام تاپتى سۈرگۈن كۆرگەن بۇ جىننم، كېچە - كۈندۈر جىلۋە قىلىپ ئالدىمدا، خىيالىمىدىن چىقىماش هەركىز ۋەتسىنم، قويىچى ئەرەپ بالىسىدم ئۆزەمۇ، تېرى ئاقلاس تاغلىرىدا تۇغۇلغان، ئالجىرىيە كۆللەرىدىن سۇ ئىچىپ، كۈزەل جىلغا، سەھرالاردا چوڭ بولغان، قانداق ئىلىق ۋەتهن ئىدى، ئۆسىتىدە - ئۇچار ئىدى ئۆكىيانلار تۇمانى، دېڭىز بويى، شەھەرلەردى تارتقان بوي، قەددىم ئەرەپ قەلئەلرى، قورغانى، سۈزۈك ئىدى ئالتۇن ئۇزۇك كۆزىدەك تاتلىق سۈلۈق كىچىك - كىچىك كۆللەرى، دولقۇنلايتى ئۆكىياندەك بىپايان، ئالتۇن قۇملۇق ئۇلۇق سەھرا چۆللەرى.

ئۇ، ئائىلە، كەپىلەرنى ئارىلاپ، مەنلىپ ماللىرىنى بىر - ئىككىدىن ئارقاتىنى. ئىككى قوزا تەقدم قىلىدى ھامىدقا، سائى - ئەشكەن ئە هوجرىدا كۆلۈپ تۈرۈپ سوز قاتتى: - قوزىلارنى بېقىپ قويىخىن ئەي ئوغلان، سائى بەردىم، كۆپەيسۈن ۋە مال بولسۇن، لازىم بولسا ياراپ قالار دىنارغا، قىسلغاندا دەردىڭلارغا دال بولسۇن، ئانا ئىسلام قالغان بەكمۇ يىراقنا، ئۇ ۋە تىنىڭ پەلەستىنىدىن كۆپ نېرى، كەنلىك كۆپ - كۆك، چەكسىز دېڭىزدىن ئۇياغاتا، چۆلى ئالتۇن، تېبىنى كۆلەوش ئۇ يەرنىڭ، ئۇ - ئىسياڭلار، قوزغۇلائىلار ۋە تىنىنى، تەقدىرىمىز ئوخشاش كەلدى بىزلىك، جەڭلەر ئارا تەرك قىلغان مەن ئۇنى، جەڭ بالىلىرى - ئۇ يەردەكى ئەرەپلەر، دۇنيا بىلەر ئالجىرىيە - بۇ ناهنى، قولغا چۈشكەن ئىدمىم بولۇپ ياردادار، فرانتىزىلار باستۇرغاندا ئىسيانىنى، تۇتۇپ ئېلىپ مېنى دۈشىمەن كىشەنلەپ، ئۆكىيانىدىكى ئاراللاغا پالدى. كىشەن بىلەن سالدى قارا ئىشلارغا، تۈرۈپ - قىيناب ئازاپلىدى، خارلىدى، يىللار ئۇتىنى ناداھەقتە، مېھنەقتە، ئاخىر ھىنى سۈرىيىگە يۈتكىدى.

بىز كۈرەشىتە مۇستەقلىق جاكاراپ،
 ئايلانىماقچى ئىدۇق ئەركىن دۇلەتكە.
 ئىلکىمىزگە ئالماق بولۇپ كۈرەشكەن،
 تالاندىدىكى يەرلەرنى ۋە كانلارنى.
 ئېرىششىرە كچى ئىدۇق يېڭى هاياتقا،
 جەۋرى چەكەن ۋە تالانغان جازلارنى.
 جەڭلەر بىلەن بەرە كچىدۇق خاتىپ،
 بىزنى ئەزگەن بۇ ئىسىرى كۈلپەتكە.
 يولغا قويۇپ يېڭى مەللەي ماڭارىپ،
 مەددىنیيەت بەرە كچىدۇق مەللەتكە.
 مۇددىئەمىز: ئەرەپلەر ئۆز تىلىدە،
 قاراڭچۇلۇق - جاھالەتنە قالىمسۇن.
 ساۋاتسىزلىق، بىلدىمىسىزلىك ئىلکىدە،
 روھى قۇلۇق، ئاسارەتنە قالىمسۇن.
 ئۆزىمىزنىڭ يولسۇن بۇندادا ھەكتەلەر،
 ئەرەپتىنمۇ چىقسۇن تېخنىك، ئېنىشىپ،
 دوختۇر، ھەربى، سىياسىتۇن ۋە خادىم،
 ئۆزىمىزدىن يولسۇن دىدۇقى بىرھۇ - بىرە
 فرانسوزلار بىلەلسەن ھەجىنى،
 ئەرەپ خەلقى بىلەلدە يىمىش نىممىشقا؟
 چەتنەللىكلەر ئېنەلگەن ئىشلارنى،
 ئالىجىرىيە ئېنەلدە يىمىش نىممىشقا؟
 شۇنداق ئوغان! مۇستەقلىق جاكاراپ،
 ئىلكلە كچى ئىدۇق ئىگىلىك هووقۇق.
 چەتنەللىكلەر! يەقلىكلار بۇ يەردىن،
 ئەرەپلەرنىڭ ھۆلکى دىدۇقى بار - يوقى.

قەد كۈرەرگەن شىمال بىلەن جەنۇپتا،
 تېرى ئاتلاس، سەھرا ئاتلاس تاغلىرى.
 مول يامشۇرلۇق قىرغاقلاردا گۈللىگەن،
 چەكسىز يېشىل ئۆزۈمىزلىرى، باغلرى.
 ئاتلاندىكتىن ئۆچۈپ كەلگەن توپ قوشلار،
 ئاسىمىندا قاتات قافار، چۆگىلەر.
 كەھرىزلار مارچىنداكى تىزلىپ،
 قۇملۇقلاردىن دۇرەتىرى سىدى توگىلەر...
 ۋە تەن دەردى يامان سىكەن، ئەي ئوغلان،
 دائىم ئۇنىڭ ئىشقى بىلەن يۈرۈمەن.
 سەپىنغا زادا قوشاق قېتىپ كۆپلەيدەن،
 ئۇنى كۆكۈل كۆزى بىلەن كۆرمەن.
 ئەس - يادىدىن، چوشلىرىدىن چىقمايدۇ،
 سەپداشلىرىم - ئىسيازىدىكى يارانلار.
 شۇ ۋە تەذى قۇتۇلدۇرماق كۆپىدا،
 ئۇيۇشاق بىز ۋە باشلىغان ئىسيازىلار.
 يۈز يىللاركى، فرانسييە قوشۇنى،
 بوزەك قىلىدى، كەلدى ئۇنى تىزگەنلىپ.
 مىلىيون گىكتار ئۆزۈمىزلىرى ۋە يەرلەرنى،
 چەتنەللىكلەر ئالدى تمام ئىگەللەپ.
 ئۆتۈپ كەتنى فرانسييە قولىغا،
 زاۋۇقلىرى، بايلىقلارى، كانلىرى؛
 فرانسييە بايلىرىنى سەھرتىنى،
 ئەرەپلەرنىڭ تەرلىرى ۋە قانلىرى.
 جىنايەتلەك مۇستەملەكە تۈزۈمى،
 ئېغىز ئاپەت ئېلىپ كەلدى مەللەتكە.

ۋە بودۇقتى يېرىۋالىم شەھەرنى ئەتكەن
ئىشتنىن فايىتى ھېرىپ - ئېچىپ ئەرەپلەر
كە پىلەردىن تۈتۈن چىقىتى، جانلارنى.
شاۇقۇنلىنىپ كە بەغەللەر، ھەلسى،
ۋاراڭ - چۈرۈڭ بىر ماكاڭغا ئايلاندى.
كە چىكى تاماق قىسلار مۇلدا ئانسلار،
ئاج بالسالار تەلەپورىدۇ فازانغا.
خىيال سۈرۈپ بۇلتۇرۇدۇ ئاتىلار،
غەمكىن فاراب غېرىبانە هاكانغا.
قاىسىم تېبىخى قايتاالمىدى شەھەردىن،
كە چىكى تاماق ئېتىلمىدى كەپىدە.
ئۇيىچان، بوشۇشك تەۋەئىمە كەن سارىيە،
ئەللىي ئېپيتار ھىسلار قاينات قەلبىدە
- ئەللىي قوزام، ئەللىي قوزام، يېتىچەم،
ئەللىي قوزام، كۆزى بودۇق يۇلتۇزۇم.
ئۇخلىۋالغىن ئاتاڭ قايتىپ كە لىكچە،
يۈزى ئالما، چېچى قارا قۇندۇزۇم.
باقتۇق سېنى ئۆزدەمىز ئاج بولساقىمۇ،
بېقىش تېپىپ، تىرىك قالدىڭ ئاپىغمۇم.
كېيىندۇردوق ھەم يالىڭاج بولساقۇ،
بولۇپ قالدىڭ ئۇھىدىم ۋە شاتلىخىم ۰۰۰
ئامال قانىچە، كۆنۈپ قالدىڭ ئاخىرى،
تېبىخى بالا كۆرمىگەن ياش ئاناڭغا.
ۋەلىقىنە كۈلۈپ بەردىڭ نەچە رەت،
سېنى جاندىن ئەزىز كۆرگەن ئاتاڭغا.
ئۇ شەھەرگە كەتكەن بۈگۈن ئىش ئىزلىپ،

ھەن بۇزداھەن، ئوت ئىچىدە ۋە ئىنىم،
سەپداشلىرىم ھازىرە شۇ كۈرەشتە.
ئۇ توغرىلىق تالاي خەۋەر ئاڭلىدىم،
قۇزغىلاڭلار ئىكەن بۈگۈن دۇرلەشتە.
ئىشقا ئاشار ئۇمىدىمىز مۇقەرەر،
ئالجىرىيە قولىمىزغا دۇتكەن زىدە.
ھەنسۈپ بولار مىلى، زوھى كۈللىنىش
ھەممە نەرسە بىزنىڭ بولسا ۋە تەندە.
ھەندۇ بۈندە تۈرمالايدەن ئۆزاقدا،
كە تەكچەن ئازارا قىتنا پۇل تېپىپ.
قلېپ ئۇنى پاراخوتلار كىراسى،
دۇلقولىلغان دېڭىز لاردىن يول تېپىپ.
شۇنداق ئوغلان، جەڭ قاينىغان ئېلىدىگە،
گويَا قۇشتەك قانات قېقسى كېتىدەن.
ئىسىناندىكى ئالجىرىيە چىنلايدۇ ۰۰۰
شۇ ۋە تەنگە جانىنى پىدا ئېتىدەن.
ددى قويىچى، كۈلۈھسەرەپ شۇك بولدى،
نۇۋەت ئېلىپ ھامىد قىزىغىن سۆز ئاچتى.
ئىككى جەڭچى، ئىككى دەرتەمەن مۇساپىسو،
ئاشۇ كۇنى ئۇزاقيقىچە مۇڭداشتى ۰۰۰
X X
كۈڭ قەلئەلەر غايىپ بولدى نەزەردىن،
كە چىكى كۈگۈم فاپلاد ئالدى ھەممىنى،
سوغۇق كۈلۈپ پېيدا بولدى يۇلتۇزلاز،

دهۋا - دەستەك قىلماق بولۇپ بۇ يەرىنى،
 ئۇ قالىدار، ئەرەپلەرنى ئازايىتىپ،
 خالغانچە مىلىي زۇلۇم قىلىشقا.
 ئەسلى ئەرەپ يەرلىرىنى ئىگەللەپ،
 ئەرەپلەرنى يەردىن ھەھرۇم قىلىشقا،
 هوقوقىمىز ۋە يېرىمىز يولىسا،
 دىلىغا ئازار يېتەر ئىكەن جان قوزام،
 ئىكىدارچىلىق قولدىن كەتسە ۋەتەندە،
 ھەممىھ قولدىن كېتەر ئىكەن جان قوزام...
 مەن سۆزلەيمەن، كۈلۈپ قاراپ ياتىسىن،
 كاشكى ئىدى بۇ كەپلەرنى چۈشەنسەڭ،
 سائىا پەقفت بولماق بولسا يولىنى،
 يەۋالساڭ - دە، ئەركىلىسەڭ ۋە كۈلەڭ،
 بۆشۈكتىكى مارجىنىڭنى ئۇينيايسەن،
 ئېيىتىپ بەرسەم مۇڭلۇق قوشاق ۋە ئەللىي.
 چۈشەنىيەيسەن ھەشىئۇم، فارا كۈنلەرنى،
 ۋە بىلەمەيسەن تەقدىرگىنى بىتەللىي.
 سەن بىلەمەيسەن ياش تۆمۈرچى داداڭنىڭ،
 ئۇ لىكىنىنى ئۈرۈش، ئاپەت، ئۇپقۇندا،
 سەن بىلەمەيسەن گۈزەل، مەسۇم ئازائىشكى،
 دە ئىگۈ غايىپ بولغىنىنى دولقۇندا،
 سەن دۇنياغا كەلگەن ئاشۇ كۈنلەردە،
 ئۇلار ئۈچۈن مىسالى تاڭ ئاتقانتى،
 ئۇلار سېنى ئەقىۋارلاپ ۋە ئاسراب،
 قانچە ئازىز - ئۇھىت بىلەن بافقانتى،
 ئانا بولماق قانچە ئۇلۇق دۇنيادا،

ئايilar بولدى ئىش ئىزلىرىدۇ ئۇ شۇنداق،
 مىشىز قالدۇق ئۆزىمىزنىڭ شەھرىدە،
 قاچانغچە ئۇنارمىزكىن مۇشۇنداق،
 بۇ مۇقەددەس قەدم ئەرەپ شەھرىنى،
 يەھۇدلار سوادىدغان بوب قاپقۇتو،
 كەلگىندىلەر ئىگەللەپتۇ ھەممىنى،
 ئەرەپلەردىن ئىكىدارچىلىق يوقاپقۇتو،
 كۆپ ئەرەپلەر كېتىپ قاپقۇتو ئۇرۇشتا،
 يەراق - يەراق ئەللەر تامان يۈل ئاپقۇتو،
 كۈچەن ئەرگە ئاش - ئان بېرىپ زاۋۇقتلار،
 ئەرەپلەرنى زادى ئىششار ئالماپقۇتو،
 كەلگىندىلەر تېخى شۇنچە ھاكاۋۇرۇ،
 چەتكە قېلىپ، خارلماقتا ئەرەپنى،
 ماكان قۇرۇپ ئېلىپ ئەرەپ شەھرىدە،
 بوزەك قېلىپ، قالىماقتا ئەرەپنى،
 كۈچەن ئەرنىڭ يادچۇغۇغا چۈشەمەكتە،
 ئەرەپلەرنىڭ ھېزىت تېرى، بايدىخى،
 تېخى قانچە گۈزەل كەپ ۋە دەڭۋازلىق،
 تېخى بۇندىا ب دىت ئىنك بايدىخى،
 ئىقاپلىنىپ ئاشۇ يەراق ئاستىدا،
 چىرىغىسىزنى ئۆچۈرمەكتە ئامېرىكا،
 هەر قەيدەردىن تېرىپ - قۇشەپ ئۇلارنى،
 سۈرئەت بىلەن كۆچۈرمەكتە ئامېرىكا،
 ئۇ قالىدار كۈچەن ئەرنى كۆپەيتىپ،
 مەڭىن بىسىپ ئالماق بولۇپ شەھرىنى،
 ۋە دۇنيادا يەھۇدلار يېرى دەپ،

ئۇنکۈزە يلى بىللە ئېپرىپ ايللارنى.
 چوڭىيارسەن ھېھىدەم بىللە گۈزىلەم، ھاك كەن
 چۈشىنەرسەن ۋە بىللەرسەن ھەممىنى.
 كېلەر شۇ كۈن، ئۇھەرەم بولسا كۆرەرەمەن،
 قوراللانغان قارا چاچلىق جەڭچىنى.
 يىتىمەرنىڭ نىجاتكاري بولۇپ قال،
 كۆزى نۇرلۇق تۇن يۇلتۇزى جەمەلە.
 كۆزلىرىنى يۇھىن ھەدى ئارام ئاڭ،
 پەlestىننىڭ يىتىم قىزى جەمەلە.

X X

ئەل جىمىقىپ، تۇن يېرىدىن ئۇتكىنە،
 قايىتى قاسىم تۇيقۇدىكى شەھەردىن.
 تۇننى كوتۇپ ئۇخاق ئىدى سارىيە،
 سورىدى ئۇ: دىش تاپتىنىدۇ بىر يەردىن؟
 — نەدىكى ئىش! — دىدى قاسىم، — تاۋۇشى
 تىتىرەپ چىقتى، ئەكس ئەقتى هايانچان.
 يۇلتۇز نۇرى يالت قىلدى - دە، كۆرۈندى،
 ماڭلىيىدا قېتىپ قالغان قىزىل فان.
 كۆردى ئۇنى، قورقۇپ كەقتى سارىيە،
 — ياردىدارسەن؟ — چاچراپ تۇردى ئۇرۇندىن.
 ئازراقىقىنا! — دىدى قاسىم تۇلتۇرۇپ،
 ۋە پېچىنە ئالدى ئاستا قويىدىن.
 شۇ تۇپە يلى، تاياق يىددەم بۇگۈن مەن،
 دىدى كۆرگەن ئىشلىرىدىن سۆز ئاچتى.

ئانا بولىناق قانچە بەخت، خوشاللىق.
 بالا ئۇينىڭ يېنىپ تۇرغان چىرىغى، عماڭ ئە
 بالا بىللەن يۈرەك پۇقۇن ۋە جاڭلىق.
 ئانا يۈرەن ئۇچۇگۇم بار، دەيدە،
 كۆزلىرىگە كۆرۈنىم يەدۇ بىساتمۇ.
 بالا بىللەن تۇرمۇش ئۆتەر كۆرۈللىك، سەقەقە
 بالىزىلار كۆنگە هىساپمۇ.
 بارغان ئىددەم سېنىڭ بۇشۇك توپىغەنغا،
 سوغات تېلىپ ۋە داشتەخان كۆتقىرىپ،
 كىچكەرەمە كەلگەن سېنى قۇتلۇقلاب،
 بايرام قىلغان خوشال چۇقان كۆتسىرىپ.
 بوشۇگىمىنىڭ ئەتراپىدا چەڭكىلىپ،
 تۆشۈك شوغاج يىكەن ئىدى بالىلار.
 كۆلۈپ قاراپ تۇتۇپ بۇدرۇق قولۇڭنى.
 يېئى ھەمان! دىگەن ئىدى بالىلار.
 يۈمۈلىتىپ جەينىمازدا ئاۋايلاب،
 قېرى موللا جەمەلە، دەپ نام بەرگەن،
 ئاناڭ خوشال، رەھىمەت ئېتىتىپ موللىغا،
 هەققى ئۇچۇن دىنار بەرگەن، نان بەرگەن،
 ھى... جىڭەرەم، بۈكۈن ئەمدى ئۇلا، بىوق،
 كۆپ ۋاقتىسىز تەرك قىلىدى دۇنيياني.
 بولدى ئۇلا، سېنى يىتىم ئەيلىگەن،
 قاراچىلىق ئۇرۇشنىڭ قۇربانى.
 ئەللىي قوزام، پاخلانغىنا جەمەلەم،
 سائى ئېئى ئانا بولۇم ئەمدى مەن.

بىر يەھۇدى ئۇچراپ قالدى بەختىمىگە،
 هامىمال كۆتۈپ تۈرگان ئىكەن بېكەتنە،
 كىرا قىلىدى، يۈكلىرىنى كۆتەردىم،
 ئازاراقلۇ پۇل ئىشلەپ تاپتىم شۇ پەيتتە،
 بىلگىيىدىن كۆچۈپ كەپتۇ ئۇ يېئى،
 چىلىغانەن بىر تۇققىنى—پۇلدار باي،
 دۇكان ئولجا ئالغان ئىكەن تۈرۈشتى،
 ماكان تېپىپ قويغان ئېمىش كۆپ قولاي،
 يىمەكلىكىلەر دۇكىنىغا ماڭىدمى مەن،
 ئالاي دىدەم جەمەلە كە پىچىنە،
 سېتىۋېلىپ بىر-ئىكى تال شوکۇلات،
 ئۇنى خوشال قىلاي دىدەم مەن يەنە،
 ئولتۇراتقى بىر يەھۇدى خانىمى،
 مېنى كۆرۈپ قاراپ قويدى پەرۋايسىز،
 كىرىپ كەلدى شۇئان بىر توب يەھۇدى،
 وە ئۇنىڭغا سۆز تاشلىدى هاياتىز،
 كۈلۈپ قويدى، خوشال بولدى ئۇ تايلىق،
 قان يۈگەردى سىل كېسەلەدەك رەڭىگە.
 كۆلكە ئۇينىپ كەتى يېشىل كۆزىدە،
 وە نازلاندى ئۆزلىرىنىڭ ئەھلىگە،
 ئۇزاق كۆتتۈم، مال بەرمىدى ئۇ ماڭا،
 مېنى ئادەم سانسىدى سارىيە،
 قىلىدمى ئائىا تەكرار-تەكرار ئىلتىمسا،
 ئاڭلاپ تۇرۇپ قارىمىدى سارىيە،
 غورۇرمۇغا تەگدى ئۇنىڭ بۇ ئىشى،
 قېنىم فايىناپ غەزەپلەندىم، قىلىدمى ئارە

تەشۇشلىنىب قولاق سالدى سارىيە،
 قولاق سالدى، كۆزىگە ياش ئۇلاشتى،
 —ئىي ئەزىزىم، تاڭدىن بېرى ئىش ئىزلىپ،
 بۇ شەھەرە كۆرۈم تۈرگۈن ئىشلارنى،
 كۆرۈم ئۇندَا ماڭا ئوخشاش بىقارا،
 ئىش-ئىزلىگەن مىسکىن ئوغۇل - قىز لارنى،
 ئاۋال ئەرەپ رايونىنى ئارىلدىم،
 بۇ رايوندا بوبۇق قىزىق ئۆزگىرىدىش،
 ئەرەپلەرنىڭ ماكانىدا سارىيە،
 مۇدا بوبۇق ئەرەپلەرنى پەس، كۆرۈش،
 مەھكۇم كۆزىگە چۈشۈپ قاپتۇ ئەرەپلەر،
 دەۋۋار سۈرەمىش بۇ شەھەرە يەھۇدى،
 بىزگە قاپتۇ نامراچىلىق، مۇھتاچىلىق،
 هووقۇق بىلەن پۇل بار يەرەدە يەھۇدى،
 ئىسپانچىنى بىلەمىسىن؟ دەپ سورايدۇ،
 مەن سەرگەردان ئىش ئىزلىگەن يەرلەرە،
 ئەرەپ قىلى تىلىغا ھىساب ئەم سىكەن،
 ئىسپان تىلى ئاقار ئىميش شەھەرە،
 جاۋاپ بەرددەم: ئەدىن بىلەي بۇ تىلىنى،
 ئانام مېنى تۇققان ئىكەن ئەرەپ، دەپ،
 ماڭا ئەللەي سېيىققان ئىكەن ئەرەپچە،
 بىلگەن ئىكەن ئۆز تىلىنى شەرەپ دەپ،
 ئۇنداق بولسا بۇ كېسەلەكە داوا يۈق،
 كۈن ئالىمىغىڭ تەس بولۇپتۇ، دېيىشى،
 خوجايىتلار شۇنچە قوپال وە كۆرەڭ،
 تېخى مېنى زاڭلىق قىلىپ كۈلۈشتى.

جاۋۇلدىدى: پەلەستىنىڭ يوقالغان، سەن ئەندىم بۇنىدا ئەمدى يەھۇدیلار دۆلتى، ئىسراىئىلنىڭ بايرىخىغا قاراھىن، سەن ئەندىم يەھۇدىنىڭ ئېشىگى سەن وەئىتى، ئۆزەڭ ئېتسەن! دىددىم ئائىا غەزەپلىك، ئېتقا ئۇخشاش باققان كىشىنى چىشىلەيىسىن، ئۆزەڭ ئېشەك! دىددىم ئائىا نەزەرتلىك، ئېشەك كەبى هايدا نىسە بىلمەيىسىن، مەڭگۈ هاييات! يوقالمايدۇ پەلەستىن، سەن ئۆزەڭسىن وەتەنسىز ھەم شەرىمىسارە، ۋاقىرىدى، چۇقان سالدى تۇ خانىم، وە ھەيدىدى: چىق دۇكىاندىن، يوقال، بارا، تۇ هاكاۋۇر خانىخىغا يان بېسىپ، يەھۇدیلار كەلدى شۇئان ياردەمگە، بىر نەپەسکە مۇشت ئىچىدە قالدىم مەن، وە ئايلاندىم تىتىما - تالاڭ ئادەمگە، ئەگەر شۇ دەم توپلازمىسا ئەرەپلىك، تۇلار ھېنى ئۆلىتۈرەتتى شۇ يەددە، بىرەر ئىشىز مۇساپىرلىك ئۇلىمىسى، هىچ داۋاسىز كېتەر كىدى شەھەردە، مەدەت بەردى ماڭا ئەرەپ ياشلىرى، تۇ دۇكاندا مۇشلاش بولدى بىر ھەيدان، ياخراپ قالدى ساقچەلارنىڭ ھۇشتىگى، وە دۇكاننى تەرك ئەتنىق بىر شۇئان، مانا شۇنداق ئىشلار بولدى سارىيە، بەختىلارغا يەنلا ساق قالدىم مەن.

وە قەلبىرەلە كۆتسىرىلدى قوزغىلاڭ، دىددىم ئائىا، كۆرە بىزنى ھۇنچە خار! سەلە بۇ - پەلەستىن! زەمىنندۇر ئەرەپنىڭ، ئىشلەگىنىڭ - ئەرەپلىرىنىڭ دۇكىنى، ئەرەپلىرىنىڭ ھېھىنتىدۇر توۋارىلەك، خۇجا بولۇپ ساتىماقتىسىن سەن تۇنى ئەلىلىلىپ بۇ دۇكاننى ھاسىل قىلغان كېسە كەلە، پەلەستىنىڭ توپسىدىن ئىشلەنگەن، سەتىن لالە پەلەستىنىڭ ماقسىزىيالى، ياغىچى، گوللۇك ئۇستىل - سەن راھەتتە يۈلەنگەن، پەلەستىنىڭ پاختىسى لە ئەپپىدىگى، هەرتا سېپنىڭ تۇچەڭدىكى كېيمىمۇ. شۇنداق ئىكەن، بىر ئەرەپكە مال ماتىحاق، جاۋاپ بەرمەك، ساڭا شۇنچە قىيىنمۇ؟ تىكەن بولۇپ سانچىلامدۇ قولۇڭغا، ئالسالىڭ ئەگەر، ئەرەپتىكى بۇ دىنار؟ قۇتراكتىمۇ پەلەستىنىڭ ئاش - نېنى، سېمىزلىكتىن مۇنداق ھەجەز بولدى يار؟ لە ئېغىز يىسە ئۇيالىمادۇ بۈز دىگەن، ئىزرا تارققىن، مۇئامىلەك كۆپ ناچار، بىلىپ قويىغىن، يەۋاتىسىن ئەرەپنى، ئەرەپلىرىنىڭ ئانا ھۆلکى - بۇ دىنار! مال ئالغىلى ئادەم كەلدى ئالدىنغا، هاپقان ئەمەس، ئىلتىجانى ئال ئىلىلىك، دىددىم ئائىا، سايراپ كەتتى تۇ خانىم، ئاق قۇشقاقچىمۇ ساپىرىمايدۇ بۇنچىلىك، لۇك وېتى

ئىشقا چۈشتى تانكىلارى گۈلدۈرلەپ،
 نامايمىشنى ئوققا تۇتتى ئارمەمە.
 پىلىدۇقلار قالدى ئەنسىز تىرىتىلداپ،
 ئۇلۇك بىلەن توشۇپ كەتتى ھەممە يەو
 يەهۇدلار قىردى تىنچ خەلقنى،
 مىللەتچىلىك نەيىزە بىلەن قوغىددالدى.
 كۆپلەر ئۇلدى تانكىلاردا چەيلەنپ،
 ئاسفا لىتتا كېلچەك - كېلچەك قان قالدى...
 ئۇيىلاپ كۆرگىن! نىمە دەنگەن تەئىسىزلىك،
 قانداق ئېغىر ئەرەپلەرنىڭ قىسىمىتى!
 ئادەم قەددىرى نىمە بولدى دۇنيادا،
 ئۇلۇشتىمۇ تۇغۇلۇشنىڭ قىمىتى?
 شىخ ئەزىزىم! شەھرىمىزگە پاتىمىدۇق،
 تاشلاپ ئۇنى كېتەپلى بىز يەراقا.
 ئىئورادانىيە قىرغاقلىرى ئەرەپتە،
 نىجات ئىزلىپ ئاتلىنىايلى شۇ ياققا.
 ئۇندى كۆرەش يولىرىدىنى تاپارمىز،
 كۆرەشتىدۇر ئادالەتلىك، ئىجاتلىق.
 ۋەتەن بىزگە قايتار پەقەت جەڭ بىلەن،
 جەڭدىن كېلەر ئەركىن ھايات ۋە شاتلىق.

X X

مەتىيارنىڭ ھاياتىھ خىش ئاپتىۋى،
 ئېدىر لارغا ئېلىپ كەلدى جانلىنىش،
 ئۇتalar تۇتاش ئۇنۇپ چىقىتى بىخ ئۇرۇپ،

كېيىن كەتتىم كۆچىلاردا ئەئىشىپ،
 پىچىنى باشقا جايدىن ئالدىم مەن. مەن ئەنلىق
 هارغان كېزىپ، كەچكە يېقىن شەھەرنىڭ،
 يەهۇدلار رايونىغا يۈتكەلدىم.
 مەھكىملىر ئۇرۇنلاشقان كۆچىدا، ان سەقىت ئامانىتى
 قۇدەرتلىك نامايمىشقا دۇچ كەلدەم.
 دېڭىز بولۇپ ئاقار ئىدى ئەرەپلەر،
 ھەمىسىنىڭ بەللەرىدە ئاق ياغلىق.
 ياخار ئىدى شوئار بىلەن چۇقاڭلار، لەلە ئەلەن
 ۋە ساقچىلار يۈرەر ئىدى قوراللىق.
 غەدەكىن لەيلەپ دولقۇندىكى كېمىدەك،
 توب ئالىدىدا بارار ئىدى جىشارا...
 غەزەپلەنگەن، ھاياجانلىق تېقىمغا،
 ھەيران بولۇپ قاراپ تۈرددۇم بىرازا،
 سوراپ كۆرۈم، چۈشەندۈردى باشقىلار،
 ياش بىر ئەرەپ ئۇلگەن ئىكەن كېچىدە.
 يەهۇدلار قاراۋۇلى ئوق ئاتقان،
 يىمگىت قالغان ئىچەل ۋە قان ئىچىدە.
 مەھكىملىر قوغىداب قېلىپ قاتلىنى،
 بار ئەيدىپنى ئۇلۇچىشكە ئارقىپتۇ.
 شەھەر خەلقى قويىماي ئۇنى يەرسىكە،
 كۆچىلاردا بۈگۈن قوشۇن تارتىپتۇ.
 ئۇيىلدەم مەن، بار ئىكەنمىز قېمى بىز، پاچىل
 ۋە سۆزسۈزلا شۇ قوشۇنغا قېتىلدىم.
 يولمىزنى توراۋالدى ساقچىلار،
 ساقچىلارغا مەنمۇ ئوقتەك ئېتىلدىم.

تاشلاپ ئۆزۈق خالىتسىنى دولغا، لەل بىشىتى
كۆزلىرىدە ئۈمىت، نەپەرت جىلۋىسى،
باقار تىنج، ئۇزاق چۈللەر يۈلغا، لەل بىشىتى
ئۇ، چۈدىگەن، سا قال باستقان يۈزىنى، لەل بىشىتى
ئايilar بولدى كېلەر هامان يول يۈرۈپ،
يۈرۈلەر ئارا مەنزىل ئېلىپ شەرقىنى،
ئانا دەرييا ساھىلغا تەللىۈنۈپ.
قۇدىرىت بىلەن تارتىتى ئۇلغۇغ باغرىغا،
نسجات ۋە نۇر بوشۇگىدەك ئۇ ماكان،
ئۇلار ماڭدى پەلەستىنى ئارلاپ،
ۋە چۈللەر دە كەزدى ئۇزاق سەرگەردا،
كۈلە ئىگۈددەك ئىز قۇملۇشىپ سەپەردە،
ھەموا بولدى ئاچلىق بىلەن مۇھتاجلىق،
فاسىم ماڭدى هامان ئالغا ئېتىلىپ،
دىلدە ئاززو، ھىس قىلىدى ئۇ ئاچلىق،
ئايالىغا، بالىسىغا نان ئىزلىپ،
كۈنلۈك ئىشلەپ تۇرۇپ قالدى بىرمۇنچە،
ئاچىنۇ قالدى قاسم بىلەن ئايالى،
ئاچ قالىمىدى كىچىككىنە يىتىمچە،
 يوللاردىكى هایات ئۆچكەن قەددم جاي،
خارابىلار تۇنگى ماكان بوب كەلدى.
قوندى بەزەن مازارلاردا، بىچىتتە،
يۇلدىن قالماي يۈرۈتنىن - يۈرۈتقا يۈتكەلدى...
پېشىل ئېدىر جەلىپ قىلا، فاسىمنى،
چۈش مۇرددۇ ئۇندا كۈزەل تۈيغۇلار،
قابىنات ئىلھام چۈلخاپ ئالار ھەم ئۇنى،

ۋە يۈز بەردى كىلەم سۈپەت رەڭ ئېلىش،
مۇيىغانقۇچى شاماللاردا يەلپۈزۈپ،
گۈل - چىچەكلىر ئەركىلىدى قۇياشقادا،
تاغ لەيلىسى غۇچە ئاچتى قىپ - قىزىل،
قىزىللىغى ئۆخشار مىسىلى ئۆتىقاشقادا،
مەجنۇن تالا يېيىپ شالاڭ دەرەختىلەر،
ياش ۋە پېشىل يوپۇرماقعا پۇرگەندى.
رەڭ تارقىتىپ ئاقتى باهار دولقۇنى،
باهار، قوشلار سايىمىشدا كۆپلەندى،
سوزۈك كۆكتە ئاواز بېرىپ تۇرۇنلار،
ئۇچۇپ ئۆتىتى شمال تامان يول ئېلىپ،
پېشىزلاردا، بىنەمەر دە بۇغىدارلار،
پېشىل نەيزە تارتىتى كۆككە شىتىلىپ،
تۇپراق يېرىپ گۈللەپ تۇرغان مايسىلار، بىلەل
تۆز بويىندەك نۇر قايتۇرار، تاۋىلىنار،
ھايات ئېلىپ تۇپراق بىلەن فۇياشتىن،
بىرى - ئىككى ۋە ئۇچ بولۇپ شاخلىنار،
ئۇپۇقلارغا ئېلىپ كېتىر يېراق يول،
كۆرۈنىدۇ ئوقلار، ئارا ئاقىرىپ،
جەملىنى ياساندۇرار سارىيە،
ئېدىرلاردىن، جىلغىلاردىن گۈل تىرسىپ،
چاچلىرىنى ئورۇپ قويار گۈل بىلەن،
ۋە گۈلەستە توتقۇزاز ئۇ قولغا،
بۇفاق خوشال ئەركىلىر ۋە شوخلىنار،
قوللىرىنى سوزۇپ قۇياش نۇرغا،
بارار فاسىم سارىيەنىڭ بېنىسىدا،

ئۇلەيدىغان شۇ مايسىغا ئۇخشىيدۇ.
 يىلىتىمىزى بار، تۈپىرىنى بار ئۇلارنىڭ،
 ئۇلار زۇلۇم قىشىلىرىدىن قورقىيادۇ.
 قانچە - قانچە جاھانگىرلار دۇلمىدى،
 ئۆزلىرىنى بىلىپ گويا تەڭداشىز.
 ئۇلار نۇششاق خەلقەرنى يەپ كېتىپ،
 قالدۇرماقچى بولدى هايات، قۇياشىز.
 قانچە زالىم دەرييا - دەرييا قان تۆكۈپ،
 يوقاتىماقچى بولدى ئۇلار نەسلىنى.
 يوقالىمىدى، ئۆلمىدى بۇ خەلقەر،
 ياشاپ كەلدى تېپىپ گۈللەش پەسىلىنى.
 خۇددى شۇنداق بۈگۈن بىزدە سارىيە،
 جۇددۇن ۋە قىش... يەھۇدىلار تۇمانى.
 مەرەپلەرنى يوق قىلىشنىڭ كويىدا،
 جاھانگىرلار قوللىماقتا ئۇلارنى.
 پەلەستىنىڭ سادىق ئوغۇل - قىزلىرى،
 باھار ئىزلىپ كىزەر بۈگۈن سەرگەردان.
 ئۇلۇم بىلەن ئىلىشماقتا چىڭ تۇرۇپ،
 ئۇيۇشماقتا بولۇپ كويا بىر تۇقان.
 مىشىنىمەن، يوقالىمايدۇ پەلەستىن،
 جاھانگىرلار، جۇددۇنسا ئۆلەيدۇ.
 مۇساپىرلار ئاپتىپ تېپىپ مايسىدەك،
 ئۆزىنىڭ ئانا تۇپىرىغىدا گۈللەيدۇ...

×

يەتنە ياشقا كلىپ قالدى ازۇلىپىقارا،

قەلبى ئارا يوردۇق پىشكىر تۇغۇلار.
 - قارا! - دەيدۇ سارىيە كە ئۇ كۈلۈپ،
 قانداق پاخلان كۆكىلەپ چىتقان مايىسلار،
 ئۇندىا پارلار، هاياتنىڭ كۈچ - قۇۋۇشنى، تۇت ئالار.
 باقسائى، ئەزىز ئازۇلىرىنىڭ تېگىدە،
 تۇمان پەسىلى، ئۇ ياه ئۇلار تېگىدە،
 توختاپ قالغان ئاجىز غىنە كۆكۈرۈپ،
 بوران - جۇددۇن ۋە سوغۇقنىڭ ئىلىكىدە،
 ياش قىددىنى ئالالىمعان كۆتسىپ.
 بۈگۈن مانا ياشناپ باھار كۈنىدە،
 قۇدرىھەت بىلەن كىربى كەپقۇن هاياتقا،
 زوقلازۇرۇپ، مدېتىن دىلغا روھ بېرىپ،
 هايات مۇشقمى تارقاتىماقتا ئەتراپقا.
 ئېبدىرلاردا گۈللەپ تۇدار ئۇ بېشىل،
 شامال بىلەن دولقۇن ياساپ تەۋىنەر،
 شۇنچە يۈمران، شۇنچە بېڭى، شۇنچە پاك،
 كويىا بۈراق! ئۇماققىنە تەلىپىنەر.
 قىشتىن بېرى ئۇنى باسقان تۇماڭلار،
 ئاپتىپ بىلەن ئېرىپ كەتكەن، يوقالغان،
 ئۇنىڭ ئۇلۇغ گۈللەشلىرى ئالدىدا،
 بوران - جۇددۇن شۇنچە خۇنۇك دەڭ ئالغان.
 تاجىز مایسا سوغۇق قىشىتا ئۆلەيدۇ،
 چۈنكى ئۇلەس يىلىتىزى بار تۇپراقتا.
 جۇددۇن - تۇمان ئېلىپ كېتىپ ئاپتىپنى،
 تۇر ئالالىماي قالسىمۇ ئۇ پېراقتا...
 دۇنيايدىكى ئېجىز، مەزلۇم خەلقەر

بەزەن تاڭدا شۇ ئۇن بىلەن ئۇيغۇنار،
تۈنەدە باسسا يوقاپ كېتىر تاش بىلەن،
باڭلام - باڭلام يېشىل خەتلەك ۋەرەقە.
ئۇ چاي ئىچىپ قوبىلىرىنى ھەيدەيدۇ،
كۈن ۋە تۈزىلەر ئۆتىمەدۇ شۇ تېرىقە...
...

X X

چەچەك پەسىلى، مۇساپىر لاد ئىچىگە، سەنەتىن
دەھەشىقتىن كەلدى ياش بىز يېتكە كچى،
يېشىل مايسا كۆككەپ تۇرغان بىنەمەدە،
تۇراپ ئالدى ئۇنى نۇرۇخۇن ئەمگە كچى.
ھامىدلارنى ئىزلىپ كەپتۈ ئائىين،
دەرتەنلەر يوقلاپ ئۇنۇپ يۇرت ئاراپ بىلە
پەلەستىنچە ئەنەنۇئى باش كىيم،
ئارتمىتۇ ئۇ، چاقماقلەرى ئاق - قارا،
ئاق يۈزىنى قارا ساقال قاپىلغان،
فورما كىيىگەن، تامام ھەربى قىياپەت،
مۇڭگۈز ساپلىق قارا كۆزەينەك تاقغان،
چەبدەس، جانلىق، تېتىك ئىدى ئۇ غايەت،
سالاملىشىپ يېشىل قىردا ئولتۇرۇپ،
ئۇنۇق سۆزلىپ ئېلىپ باردى تەرڅىبات،
پارتىزان! دەپ تونۇشتۇردى ئۆزىنى،
ئىسىمى ئىكەن ئۇنىڭ ياشىر ئاراپات،
ئۇ سۆزلىدى كۈلۈپ تۇرۇپ ئاپتۇپتەك،
مۇساپىر لاد قۇلاق سالدى زوق بىلەن،

ئۇرۇش يىلى يۈگە كەنگەلى بۇ بۇۋاق،
ئۇ بوي تارتى، سۇۋادانىڭ كۆچتى،
قەد كۆتۈرپ چىقارغا زەدەك يوبۇرماق،
يۈگەپ يۈرەر قوپىلىرىنىڭ كەينىدە،
ھۆددىسىدىن چىقا لايدۇ ئۆزىلە،
پادا بولدى يىلدىن - يىلغا كۆپىيپ،
ئالجىرىمىلىك تەقىدمى قىلغان قۇزىلار،
شۇ قوبىلاردىن سېتىپ ئۇنىڭ دادسى،
سېتىشىنى يىپ - يېڭى بىر ئاپتومات،
ئېلىپ ئۇنى باشقىلارنى يېتكە كەلپ،
بۇ ئەتراپتىن يوقاپ كېتىر ئۇ پات - پات،
شۇنداق يېڭى، پاقرايدۇ ئۇ قورال،
ئامال قانچە، بەرمەس ئۇنى قولۇڭغا،
كىچىكىسىنى دەپ رەت قىلدۇ دادسى،
ئاپتوماتنى تۇتقازمايدۇ ئۇنىڭغا،
بىر اقلادىن كېلىپ - كېتىر ناقۇنۇش،
تاغلىرى كەم بولمايدۇ ئۆيىدە،
ئۇلار بىلەن سۆزلىشىدۇ دادسى،
ھايان، ئۇت يالقۇنلىيار سۆزىدە،
ئانسىغا ئېلىپ بەردى ماشىنكا،
شۇ قوبىلاردىن سېتىپ يەندە دادسى،
كېچىلىرى ئۆزاققىچە ئۇخلىمای،
ماشىنکىدا خەت باسىدۇ ئائىشى،
تىسىل گەپلەر بىزەنچەنىش ئۇ خەتنە،
قانداق گەپلەر چۈشەنەيدۇ زۇلىپقار،
ئۇ ئۇخلىدۇ، تاقىلدايدۇ ماشىنكا،

ئۆز ئەھەلى تۇغىرىسىدا مۇڭداشتى.
 سۆزلەپ بەردى ئەلى بۇۋا تۇغىرىلىق،
 جەڭدە قالغان فاسىمدىمۇ سۆز ئاچتى.
 ئۇ، ئۆتۈندى قاتىشىشنى «پاتاخ» قالىتىماس.
 گۇرۇپىسى بىلەن قىلدى ئىلتىماس.
 بولاق بولۇپ بۇرغۇپ چىقتى سۆزلىرى،
 ئەكس ئېتتى ئىستەك، يالقۇن، ئۇھتراس...
 ئاچتى خۇرۇم سوھىكىسىنى يېتە كچى،
 پەلەستىنىڭ بايرىخىنى ئالدى نۇ.
 دىدى قەتىي: قەسمەم بېرملەك قېرىنىداش،
 بىزدە هازىر پارقىز انجە يوسۇن شۇ.
 زەيتۇن، سۆسۇن، قىزىل، ئاققىن بېرىشكەن،
 گۈزەل بايراق گۈللۈك تامغا قادالدى.
 ھامىد قەسمەم بەردى بايراق ئالدىدا،
 ھۇجرا ئىچى ھاياجاندىن نۇت ئالدى.
 — قەسمەم بەردىم: جەڭچىسى بوب «پاتاخ» ئىڭ،
 پەلەستىنى قۇتقۇزىمەن جان بىلەن.
 نامى قۇتلۇق ئازاتلىقنى ياقلايمەن،
 ۋۇچۇددۇمىدىن ئاققان قىزىل قان بىلەن.
 ھاياتىمەنكى، بولۇپ سادىق پىداكار،
 جەڭلەقلىمەن شىجاعەتنە، غەيرەتنە.
 لاچىن بولۇپ ئېتىلىمەن دۇشمەنگە،
 ۋەتىنىمىنى قالدۇرمائىمەن كۈلپەتنە.
 قەسمەم بەردىم، نامى بىلەن ۋەتەنىڭ،
 شۇ ۋەتەنىڭ ئىشىدا دۇر قەلبىمىز،
 ئەگر قىلسام قەسەمەنگە خىيانەت،

ئۇ سۆزلىدى شىلتىپ - شىلتىپ قولنى، نەزەر
 شۇنچە تەمكىن وە ئۇلۇغۇار روھ بىلەن،
 ئۇنىشىلى قېرىنىداشلار! - دىدى ئۇ،
 ئازات كۈنلەر كېلەر بىزگە كۈرەشىشى،
 قۇتقاڭغۇچى ئۇغلاڭلارنى كۈتمەكتە،
 دەرت - ئەلەمە قالغان ئانا پەلەستىن...
 كۆزشىمىز بۇلار بىزنىڭ جاپالقى،
 سۆزۈلۈشى مۇمكىن بەلكى ئۇزاققا.
 لېكىن غەلبە بىزنىڭ بۇلار ئاخىرى،
 قېرىنىداشلار، قاتىشىڭلار، «پاتاخ» قا!
 قىزىن ئالقىش ياخىراپ كەتتى، ئاراپاتلىق
 سۆزدىن توختاپ ئىلىقىنى كۈلگەندە. ئەل پاچى
 مۇساپىلار ياخىراق شۇئار توۋەللىدى،
 شات چۇقاڭلار كۆتۈرىلەي بىنەمەدە،
 ھەنەتلىك

× ×

ياش يېتە كچى كۈنلەپ كىردى ھامىدىنى، لەم
 توپۇشماقچى سىدىم دىدى مەزبانغا.
 جوزا راسلاپ قارشى ئالدى وائىلە،
 ھۆرمەت بىلەن چاي ئۆزاتقى ھېھماڭغا. شەلە كال
 ئۇزا قارقىب ھەم ھودۇغۇپ ڈۈلىپقاۋ،
 ئۇپىناۋاتقان ئىۋىندىن توختالدى.
 ھۆكۈپ ئېلىپ، قىزىقاڭلۇق مېھماڭغا،
 كا كەينىدىن يوشۇرۇدۇچە كۆز سالدى.
 مېھماڭ بىلەن بولۇپ ھامىد سۆھىبەتنە،

هامىد ساتى كۆپلەپ بۇغىدai ۋە گۈرۈچ،
ساتى تاللاپ قوپىلىرىدىن ئۇ يەنە.
كۆپ تىرىشىپ ۋە تىرىشىپ بۇل يىخىدى،
تەشكىلاتقا قىلماق بولۇپ ئىئانە.
بىسانىنى قاواپ كۆردى بىرەم - بىر،
يېققان بۇلغۇ قىلىمكى كۆڭلى قانائەت،
سەرلەققىنا كۈلۈپ قويىدى رائىلە،
ئاچتى كىيىم بوخىچىسىنى شۇ سائەت،
قىزىل تاۋار ئۆتكۈنچەكىنى يېشىپ ئۇ،
زىزە ئالدى ۋە ئېرىگە تۇتقازادى،
ئېسىنگىددىمۇ؟ دىدى ئائىغا ياش ئايال،
ئاشرۇ بىر چاغ... قانداق ياخشى ياز ئىدى...
ئەزىز كۈنلەر خاتىرسىگە تىكىلىپ،
قايىناق جەڭچى بىرىپەس تۈرۈپ قالدى لال.
ئەسلىدە كىنىڭ ئۆزى فانچە يېقىملەق،
تۈرۈپ قالدى، ئەسلىدە ئۇ ئېھىتمام،
ھە، ياز ئىدى... ياش يىگىتنىڭ كۆڭلىدەك،
گۈزەل بولۇپ ئېچىلغاندى چىچە كەلەر،
تۈنده يۈلتۈز كۆز قىساتى باشقەجە،
تائىدا شەپق يايغان قىزىل ئېتىنە كەلەر،
ئارزو بىلەن ئىشلەيتى ئۇ ئېتىزدا،
ۋە ناخشىلار كۈليلەر ئىدى قانغىچە،
كېچىلىرى بېلىق تۇتۇپ دېڭىزدىن،

دولقۇن ئارا قالار ئىدى تاڭشىچە.

مۇچقۇر قېبىق، بەڭۈاش دولقۇن، كۈھۈش ئاي،
ئامى سرداش بولار ئىدى هەر كېچە.

ۋە بەزدە باراد ئىدى توتوغا،
ئورماڭلاردا قالار ئىدى كەچكىچە.

تۇقۇن سېتسپ، بېلىق سېتسپ بازاردا،
پۈل تۈپلىدى، سەپەر قىلىدى شەھەرگە.

زىزە لازىم ئىدى... دەدى تارتىنىپ، ئەنالىم
ئالتۇن بۈيۈم ئىشلىگۈچى زەرگەزگە.

كۆپنى كۆرگەن قېرىز زەرگەر بىر قاراپ،
بېلىپ ئالدى ياش يىمگىتنىڭ سەردىنى.

تەجرىپمىسىز خېرىداردىن شات بولۇپ،
كۆرسەتىش ئۇ وە ماختىدى مېلىنى.

ئالغۇن يىمگەت، تەڭىدىشى يوق تازا مال،
بۇ سەجەنۇنى ئافرقىنىڭ ئالتۇنى.

قدىرم باغدات ھۇنىرىنى ئىشلىتىپ،
ھەۋوس بىلەن ياساب چىقىتىم ھەن ئۇنى.

مۇنداق ئىسىل، مۇنداق نەپس بۈيۈمەن،
كۆرسەگىندۇر تېجى ئەرەپ دۇنياسى.

ئەتراپىدا ھىلال ئايدەك تۈس ئېلىپ،
نەقىشلەنگەن پەيغەبەرنىڭ دۇئاسى.

ھاسلىقلىغان دانچىلىرى بىرىكىپ،
قۇددۇستىكى بۈيۈك ئەقسا مېچىتىنى.

ئالتۇن ئەمەس گويا قۇياش پارچىسى...
باشاقا مۇستا ياسالمايدۇ ھېچ ئۇنى.

قارا بۇنى! گويا يالقۇن، كۈريا ئوت،
تەڭشىچە

پارالاڭ، كۈزەل شولا چىچىپ چاقنایدۇ.
سېتىۋالغۇن، ھەھېپەگە سوغامى قىل،
كۆرسە بۇنىڭ قىدە ئىلايدۇ...
قىزىرىپ ئۇ، بولۇپ چەكسىز خىجالەت،
سېتىپ ئالدى نەرخى - ئاۋا تالاشماي.
ۋائىلەگە سوغامى قىلىدى ئەكلىپ،
تۆي قىلايلى! دەدى كېپى قولا شماي...
ئۇيىلار ھامىد... زېرە بىلەن باغانغان،
كۆپ ئىشلارنى ئويلىدى ئۇ ئېھىتمال.
ۋە يىگىتلەك خاتىرىسىگە تىكلىپ،
ۋائىلەنىڭ قارشىسىدا تۇردى لال.
دەدى ئايان؛ بۇ ھېنىڭىكى ئىئانەم!
ئاۋا زىدا ئەكس ئەتنى تەنتەنە.
ماقلەخانىمەن، بەرە كىچىدمەن قىز كۆرسەم،
ياشاپ كېلەر بىزدە شۇنداق ئەنەنە.
ئانىلاردىن قالسا مۇنداق بۈيۈملەر،
قىزىلار ئۇنى تەۋەرۇك دەپ ساقلايدۇ.
بولسا ياشلىق يادىگارى، ايمىل ئۆزتۈپ،
قايتىپ كەلمەس كۈنلەرنى يادلايدۇ.
باسقىنىدادۇر ئاشۇ يازدا سەن ماڭا،
ئىشق ئىزهار قىلغان دېڭىز ھەلسىءە
دەسىسى، لەكتە يات تاپالاڭ ئاستىدا،
ئۇندَا بىزگە ئەرەز بولغان ھەممىسى.
سەرسان بولدى ۋە تەن بىلەن ئائىلە،
كۈزەل چاغلاڭ كەتنى بىزدىن يوق بولۇپ،
ۋە تەن ئۇچۇن بولسۇن ئەمدى بۇ ڈىرىءە

ۋە دەريادا دولقۇنلىنىپ يۈل يۈرۈش...
لېكىن ۋاقىت ڈۆزگە تىندۇ ئىنساننى،
ئىز لار قالار ئۇندَا ئۆتكەن ھەردەدىن.
گۆدەك ڈۆسەر، ياشقا يېتىر قېرىلىق،
ۋە قېرىلار خوشلىشىدۇ ئالەمدىن.
يەتنە ياشقا كىرىپ قالدى جەمەل،
گېپى چۈچۈك، بۇدرۇققىنا قىز بولدى.
غۇنپە تۈزۈپ بوسستاندىكى لالىدەك،
كىچككىنە ئوماق ئالما يۈز بولدى.
ئۇزۇن - ئۇزۇن كىرىپىلىرى ئېگىلگەن،
كاماڭ كەبى ئەگىبى بولدى قاشلىرى.
قارا بۇلۇنتەك يەلكىسىگە يېپىلىپ،
ئۆسۈپ قالدى بۇدىرە - بۇدىرە چاچلىرى.
كەلەكتە كەتە ئۇ يالغۇز ئاياق يۈل بىلەن،
سوھكىسىنى پۇلا گۈلىتىپ، شوخلۇنۇپ.
كر يۈيماقتا ئۇنى باققان ئانسى،
ئانا دەريا قىرغىخىدا ئۇلتۇرۇپ،
يىراقتىنلا واقفرايدۇ جەمەل:
- قايتمايلىمۇ قالدى ئانا كەچ بولۇپ...
قۇچاق ئېچىپ قارشى ئالار سارىدە،
چاچلىرنى ئوڭلاب قوبار زۇقلۇنۇپ.
باقار ئائى، مېھر تولا قەلبىدە،
ئۇنۇپ چىمار شاقلىق گۈلى بىخ ئۇرۇپ.
يېنىپ تۇرغان گۈلگۈن شەپەق ئاستىدا،
سۆزلىشىدۇ ئانا - بالا بىر بولۇپ.
قىزىچىدىن سوراپ كۆزەر سارىدە:

ياۋەمىزغا تەگىشۇن بېلات ٹوق بولۇپ. دىكەر
ەھرۇم قالغان يۇراتىمىزنىڭ قىسامىسى،
بولۇپ ياؤغا ۋەھبە سالسۇن بۇ زەرە،
ئىككىلەندەي ئالىخىن ئۇنى قەددىردىن،
تەشكىلاتقا تاپشۇر! - دىدى رائىلە.
قوبۇل قىلىپ ئالدى ھامىد زەرىنى،
تەسىرلەندى رائىلەنىڭ سۆزىدىن.
ئاشۇ يازدا ئىشق كۈنى سۆزىگەندەك،
سۆزىلۇپ قوپىدى ئايالنىڭ كۆزىدىن.

X X
سادا بېرىپ تاغ - ئاشلارلىق تىتىرىتىدە،
تولۇپ ئاققان قەدىم دەريا شاۋقۇنى.
ئەكس ئېتىپ دۆركە شىلگەن سۇلاردا،
يالىشىرىدۇ كەچى شەپەق يالقۇنى.
دەريا ئاقار دولقۇنلىپ كۆۋەجەپ،
تۇلۇق سۇلار ئەركىن خۇلاچ تاشلاشىدۇ.
تاش قىرغاققا ئۇرۇلغاندا دولقۇنلا،
ئۇنچىلىرى ئاپاپق بولۇپ چاچرايدۇ.
ئاقار شۇنداق ئاخىرى يوق بۇ سۇلار،
ئېقىنلىرى ئەبەددىر دۇيىادەك.
دەريا كەبى ئۆتەر ئۇچقۇر يىللارمۇ،
دەمە نەرسە ئېقىپ ئۆتەر دەريادەك.
دەريا ئاقار، يىللار ئۆتەر، ئۇلاردا -
ۋاقىت، ھاسىل قىلىماش ئانچە ئۇزگىرىش،
نۆھەت بىلەن كېلەر ئۇخشاش پەسىلەر،

ئىئورداننىڭ ۋادىلىرى، "دالاسى".
 بىز باللار تۈگىتكەندە مەكتەپتە?
 بولىدىكەنمىز كۈرەشىچى ۋە پارتىزان.
 يۈرۈتمىزغا قايتىپ بارار ئىكەنمىز،
 هەل قىلغۇچى جەڭلەر ئارا توڭۇپ قان.
 قۇرۇققۇچى سارانەندە كۆلگەرگەن،
 چۆل گۈللەرى! دىدىي بىزنى ئۇ خانىم.
 شۇنداق مۇڭلۇق ئىكەن ئۇنىڭ كۆزلىرى،
 قاراشلىرى يېقىمىلىق ۋە مۇلايم.
 كېبىن ئانا يېڭى ناخشا ئۇگەندۇق،
 مانا مۇنداق... دىدىي ئۇنى ئەسىلىدى.
 يۈرۈشتىكى پارتىزاندەك قول سېلىپ،
 ئېيتىپ ئۇنى دەرھال مەشكە دەسىدى:

قالدىڭ قارا زۇلەت تۈنلەردە،
 ئانىجانمىز ئەزىز پەلەستىن.
 جەۋرى چەكتىڭ ئېغىر كۈنلەردە،
 جانىجانمىز ئەزىز پەلەستىن.
 قولمىزدا قىساسكار فورال،
 كۈرەشتىدۇر ئوغۇل - قىزلىرىڭ.
 بايدىخىمىزدا جەڭگىۋار شوڭا،
 مۇرەشتىدۇر ئوغۇل - قىزلىرىڭ.
 جان بېرىپ، قان توڭۇپ شانلىق جەڭلەردە،
 يوق قىلىمىز جاھانگىر لارنى.
 زەپەر بولۇپ پارلايمىز سەندە،
 چاقىنىمىز ئازات نۇرلارنى.
 قالدىڭ قارا زۇلەت تۈنلەردە،

- بۇگۈن نىمە ئۇنىدۇڭلار مەكتەپتە؟
 - يېڭى خانىم دەرسكە كىرىدى دەيدۇ قىز،
 سىياسى دەرس: "ئانا ۋە تەن كۈلپەتنە، ۰۰۰،"
 ۋە تىنىمىز ئىكەن بىز پەلەستىننىڭ باىللىرى،
 ئىكەنمىز بىز پەلەستىننىڭ باىللىرى.
 يەھۇدىلار زۇلۇم قىپتو ئەرمىكە،
 تۆكۈلپىتۇ ئەرمەپلەرنىڭ قالىلرى.
 ۋە تەن ئەگىر كۈلپەت ئارا يوق بولسا،
 يوق بولغاندەك بولار ئىكەن ئانىمىز.
 چۈڭ بولغاندا يۈزتىسىز قالىراق مۇبادا،
 خاراپ ئىكەن تەقدىرىمىز، ھالىمىز.
 دەۋانىدەك يات يۈرۈتلەدا تەنترەپ،
 ھېقەيەرگە يەقىمەيدىكەن دادىمىز.
 قېلىپ غېرىپ - يىتەڭلەرنىڭ كۈنگە،
 جەۋرى - جاپا - تارتار ئىكەن جانىمىز.
 شوخ باللار دەسىسىۋەتكەن چىچەكتەڭ،
 قۇرۇپ تۈزۈپ كېتىركەنمىز ياش تۈرۈپ.
 نە هوولۇكىنى، نە بەختى كۆرلەمەي،
 ئۇمۇر بىيى ئۆتەركەنمىز ئاڭ تۈرۈپ.
 يات يەرلەردە قالار ئىكەن قەۋرىمىز،
 مۇھەتاجلىقىتا بولساق ھالاڭ ۋە ئادا.
 ۋە تىنىمىز يوق بولغاچقا، بىزلەرنى
 مۇسایپر دەپ ئاتايىدەكەن دۇنىيادا.
 پارتىزانلار ئىكەن ھازىر كۈرەشتە،
 بىز ئىكەنمىز ئۇلارنىڭ زاپاسى.
 لاگىر ئىكەن بىز ياشىغان بۇ يەرلەر،

ئۇچۇق زەڭلىك كىيىھەلەرگە تۇرالدى.

قېرىلىخى قالدى ئاخىر پىلسەمەي.

ئالا - چىپار، غەلتىلىك ئىچىدە،

تەيپار بولۇپ قاراپ كۆردى ئەينەككە.

قاراپ كۆردى، كۆڭلى بەكمۇ غەش بولدى،

ئاران پاتقان ئىدى كەڭرى كۆپىنەككە.

بېرىۋەسلىدىن ئالدۇرۇلغان پويىزىسى،

تېخى بەتتەر قىلغان ئىدى ئەھۋالىنى.

ئۇنى بوغۇپ تۇراد ئىدى، ئاغامچا -

بوققان كەبى سامان تەققان تاغارنى.

ئامال قانىچە سەھىۋاتسا كۈندىن - كۈن،

دۇجدىستۇغا ئاتاپ باققان چوشقىدەك.

يوقالمىدى بۇ لەنتى سېمىزلىك،

بوباقمۇ يوق ئائى بەرھەم بەرگۈدەك.

ياشلىق ۋاقتى چۈشتى ئۇنىڭ ئېسىگە،

قىز ئىدى مۇ ئىنچىكە بەل، سېرىق چاچ.

ناخشا ئېپتىپ، گىتار چېلىپ يۈرەتتى،

كېيىنسىپ ئېلىپ دائىم يېرىم يالىڭاچ.

قاڭاچخانا خوجايىنى - دادسى

قويۇپ بەرگەن ئىدى ئۇنى ئەركىگە.

كىرسپ كەتتى بۇ يەھۇدى دىلىپرى، كە

يېنىڭىك تۇرمۇش، كەيپى - ساپا كەيىنگە.

ناتسىستىلار ئېلى ئىدى ئۇ يەرلەر،

مەغىلدايىتى ئەسکەر بىلەن تۇفتىسىپ.

ياش - ياش گېرمان ھەربىلەرى بۇ قىزنىڭ

ئەتراپىدا چۈگىلەيتتى بىرمۇ - بىرە.

ئانجىانىمىز ئەزىز پەلەستىن ۱۰۰۰ مەنەن ئەنلىك

ئانا قارا قانداق ياخشى! دەيدۇ ئۇ،

شۇ ناخشىنى ئېپتىپ بارساق ۋەتەنگە...

ئانا چەكسىز خوشال بولار قىزىدىنى،

مۇسپىرلار مەكتىۋەنگە بەرگەنگە.

زوق ئۇيىنلىپ قىزنىڭ چۈچۈك سۆزىمە،

ئانا ئۇنى ئەركىلىتەر، قۇچاقلار،

كۆزلىرىگە بەكمۇ گۈزەل كۆرۈنەر،

درىيا، دواقۇن، قىرغاق... يېقىن - يەراقلار.

X

ياؤرۇپاچە جاھازلۇغان بولىمىدە،

ياسانىماقنا جىك، شازارنىڭ خانىمى.

ئادەم بويى تاش ئەپنەكتىڭ ئالدىدا،

ئىلاج قىلىپ ئۆزگەرتەكتە هالىنى.

ئۇپا سۈرۈپ قۇرۇق باسقان يۈزىنگە،

قاشلىرىنى ئىنجىكىلەپ تەردى ئۇنى

چاپلىرىنى تۈگۈپ يېڭى مودىدا،

لەۋەنگە قىزىل بوياق بەردى ئۇ،

كۆپ تىرىشىمى، قېرىلىقنىڭ ئىزلىرى،

بوياق بىلەن رەڭ ئاستىدا يوقالدى.

ئاپپاق بولۇپ ئۇپا - مەڭلىك ئىچىدە،

پوسنەك تۇققان تۈگەنەزىچىدەك تۈس ئالدى،

كىيىم قاللاپ بولدى ئۇزاق ئاۋارە،

ئۇنى سېلىپ، بۇنى كېيىپ زۇرىكەيى.

ئېلىپ قايتقان خالتا - خالتا ئالىنۇنى...
 وە ئۇ، قىزنى سۆيۈپ قالدى ئاھ ئورۇپ.
 توي قىلىشى بولار بېرلىن شەھىدە،
 ئالىنۇ بىلەن زاۋۇت سالدى، ئۇي سالدى.
 يولى تولا، ئېچىل ئىكەن بۇ شازار،
 ئاز ئۆزىدە يلا چوڭ خوجايىن بوب قالدى.
 تەقدىر كېيىن ئېلىپ كەلدى بۇ يەركە،
 ماكان بولدى گۈزەل دېڭىز ھەلسى.
 بىدا بولدى بەش - ئالتە يېل ئىچىدە،
 زاۋۇت، مەيدان، قورۇ، داچا... ھەمىسى.
 ئۆستى بولۇپ ئۇنىڭ چىچەن شازارى،
 ئىسرائىلەيە دۆلتىنىڭ كېنرىلى.
 بەخش ئەتنى يايلىق بىلەن چوڭ هوقۇق،
 ئۇ قاتشاشقان باسقۇنچىلىق پىلانى.
 ئۇنىڭ كۈنى ئۆتەر بولدى راھەتنە،
 يىمگەنلىرى - ئىچىكەنلىرى ھېزدىلىك.
 راھەت تۈرمۇش، ئىسىل تاماق ئاخىرى،
 ئېلىپ كەلدى ئاڭا مۇزداقى سەمىزلىك.
 داڭقى چىققان نازۇكلىكى يوق بولدى،
 سەبىمىز لەكتىن كېلىپ چىققى كۆپ ئازاب.
 هاسرايدۇ ئازاراققىنا يىول يۈرسە،
 پەلەمپەيدىن چىقالمايدۇ پېخىلداب.
 ئەمدى ھىچكىم بۇرۇنىقدەك خالىدا،
 ئىزھار قىلىماس بولدى ھەخىزى مۇھەببەت.
 ياشىلخىدا ئۇنكەنلەرنى ئازۇلاب،
 خىيال بىلەن ياشار بولدى ئۇ پەفتەم

مۇنداق سەممىز ئەمەس ئىدى ئۇ چاغدا ئۇ ئەندىم
 ئۇ دۇزدى شۇچە فازۇك سېزەتتى. ئەندىم
 قاھ - قاھ كەلۈپ خۇشتارلىرى ئىچىدە، - كاڭ
 گۈزەل دونايى بويىلىرىدا كېزەتتى. ئەندىم
 ھەر كۈنى كەچ كەتارنى كۆتۈرپ، بەلەن ئەندىم
 ئۇفتىشىپلار كەلۈپغا فاتنایتتى. ئەندىم
 خوشال بولۇپ ئىچ - ئىچىكە پاتمايتتى.
 مەنسۇپ بولدى كۆچ قىزى ھاياتى،
 ئۇمۇمنىڭ بولۇپ قالدى ئۇ ئاستا.
 خېرىدارى تۇرار ئىدى ئۆزگۈزىپ،
 ئۇيختاتتى ھەر كۈن ھەرخىل ياتاقتان،
 ۋۆجۈددىن قان، تەرپۇداپ تۈرگۈچى
 گىرمانلارنى بەكمۇ ياخشى كۆرەتتى.
 ئۆرۈش پۇتسە قىپىپ ئېلىپ بىر كىشى،
 توي قىلىماقنى ئازۇق قىلىپ يۈرەتتى.
 ئۆرۈش پۇنتى، ئۆرۈش بىلەن تەڭ پۇفتىنى
 بۇ گۈزەنىڭ گۈللەپ تۇرغان بازاردى.
 تونۇيدىغان ئۇفتىشىپلار يوق بولدى،
 يات ئەلەردە قالدى جەسەت مازارى،
 ياراتىمىدى قايتىپ كەلكەن گىرمانلار،
 مۇڭلاندى قز، شەۋچ ئالدى ئاھ - زارى،
 چىقماي قويىدى يېنى - يېنى مېھماڭلار،
 ئاخىر پەيدا بولدى ئۇنىڭ شازارى.
 كەتلەر ئۇچۇن خىزەت قىلغان بۇ ئادەم،
 قايتقان ئىدى چەنلەردىن باي بولۇپ.

شۇ كۈنلەر ئى خەمیال قىلار ۋە بەزەن -

چۇشىمۇ كۆرەر تۇخلىغاندا كېچىدە.

مانا بۈگۈن دىرىھەك بوادى تەسىدەپ،

ھىلسراقتا تېلىپەفۇن كەلدى شازاردىن.

خىزىھە تچىگە بۇيرۇپ قويىغىن، دىدى تۇ،

شامپانسىكى ئېلىپ كەلسۇن بازاردىن.

دۇيىگە كەچتە بېھمان باشلاپ باردىمن،

كۇنا گېتلىر تۇفتىسپەرى تۇ كېرمان.

يېقىندىلا تۇچۇپ كەلدى بۇنىدىن،

ھەسلىھە تەچى بولۇپ ئىشلەر بۇ بېھمان...

ماقۇل دىدى، بەكىبو خوشال بولدى تۇ،

بۈرنىگى تۇينىپ، بەدەنلىرى تۇت ئالدى،

دولقۇنلىسب خىرەلەشكەن قەلبىنى،

ياشلىقتىكى خاتىرىلەر قوز غالىدى.

شۇڭا جاپا تارتىپ ئەينەك ئالدىدا،

پەردازلىنى، تارانماقتا بۇ خانىم،

دۇچەي دىگەن تۇمىتىسىرى تۇتۇشۇپ،

كۆڭۈل قويىوب ياسانماقتا بۇ خانىم،

قايدىتى ئەينەك ئالدىدىن تۇ، شات كۆڭلى -

ئىشنى بۇزار سېمىزلىكتىن غەش بولۇپ.

سوزۇپ - سوزۇپ گۈددۈك بەردى فابرىكا،

خرەلەشتى ئەتراب، قالدى كەچ بولۇپ،

دەرۋازىغا باقار خانىم تەقەرزە،

كۆتۈشلىرى سوزۇلمىدى تۇراقما.

يېقىنلاشتى ماشىنىڭ ئاۋازى،

كۆزى چۈشتى كەرمەپ كەلگەن «فەييات»قا.

يېڭى داچا سېلىئغاندا قىرغاققا،

ياش ئېنجىنېر پەيدا بولدى ئارىدا.

شۇئىتىسيەدىن كەلگەن ئىدى ياللىنىپ،

تۇنىڭ بىلەن تۇچىرىشىتى خالىدا.

دۇتكەن كۈنلەر قايتقان بولدى بىر مەزگەل،

كۆڭۈل قويىدى ياسانماققا، زىمنەتكە.

بۇ غەندىمەت تۇچۇن توختىدى كۆپ قىممەتكە.

تۇنىڭ بۇچۇن سوغۇ قىلدى تۇنىڭغا،

نۇرۇغۇن ئالتۇن سوغۇ قىلدى تۇنىڭغا،

ياش ئېنجىنېر خېلىلا باي بوب قالدى.

لېكىن بۇ ئىش سوزۇلمىدى تۇزاققا،

داچا بۇتىسى، تۇمۇ دەرھال يوقالدى.

بۇ سېمىزلىك دۇشمەن بولدى تۇنىڭغا،

ئائىلەدە ھەم يەتتى روهى ئازارمۇ،

سېمىزلىكىنى سېلىپ تۇنىڭ يۈزىنگە،

غۇڭشۇپ قويار بولۇپ قالدى شازارمۇ.

خاپا بولۇپ يېغىلىدى تۇ نەچچە وەت،

قانداق قىلسۇن بولىسا هىچ ئامالى،

بىر زامانلار گېرماڭلارنىڭ يېرىدە،

شۇنداقمىدى تۇنىڭ ھۆسنى - جامالى ئەنەنەلە

بىر - بىرگە كۆتىرەتتى تاپانچا،

تۇنىڭ تالاش قىلىپ ھەربى گېرماڭلار،

بۇ تالاشلار قانداق لەززەت بېرەتتى،

ياش كۆڭۈلدىن چىمار ئىدى پۇغىلار،

ھە، گېرماڭلار مال بىنلىكچى خەلق ئىدى،

تۇلار بىلەن تۇتكەن كۈنلەر ئېسىدە.

خىزىھە تچىلەر يۈگەپ چەققى ئالدىغا،
 چۈشتى ئۇندىن شازار بىلەن مېھمىنى.
 باققى خانىم، بولۇپ قالدى لاسىسىدە،
 ئۇلىسىغان مۇنداققۇ دەپ هىچ ئۇنى.
 قولتۇق تاياق بىلەن ئىدى ئۇ مېھمان،
 ياغاج پۇتلۇق، ئۆگى خۇنۇك، ياداڭخۇ.
 بىر كۆزى بار، يەنە بىرسى يوق ئىدى،
 ئورنى ئىدى ئۆچۈق گۆزدەك قاراڭخۇ.
 قولتۇغىدىن يۈلەپ ماڭدى ساھىپخان،
 دەشەققەتنە كەدەپ كەلدى توکۇلداپ.
 ۋە خانىمغا قاراپ قويىدى بىر كۆزى،
 سالام بەرىدى ئۆز تىلىدا گۇددۇڭلاب.
 ئايالغا تونۇشتۇردى جىڭ، شازار،
 دەدى: ۋالتىپ جاناپىلىرى بۇ كىشى.
 كامىل ئادەم ھەربى ھۇنەر - سەنەتكە،
 بىزگە ھازىر لازىم ئۇنىڭ بۇ كىشى.
 بىر چاغلاردا كاتتا ئىدى ئۇ ياقتا،
 بىز مۇبەسسىر بولالىياتۇق كۆرۈشكە.
 بىزگە كەلدى، ئەمدى تەلەي يار بولۇپ، رەتتۈلە
 ئىسرائىلەيە تەيبارلىنار يۈرۈشكە...
 ئۇ مېھماننى ئەكلىپ قىلىدى بۆلۈمگە، - بىز
 ئايالىنى تونۇشتۇردى بېبىر، دەپ.
 تىلى سۆزگە كەلەپىي قالدى خانىمنىڭ،
 مەجھۇل ھالدا تۇرار ئىدى ئۇ ھەدەپ.
 كىشى بىزەن ئۇخلاپ يېتىپ چۈش كۆرۈپ،
 ئېسىل نەرسە تېپىۋالسا چۈشىدە.

مۇيىغانخاندا بولۇپ چىتسا ئۇ چۈشى،
 ئۇ نەرسىسى يوق بولسا دۇي ئەچىدە،
 تۇچۇق كەڭلى خىرە بولۇپ بىر نەپەس،
 يۈز بېردى ئۇنىڭدىمۇ شۇ ھالەت.
 قىيىنالاپ ئۇنى غېيرى تەبىئى ئالدىنىش،
 قاپلاب ئالار ئۆكۈنۈش ۋە خېجالەت.
 ھەيران بولدى شازار ئۇنىڭ ھالىغا،
 پىچىرىدى: سۆز بىلەمەسىن سەن پەقەت؟
 ھېبىر خانىم ئۇڭشاب ئالدى ۋۇزدىنى،
 ۋە مېھمانغا دەدى: قېنى! ھەرھەھەت...

كۈل - دېڭىز لار پۇرۇخلايدۇ، قايىنайдۇ.
 بوران بىلەن قېيىپ دەرييا كىينىگە،
 ئاساۋ سۇلار قىرغاقلارغا يامرايدۇ.
 تاغ ئۇرمىنى ئۇركەش ياساپ دولقۇنداك،
 گۈكىرىهيدۇ قېلىپ بوران زەربىدە.
 جىلغىلاردا مۆكۈپ ئېلىپ بۇرولەر،
 تىتىرەيدۇ ۋە هوھۇلايدۇ ۋەھىمە.
 تىتىرەيدۇ سوغۇق ئۆتۈپ شىنىدىن،
 ئۇڭكۈردىكى يەھۇدلار ئەسکرى.
 بولۇپ بوران قورقۇنچىنى تارقاتماق،
 نۇۋەت ئېلىپ سۆھەت ئاچار ھەبرى.
 دەيدۇ بىرى: تەس كۈن بوادى بىزلىرگە،
 ئەنسىز بولۇپ قالدى بۇندىا چىگىرار.
 پارتىزاندەك كۈرۈندۇ كۆزۈمگە،
 بۇ يەردىكى ئورمان، دەرەخ، كىيىالار.
 دەيدۇ بىرى: تۈيۈلەدۇ كۈر بولۇپ،
 ماڭا بۇندىا ئۇڭكۈر، جىرا، هەرتەرەپ.
 قارشىمىزدا پارتىزانلار لاكىرى،
 پەيدا بوادى قوراللانغان كۆپ ئەرەپ.
 قاراۋۇللار گۈزەت قىلىپ يۈرگەندە،
 يوقاپ كېتىر بولۇپ قالدى ئىز - تىزسىز.
 - قانداق قىلسۇن قول كۆتەرمىي، دەر بىرى،
 پارتىزانلار ئۇچراپ قالسا توپۇقسىز.
 دەيدۇ بىرى: بولۇپ قالدى ئېتىمىال،
 ھەر قەددەمە دەسىسىۋالماق مىتىغا.
 - ئۇت ئالسا ئۇ، - دەيدۇ بىرى سۆز قېلىپ،

3 - باپ
 قوراللىق دۇۋانە ئەسپاب ئەرىچەنە ئەرىچەنە
 بوران ئۇچار قاراڭىلۇق بىچىدە، ئەلىلىم،
 قاپلاپ ئېلىپ زىمىننى ۋە ئاسمانىنى.
 بۇرۇپ ئۆتۈپ قۇدرەتلىك قاتاتى،
 زىزلىكى كەتۋەتكە ھەريانى.
 تىرە - پىرەڭ بولۇپ قۇنگى بۇلۇقلار،
 غۇوا كۈكتە پانا ئىزلىر تارقلىپ.
 بۇلۇت قېچىپ ئېچىلغا نادا بوشلۇقلار،
 تەنها يۈلۈز پاقسرايدۇ يالت قىلىپ.
 بوران غالىپ گۈكىرىهيدۇ تاغلاردا،
 تاغ - تاشلارغا شىددەت بىلەن ئۇرۇلۇپ.
 ئاسمان - پەلەك قۇيۇن، توزاڭ كۆتسەر،
 ۋادىلارغا، كەلىكلىكىرگە لىق تولۇپ.
 بوران بىلەن ھاڭ تاشلارغا دەز كېتىر،
 غۇلار تاشلار بىر - بىرىنى پاچاقلاپ.
 بوران بىلەن ئاچىز نالە كۆتۈرپ،
 قاخشال دەرەخ سۇنۇپ چۈ شهر قاراسلاپ.
 بوران بىلەن تاغ - تاغ بولۇپ دولقۇنلار،

پارچه بولۇپ نۇچىسىن تاخ - جىراغا

شۇ دەم ئەنسىز سادا بىلەن گۈكىرەپ،

ھۇلاپ چۈشتى قىيادىكى قورام تاش،

يەھۇدلار ھۆكۈپ ياتقان ڈۈكۈرگە،

ئاڭلاغاندەك بولدى گويا پارتلاش،

قىزىق بولدى! قورقىغانغا قوش كۆرۈنۈپ،

پارتزان! دەب كەتى بىرى ۋاقىراپ،

قاڭانلىرى ڈۈپۈر تۆپۈر بولۇشۇپ،

ڈۈكۈر ئارا قول كۆتەردى ئالىدرىپ،

ھىچكىم كۆپ كەلمىدى بۇ ڈۈكۈرگە،

داۋام قىلىدى قول كۆتەركەن شۇ ھالەت،

كېيىن باقسما، قەيدىكى پارتزان!

يەھۇدلار بولۇپ قالدى خىجالەت،

ئاچقىق بىلەن تاپا - تەنە قىلىشىپ،

بىرى - بىرىنى سۆكۈشتى وە تىلاشتى،

ۋاقت ڈۈقىنى، قالدى يەنە كەپ بولۇپ،

ئاستا - ئاستا پارتزاندىن سۆز ئاچتى: لەلە

- ئاياؤسىز مۇشت يىمە يىمىزە باشلىقتىن؟

دەيدۇ بىرى، ڈۈقۈپ كەقسە پارتزان؟

بىرى دەيدۇ: نەدە مۇنداق مۇش بولدى،

پارتزان، دەپ ۋالاقلائىسەن سەن ئاران.

ەدىلەتكەتنىڭ تىچى تىنجى ھازىرچە،

ئالاھەتلەر كۆرۈنەيدۇ ڈۈلاردىن.

مۇت ئاچماقىتا ئۇلار پەقەت چېگىرادا،

قاناق ڈۈتسۈن! قورقىماهدۇ بۇ بوراندىن؟

اپكىن شۇ دەم ڈۈقۈپ كەتى چېگىرادىن،
قوراللانغان بىر گۇرۇپپا پارتزان،
قولاي پۇرسەت پەيدا قىلىدى ئۇلارغا،
يەرۇ - كۆكتە قولۇپ نۇچقان بۇ بوران،
دەۋايمەت بار قەقىنۇسلار توغرۇلۇق،
ئۇلار خوشال ئۇچار ئىميش بۇ قۇشلار،
بوران ئەۋج ئالاڭ ئىميش بۇ قۇشلار،
چەكسىز كۆككە قاناتىنى ئۇرغاندەك،
خۇددى ئەشۇ قەقىنۇسلار توپىندەك،
بوران بىلەن ئۇچقۇپ ئۇتىنى ھامىدلا،
قەدەم قويىدى پەلە سىتىنىڭ يېرىگە،
كۆز ئالىدىدا ئايىان بولدى كەڭ يۇرۇقلار،
كۆپ يولالارنى بېسىپ ڈۈقىنى، ئاك بىلەن
زىلال سۈلۈق بىر جىلدەدا توختاشتى،
ھامىد يېرىپ گۇرۇپپىغا يولىپۇق،
پىلان، ھەقسەت، ۋەزىپىدىن سۆز ئاچتى:
- ۋە تەندىكى ۋە زىپىدىمىز، - دىدى ئۇ،
ھەخپى ھەرمى ئىشانلارنى يوق قىلىش!
بېرىپ ئەرەپ قىساسىدىن دىشانە،
يەھۇدلار قوشۇنىدىن ۋوج تېلىش.
شەھەرلەر دە تارقىتىمىز ۋەرەقە،
ئىش - ھەركەتە ھەخپى بولۇپ بىز غایبەت،
بەزەن بىر توپ، بەزەن تارقاق بولىمىز،

ئەقاپلۇرىپ كۈزىپ بەرخىل قىرىپەتىم
ھەس قىلىنىڭى، يېھۇدەلار دۆلەتى،
ئۇلۇنداقى پار قارىزچى ئۇلاقىدا.

قالغان ئۇلار خەلق ئۇرۇشى كېچىرىدە،
يالىزىز دەرەع قالغان كەپىن بورانىدا،

ھەس قىلىنىڭى مۇستەبلەكە كۈزۈمى،
ئۇزىركە قەقىنى دەۋىشەذلىرى كۆرەشتىكە،

بۇران ئۆچار، پاولىپەدە ئۆلەنلار،
كۆكۈم - قالغان بولۇنۇ ئۆز كەنۋەتىم،

شۇزىلىقى زەزىرىپ بېرىدىلىقى كۈزۈلەلار،
بۇز زەزىمىنچى ئۆلەنلىرىنى ھەچق كەسلىنىم،

بىلەپ قالىقىن چەلەستىنى بوققازلار،
پەمىش خاواك، بۇغا سەغان پەلەستىن !

% %

دەۋانى كۆپ بېرۋاسالىم - شەھىرەدە،

كۆچلەردا بەر قەددەمە ئۆزىپەدە،

شۇنچى كۆپىكى، پەرىق قىلالمائى ئۆزىسقارا،

بىز - بېرىدىنى خەپپە سەددەقە سورايدۇ،

ئۇلار بەر كۈن تەختىرىپەدۇ سەوگەردىان،

بىز بۆرمى ئانى تىلىپ ئالماق خىمالى،

كۆزىرەنەرىپ ئۇلار ئەنلەغا ئۇرۇلۇپ،

پاڭىزلىقى ئۇلار ئەنلەغا ئۇرۇلۇپ،

ئۆز ئازاۋى چىقىپ تۇردا وە كەنگەدىنىم،

ئەلمەر ئۇلار، ئۆزپەغا ئەكتىرىنى،
پەخت بىلەن ساڭلىقى ئەلمەپ كەنگەدىنى،
پەلەكىسىنگە چۈشكەن چاچلار ئارقىمىپ،
بۇز - كۆزىمە ئاشلار ئارا كەنگەنى،
ئالە ئەلار ئۆز ئەھەلى ئۇسقىدىن،
ئەلمىن ئەقسىز، ئۆزىنچى ئەستەر ئەنگەن،
ئۆزىلەر دە، ئەكس ئەتكەر بۇزىگە ئەتكەر -
دەوت - ئەلمىنى خەن ئەتكەر ئەندىسى،
ئەكس ئەتكەر وە ئەجىش، خورلۇق، مۇسەپەت،
ئارا زولقى، كەنۋەپ - كەپەنەت، بىزەندىسى،
كېزىپ بىلەر دەنەمە بەزەرە خادىر - زارە،
ئاچقىچىق ئەزىزى ئاشلاب خەنئەن ئاپقا،
ئۆزىپ، قەدم شاكىر لاردىن ئەندىسى،
مۇشلۇقى كۆپلەر ئارقىسىدىن ئەتلىقى،
پەھۇنلار دۆلەتىنىكە بۇز كۆنلە،
ئاسىن بولىدى ئەنلەپلەر كەنگەنى،
جاھانىگەلار، مالاپلەرى شەھەرلەر،
دەۋانىكى ئاپلانىز ئۆزى دەندەرى،
دەۋانى، كۆپ ئەتسا بەپىشى ئۆزى دەن،
قاڭار بولۇپ، ئۆزىكە ئەلەردىن كەلەپەدە،
مۇقىەددەس جاي ماکان بولغان ئۇلارغا،
كېرىجىلىرى كۆزى ئۆزى ئۆزى دەن ئۆزى دەن،
پەيدا بولىدى ئاشارىدا ئۇلارغا،
پىز دەۋانە - چاچ - ساڭلىقى، كەنگەنى،
پەلەكىسىنچە كەنگەپلەر كەنالىسى،
ھەم كۆزلىرى چاققاپ تۇردا وە كەنگەدىنىم،

قاتار ئارا مۇرۇن ئالدى بەخۇدۇك، كەنەنەلى باشتىلار دىن بولۇپ پەلەك پەرۋايىلىپ سەھى قورقۇنچىلۇق كۆرنەتتى ئۇ بەكمۇ، گەلسەھابى گويا مەجۇن، گوبى ئىدى سەۋدايى ئاسقان ئىدى چۈك قۇلۇلە قېپىنى، ئەڭكەن ئەڭ ئالغان ئىدى جۈلچۈل تونغا مۇرۇلۇپ، تۆتۈپ ئالغان ئىدى قوتاز يايلىسىنى، غەمكىن كۆيلەپ تىلەر ئىدى قول سۈزۈپ، كىم نۇيلايدۇ جۈلچۈل تۈننەك ئىچىندە، يۈشۈرۇغان قورال بىلەن ئۇقى بىار، دەپچىلى كىم نۇيلايدۇ ياناق خالىتا تېگىدە بىلەن ئەنچى ئۈچ كۆتەركەن ھامىل ئۆلتۈتى ئالدىن، پەنچە دىۋانىسى ھامىل تامان يۈزلىنى، ھەنچەنەن ئەنچەنەن ھامىل كۆتىسى، يېقىلاشتى دەۋان، كەنەنەن كۆز قىستى - دە، قوشاق تېبىشپ تىلەندى؛ بىر مەسکىنەن، قىلىك خەرىپ سەدىقە، ئەللىخ خۇدا ئۆزى پانا، بولسۇن بۇراذەرلەن، خار بولىمىسىن خۇرۇق - ئەۋلات، پۇشتىڭىز، يەنەن جەنەنەت نۇرى ئاتا بولسۇن بۇراذەر، ئەنچەنەن وە ئارقىدىن يېچىرلىدى ئۇ ئاستا، مۇھىم ئىش بار، تارقالماڭلار كۆپ يەرگە! يېچى بۇگۇن مېچىت ئەتراپىدا تۈلەيمىز، ئەنچەنەن كۆكۈم بىلەن يېغىلىڭلار بۇ يەرگە! - ئەنچەنەن تىيىن بەردى ھامىل ئائى باش ئەپىگىپ، سەھابى وە كۆزلىرى كەتتى، جۈشقۇن پاقىراپ، ئەنچەنەن

تىيىنلارنى سۆپۈپ ئالدى دەۋانە، بىلەن ئەنچەنەن
 هەم ھامىلغا رەھىمەت ئېيتى ۋاقىراپ:
 - بولۇڭ ئامان، ئۇزۇن بولسۇن تۇمەرىنىز،
 تاپقىنىڭىز بەركەت قىلىسۇن بۇراذەر!
 بۇ دۇنيادا خوشال ئۆتسۈن كۆڭلىڭىز،
 خۇدا ئۆزى شەپقەت قىلىسۇن بۇراذەر...

 ئاستا - ئاستا خىرەلەشتى يۈلۈزلا، دەنە ئەنچەنەن
 تۇن پەردىسى كۆتىرىلىدى تۇپۇقتىن، دەنە ئەنچەنەن
 رو شەنلەشتى ئىڭىز - ئىڭىز بىنالار،
 بەھرى ئىلىپ كۈھۈش رەڭلىك يورۇقتىن.
 بۇپۈك ئەقسا مېچىتىنىڭ زور قەددى،
 بولدى شۇدمە ئاسمان ئارا نامايان،
 چۈشكە كېچىلە كۈھىبەزلىرى كۆرۈندى،
 سۆزۈك كېڭىكە لەلەپ چىققان شارسىمان،
 رو شەنلەشتى مۇنارلىرى ئاسماندار،
 ئەسکە سېلىپ تاغلاردىكى قىيانى،
 ئالتۇن قۇياش پەيدا بولدى ئۇپۇقتا،
 وە يورۇقتى بۇ قەدىسى بىناني.
 بەھرالاردا گۈللەر ياندى رەڭىدۇ - رەڭ،
 چاقناب كەتنى ئەقىشلەندىن دۇئالار،
 نۇر قايتۇردى، كۆك ئاسماندار يالىراپ،
 كۆكۈچ گەجلەك كۈھبەزلىرى وە مۇنارلار،
 ئاق خادىدا ئاي وە يۈلۈز يېنىدا،

قانات يېيپ له پىلدىدى بىر بايراق. ئەلەكەن بىت
 ئۇ پىلىلىپ تاش قۇياشى نۇردا، رەڭچەلە
 رەڭ چاچاتى زەيئۇن، سۆسۈن، قىزىل، ئائاق.
 پايانە ختنە - پەلەستىنىڭ قەلبىدە،
 گۈزەل بولۇپ ئېچىلغانداي بۇ رەڭلەر،
 كۆردى ئۇنى شەھەر پۇتۇن ئۇيغىنىپ،
 هاياتقا چوشتى مۇنى كۆرگەنلەر.

خوشال بولدى ئۆز كۈچىنى هىس قىلىش.

قىلار ئىدى بايراق مەغۇرۇر، لەپىلدەپ،

پەلەستىنىڭ، هوقۇقىنى نامايمىش.

يەهودىلار دۆلتىرىگە يۈزۈمۈ يۈز،

مەغۇرۇ ئىسيان گۈلان، قىلدى بۇ بايراق.

زور ھودۇقوش پەيدا بولادى شەھەردە،

مەھكەملەر بولۇپ كەتتى پاتىياراق.

ھۇشتەك چىلىپ يۈگەپ قالدى ساچىلار،

كۆچىلاردا بىر - بىرىگە ئورۇلۇپ.

ئىچكى ئىشلار مىنلىرى ئاقداراپ،

پاچاق قىلدى تېلەفوننى بىر ئۇرۇپ

خەمد ھەيۋەت قولۇلىق دۇانە،

كۆرۈپىنى ئېلىپ يۈرەر شەھەردە،

ئۇنىڭ ھەپچىل يىگىتلەرى هەر قاچان،

پەيدا بولار زۇرۇر بولغان يەرلەردە.

دەۋانىنىڭ بارماس يېرى بولامدۇ؟
 ھەممىھ ياقنى كېزىپ چىقتى دۇانە،
 ھەربى قوشۇن، گازارەلار، مەھكەمە -
 بار جايىلاردا پەيدا بولادى ئۇ يەنە.
 كېزىپ چىقتى جۇاجۇل تۇنغا ئورۇلۇپ،
 ئىنسان ياشاپ تۇرغان بارچە ماكانىنى،
 سودا ئورنى، چايىخانا وە ئاشپۇزۇل،
 كوچا، رەستە، ناۋاچاخانى، دۇكانىنى،
 خالتا كوچا، قورالارنى ئارلاپ،
 ئىشىك قېقىپ، قوشاق ئىپتەپ تىلەندى.
 مۇناجاچاتى، قوشىغا ئۇنىڭكى،
 پەيغەبەر وە ئەۋامىلار كۈيەلەندى.
 ئەندىن - كەچ بولادى پاڭال ھەركەتنە،
 كوچا كېزىپ ئاياقلىرى تالىمىدى.
 دەۋانىلار كۆپ بولغاچقا شەھەردە،
 ئۇ ئەللەرنىڭ دەققىتىدە قالىمىدى.
 باهار بىلەن ئۇچۇپ كەلگەن قوشلارداك،
 ھۇچتى كويىا، يۈكسەك بولادى پەرۋازى.
 ئۇ بولۇقۇپ ئۇنكەن ھەممە جايىلاردا،
 پەيدا بولادى گەزىت - «پاتاخ ئاۋازى».
 ئۇچىھەس، ھۇتلۇق قۇرالىرىدا كېزىتىنىڭ،
 ياخار ئىدى ئۇلۇغ ئىسيان ساداسى.
 سۆزلىر ئىدى ياشاپ تۇرغان پەلەستىن،
 گويىا بوران، چاقماق ئىدى ئاۋازى.
 باياناتلار، چاقىقلار كېزىتتە،
 نەرەپلەرنى چىللار ئىدى كۆرەشكە،

ۋە ئەرەپچە، نەرپلەرگە باقدۇم،
 قاراپ ئېلىپ كېزدىتىكى ماۋرۇغا،
 مەسىلىك بىلەن شازارغا سۆز قاتىدۇ: ئەلە
 تە خىسەر، قىلىچىچ... نۇرۇنلۇغان قىلىپنى،
 بىر - بىرىگە كىرىشىتەرۇپ قوييپتۇ.
 ئەرەپلەرنىڭ گۈرىنىڭ تىغلىق قىلىچىچى... ئەت?
 سۈرەتلىنىپ قىلىچۇرا زىق بولۇپتۇ.
 شازار ئائى سالدى ئاچقىق شاپىلاق،
 يەقىلىدى مەس، يۈز كۆزلىرى ئوت ئالدى.
 پىكاؤمنى ھەيدەپ كەتكى ئەخچا يىمن،
 شوپۇر بولسا ياتقان يەزدە اقبىپ قالدى؛
 قورقۇپ كەتكەن ۋە مەگىدگەن ياش لشوپۇر،
 ئاسفالقىتنى قوبىتى ئاخىرى ئۆزىلەپ.
 قاراپ «پا تاخ ئاۋازى» را غاسكۆز ئۆزىمەي،
 قىلىچۇرا زىق، قىلىچىچ... دەيتى ئۇ ھەدەپ،
 شەھىسى ئەرەپچە ئەرەپچە ئەرەپچە
 كۆزەتىجىما ~~X~~ كۆزەتىجىما
 ئاماسىدىن قاراپ بىرىمەتلىك بىر ئەلە
 نۇرۇنلاشقان مەخپى قورال ئامېرى؛ بىرلىك
 شەھەر چېتى، بىزلارنىڭ بىرىدە
 نىقاپلانغان ئىگىز تاملىق بۇ بىنا،
 قەد كۆتەرگەن پارچە تاندىڭ ئۆزىدە،
 دەرۋاازىسى تۆمۈر تاختا ئۇندىگى،
 دوجەكلەرى تمام تۆمۈر پەنجەرمە.
 كۆزەتچىلەر كېيىۋالغان پۇقرىچە،
 سېزىلەمەيدۇ ھېچبىز هەزبى بەلگىلەر

چىللار ئىدى دۇشمنىنى يوقىتىپ،
 ئازاتلىقنى ۋە ھۆرلۈكى كۆزلەشكە.
 كېزىت راسا چىڭقى چۈشلەر مەزگىلىلىكىن لىنى
 پەيدا بولدى پىكاۋىدلە شازارنىڭ
 ئىگىسىنى كۆتۈپ كېچىك ماشىنا،
 بىر چېتىدە تۇرار ئىدى بازارنىڭ.
 كۆردى ئۇنى چىقىپ شازار دوكاندىن، ئەئىش
 تۇقۇپ باقىتى بەتلەرىنى ئاراقلاپ،
 ئۇقۇپ باقىتى، كۆزلىرىگە قان قولدى،
 ئاچقىچىلەنى ۋە تىترىدى جالاقلاپ.
 ئۇلتۇرۇپ ئۇ سىگىنال بەردى ئەسەبى،
 ياش شوپۇرى چىقىپ كەلدى قاۋاقتىن.
 شازار ئائى كەتكى دەرھال ۋاقىرالاپ،
 مەس، ئۇلىمگۇر! ئېچىپ كەلدىك قاياقتىن؟
 جاۋاپ بەردى شوپۇر ئاجىز يالۋۇرۇپ،
 تە خىسەر، كۆنزا مەندە ئەمەس، قاۋاقتىا.
 چىدىمىدمۇ شۇنچە يېقىن تۇرسا ئۇ،
 چىللاب تۇرسا جەلپ قىلىتۇچى پۈرلەقىنا...
 ۋاقىرالاپ شازار ئائى: بۇ فېرى؟...
 كۆزلىرىگە، تىقار ئۇنىڭ كېزىتىنى.
 كۆپ كۈندۈزى... ماشىنا مادا بۇنەرسە،
 هە ئېتىقىنا! نىمە قىللى سەن ئىتتى؟
 شوپۇر قورقۇپ ئالار قولغا كېزىتى،
 بىرلىك

كۆزگە ئۇئاي تاشلانمايدۇ بۇ بىنا،
 پانا تېپىپ ئوراپ تۇرغان بالىسىدىن. بىلە بىلە
 هىس قىلدۇرار تاشلانىدى بىر هوپىلىدەك، ئاسىدە
 پەقەت تاشيول ئۆتكەن ئۇنىڭ ئالدىدىن.
 بىنا ئاستى، پازچە تاغنىڭ ئىچىدە، بىلە بىلە
 بىتۇن يىلەن قوبۇرۇغان بىنا بارمۇھلىپەت
 بىر-بىرىگە تۇشاش كەتكەن هوپىلەر دە، منىتەرەت
 قورال-ياراق-راكتىا ۋە مىندا بار، لەن ئەلك
 كارندۇرار تاغ ئىچىدە ئايلىنىپ، بىلە بىلە
 بىر-بىرىگە ئەپلىك بولۇپ تۇشاشقا. نەنەلەر
 مەخپى يوللار تۈشۈمۇ-تۇشتىن ئېنخىلىپ،
 تاشقى بىنا هوپىسىدا تۈچۈرۈشقان. بىلە بىلە
 بۇ بىنانى قوغادىدەغان قىسىدىلار، ئەن تالقىنى
 ماكان تۇتقان يېراقىتىكى چىرانى. خەلپە باراڭ
 هەربى مەشق ئېلىپ بېرىپ بۇ يەردە، ئەنچىلىق
 يوشۇرۇنچە قوغادىدە بۇ بىنانى.
 كۆزه تېچىلەر ئايلىنىدۇ كۈنىدۈزى،
 ئۇنىڭ قارا تاھلىرىنى چۈرۈدەپ.
 جاۋاپ بېرە سۈرەخانغا، بىر باينىڭ
 ئىسىكى-تۈسکى ساقلايدەغان ئۇپىي، دەپ،
 ئەمباها هەركەت قىزىپ كېتەر كېچىسىنى لەنگەلىقى
 ئەل چىمىقىپ، تۈخلىغاندا ئەقراپلارەم
 ماشىلار كېلەر كەپىنى كەپىندىن،
 يوللار ئارا ئۇزۇلەمەيدۇ چىراقلار،
 ئامېرىكىنىڭ ياردەملەرى ئۇزۇلەمەي،
 ئۇنى بىلەن قاچىلىنار بىنانغا

هەربى قىسىم يېتىپ كېلىپ چىرادىن،
 قاراۋۇللار قويار هەممە يوللارغا.
 تائىدا تۈگەپ بۇ يوشۇرۇن يۆتىكشلەر،
 سەرسىق بىنَا قالار يەنە تىچ بولۇپ.
 كۆزه تېچىلەر ئايلىنىدۇ بىپەرۋا،
 يولدىن ئۆتكەن - كەچكەنلەرگە زەڭ قويۇپ.
 پەيدا بولدى ئىككى جۇلچۈل دېۋانە،
 كۆزه تېچىلەر كۆز ئالدىدا بىر كۇنى.
 يول ئۇستىدە تۇرۇپ قالدى قىلىلىشىپ،
 تاشلاپ قويۇپ خۇرچۇن، خالتا، يۈكىنى مەلىخ
 ئەلسىقىتن قالغان بارچە قىللارنى،
 ئىشلىتىشپ بىر-بىرىنى تىللاشتى.
 قىللالاشلىرى چىسىپ ئاخىر ئەجىگە،
 غەزەپلىنىپ ئوتقا ئوخشاش تۇشاشى:
 بىر-بىرىگە خىش ئېتىشتى ئايىمای،
 مەترابىغا ئۆتكۈنچىلەر توپلاشتى.
 كۆزه تېچىلەر يۈگەپ باردى قىزىقىپ،
 ئاماشىدىن قابىيل بولۇپ سۆز ئاچتى: ئاك
 دىدى بىرى، كىنودىمۇ يوق بۇ ئىش
 واسا قىزىق كۆرنىش - هە، قاراڭلار!
 بىچارە دەپ ئوبىلىماڭلار بۇلارنى،
 چىقار ئىكەن، مانا مۇنداق پالۇاڭلار
 دىدى بىرى: ئامېرىكىدا سېرىتكەت،
 يولغان ئەمەس تېيخى مۇنداق نومۇرلار
 چېلىش قىلا، ئۇندا پاكار ئەشكىزى،
 مۇشلىشىدۇ قارىغۇ ۋە توکۇرلا دە

بوکسر ئۇپۇنى ئۇینار ئۇرۇق، وە سېمىز، بىر - بىرىگە زىبە، بېرىپ ئۇلاردا، لېكىن مۇنداق بەندىلەرنىڭ سوقوشى، اىمەن قالىس ئۇيۇن، ئار ئۈچۈرىدۇ دۇنيادا... قىسا سەدۋەنلار مۇشلاشماقتا شىددە تلىك، بىر شېرىدىنى يىقدىماقتا ئالىمىشىپ، نىزامى ئاشۇ پەيتتە ھامىد بىتىن كەينىدە، بىچاق يامىشىپ، بىچاق بىلەن چىقىتى، تامغا يامىشىپ، تەتراپلارغا قاراپ ئېلىپ مۇئامەتىشىپ، راھە تېزلىك بىلەن ئېلىشۈپ كەتتى ھۆيلىغا، كۆزە تچىلەر كۆرمەي قالدى ھامىدىنى، سەنلىرىنىڭ بەنت بولۇشۇپ دەۋانلار ئۇپۇنىغا، بىشىشىنىڭ گىز، كىزلاشتى تاماشانى قىزىشىپ، تەشكىلىنى تۇرۇنىڭدىن! سەندۇقىنى، كە مۇشلىقات!... هوپلا ئارا بىولجۇل روتولۇق دەۋانە، قىلار سىدى ئالاھىدە كە شغۇلات، كۆچجە، لەپەپەپ كۆزە تچىلەر، واقىرا يېتى كۆچجە، ئەۋوجۇل تالاتنى خوشاللىخى، قىقاسىلى، نىزەلەن ھۆزۈرىنىپ كۆرەر سىدى، مۇشلاشنى، دەپلىرىنى، مەسىلدەن چىقىغان سىدى بىتىسى، تەپەنە لەپ پۇرسەت ئۆتىنى قورقۇنۇچلۇق دەۋانە، هەپەپ ھازىر بولۇن تاماشابىن توب ئارا، قۇتاڭ ئەپەپ، قۇتاڭ يايلى پاققىرا يېتى قاپ - قارا، سەھەن لەپەپ تۇپنى يېرىپ كىردى - دە، مۇن مەيدانغا، شەپەپ مۇشلاشقاچى رەقىپلەرنى تۆختاتتى، بىشىشىنىڭ

گۈزە تىچى، ھەنم با شقلارغا بۇرۇلۇپ، كەنلىرىنىڭ
 ھەھەپىسىگە ئاچچىقى بىلەن بىزۇن قاتتى؛ بىچەن
 بەندىلەرنى قويۇپ بېرىپ مۇشلاشقان، ئەلەپ بىچەن
 ئەي خالاينقى، قورقماشىلەر كۇنادىن؟ بىچەن
 ئاخىرەتنە كۆرەرسىلەر قانداق كۇن، 4 ئەلمان
 قەھرۇ - خەزەپ ياغار بولسا خۇدادىن؟ بىچەن
 كېشىر - گىز قىلىپ ئۇرۇمىساڭلار مۇنچىلا، ئەلەلتىن
 بۇ كەھىچە پەشىن بولمامۇ ئۇزلىرى! ئەلەلتىن
 قان بولۇپتۇ باش - پاناسىز غېرپىلار، ئەلەن بولۇ
 قانداق يامان بېرىنلىپتەپ بۇزلىرى، بىچەن
 خىتاب قىلدى رەقىپلەرگە ئۇمۇ مىنه: كەنلىرىنىڭ
 - ئاڭلىماڭلار كىشىر كىزىنى ئۇلارنىڭ، كەنلىرىنىڭ
 بىر بىرىنى قانلىقلىشىسا بولمامۇ، ئەلەن بەندىن
 تەزكى دۇنييا مۇممىتلەرى خۇدانىڭ! ئەلەن بەندىن
 ئاجراتتى، ۋە باشلاپ كەتتى ئۇلارنى، بىچەن
 گۈزە تچىلەر، نەزىرىدىن يوقالدى، بىچەن ئەلەن
 ئۇلار كېتىپ كۆپ ئۆتىمە يلا ئازىدىن، سەپەرلىك
 سەپەرلىق بىتىن كۆلەدۈر قىلىپ ئۇت ئالدى، سەپەرلىق
 ئۇت تۇتاشى زەنجىر سەمان ئۆيلەرگە، بىچەن
 يەر - جاھاننى زېل - زەل قىلىدى پارقىلاش،
 ئۇششاقلەنىپ كۆككە ئۇچتى پارچە تاغ،
 ئەتراپلارغا ياخۇر بولۇپ ياخىدى تاش،
 كۆتىرىلىدى قارا ئىسلام بولۇتى،
 كۆك قارايدى، ئاخايىپ بولدى ھەم قۇياش،
 پارقىلاشدار ئۇزۇلىمىدى كەچكىچە، بىچەن راعىتىل
 پەيدا بولۇپ تۇردى يالقۇن، يالىتىراش مەلىتىن لە

يولدىن ئۆتكىھەن - كەچكەزدەرنى كۈرددۇ.
 ئاپتوموبىللار قاتارىغا زەڭ قويۇپ،
 ئەخلاس بىلەن كۈزىتىدۇ بار ھالنى.
 يېرىم تۈندە، مەخپى تىلىق تېلېگىرانى،
 لاكىرىغا يەتكۈزىدۇ ئەھۋالنى.
 ئاوامىيىنىڭ يوقكىلىشى كۆپىيىپ،
 ئىشغال قىلغان بۇندى تمام يولانى.
 چولىك، كىچىك زەمىنەر كەلەر ئۆتىدۇ،
 ئاپتوموبىللار سۆرەپ ئۆتەر ئۇلارنى.
 ئۆتەر يولدىن برونىڭىلار، تانكىلار،
 پال - پۇل قىلىپ ئايلىنىدۇ زەنجىزى.
 يېشىل زەيتۇن شاخلىرىغا كۆھۈلۈپ،
 ئۆتەر ھەربى باشلىقلارنىڭ چەپلىرى.
 ئۇچار كۆكتە سامۇلىق ئىلار قاتارى،
 خوڭۇلدۇغان سادا بېرىپ ئەتراپقا.
 قارىماققا، يەھۇدلار دۆلتى،
 غالىجرلىشىپ تۇرغان ئىدى ئاياققا.
 بىلەر ئىدى يەنە قانلىق قىلىچىنى،
 ئۇرۇش، ئاپەت ۋە يانلىقلار دۆلتى.
 كۆزلەر ئىدى زەمين بېسىپ ئېلىشى،
 زۇلۇم - كۆلپەت ۋە باسىنلار دۆلتى.
 يېقىن ئەرەپ ئەللىرىنى دىشالاب،
 چېڭىرالارغا كېتىر ئىدى ئارمۇھىيە.
 خوشنىلارغا ھۇجۇم قىلىپ ئۇشتۇرتۇت،
 غەاسىبە قىلىق ئىستەر ئىدى ئارمۇھىيە.
 ئۇچقۇن چېچىپ يېڭى ئۇرۇش پىلىتىسى،

ۋە يەران بولدى كۆچەنلەرنىڭ يېزىسى،
 ئۇچۇپ چۈشكەن تاش ۋە ئوقلار ئائىستىدا،
 قېرىپ قالغان يەھۇدلار راھىبى،
 مۆكۈپ ئالدى، پىچىرسىدى ئۇ ئاستاء كالىز رەخت
 زاۋال كۆنى بولدى باقى دۇنياغا،
 ئاخىر زامان كەتنى مانا باشلىنىپ،
 كىتاپلاردا يېزىلغاننىڭ دەل ئۆزى!
 ۋە يەرانچىلىق بولدى كۆكتىن تاش يېخىپ،
 ئايان بولدى قورقۇنچىلۇق ئاپەتلەر،
 دوزاڭ ئۇتى تۇتى يورۇق ئاسىمازنى،
 جەۋراڭىللار قانات قاقتى قاھـ قاھلاب،
 ھالاڭ تىگە، ھەھکۈم قىلىپ جاھاننى...
 ئاخىر زامان سەۋە پەچىسى بولغاڭلار،
 يېراق سايدا يۈيەناتى يۈ دەمدە.
 قۇشلار ئۇركۈپ ئۇچۇپ كەتنى توقايدىن،
 شات رەقىبلەر، قاھـ ئۇرۇپ كۈلگەندە،
 ئارام ئېلىپ چېكەر ئىدى تاماڭا،
 ھامىد مەمنۇن ساي لېۋىنە ئۇلۇرۇپ.
 بىراق كۆكەن پارلاپ تۇرغان يالقۇنلار،
 كۆرنەتى ئاڭا قىزىل نۇر بولۇپ.

X

بىرقانچە كۈن بولۇپ قالدى دەۋا،
 تاشىول بويى، ئاچاللاردا يۈرۈدۇ.
 نان تىلەيدۇ يول بويىدا ئۇلتۇرۇپ،

ٹوٹ ئالاتقى، يېقىن ئىندى پايرتلاشنىڭ بىلەرى
 ئىسرائىلىيە بولۇپ تېزىدىن سەپەرۋەر، كۈچلەرنىڭ
 كۈچلەرنى تۈپلار ئىندى ئالبدراشنىڭ بىلەرى
 قاناتلىنىپ قان ئىچكۈچى ئەزىزەرە، ئەرەپ بىلەرى
 گوبى ئۆرلەپ چىقار ئىندى ئاسماغاڭاڭ ئەرەپ
 شۇڭچۈپ ئۇزدا، يەرۇ - كۆككە ٹوٹ پۇركەپ، لە
 مەشۇم بىر ئۇزدا، چاچار ئىندى: ھەريانغا ماڭىشى
 قىشنىڭ كۈنى چۈشكەن قوبۇق تۇماندەك، ئاشىرى
 بېسىلاتقى ئىشغاللىيەت قۇقۇنى، كەنلىك بىلەرى
 ئامېرىكىدىن ئەكىلىنىڭ ھەرى كۈنى، بىلەرى
 يوللار ئارا ئۇزىن ئىندى: ھەر كۈنى.
 نەزەر قويۇپ پايىقاپ قالەمى دەۋانە، بىلەرى
 بېقىن يەردە مای ئامېرى باز ئىندى، بىلەرى
 تاشى يول پەسلەپ كېتىر ئىندى شۇ ياققا،
 مۇرنى جىلىغا، ئەتراپلىرى يار ئىندى من ئەمان كەن
 ئاچالالاردا توختاب، تۆھۈر كارۋانلاردا، لەقلەلمە
 جىرا تامان، پەسلەپ چۈشۈپ كېتىتى ئاماچىمال
 ئۇزۇت ئېلىپ ئاپتۇمو بىللار، تانكىلار، بىلەرى
 بىزەن ئۇلار پەيدا قىلىپ ئۇچىزىتى، دەشىنە
 كۆكتۈپ قېلىپ، تاشى يوللاردا توختايتى، دەشىنە
 گوبى چۈكۈزۈر، جىرا دەكىر ئۇ پونكىت، دەشىنە
 چۈئۈللىر ئۇگىسىغا ئۇچىشايتى، دەشىنە
 ساي بويىغا چۈهۈلگىلى بارغاندا، لەقىلىنىشى
 ياش كۈدەكىلەر كۈرەر شۇنداق ئۇگىسىنى، دەشىنە
 چۈھۈللىر كىرىپ چىقىپ ئۇگىغا، بىلەرى

جددىي قاتناش ھاسىل قىلار ياز كۈنى،
 قاتار ئېلىپ بىر - بىرىنىڭ كەينىدىن،
 ئۇمەلە يىدۇ چۆھۈللىر قاپ - قارا.
 ئۇمەلە يىدۇ ئەقىدىن تا كەچكىچە،
 ئەگرى - بۇگىرى ئىزلى قالدۇرۇپ قۇم ئارا.
 كېرەك ئىدى، ئۇ ئامىبارنى يوقاتىماق،
 ھامىد دىلغا پۇكتى شۇنداق ئىيەتنى.
 ئەقراپلاردا تەذىرىھپ ئۇ قالاي كۈن،
 تاقەت قىلىپ كۆتتى قولاي پۇرسەتنى،
 بىر ماشىنا شامال چىقىپ تۇرغان دەم،
 ئاستا كېلىپ توختاپ قالدى يېول سىزى:
 يېراققىسى قاۋاڭ تامان يېول ئالدى،
 كەپىنكىنى ئېتتىپ قويۇپ شوپۇرى.
 كۆردى ئۇنى دەرەختىزاردادى دېۋانە،
 ئۆز ئۆزىگە: قېنى چاپسان بول! دەدى.
 دوکۇلددى يۈرۈدىگى وە يانچۇقتا،
 ئاچقۇچلارنى سىقسىمدىنى قوللىرى.
 سېلىپ توننى، ئېلىپ يالغان چېچىنى،
 يەھۇدىچە، ھەربى كىيمى كىيىدى ئۇ
 تاقاپ ئېلىپ كۆكۈش وە چوڭ كۆزەينەك،
 چەبەس، بولۇپ ئاپتوموبىلغا كەلدى ئۇ.
 بىر نەپستەن گولۇلددى ئاپتوموبىل،
 تېزلىك بىلەن بىرۇپ كەتتى ئۇ ئالغانلىق
 كەپىنكىدا، ھۆججە تىلەنى توغرىلاپ،
 ھامىد ئۇنى ھەيدەپ ماڭىدى ئامىارغا
 خىزىدە تىچىلەر ئىشلەر ئىندى ئالبدراشنىڭ

بە خىشن ئېتىپ هايات ئىشقى ۋە ھوزۇر
شەپەق ئوقى قىزىلگولوڭدەك ئېچىلىپ،
گۈلگۈن تۈستە يورۇتسىدۇ جاھاننى.
يورۇتسىدۇ شوسلىسىرى پاقىراپ،
قاڭ - دېگىزنى، ئېتىز - دالا، ئورمانى...»

× ×

زىمین رئۇگىدەر قاراڭخۇلۇق ئېچىدە،
كۆكتە ئاخشام يۈلتۈزلىرى يالتىراپ،
غۇوا ئۇپۇق تۇماذلىشىپ قاب - قارا،
چىم - جىتلەققا چۆككەن ئەتراب، ۋادىلار
بەزەن كۆكتە قانات ئۇرۇپ ئالدىراپ،
تۈن قوشلىسىرى ئۇچۇپ دۇتەر ھاۋادىن،
تۈن ئاسىمىنى جازلىنىدى بىز نەپەس،
ئۇلار بەركەن ئۇزۇڭ - ئۇزۇڭ سادادىن،
كېلەر بەزەن ساسلىقلاردىن، كۆللەردىن،
پاقلارىنىڭ كورۇلدۇغان تاۋۇشى،
كۆكتىرىدىپ قالار بىز پەس كەتراپتا،
ئىتتىشك ھۇشيار ئەمما ئەنسىز ھاؤشۇشى،
دېگىز لاردىن ئۇچۇپ كەلگەن شامالدا،
مۇڭلۇققىنا شىلدەر لايىدۇ قومۇشلۇق،
ياز ئوتلىسىرى شامال بىلەن ئىغاڭلاپ،
ئۇرکەش ياساپ تەۋرىندىدۇ ئۇيىقۇلۇق،
قوراللىنىپ كۇدۇپىنىنى ھامىدىنىڭ،
پوشۇرۇنغان قومۇشلىقلار گىچىدە.

ھايدى كۆتۈپ چىقىپ ئالدى بىر رېچەتكە، رەھىمە
پىلىندىرەمەي سالدى كېچىك «منانى، سىلىپ، كەنلىك،
ساغچى بېنزىن تولۇپ نۇرغان كۆلچەتكە،
ھۆججە تلهنى كۆرۈپ چىقىپ خىزمەتچى، مەھىمە
ماي تووشۇرۇپ بەردى ئۇنىڭ باكسغا، سەقىھە
ساق - سالامەت چىقىپ ئالدى ۋامباردىن،
ئاپتوموبىلى ئۇچىتى گويا ئالدىغا،
شاتلىق چۈلخاپ ئالغان ئىدى ھامىدىنى، كەپلىق
ئاپتەوبىلىنى ھىدەر ئىدى ئۇ كۆلۈپ، مەلەتىلىك
ھىدەپ كىرىدى ئۇنى كېيىن ئۇرمانغا لىشلەنەپ
شاخلار ئارا ئالدى دەھال «ۆكۈنۈپ». سەپلىقلىك
ئۇزۇق ئۇچۇپ تەرىپ قوفغان قوش كەبىچە
بۈپۈرماقلار ئارا قالدى ئۇ يەتكە،
كۆزامىرنى تىكتى ھامان ئىنتىزار،
ماي ئامېرىقى قالغان يېراق تەرەپىكە،
ئەچ چىچە ئەچ چىچە ئەچ چىچە
پۇرسەت ئۇقىمەي ئۇ بورانغا ئايلانىدى، كەچىچە
ماي ئامېرىقى تەرەپىكى ئۇپۇقلار، سەپلىقلىق
شۇدم قىزىل يانىن بىلەن قاپلانىدى، كەچىچە
ئۇ تەرەپىن غايىت نۇرلۇق قىزىللىق، سەپلىقلىق
يالقۇن چىچىپ تۇتقان ئىدى ئاسمانىنى،
تۇراتىش كۆلەك ئالقۇن رەڭدە ما تاۋلىنىپ،
نۇر ئاستىدا قالدۇرۇپ كەڭ جاھاننى، بىلىمە
قۇياش تاڭدا بالقىپ چىقىسا ئۇپۇقتىن، اسمانىنى
چە كىسىز كۆكتە يالتسايدۇ شۇنداق نۇرۇنى، مەملە
جوشقاون ئىلھام بە خىشن ئېتىپ ئۇ دىلغى، قەنەنە

هەر كەتىبى يولدىن تۇتەر قەنسىزغا،
زەربە بەرمەك بولۇپ خىلىۋەت كېچىدە.
چۈپ - چۈپ بولۇپ، ئېلىپ ئۇلار دائىزە،
دۇشەن تۇتەك بولغان يولنى پايقايدۇ.
زەربىدارلار قورالىغا تۇق، بىسىپ،

كەرىپىك قاقماي تۇتەر يولغا قارايدۇ.

كېچىلەك جەڭ سائىتىنى كۈتىدۇ،
قەللىق قانلىق قىساس بىلەن يانغانلار.

ئاي نۇرلىرى چۈشۈپ تۇرغان سۇركەنى
قومۇش ئارا يالىتىرايدۇ قورالاد.

تۇلاردا بار ئېلىپ، تۇتەتەمەت،
ئاپتۇما ئىتەك مىلىتىق بىلەن نېزىسى.

يات - يېنەغا تىزىپ قويغان گۈرافات،
تەبىyar جەڭگە لازىم بولغان هەممىسى.

هایال تۇتىيەي، تۇتوكلەرنىڭ يىراقتىن،
سۇس ۋە تەكشى گۈپۈلدۈشى ئامىلاندى.

قومۇشلۇقتا توختاپ قالدىي پىچىرلاش،
ھەممىھە جەڭگە ھازىر بولۇپ جىنم قالدى.

يېقىنلاشتىپ يۇرۇشىنى بىر قىسىم،
ئېنەق بولۇپ گۈپۈلدۈدى تۇتوكلەر.

ئاستىغىنا توغرىلاندى تۇلارغا،
ستۇرۇللار - ئېجەل چىقار تۇشۇكىلەر.

چېڭىرالارغا، قاراپ چىققان بۇ قىسىم،
كېلەر ئىدى قاتار ئېلىپ، يول يۈزۈپ.

سوغۇق قىشتى، توڭۇپ قالغان ئىشەكتەكە
پۇتلۇرىنى ئىگىز - ئىگىز كۆتۈرسپ.

خىيالغا كېلەرمىدى ئۇلارنىڭ،
دۇماتىنىڭ ئىچكىرىسىدە ياؤ بار، دەپ.
ئۇيىلارمىدى تىنچ، گۈزەل كېچىدە،
ئالدىمىزدىن دۇشەن چىقىپ قالار، دەپ.
قىسىم مەخپى دائىرمە كىرگەندە،
ياؤ ئۆدەك غاقىلدىشى ئامىلاندى.
تۇت چاچرىتىپ ئىشقا چۈشتى قورالار،
ئەتراپ پۇرۇخ ھىدى بىلەن قاپلاندى.
زۇلېبات ئارا يېنىپ ئوتلۇق سىزمقىلار،
شىددەت بىلەن كېسىپ تۇتىتى هاۋانى.
گويا سوپلار يالقۇن تىخلقى زۇلپىقار،
جهەنەمگە ئۇزۇنتاتى ئۇلارنى.
سايراپ كەتنى پىلىمۇت ھۇم ئاپتۇمات،
گويا قۇشلار شۇنداق ھەر خىل سايرايادۇ.
بەس - بەس بىلەن سايراشلىرى ئۇلارنىڭ
ئورماڭلاردا بىش ئەخلىكتە ياخرايدۇ.
مەگىدەپ قالدىي يەھۇدىلار قوشۇنى،
بىر زىپەستە ھېنىپ بولۇز بۇ قىسىم.
بېرىم يۈلدا، چېڭىرالارغا بارمايلا،
يېڭى ماكان ئېلىپ بولادى بۇ قىسىم.
خالاس بولۇپ ھەيۋەت بىلەن يۈرۈشتىن،
يۈلتۈزلا راغا قاراپ قالدىي تۇتوكلەر،
يول ئۇستىدە بىر - بىرىنگە منىگىشىپ،
دۇغا بولادى يارىدا لا، ئۇلوكلەر زە.
قورقۇپ كېتىپ تۈركىلەرنىڭ بەزمىسى،
ھىس قالاپاقلق باشلىرىنى ئېلىپ قاچتى،

با ئۇرۇللىرى جەسەتلەرنىڭ كەينىدە، ئىشلىك
 هەر تامانغا قالايمىقان ئۇت ئاچىتىه، مەلەك
 ئاشۇ پەيپەتتە قارشىسىدىن ئۇلا رىنىڭ،
 چىقىپ كەادى ئۆزلۈرنىڭ قوشۇنى.
 بۇ با ئۇرۇلار ٹوق چىقاردى ئۇلا رىغا،
 چىددى جەڭدە يوقىتىپ ئەس - ھۇشىنى.
 ئىككى تەرەپ قالدى دەرھال تۇتۇشۇپ،
 خىال قىلدى بىر - بىرىنى دۇشىمەن، دەپ.
 جەھلى چىقىپ ئاياشمىدى ئوقلارنى،
 ئۇت ئېچىشىتۇق مەخپى دۇشىمەن بىلەن، دەپ.
 كەلگەن قىسىم جەڭگە كىردى پۇتوۋەلىي،
 ئاكىپ كولاب، چىقىپ ئېلىپ بىرىقاقا.
 يازا ئۆدەك غاقىلدىنى جەڭ ئارا،
 ۋە ھامىدلار كېتىپ قالدى ييراققا.
 بىر - بىرىنى هىچ ئايىماي قىرىپتۇ،
 يەھۇدىلار قاراپ باقسما تاڭ بىلەن،
 قومۇشزاردىن كېسىپ ئۆتەر كەڭرى يول،
 ھۆل بولۇپتۇ خۇتۇك، قىزغۇچ قان بىلەن.
 كوماندىرى كېيىن كەلگەن قىسىمىنىڭ،
 هاڭ - تاڭ بولۇپ قاراپ قالدى هەر ياققا.
 يەھۇدىدىن غەيرى ئىنسان يوق ئىدى،
 ئۇ ئالدىراش خەۋەر بەردى شىتاپقا.
 خەۋەر بەردى - قايىسى فىسىم قايەردە،
 ئۇنى بىلەن ئىسىيان قىلدى بىزگە، دەپ.
 يېغى ياندىن، بالا كەلدى تۇققاندىن،
 قارا يەرنى ماكان قىلدى بىزگە دەپ...

×

ئاڭ ئالدىدىن قاراڭخۇلۇق تېخىمۇ،
 قويۇقلالاشتى تار ۋە يانتۇ قىيادا.
 سالقىن بىلەن شىلدەرلايدۇ چاتقاللار،
 ئۇلۇق ئېقىن تولۇپ ئاقار جەرادا.
 ئاڭلىنىدۇ چوڭقۇرلۇقتا ئاۋازى،
 ئاقار تاشنى - تاشقا ئۇرۇپ، شاقراپ.
 يۈكىسەك بولۇپ كۈلتەرلىگەن قىيادىن،
 خادا تاشلار چىقىپ تۇوار ساڭىدلاپ.
 خەنجمىنى چىشلەپ ئېلىپ ئاغزىدا،
 ھامىد تاشتىن - تاشقا چاققان ياماشتى.
 يىراق غۇوا ئىگىزلىكتە يۈلتۈزىلار،
 ئائى شولا چېچىپ كولۇپ قاراشتى.
 ئۇ غەيرەتنە، ئۇرلەر ئىدى ئىگىزگە،
 تىك تاشلاردىن، چاتقاللاردىن يول تاللاپ.
 ئۇسسىدىكى قىيا ئارا سوزۇلغان،
 تۆھۇپ يولنىڭ كۆئۈرگىنى نىشاڭلاپ.
 ئۇرلەپ چىقىپ ئۇ بىر تاشتا ئولتۇردى،
 گويا ئاتلىق ئولتۇرغاندەك ئىگەردە.
 قەيىار بولۇپ ئالدى قولغا خەنجەزى،
 چولپان ئەكسى يالىتىرىتى خەنجەردە.
 قاراۋۇنى ئاڭ ئۇيقوسو ئەسىتىپ،
 كۆئۈرۈك ئارا يۈرەر ئىدى ئۇ يەككە.
 ھامىد ئىرغىپ چىقىپ ئائى پۇت قويدى،

خەنچەر، يېتىپ باردى قارا يۈرەككە.

ئەجەل ئۇنى چىقلىدى گېلىدىن،

بوجۇپ تۇرىدى قوللار مەھكەم وە قاۋۇل.

بوجۇز لانغان قوي مىسالى تىپرلاب،

تەڭرسىكە جان تاپشۇردى قارا ئۇل.

قىد كىرتىرىدى هامىد ئۆلۈك ئۇستىدە،

قارا ھائغا ئىرغىمىتى ئۇ جە سەتنى.

مۇددىتى بار مىنا ئېلىپ قويمىدىن،

ھۇشىار بولۇپ كۈزەقىتى ھەر تەرىپنى.

پويمىز ئۇنى يېتىپ كەلدى يېراقتنى،

ئۇ فەسفۇرلۇق سائىتىگە بىر باقتى.

تۆشۈك كولاب ئېلىپ شىپاپ تېگىدىن،

تېزلىك بىلەن مىناسىنى ئورناتىسى.

خادا تاشلار، چاتقا لارغا ئىسىلىپ،

مەپچىلگىنە چۈشۈپ كەتتى فييادىن،

يولداشلىرى كۆنۈپ تۇرغان ئامانغا،

كەتتى قاراپ مېڭىپ چىغىر يوللارىدىن،

ئۇلار كۆتۈپ تۇرار ئىدى مۇكۈنۈپ،

سايدا ئۇسکەن بۈركىدە، تال ئىچىدە.

پېقىن سۇنى ئېلىپ چوڭقۇر باغرىغا،

چاڭىدلاشقان قوپۇق چاتقا ئىچىدە.

كۆتۈپ تۇرغان ياراللىرى يېنىغا،

خوشال چەمچى يېتىپ باردى ئادىراش.

دۇن - تىنسىزلا خەۋەر بەردى ئۇلارغا،

كۆزلەردىكى چاقماق سۈپەت يالىتىراش.

بىيگە كۆنى چاپقان، كەبى گويا ئات،

پويمىز چېپىپ كېلەر ئىدى دالادا.

كۈدۈك بەردى يېقىنلىشىپ كۆۋۈرۈككە،

بوجۇق ئۇنى ياخىراپ كەتتى ھاۋادا.

ھائى ئۇستىگە كەلگەن دەمدە پاراۋۇز،

بىتۇن كۆۋۈرۈك كەتتى شۇئان پارتالاپ،

ئىز قوغلىشىپ پاراۋۇز وە ۋاگۇنلار،

چۈكتۈر ھائىغا چۈشۈپ كەتتى ئادىراپ.

تامام ھەزىسى سۇستاۋ ئىدى بۇ پويمىز،

پارتالاشر ئەۋوج ئالدى جىرادا،

يانغىنلىرى 'مەشىئەل بولۇپ تۇندىكى،

يورۇق بەردى چىلغىلاردا، تاغلاردا.

چاڭ كۆتسىپ كۆمۈرلەر تىك تاشلار،

قۇرۇپ قالغان چاقاللارغا ئوت كەتتى.

جەڭگۈۋارلار تەبرىككەشتى ئۆزىارا،

شات يۈرەكلىر ئىلەم بىلەن تېپەتتى.

تىك جىراجا غۇلاشلىرى پويمىزنىڭ،

ئەسلىتتى كۆيا ئۆلگەن ئىلاننى،

ئۇنى شۇنداق ئۇلتۇرىدۇ كىشىلەر،

كۆرۈپ قالسا تاغ ئۇستىدە ياققاتنى.

سۇرلۇك بېشى يانچىغاندا تاش بىلەن،

جان تالىشىپ تىپرلارىدۇ ئۇ تېبىخى.

چۈشەر ھائىغا تاشتنى - تاشقا دۇمۇلاب،

بىت-چىت بولار چىپار تېنى، قۇيرۇغى...،

X X

پەيدا بولۇپ ئازاپ چەنكەن زىمنىدا،

هەركە تىلە ئىدى ھەچپى ھەربىي گۈرۈپبا.
يوللاب تۈرىدى ئىشغالىيەت ئەملىكە،
قانلىق نەپەرت، سوغۇق ئەجەل ۋە سوققا.
غايدەت چىچەن، چاققان بولۇپ ھەركە تىتە،
جەڭلەر ئارا ئىگە بولدى تۇتقۇقا.
باستۇنچىلىق قۇربانلىرى قىساسى، سىشلە ئەم
قۇرقۇنچىلىق پارلاپ چىقىتى يورۇققا.
سەرلىق دۈشىمەن زەربىسىدە تەمتىزەپ، نە ولەل
تەشىش چەكتى. سىرسائىللار دۆلەتى،
سۈقىلاردا قالدى كۈچسز، ئامالسىز،
كۆرە ئىلگەن ھەربىي كۈچى، قۇدرىتى.
رەكسىزلىپ خۇنوكەشتى دۇنيادا،
خالىجرلاشقان غالباھە سۆلەستى: لەلە بېنە
ئۇرۇش ئۆتى ئۆزلىرىگە تۇتسىشىپ،
دۇئەلەقتە قالدى ياۋۇز جۈرىتتى.
چۈشتى دۈشىمەن پارتىزانلار بىيىگە،
ئۇرۇتىشلار چىقىتى ئاخىر قۇرۇققا.
خايىپ بولۇپ، يوقىتىپ ئۆز ئىزىنى،
تۇتقۇق بەرمەي يۈرەر ئىدى گۈرۈپبا.
ياۋ ئۇلارنى ئىزلىكەندە شەھەردە،
يۈرەر سىدى ئۇلار ئورمان، تاغلاردا.
ياۋ ئۇلارنى تىنتىش قىلىسا ئورماناندىن،
ئۇلار پەيدا بولار ئىدى سەھرادا.
چاپسان پەيدا بولۇپ چاپسان يوقىلىپ،
دۇشەنلەرلى قويار سىدى ئاتىلاچ.
ھەرقىيەرگە تاشلار سىدى ئۇلارنى،
جەڭ تەقدىرى كۈرەشتىكى ئېھىتىياج... امىيە

لەپەن بەتكەن بەتكەن بەتكەن
قانلىق ئەپەنلە، بەتكەن بەتكەن بەتكەن
خۇنە ئەپەنلە، كەنەپەنلە بەتكەن بەتكەن
ئەپەنلە بەتكەن بەتكەن بەتكەن
4 - بەپ ئەپ ئەپ ئەپ
لەپەن بەتكەن بەتكەن بەتكەن
شازار فەڭ زەپپاپ، تەنەنەن ئەپ
پەپ كەپ كەپ كەپ كەپ كەپ كەپ كەپ كەپ
كۈنلەر بولدى ئىسىيان ئوغلى — ھامدىنىڭ
دېڭىز بويى، قىرغاقلاردا يۈرگىنى.
گۈزەل دېڭىز مەلسىگە كەلدى ئۇ،
دۇشەنلەرنى چارلاپ يۈرۈپ بىر كۇنى.
مۇنىڭ ئانا يۈرتى ئىدى بۇ مەلە،
ئۇ تۇغۇلغان، كىندىك قېنى توکولگەن.
بۇ مەلەدە ئۇتكەن قۇۋاناق يالىلىغى،
خوش هاياتى بولغان ئەركىن ۋە كۈلگەن.
گۈل - گىياسى ئاڭا تونۇش بۇ مەلە،
ئۇزگىردىپتو توتۇپ بولماس دەرىجىدە.
سوغاق ۋە يات بىر ماكانغا ئايلانغان،
يەھۇدىلار كۆچۈشلىرى ئەۋچىدە.
كۆچ، نەنلەرگە مەخسۇس مىللە كۆرۈنىش،
تامام ئىشغال قىلغان ئىدى بۇ يەرنى.
دەۋران قۇرۇپ قانداققۇ بىر خوجايىن،
سالغان ئىدى قەۋەت - قەۋەت ئۆيلەرنى.
بولغان ئىدى خوجايىتغا تەئەللۇق،

باغۇ - بۇستان، دىلا، ئېتىز، پاختسار.

قۇرۇلۇپتۇ راۋۇت بىلەن فابردىكا،

خۇجاينىڭ ئىسىمى ئىميش جىك، شازار.

هامىد ئېزلىپ باقنى هويلا - باغانىنى،

خارابىسى بولىسا تېپىپ كۈرەي، دەپ،

تېپىپ مەرھۇم ئانسىنىڭ قەۋۇدىنى،

تۇپرۇضنى كۆزلىرىگە سۈرەي، دەپ.

ئۇن يەتنە يەل مۇقەددەمكى قانلىق جەڭ،

ۋە ئاكسى... چۈشتى ئۇنىڭ يادىغا.

كەچمىش يېللار ئارا تىنەپ خىيالى،

ئاخىر تېپىپ كەلدى قورا ئالدىغا،

خۇجاينىڭ تۆت قەۋەتلەك بىناسى،

قەد كۆتىرىپ تۇرار ئىدى قورادى.

قالىمغاندى ئۇندَا تونۇش ھېچ نەرسە،

پەقەت پالبا كۆككەر ئىدى ئالدىدا.

بىر زامانلار، شۇ پالسلار تېكىدە،

باللار بىلەن ئۇينار ئىدى تۇ خوشال.

پالسلانىڭ ئەتراپىدا، باهاردا،

ئەتسىر گۈللەر ئېچىلاتىنى قىزىل، هال.

كۆز كۈنلىرى سۆزلىشەتنى ھىكايە،

بىكار بولۇپ قالغان چاغدا ئېتىزلار.

ئۇسۇل ئۇينارپ كۆيلىشەتنى بىر بولۇپ،

سۇرۇن تۆزۈپ خوشال يىگىت وە قىزلار.

تۆمۈر ئىشكى پەيدا بولۇپ تۇ يەردە،

بۈگۈن نەمدى تۇرار ئىدى قاداۋۇل.

دۇۋانىنى ئاشا يېقىن يولاتماي،

دۇغاڭىنى ئاشا يېقىن يولاتماي،

دۇغاڭىنى ئاشا يېقىن يولاتماي،

دۇغاڭىنى ئاشا يېقىن يولاتماي،

ھەيدىدى ئۇ قوپال ھەمدە ھاڭاۋۇر،
نېيەت باغلاب قويىدى ھامىد بۇ ئۇيىنى،
قالدۇرماقچى بولۇپ مەخپى زەربىدە.
شۇنچە ئاچچىق، شۇنچە سۈغۇق بىر تۈيخۈ،
شىددەت بىلەن ئىسيان قىلىدى قەلبىدە.

بىر كېچىسى ئۇ خىلغاندا ئەتراپلار،
كېيدى ھامىد پارتسازىچە فۇرسىنى.
خەنچەر ئۇرۇپ قاراۋۇلنى ئۇلتۇردى،
ئۆچ پۇرسىنى ئىشغال قىلىدى ھوپلىنى.
كەڭرى قىلىپ ئۆزگەرتىلگەن قورادا،
قاتار بولۇپ تۇرار ئىدى پىكايپلار.
ئەتراپ چەمچىت، پەقەت بىنا زالدا،
يورۇق بولۇپ يانار ئىدى چىراقلار.
كاردۇرلا، ئىدى تامام قاراڭىز،
چىققى ھامىد بەرمەك بولۇپ تالاپەتلىكىن
ماراپ كۈرەدى قىيا گۇچۇق ئىشىكتىن،
داۋام قىلار ئىدى زالدا زىپياپتە.
نېمەتلەرگە تولۇق ئىدى دەستتۈرخان،
يەپ - ئىچەتتى چەتە لىلىكەر، مەھمازارلار.
كەپ بولۇپ قالغان ئىدى جامائەت،
قاينىپ - تاشقان ئىدى سۆھبەت، پاراڭلار،
ھامىد مەخپى كۆزىشىكە باشلىدى،
مۇكۇپ ئېلىپ قاراڭۇلۇق بىچىدە.

پاراڭلارغا قۇلاق سالدى بىلۇپ ئاستاڭ
بۈلۈپ بۈزۈ سەۋىرى - چىدام ئىلىكىدە

دېلىخەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن
دېلىخەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن

ئۇتكۈزۈمەكتە ئىدى شۇدەم جىڭ، شازار،

تۇغۇلغان كۈن خاتىرسىنى ئۆزىنىڭ

ئۇنى قىرغۇن تەھرىكىلەيتتى ھېھمانلار،

ھەدىيەلەيتتى ئاشان - آلهە زىپىشى ھەم ئۇنىڭ.

ئۇزۇن جوزا، ئەترابىلى چۆرۈدەپ، سەلەر رىغىرى

ھېھمان بولۇپ بۇلتۇراتىنى گېنراللار،

مەغرۇر بولۇپ سۆلات توکۇپ زالى ئازار،

تاقاب ئېلىپ ئۇرۇدىلار ئۆھپەنلارلىقە رىغىرى

ئۇلتۇراتىنى ئەمە دىزار لار ۋە بايلار، بىلەن بىلەن

خانىسالارغا قىلىپ چاقچاق، خوشامەت، بىلەن

ئۇلتۇراتىنى مېسىپ ئالىرىنى كۈللۈك، بىلەن بىلەن

ئائى يېقىپ چۈشكەن ئىدىلى زىياپەتىڭ كەنەنلىك

ئامېرىكىنىڭ ياش بىر ئايال مۇھىبىرى، لە ئەتكىنە

قىدەم تەشىپ قىلغان ئىدىلى ئۇلازىغا، بىلەن

ئۇھەمانلار ئازار ئىدىلى ھۆرمەتنە، كەنەنلىك

نازلىق كۈلۈپ باقار ئىدىلى ئۇلازىغا، بىلەن بىلەن

ئائى مەددە ياخىدو اتتى باشقىلار، بىلەن بىلەن

كۈرۈپ ئۇنى ئامېرىكىغا باراۋەر، بىلەن بىلەن

ئۇلتۇراتىنى خانىم خۇشىخۇي ئېچىلىپەت، بىلەن بىلەن

ئەتمۇارلىقى ۋە دىققەتكە شازار ۋەزەر، بىلەن بىلەن

كىيىنگەندى ئالا - چىپار ئافىچە، بىلەن بىلەن

502

كۆزى يېشىل ۋە يېقىق ئىدى قاشلىرى،
يېڭى يېنىپ چىققان كەبى ھونىپىدىن، بىلەن بىلەن
يېيىلغاندى ھۆل ۋە سېرىق چاچلىرى، بىلەن بىلەن
يەھۇدىلار دۆلىتىگە كەلگەن ئۇ، بىلەن بىلەن
خەۋەر قىلىماق بولۇپ بۇلدا ئەھەنلىنى، بىلەن بىلەن
دەم ئېلىشقا چۈشۈپ يېڭى داچىغا، بىلەن بىلەن
بەكەر خوشال قىلغان ئىدى شازارنى، بىلەن بىلەن
مېيرخانىم سېمىزلىكىنى ئۇنۇتۇپ، بىلەن بىلەن
يۈرەر ئىدى بولۇپ گويا پەرۋانە، بىلەن بىلەن
ياشراق ئەركەك مېھمانلارنى ئايلىنىپ بىلەن بىلەن
تىكىلەتنى كۆڭلى بولۇپ ۋە بىر آنە، بىلەن بىلەن
ئېچىلاشتى بوتۇلكلار توتختاۋىسىز، بىلەن بىلەن
شامپانسىكى، كۇنياك، وىسىكى، بىراندى ٥٠٠ بىلەن بىلەن
شازار، مەغۇر بىر كەپپىيات ئىچىدە، بىلەن بىلەن
قەدەھ نۇتقى سۆزلىمەككە، راسلاندى، بىلەن بىلەن
ئورۇق جىسمى خاماندىكى ھومىدەك، بىلەن بىلەن
ئىگىز بولۇپ قەدە كۆنەردى ئۇ يەككە، بىلەن بىلەن
خىتاب قىلىپ ئاۋاز بەردى، خىراق، بىلەن بىلەن
مېھمانلارنى تەكلىپ قىلىپ، بىلەن بىلەن كەمەنچەن كەنەنلىك
ئەنلىك، بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن بىلەن
ئەي جانابىلار ۋە خانىقلار! - دىدى ئۇ، بىلەن بىلەن
شېشىخارىم تاشار مېنىڭ ئەل بىلەن، بىلەن بىلەن
كۆڭلۈم ابەكمۇ ھەمنۇن بۇگۇن، مىللەتنى، بىلەن بىلەن
ئائى قەدەھ كۆتۈرۈشلەر، مەن پىلەن، بىلەن بىلەن

ئىچۇن پەخىز ئەتىجىي مىللەت بىلەن مەن،
 بولۇپ تۈرسا ئۇ قۇدرەت تىمىسالى! بىلەن
 مۇنداق قالتسى، مۇنداق ئۆكىمەين مىللەتنىڭ،
 تارىخلاردا كۆرۈلگەنمۇ مىسالى؟ تىڭىز كەنەن
 پەلەستىنە، ئوقتۇرا دېگىز بويىدا، سەلتەن
 ئاخىر ماڭا دۆلىتىمىز بار بولدى، ئەلمىليي
 خەلق ئارا ئورۇن ئالدۇق سورۇندىن،
 زىمىننىز، ھۆرمىتىمىز بار بولدى.
 قوغلاۋەتتۇق ئەرەپلەرنى بۇ يەزدىن،
 مەيلى بىزنى ئىشى دىسۇن دۇنيادا،
 قۇرۇپ چىتتۇق كۈچلۈك، غالىپ ئارمىيە، تەلەت
 قۇرۇقلۇقتا دېگىزدا وە هاۋادا،
 ب د ت د بولۇپ بەزگەن زىمىندىن، سالىك
 زىمن تۇتتۇق بىز ھەسىدىن، نۇرغۇنراق،
 تۈزۈپ قويدۇق كايىيەت كەڭرى، پىلانىنى،
 بىزگە تېخى تارلىق قىلاز بۇ توپراق،
 پەلەستىنە يېرىم ئەمىز، مۇقدەددەم، بەن
 ياشار ئىدى، ئىككى تۆمن يەھۇدى، بىلەن پەلىت
 بۇگۈن ئەمدى ئىككى يېرىم مىلىيون،
 تېخى بىزنىڭ كۆچۈشىمىز پۇتمىدى.
 ذۆرۈپ بىزگە تېخى نۇرغۇن يۈرۈشلەر،
 پەقەت كىرىش قىلىقچىمىز بۇگۈننى.
 پان يەھۇدى سۇلالسى قۇرۇمىز، كەلەلەر
 ئىككى لەيمىز ئەشرابىتىكى زىمىننى، لەققۇم، لەختىت
 ئىككى مىڭايىل، بولۇتى بۇندى ئەرەپلەر،
 ئەمدى ئۇلار سەرسان بولسا يە بۇپتۇرە لەل

ئىسرائىللار شۇھەرتىنگە يان بېرىپ،
 مەھكۈم بولسا، وەيران بولسا، بۇپتۇ!
 تارىخلارغا وە تەقدىرگە خىلپامۇ،
 بىرى ئۆپكۈن بىرى بولسا قۇربانلىق؟
 مۇمكىن بولماش ئىمدىش ئەمدى نىمىشنا،
 بىرى گۈللەپ، بىرى تاپسا زاۋىللە!
 زامان زورنىڭ، كورنىڭ ئىمىش تاماشا،
 ئەسلى شۇنداق بولۇپ كەلدى بۇ دۇنيا،
 پارلىماقتا ئالدىمىزدا ئىستىقبال،
 بىزگە ئۇلۇغ پۇرسەت بەردى بۇ دۇنيا،
 مېھمانلىرىم، جانايلار وە خانىملار،
 شۇ خەلتىنىڭ ھۆرمىتىگە ئىچەيلى!
 قېنى ئەمدى كۆتۈرگۈلار قىدەهنى،
 يەھۇدلار دۆلىتىگە ئىچەيلى!
 دىدى شازار توختاپ سۆزدىن، تىن ئېلىپ،
 هەممە قەدەھ كۆتۈرۈشتى ئىگىزى پېس،
 شازار يەنە وۇنو قوپىپ قەدەھكە،
 تەكلىپ قىلدى توختاپ ئېلىپ بىز نېپەس،
 هاكىل، ئازىغا خەلچىقىزى ئەنەن ئەنەن
 ئۇلۇشىندا، بەنلىكىندا، زەنلىكىندا
 بۇ قەدەهنى كۆتۈريلى مېھمانلا،
 دىدى شازار، نامى ئۇچمىسى بىر زاتقان اشىي
 تۇدۇر — خىرس، يەھۇدلار مۇخېرى،
 يۈكىسەك غايىه بەخش ئەتكەن بەۋلاقتا،
 زامان سەكىز يۈز توقسان ئالدىنچى يىلى،

تەكلىپ قىلدى توختاپ ئېلىپ بىر لەپەس
 ئىچىرىپ بىرلەپ بىرلەپ بىرلەپ بىرلەپ
 × × ×
 شەجاتچىمىز بىر فۇ ئۈچۈن دىدى نۇء
 كۆتىرەيلى مېھمانلار بۇ قەدەھنى.
 بىرتانىيە مىنستىرى بۇ جاناب،
 بەرگەن بىرگە ئۇنىڭلۇخۇسىز مەدەتنى.
 دىگەن ئىدى لوس سارد ① قارخەت يېزىپ،
 شەپەراتۇر غايەڭلەرنى ياقلايدۇ.
 سىلەر ئۈچۈن بىنا قىلىپ مىللى يۈرۈت،
 قېرىنداشلىق ئىشەنچنى ئاقلايدۇ.
 تۈنجى جاھان ئۇرۇشنىڭ ئاخىرى،
 پەلەستىنى بىشغال قىلىدى بۇ كىشى.
 بىرتانىيە نېيزىلىرى ئاستىدا،
 سادىر بولدى يەھۇدىلار كۆچۈشى.
 يۈل ئاچىمسا ئەگەر بىر فۇ ئەپەندى،
 بۈگۈن مەۋجۇت بولالا مەدۇق بۇ يىردە؟
 تەبىyar قىلىپ بەرمىسە ئۇ شارائىت،
 ماكان، دۆلەت قۇراالا مەدۇق بۇ يىردە؟
 ئۇنىۇشمايدۇ هەرگىز ئۇنىڭ، نامىنى،
 ئۇنىڭ يۈل بىلەن دۆلەت قۇرغانلار،
 بىر فۇ نامى ئىگە بىزدە شۆھەرتكە،
 بىر فۇ دۇچۈن كۆتىرەيلى مېھمانلار!

① جاھان يەھۇدىللىرى تەرىباڭچەلەر مۇتتىپاڭىنىڭ نەيىشى زامانىدىكى دەئىسى.

كىتاب يازغان ئاؤستىرييە ئېلىدە،
 كىتاب يازغان ئۇقبالىمىز توغرۇلۇق،
 تەسلىلەرنى توقۇپ ئۇلۇغ قەلبىدە.
 تەشۇش قىلىپ تەقدىرىدىن مىللەتنىڭ، رەببى
 ئازاپلەغا، غېمىمىزنى يىگەن ئۇمماجىن ئەلمەن
 كىتاۋىدا ئۇرغۇن ئىسپات كەلىتۈرۈپ، ئاھىز رەببى
 يەھۇدىلار ئالى ئىرىق دىگەن ئۇقلۇق، ئەمان ئەمان
 ئۇ مىللەتكە قوپۇپ دادىل دادالەت، بېش ئەلسەن
 تەكلىپ قىلغان پەلەستىنگە اقايماقنى. ئەلسەن
 مىللى دۆلەت قۇرۇپ چىقىپ ئۇ يەردە، مەھبۇب
 گۈللەمەكتى وە تەرەققى تاپياقنى،
 قۇدیرەتلەك ھەربى تۈزۈم ئورنىتسپەنىقاھ بېش
 ياشىماقنى ئەسىلى ئۆتكەن ماكاندا،
 ئۇنىڭ ئۈچۈق، غەمغۇرانە پىكىرىنى،
 تىرىلىش دەپ ئاتاپ كەلدى جاھاندا،
 شانلىق پىكىر يېتەكەلە يەدۇ ئىنساننى،
 وە غايىلار ئايلىنىدۇ ھەركەتكە،
 يىللار بويى شۇ غايىنى قوغلىشىپ، مەلە ئەلسەن
 بۈگۈن مانا ئىگە بولۇدق دۆلەتكە.
 كەلگۈمىنىڭ ئەشۇ روھى داھمىسى،
 بۈگۈن ھايات بولالىمىدى دۆلەتنى.
 روھى ئۈچۈن كۆتىرەيلى ياراڭلار،
 ياتقان يېرى بولسۇن ئۇنىڭ مەجهىنەتنە،
 دىدى شازار توختاپ سۆزدىنى تىن ئېلىپ،
 ھەممە قەدەھ كۆتىرسىتى ئىگىزى، بېسىن،
 شازار يېنىڭ ئۇنىق قوپۇپ، قەدەھەكە،

ددى. شازار قوختاب سۆزدىن، تىنلىپ، بىزنىڭ - پەس.
ھەبىه قىدەھ كۆتۈرىشتى ئىگىز - پەس.

شازار يەنە ۋەنۇ قوبۇپ قەدەھكە،
تەكلىپ قىلدى قوختاب ئىپلىپ بىر نەپەس.

پاناهىمىز ئاھېرىتكىغا دىدى ئۇ،
كۆتۈرىلى مېھماڭلار بۇ قەدەھنى!

مەدھىيلەي، ئۇلۇقلىماي بولامۇمۇغۇ،
بىزگە ئاتا - ئانا بولغان دۆلەتى؟

ئۇ قىلماسا پەزىزدىنى پەزەرلىش،
يەھۇدلار تۇراتىسى ئاياققاڭان لەلەپ رەھىپتە

ئۇقتىستىن، خىراجەتنى قىسىلىق،
قولىمىزنى سوزار ئىدۇق قاياققا ئادىھىلتەپ

بىز بۇ يەردە ياشالا مەتقۇ خاتىرچەم، ساپىپ بىل
بىزنى قوغداپ تۇرمىسا ئۇ ھەر ياقتىن.

ئۇ بولىمسا ھەربى قورال - ياراقنى،
ۋە دولارنى قالار ئىدۇق قاياققىن؟

ئاھېرىكىدۇز بىزنى تىككەن، كۆككەتكەن،
مەلبەئىمىز، يىلتىزىمىز ئۇ بىزنىڭ.

سېخى بولۇپ بولىمىزغا تۇر تۆككەن،
قۇياشىمىز، يۇلتۇزىمىز ئۇ بىزنىڭ.

ئۇ بولىمسا بىر كۈن ياشاش تەس بىزگە،
هایاتىمىز، ئەمھۇرىمىز ئۇ بىزنىڭ.

ئۇ بولىمسا بۇلاب - تالاش تەس بىزگە،

قائاتىمىز، كۆز نۇرمىز ئۇ بىزنىڭ. كەنلىپ،
ئەيلەپ خوشال، قىلدى بىزنى مىنەتدار،
ئارقىمىزدا بولۇپ تاخذەك يۈلە ئىچۈك.
ئاشۇ ئاتا دۆلەت ئۇچۇن مېھماڭلار،
ئاتاپ قەدەھ كۆتەرمە ئىمىز بىز ئىچۈك!
كۆتۈرەيلە ئاھېرىكىنىڭ شەنگە،
ئاتوھىلىرى، ئالىتۇنلىرى بار بولسۇن،
مەگۇ روناق ئاپسۇن ئۇلۇغ زوراۋان،
زەنجىرلىرى، يانغىنالىرى بار بولسۇن!
ددى شازار قوختاب سۆزدىن تىنلىپ،
ھەممە قەدەھ كۆتۈرىشتى ئىگىز - پەس.
شازار يەنە ۋەنۇ قوبۇپ قەدەھكە،
تەكلىپ قىلدى قوختاب ئىپلىپ بىر نەپەس.
ئۇننىڭ ئۆزىنىڭ ئەنلىكىنىڭ ئەنلىكىنىڭ
كۆتۈرىلى مېھماڭلار بۇ قەدەھنى!
مەدھىيلەي، ئۇلۇقلىماي بولامۇمۇغۇ،
بىزگە ئاتا - ئانا بولغان دۆلەتى؟
ئۇ قىلماسا پەزىزدىنى پەزەرلىش،
يەھۇدلار تۇراتىسى ئاياققاڭان لەلەپ رەھىپتە
ئۇقتىستىن، خىراجەتنى قىسىلىق،
قولىمىزنى سوزار ئىدۇق قاياققا ئادىھىلتەپ
بىز بۇ يەردە ياشالا مەتقۇ خاتىرچەم، ساپىپ بىل
بىزنى قوغداپ تۇرمىسا ئۇ ھەر ياقتىن.
ئۇ بولىمسا ھەربى قورال - ياراقنى،
ۋە دولارنى قالار ئىدۇق قاياققىن؟
ئاھېرىكىدۇز بىزنى تىككەن، كۆككەتكەن،
مەلبەئىمىز، يىلتىزىمىز ئۇ بىزنىڭ.
سېخى بولۇپ بولىمىزغا تۇر تۆككەن،
قۇياشىمىز، يۇلتۇزىمىز ئۇ بىزنىڭ.
ئۇ بولىمسا بىر كۈن ياشاش تەس بىزگە،
هایاتىمىز، ئەمھۇرىمىز ئۇ بىزنىڭ.
ئۇ بولىمسا بۇلاب - تالاش تەس بىزگە،

ئۇچتى ئۇزاتى ئۇتپۇشلەرگە خىيالى،
يىقلىدى ئۇ تۇرماق بولۇپ ئۇردۇنۇپ،
يۈلەپ قويىدى جىڭ. شازارنىڭ ئايالى.
يەندە قايتا يىقللىسىسۇن دەپ ئۇنى،
تۇتقۇزۇشتى تايىغىنى ئەكلەپ.
ئۆرە بولدى، پار-پۇر قىلىپ بىر كۆزى،
سۆز باشلىدى ئېخىر ئېغىر دەم ئېلىپ،
— رۇخسەت ئېتىڭ جانابلار ۋە خانىملار،
قارشىڭلاردا مەن سۆزلەيمەن، — دىدى ئۇ.
شەرھى ئېتىپ قەلبىم سۆيىگەن تۇزۇمنى،
ئۇلۇغلايمەن، ئەزىز دەيمەن، دىدى ئۇ.
پەخىر بىلەن ئېيتالايدەن بۇ يەردە،
شۇ تۇزۇمنىڭ ۋە كىلى دەپ تۇزۇمنى.
مەرھۇم كىتلىپ سەركەر دەمىز بىزىگى،
بىنا قىلغان ئىدى مۇنداق تۇزۇمنى.
بۇ تۇزۇمەدە ئىقتىسات ۋە سانائەت،
ھەربى ئىشقا قارىتلىنىپ بۇ تۇنلەي.
ھەربىلىشەر تېزدىن پۇتۇن مەملىكتە،
ۋە كەاكىنگە ئايلىنىدۇ بىلىمەي.
كەلكۈن كەبى چىقىپ ئاقار ئىزىدىن،
باسقىن قىلىپ ئەتراپلارغا يامرايدۇ.
دەۋدان قۇرۇپ باشقا ئەللەر دۇستىدە،
سەلتەندەتى، تاجۇ - تەختى پارلايدۇ.
بۇ تۇزۇمەدە خەلق پادا مال كەبى،
بولۇپ قالار ئىتتەتچان، مۇلايم.
پېشى ئۇزىزه تۇرسا قىلىچ ياللىرىپ،

پارده مەشىپ تۇزۇپ بېرىپ پىلانلار،
بىزنى ئۇزى كەبى پىشىق ئەل قىلدى.
ھىچ ئايىنaiي تەقدىم قىلدى ئۇ بىزىگە،
ۋالىنر كەبى مۇنداق ھەربى ئالىدىنى. لەن خەنلار
سابق كىتلەر ھەش مەڭ ھەربى خادىدىنى.
يېتىشتۈردى بەش مەڭ ھەربى خادىدىنى.
سەكىز مەندىن ئارتۇق گەرمان ئەكادىرى،
ئىشلەسەكتە بولۇپ بىزدە پىدائى، قەلەن خەنلەر
يەھۇدلار قوشۇنىنى، ئېلىنى، خىيالى، خەنلەر
كۇپەيەتكە بولۇپ ئۇمىت، خىيالى، خەنلەر
كۆتۈرەيلى بۇندىن ئۇچۇن مەھماڭلار،
دەدى شازار، بۇ بىز ئۇچۇن مەدتەتكار.
مەڭگۇ ئۆخشاش بولسۇن بىزنىڭ يۇلىسىز،
مەڭگۇ ئۆخشاش بولسۇن غايە ۋە شۇئار.
ئۇنىڭ مەدى سۆزلىرىگە جاۋابەن، X
ھەممىيە قەددە كۆتۈرنىتى ئىڭىز - پەس.
تالاي مەھماڭ ئۆز مۇرنىدا قىنځىيادى،
كۆتۈرۈپ بىردىپ بولۇپ قالدى غەرق، مەس، X
ساهىپخانىڭ قىسىدىسى، سۆزلىرى، سۆزلىرى،
ھایا جانغا سېلىپ قويىدى ۋالىنرىنى. لەن خەنلەر
تىلىم ئۇتەمىي كۆتۈرۈلگەن قەدەھەلەر،
شىرىن كەپ قىلىپ قويىدى ھەم ئۇنىڭ لەق،
سۆزلىگۈسى كەلدى بەكمۇ ئۇنىڭىكى،

ئىنم دىسەڭ شۇنى قىلار، ئۇ دائم.

مۇتنىن تېلىپ سۇغا تاشلا سەن ئەلىنى،
سۇدىن تېلىپ مۇتقا تاشلا ۋە ياكى. بىغان
كىيېتىنى سۈر، زۇۋان چىقماس تۇنىڭدىن،
پاڭ ۋە كېكەچ بولۇپ قالار گوياكى.
زۇۋان بېرىپ غىدىق - پىدىق دىگەنىنىڭ،
بىشى بۇلار يەلكىسىدە ئاماندت.

خالغاندا ئالالايسەن سەن ئۇنى،
ھەم دۈزەققا قىلا لايسەن دالالەت.

تەڭلىك، هووققۇ، ئەرك - ئازاتلىق دىگەنلەرىنى
سېنى ئارىققۇ قىلامايىدۇ ئاۋارە.

تالقىنىڭدا لەغىلارىدۇ مەملىكتە،
بولۇپ گويا قانغا تولغان پىيالە.

تۈرەمەرنى، زىندانلارنى كۆپلەپ سال،
پىتىشىسە ئۆيەرنىمۇ تۈرەمە قىل!

مەخسۇس كىشىن ئىشلەيدىغان زاۋۇت قۇرۇ،
پۇخرالارنى باشقۇرۇشنى بۇبدان بىل.

مۇش ۋە قىلىج بولسوۇن سەندە قىلىج، مۇش
دىكتاتورا بولسوۇن سەندە قىلىج،

شۇنداق قىلىكى، دىرى تىتىرەپ نادەملىدە،
كېچە - كۈندۈز ھەس قىلىشىسۇن قورقۇزۇچىلىكى

ئەللەر ئارا ماڭدامدا بىر دارلىكىلە،
دەھشەت سېلىپ بۇلاڭلىسىن سەرتىماق دەھشەتىمەن

تېسىپ تۈرگىن كىشىلەرنى بۇزلۇكىسىز،

شۇندادۇھەكىن بولاز ئەلىنى قورقۇتماڭ،

شۇنداق قىلىكى هىچ نەرسىنى ئۆيلىماي،

مېھنەت قىلىشۇنى يەقىن بولاز سەن ئۇچۇن،
ھىس - تۈيغۇنى ۋە يېكىرىنى تەرك ئېتىپ،
مېھنەت قىلىشۇنى يېڭى - يېڭى بىر ئۇچۇن.
ھىچ كەپ ئەمەس دۇنيا بولسا قەۋىرستان،
كۈللەپ تۈرگان يۈرتلار بولسا خازابە،
شۇنداق قىلىكى خەلق دىگەن بۇ پادە،
سېنى زىنەر قىلامىسىن ئاۋارە.
بۇ تۈزۈمىنى يولغا قويىماق كويىدا،
مىلييون - مىلييون گىرمان جەڭدە جان بەردى.
لېكىن تەلەي تەتۈر كەلدى، دۇنيادا
بۇ تۈزۈمگە فاشىزم دەپ نام بەردى.
بۇ تۈزۈمىش ئامىلىرى يوق بولدى،
ئەللەر ئارا قالدى سانىز مازارى.
لېكىن تۈزۈم يوقالمىدى دۇنيادىن،
ھەر قەيدەرە چىقىتى بۈگۈن بازارى.
ھەربىلەشكەن يەھۇددىلار دۆلتى،
ياشماقتا بۈگۈن ئاشۇ تۈزۈمده،
مەسىلەھە تىچى بولۇپ كەلدىم بۇلارغا،
شۇڭا شاتلىق ھەس قىلىمەن تۈزۈمده.
قېنى، قەدەھ كۆتىرەيلى، دىدى ئۇ،
بۇ بەختلىك كۈنۈم ئۇچۇن يارانلار.
كۆتىرەيلى، دىدى قىلى ئۇ خىتاب،
قەلبىم سۆيگەن تۈزۈم ئۇچۇن يارادلار!
لېكىن شۇدەم ئارىتۇق ھەركەت قىچ قويۇپ،
قواتۇغىدىن چىقىپ كەتتى تايىغى.
كۈرس قىلىدى - دە، تۈمىسىغا يېقلىدى،

پىر-بىرىدگە چايكاش بولۇپ ئايىشى^{*}
 هاراق ئېقىدىپ قولىدىكى قەددەھەتنىن^{*}
 يوق كۆزىنىڭ ئۈگۈرلىگە تۆكۈلدى.^{*}
 با لار چۈغان كۆتۈرىشىنى مەسىلىكتە،^{*}
 دەل-دەئىلىشىپ ياردەم ئۈچۈن يۈگۈردى.^{*}
 دەلەدەك زۇلۇم بولادى ھېيىپ ۋاتىرسغا،
 بىركەك تۈرگۈزۈتى، يېقىتاتى ھەم ئۇنى.^{*}
 ياغاج قوچاق ئۇينىخازىدەك باللار،^{*}
 ئۇلار ئۇنى ھەرنىڭ قلىپ ئۇينىيەتى،^{*}
 پاچال كەبى بولۇپ قالماغان توب ڭارا،^{*}
 ۋاتىر پەقەت يېقىلاتتى، تۈرأتى^{*}
 كىتلەپرچىنى يامان تەستە تىكىلەشتى،^{*}
 ڈۇستىلگە ئۇلۇرغۈزۈدى ھەم ئۇنى.^{*}
 ئۇز ئىزىغا چۈشتى يەنە زىياپىت،^{*}
 كۆتۈرلەدى يېمىش - ئىچىش دولۇنى.^{*}

X X
 ئايال مۇخىسir نۇۋەت ئېلىپ سۆز ئاچتى
 كۆلۈمسىزەپ، نازلىق بېقىپ شازارغا.
 - بىر پاكىتى دەللەلىيەن مەن ھازىز،
 دىقىقتەت قىلىڭ! دىدى، مۇنۇ ئەھەنغا:
 پەلەستىندە تۈغۈلدۈڭلار يېڭىدىن،
 لېكىن سىلەر مۇندا تېبىخى كىچىك ئەل.

ئەتراپىڭلار تمام ئەرەپ دۇنياسى،
 خەلقلىرى، ئەللىرى بار مۇكەممەل.
 سىلەر ئۈچۈن ئۇلار تىنچ ئەل بولۇپ،
 ئۆزلۈكىدىن قىلىمالىس ھەرگىز ئىتائەت.
 ۋە بۇ يەرنى يەھۇدىلار يېرى دەپ،
 ئىناۋەتكە ئالماسا دۇنيا، جامائەت.
 پان يەھۇدى سۇلالسى! بۇ ھۆمکىن،
 تمام ئىگە بولىسىلەر بۇ يەرگە.
 ئۇتتۇرا شەرق بايلىغى مول، كەڭ زىمن،
 چوقۇم مەنسۇپ بولغۇسىدۇر سىلەرگە.
 ھەر نەرسىنىڭ زۆرۈر بولغان يولى بار،
 بۇنىڭ ئۈچۈن لازىم پەقەت ئىككى ئىش:
 بىرى زىمن كېڭە يەتمەكتۇر قورالدق،
 بىرى كۆپلەپ يەھۇدىلار كۆچۈرۈش!
 يەھۇدىلار يامواپ كەتسە بۇ يەردە،
 ئەرەپلەرنىڭ ئىسمى - چىسىمى قالمايدۇ.
 ۋە دۇنيادا گۈزەل ئۇتتۇرا شەرقنى.
 يەھۇدىلار ماكانى دەپ ئاتايدۇ.
 مەسال ئۈچۈن ئامېرىكىنى ئالاپلى،
 قۇدرىتى، شان - شەۋىكتى پارلايدۇ.
 ئۇنىڭ ئېتى ئامېرىكىدۇر دۇنيادا،
 كىم ئۇ يەرنى ھىندىئان دەپ ئاتايدۇ؟
 ئەمما بۇندىن ئۈچۈيۈز يىلدۇر مۇقدىدەم،
 ھىندىئانلار يۈرتى ئىدى ئۇ يەرلەر،
 ياخروپادىن كۆچۈپ بېرىپ ئاھالەن مەلە ئەنابى
 قۇرغان ئۇندا مەملىكت ۋە شەھەزەر.

بۇگۈن تۇندىدا هىنىئىتىن دەپ خەلق يوق، بىلەن
مەترابىمىز بىزنىڭ تمام پارتىزان، اىرىتىتىن
ئىتۇردا ئىندا سۈرۈيىدە، لۇاندا، ئىن مەسىھىنى
مۇساقىپ لار تەشكىل قىلىدى ئارمەيىدە، بىزنىڭ
پارتىزانلار ھۆجۈم قىلىدى ئۇشۇمۇقۇن، ئىتىتىن
مەۋسىز بولۇپ قالدى بۇندى اھرقىيەر، بىلەن
بۇزغۇنچىلىق قىلىدى تۇلار كېچكىرلەپ، بىلەن
پارتىلاتى تۇمۇر يولىنى، كۆرۈشكىنى.
مەخپى قورال ئامېرىمىز يوق بولدى،
تاشىوللاردا ياتقۇزدى كۆپ تۇلۇشكىنى.
پەلەستىنىڭ باپىرەتىنى چىقاردى،
يېقىندىلا ... يەرۋاسالىم شەھىرىدە ماشىنا مەدا
ماشىنا مەدا پەيدا بولدى ۋەرقەق، ئەمانلىقىدا
كۆپ - كۇندۇزى، چىڭقى چۈشلەر پەيتىددە، بىلەن
شەھىپ ئەمانلىقىدا بىلەن ئەمانلىقىدا
- هي - هي ... دىدى ئالىرى سۆزگە ئاردىلاشتى:
قورقۇنچىلىق ... بەك، يامان پارتىزان، بىلەن
تۇرۇش ئاپقا ئارمەيىدەن قورقىمايتىن، كەلى
قورقار شىدۇق پارتىزاندىن بىز يامان، بىلەن
جاھان تۇرۇشى يېللەرىدا، بىش بىلەن، بىلەن
نۇرۇنلىغان ئەلەدە بولغان شىدەم مەن، بىلەن
ئۇركارا يىنا دالاسدا بىر كۇنى، بىلەن ئەلەن،
پارتىزاندىن شۇنداق زەخىم يىدەم مەن، بىلەن
مۇتەخەسسىمەن ھەربىنى ئىلىم بويىچە، ئىن مەتكەن
لېكىن تۇندىدا پارتىزانغا چازە يوق، بىلەن

بۇگۈن تۇندىدا هىنىئىتىن دەپ خەلق يوق، بىلەن
ھىچ ئايىمای قىرغىن قىلدۇق نەسىلىنى، بىلەن
قالغانلىرى ئىنگىلىزگە ئايلاندى، تەشكىللىقىنى
ئىلاجىسىز، تەرك ئېتىپ نەسىلىنى، بىلەن
تارىخىچىلار، بىزەپ قىلىسا مۇبادا، بىلەن
بەكمۇ تەستە، قېيمىلنىدۇ هىستالى ئەلەن، بىلەن
قوۋۇن بولۇپ ئۇرمانلاردا ياشايدۇ، بىلەن
ياواز ھاۋان كەبىن ئۇتىر ئەھۋالى، بىلەن
گەپ (مۇندىرىكى) مۇتەققى ئۇستۇن سان بىلەن،
كۆچمەن خەلق بېسىپ كەتكەن ئۇلارنى،
ياشاش ئۇچۇن ھەرگىز ئىمكەن بەرمىكەن، بىلەن
تارتىغان يەرلەرنى ۋە سۈلەرنى، بىلەن
سەلەردەمۇ تەكرا لانسۇن بۇ مىسال، بىلەن
پەقت شۇنداق قىلىق، ھايات يۈلۈڭلەر، بىلەن
شىدەت بىلەن قىلىچ تارتىپ ئەترآپقا، بىلەن
ئاتلىنىڭلارا بىزگە ئوخشاش بولۇڭلار، بىلەن
مۇندىراق قىلىق، تمام مۇمكىن ئاسىلەر دەلىن، بىلەن
جاھالەتنە قالغان، قالاق ئەپلەر، بىلەن
كەمىشلەرنى كۆرۈر پەقت جۇددادىن، بىلەن
كۈن ئۇتكۈزۈر قىلىپ سەۋىرى - تاققىتلەر،
لەپەن ئەلەن، بىلەن، بىلەن، بىلەن
X، X، X، ن لەپەن، بىلەن، بىلەن، بىلەن
لەپەن، بىلەن، بىلەن، بىلەن، بىلەن،
لېكىن شازار قىلىدى ئاڭلا ئېھىنراز، بىلەن
مۇندىراق قىلىق بولماسى ئىكەن، بىلەن، بىلەن
قورالاندى بەلەستىنىك ئەزەپلەر، بىلەن، بىلەن

بىر- بىرددە بولار دىققەت ۋە پىكىرى،
كىشەن بولار بىرى يەنە بىرىگە،
شۇنداق قىلىپ باسالمايدۇ ئىلگىرى،
مۇنداق حالدا دەۋران قۇرۇپ دۇستىدە،
ھۆكۈمرانلىق قىلساش بولدى سەن پەقتە،
تەختىڭ بولار تىسيانانلاردىن بىمەتە رەئىخە رامە،
مەھكەم بولار، زەخىم يىمەس سەلتەنەت،
ئامېرىكىدىن چىمقان دانا ئەقلىكە،
ھەيران بولدى، قايىل بولدى جىك، شازادە،
ئايال مۇخېر بۇ قىمىتلىك سۆز بىلەن،
شۇدمۇ تۇنى قىلىدى بەكەن مەمنەتدار،
تەسىرىلىنىپ كۆزلىرىدىن ياش چىقىتى،
ۋە مۇخېرغا بايان قىلىدى رەھىيەتلىرىنىلى،
مەھمان قىلماق بولۇپ تۇنى ياخشىراق،
ئەكىلدۈردى يېڭى - يېڭى نىمەتلەر،

X X

ئايال مۇخېر تۇرۇپ شۇدمۇ ئورنىدىن،
نازلىتى كۈلۈپ تەكلىپ قىلىنى: بېھىنانلار،
يەپ-ئىچتىگلار، يايىرىدىگلار، باياتىن،
سۆھبەت قۇرۇپ راسا پارالىك سالدىگلار،
ئەندى ذۆۋەت بەرەيلىمۇ سەنئەتكە،
تۇينىپ - كۈلۈپ ئالمايلىمۇ ھۆزۈرنى،
سەلەر ئۇچۇن، قىنى قانداق، دەيسىلەر،
تۇينىپ بەرسەم ئامېرىكىچە ئۇسۇلىنى؟

پارتسازدا بولمايدۇ جەڭ مەيدانى،
ئىلىم بىلەن، قانۇق بىلەن كارى يوق،
ۋالىر شۇنداق چايىناب تۇزاق تىلىنى،
پارتسازانلار توغرىسىدا توختالدى،
ئايال مۇخېر ئۇزۇپ ئۇنىڭ سۆرەنى،
شازار تامان بىرۇلدى - دە، سۆز ئالدى:

X X
ئامالى يوق ئىش بولمايدۇ دۇنيادا،
ۋە ئەرەپلەر ئەمەس زادى تۇيۇلتاش،
ئەپچىل بولاساق، جازلىق بولسا تەدبىرلەر،
مۇمكىن بولار ئۇلاۋنسۇ پارچىلاش،
تۇز يېغىدا قۇرۇپ ئۆزىنىڭ گۈشىنى...
مۇمكىن بولار پارتسازنى يوقاتماق.

پارچىلىق بەلكى بۇندى ئەرەپلەر،
بىر- بىرىگە تەييار قىلار سەرتىماق،
بۇ جەھەتنىن پىلان قۇرۇپ مۇكەمەل،
يىللار بولدى تېچ ياتمىدى ئامېرىكا،
ئەرەپلەرنى ئالدىدى ۋە قورقۇتىنى،
بۇ خىزمەتنى توختاتىمىدى ئامېرىكا،
شۇنداق بولار ھۆكۈمرانلىق تۇسۇلى،
سەنالغان يول - بۇلۇپ تاشلاپ باشقۇرۇش،
ئىشت - مۇشكوكە ئايىلاندۇرۇپ ئۇلارنى،
دۇشىمەن قىلىپ بىر- بىرىگە سەپ قويۇش.

چاواک چالدى ئەهدىدارلار ۋە بایيلار، ٤٢١ - ٤٢٣
 چۇقان بىلەن تولدى كەڭرى زال ئىچى. مەنك
 نايال موخىز چىققىنى خۇشخۇرۇققا، بوشلۇققا، ئامېرىكىنى تۈتى شۇ ئان كۆرسەتكۈچ،
 ۋە بۇرالدى رادىيەنىڭ تۈلىۈچى. اىمال ئەلمانى دەل مۇزىكا ۋاقتى ئىدى رادىيودا.
 يائىرآپ كەتتى زال ئىچىدە جىمىزلىداپ، مەنك
 مۇزىكىدىن بە كەم يىراق بىر سادا، ئەندەم
 ئاھاز بېرىپ غەلتە ۋە تەرتىپلىسىز ئەندەم
 تىتىرىپەيتتى جىمىزلىدا يىتتى ئاھاڭلار. ئەندەم ئەندەم
 ئەنسىز تۈيغۇ هاسىل قىلىپ كىشىدە، سانق وەمعەن
 ئىللان كەبىن ئىشلىدا يىتتى ئاھاڭلار. بىشىلىنى
 ئاڭلىناتتى تۇرلۇك - تۇمن ئاۋوشلار، ئەندەم ئەندەم
 ئۇرماندىكى بۇرالىزنىڭ هۇۋلۇشى. ئەندەم ئەندەم
 تۈن قۇشلىرى بەرگەن ۋەھىشى چىقراش،
 ئۇلۇۋاتقان كېسىللەرنىڭ تۆۋىلىشى.

ئاڭلىناتتى قار تۇمانى قاپلىغان، ٤٢٤
 دەشتلهردىكى شۇئرغا نادىدەك گۈڭرەش.
 ئاڭلىناتتى قىش كۇنلۇرى ئاچ، قېلىپ، بەر رالى
 تېنپەچىققان بېيىقلار دەك ھۆكىرەش، ئەندەم
 ئاڭلىناتتى تۇرمسىلەر دەك زىنداندا، كەنلىقىلىنى
 شاراقلىغان كىشىلەرنىڭ ساداسى. ئەندەم
 بالتا بىلەن بەرگەن ئۇنى جالالتنىڭ، ساراڭلارنىڭ يېغىسى ۋە قاھارىنىڭ
 بىر - بىرگە يېقىن كەلەس ئاۋوشلار، ئەندەم
 رادىيودىن چىقار ئىدى بىر بولۇپ. بىر بولۇپ

چىقار ئىدى تۇرلۇك زەڭلىك يۈڭ بىلەن ئەندەم
 ئېشىپ چىققان ئاغا مەچىدەك تولۇنۇنىپ، بېلىن ئەندەم
 نايال مۇخىز تازىم قىلىدى كەنەنگىكە، ئەندەم ئەندەم
 ۋە باشلىدى «تۇلغاب ئۇينىش ئۇسۇلى».
 ئاھاڭغا ماس تولۇنۇنىقا باشلىدى،
 يەلكىلىرى، بېلى، پۇتى ۋە قولى. X
 ئاستا - ئاستا تولۇنۇراتتى بۇ نايال،
 لىغىرلا يىتتى سۆڭە كەلرى بىر يوق بولغانداكە. ئەندەم
 تولۇنۇراتتى تومۇز پەيتتى بچوڭلەر دە، ئەندەم
 شەۋاق ئارا كېتىۋاتقان ئىلاڭلادەك. ئەندەم
 ئۇ تولغاندى ئىشتىيانق ۋە زوق بىلەن،
 ۋە قالىدى تولغانمىغان ھىچ بېرى ئەندەم
 ئائما مەپتۇن يولغان ئىدى مېھماناندا، ئەندەم
 ئىختىيارىسىز تولۇنۇراتتى هەر بىرى ئەندەم
 تولۇنۇراتتى ئەمدىدارلار، كېنراللار، ئەندەم
 تولۇنۇراتتى خانىمىلىرى ۋە بایيلار، ئەندەم
 ھۆرمەت بىلەن تەخلت قىلىدى جىنىڭ شازار،
 تولۇنۇنى بىلىپ ئالدى ئۆگايلا، ئەندەم
 لېكىن ئۇنىڭ خانىمغا تەس بولدى، بىلەن
 تەس بولاركەن سىبىزلىكتە تولۇنۇنىش ئەندەم
 پۇتۇن تېنى، بۇرۇلاتتى چوشقىدەك، رەھاب، ئەندەم
 قالدى ئائما مەپتۇن بولۇش، قول قويۇش،
 تولغانغۇسى كەلدى بە كەم ئاۋوشلىق،
 ئىخلاص بىلەن قېلىپ كۆردى ئىجتىمات، ئەندەم
 قولتۇق ناياق چوشۇپ ذەرھال ئېسگە، بىلەن
 توختاپ قالدى، قىلىدى بولغا يېھىيات، ئەندەم

تۈغىما ھالدا ئايىان بولدى بەدىنى،
ھەس چۇقانلار كۆتىرىلىدى زال نارا،
خوشال بولۇپ چاۋاڭ چالدى مەركەكلىر،
ھەس كۆڭۈللەر هىسىقا تولۇپ ھايۋانى،
ھەرسىس بىلەن تولقۇن ئۇزۇدى يۈرەكلىر.

كىم چىدايدۇ توپرەندىدا ئۇيۇڭىنىڭ، ئىشلەنلىك
بىزىمە قورسا بىر توپ بەزەپ ھايۋانلار، ئامەنلىك
كىم چىدايدۇ توھەمت قىلىپ خەلققە،
ۋە كەمىتىپ سالسا شۇنداق پاراڭلار،
قاتىلاڭلارغا ھەممەدۇ - سانا گۇقۇلۇپ،
مەدھەلەنسە قاراچىلىق پىلانى،
ۋە ئانىنىڭ ھەۋرى ياتقان زىمنىدە،
غىلچىدىلىسا ئامېرىكىنىڭ ئىلاني،
ھامىند ئارتۇق كۇتەلمىدى غەزەپتن،
دولقۇن قىلىپ چىككىسىگە ئۇردى قان،
تاراققىدە تېپىپ تاشلاپ ئىشىكى،
زال بىچىكە بېسىپ كىردى ئۇ چاققان،
نىشان ئېلىپ توپرەلاندى ئاپتومات،
قېتىپ قالدى چوقاندىكى جامائەت،
ئامېرىكىنىڭ قىپ - يالىڭاچ مۇخېرى،
كۆردى ئۇنى، قورقۇپ كەتنى ئۇ غایىت،
چىقىرىدى ئۇ ئاۋارىنىڭ بارىچە،
ۋە كېنگە ئۇچۇپ چۈشتى ئۇلۇكىنەك،

وادىيودا چىقىپ ئاخىر ئەۋجىمگە،
توختاپ قالدى ئاھاڭلارنىڭ، چاڭىڭلى،
ئاپال مۇخېرى تولغاندى - دە، شىدەتلىك،
ئۆز جايىغا چۈشتى ئاخىر پۇت - قولى، اىدىم
X X

باشتا ئاھاڭ ئېلان قىلىدى رادىيە،
ئۇمۇھەر خىل جىزىلدىدى بەتتە دراچ،
جىزىلدىدى، شۇدەم ئاپال مۇخېرىنىڭ
كۆزلىرىدە پەيدا بولدى يالىترارق،
ئېلان قىلىدى، «كىيمىم يېشىش ئۇسۇلى»،
يېنى ئۇسۇل ئامېرىكىنىڭ پەھرى بۇ، تېرى لەل
ئادەملەرنى ئازات قىلار ئەخلاققىن،
ئەركىنلىكىنىڭ كۆڭۈل خوشى، بەھرى بۇ،
ئىجرەچىدىن تەلەپ قىلار بۇ ئۇسۇل،
مۇيەت، ئىزرا نىمە، تەرك قىلىماقنى،
شۇنداقتىمۇ يورۇقلىق سەل بىئەپرەك،
غۇزۇ قىلىپ ئۆچۈرۈڭلار چىراقنى!
شۇ ئاندەلا بىجا بولدى بۇ تەلەپ،
غۇزۇ بولدى چىراقلارنىڭ ئورلىرى،
ئۆتۈش قىلىدى ئاپال مۇخېرى ئۇيناشقا،
تۈگىملىر كە باردى ئاستا قوللىرى،
ئاھاڭغا، ماس ئاستا تەۋرىنىپ،
سەپ تاشلىدى كېيىكىنىڭ، ھەمىنى،
ئاپاللارنىڭ ۋە ئەرلەرنىڭ ئالىدىءە،

سه نله ر ئېپتىقان قاراچىلىق زامانلار،
 ئۇ تۈمىش بولۇپ قالدى بۈگۈن تارىختىنا
 سەنلەر ئەمەس بەلكى مەزلۇم خەلقىدا،
 كۈللەمەكە نۆۋەت ئالدى تارىختىنا،
 ئىنسانىيەت ئارتقا قايتمايدۇ هەركىز،
 قۇدۇرەت بىلەن ئىستىلىدۇ ئۇ ئالغا،
 جاھانگىرلىك باسقۇنچىلىق تۈزۈمى،
 لىڭىش قالدى يۈزىلەئىكە كەن تۈزۈمى،
 كۈرەشتىكى پەلەستىنىكەنەرەپلەر،
 ئىگە چەكىتىر كۈچ - قۇۋەتكە، ئىقبالغان،
 دەسىسىپ ئۇقتۇپ سەنلەر دىكەن تۈزۈمىنى ئىشىتىپ
 يۈكىلىدۇ ئازاتلىقىدا وە ئالغا، رەحالە بىرىپ
 سەنلەر پەقفتۇرغىر بۈندىنەپرەتلىكە - سەن
 هەربى كېيىم ئارتا ئالغان قاراچىچى،
 سەنلەر پەقفت فاتىلەبۇندىن ئومۇسىزىز،
 يۈرتسىمىزنى تارتىۋالغان قاراچىچى،
 دار كۈتىدۇ قاراچىچى وە تۇغراشنى، اپەن تەجىنلىقى
 شۇنداق بولار جىنайىتىنىڭ جازاسى، ئەمەن بىرىپ
 سەرتىماق بولۇپ كېلىڭىلاردىن ئالىدۇن،
 سەرسان بولغان مۇساپىتلار قىشاسى، ئەن ئەن ئەن
 هىشاپلامىسىن ئۆزلىرىنى ئادەم دەپ، رەسالەتلىك
 بارمۇ بۈندىن ئادەمگە خاس قىياپەت ئە
 ياتار يەردە ئەن سېنىڭ كۈپەزىك،
 سائى ۋەكىل ئەمەسمۇ بۇ سەت حالەت ئە
 قىپ - يالىخاچ بولۇپ ئېلىپ، ئۇينىشىپ،
 تارتىشمايسەن قىلچىلىكىمۇ ئەنجىمالەت،

شۇم ئاۋازى تۈن قويىنغا تارقالدى، ئەمالە لەمەن
 ئەتراپلارنى، قاپلاب كەتنى ئۇ تۈزىدەك،
 مېبىپ ئالىن ئۇچۇپ اچۇشتى ئۇستىلدىن،
 هەچكىم جۈرۈت قىلالىمىدى يېلەشكە،
 كىرىپ كەتنى ئۇ شەرەننىڭ ئاستىغا،
 مۆكۈپ ئالدى ۋە باشلىدى تىترەشكە،
 قېتىپ قالدى جانايپلار ۋە خانىملار،
 قېتىپ قالدى مېبىر خانىم، شازار ھەم،
 ئاستا - ئاستا قوللىرىنى كۆتەردى،
 ئەمەدارلار، ئۇفتىپلار، بايلار ھەم،
 تاغىدەك بولۇپ ئۇلارنىڭ كۆز ئادىدا،
 دەھىھەت پېلىپ تۈرار ئىدى پارتسان،
 قوللىدىكى پاقدىغان پولا تىتنى،
 نەجەل چىقماق مۇھىكىن ئىدى ھەرقاچان،
 ئۇنىڭ قەھرۇ - غەزىپ قولار ئاۋازى،
 جەمبىتلەقنى بۈزدى ئاخىر جاراڭلاپ شەقىلە
 - ئەي بىر، ئۇچۇم چۈپەندىلەر، - دىدى ئۇما،
 پارتسازنىڭ سۆزىنىپ قوي ئاڭلاپ إلەن ئەقىقە،
 باياتىقنى تەفتەنلىك سۆزلىرىڭ، بىمەتەن ئەقىقە،
 پەلەنلىرىڭ - بەئىگىلەرنىڭ خەمىلى،
 ئەھۋالىڭدۇر بۈگۈنكى بۇ دۇنيادا، بىمەتەن ئەھۋالى
 قاراچىلار، ئۇغۇرلارنىڭ ئەھۋالى،
 قۇرغان تەختىك بۈگۈن قۇمنىڭ ئۇستىدە،
 ماختىنىشقا كۈرە ئەشكە ئەتسىگەن،
 ئۇيلاشىمغۇن ئەرمەپلەرنى بۈزەك دەپ،
 هساب سوقۇپ چوڭ سېۋزەلەشكە ئەتسىگەن،

دېڭىز ئۆزىرە يېپىپ قالا يايلىنى،
تىل ئاؤفىنى نىشان قىلىپ يول ئالدى،
ھۇشىزلىنىپ، بولۇپ تېغىر يارىدار،
ياتار ئىدى شازار، مەخسۇس بولۇمدىدە.
تەچىزلىنىپ مەگرايتى وە جۈيىلەتى،
مۇنداق، ھالغا چۈشىمگەن تۇ تۇمەردە.
ياتار ئىدى ئاق داڭىغا ئورۇلۇپ،
ئاپاپاق بولۇپ كېپىلەنگەن جەسىتەتكەن،
تاؤۇت كەبى تەۋەرىزىتى پاراخوت،
ماقەم ئەھلى ئار ئىڭىشىن، تۇتكەننەتكەن،
مۇئەللەقەن قالغان جېنى شازارنىڭ، بىلەن
جەھلى بىلەن يامشاڭتى هاياقتا.
قىمىرىنى، شازار ئاخىر ھۇش تېپىپ،
كۆزلىرىنى تىكتى ئاستا ئەتراپقا،
ئاسما ٹوکۇل تۇوار ئىدى، دۇستىدە،
بۇقۇلۇكىدىن تامچىلايتى قىزىل قان،
كۆزدى ئۇنى، غۇوااشتى كۆزلىرى،
پەيدا بولدى يەنە ئاشۇ پارتىزان،
دەھشەت بىلەن سۆزلى، ئىدى پارتىزان،
ھۇشىار ئەزەر، تاشلار ئىدى، تۇ پات - پات،
وە شازاردا پەيدا قىلىپ سوغۇق تەر،
ئات - ئات قىلىپ ئاۋاز بەردى ئاپتومات،
قاراڭغۇلۇق بېسىپ كەلدى، پارتىزان -
غايىپ بولدى، ئات - تاتلىغان ئۇن ئارا،
بوغۇق تۇۋلاپ كەتنى شازار ھۇشىدىن،
وە يېنىغا يۈگۈرە كەلدى رسپىسترا،

سۈرۈن تۈزۈپ باشقىلارنىڭ بېرىدە،
دۇتكۈزۈشۈپ تېغى مۇنداق زىياپەت! ...
X
ئاشۇ پەيتە ئاستا - ئاستا پەسلىدى،
يانچۇق سلاپ جىك، شازارنىڭ بىر قواى،
تۇ ئۆيلىدى بېتىپ تاشلاب چىراقنى،
پارتىزاندىن قۇتۇلاي دەپ بىر يولى،
هامىد شۇنداق سوزلەر ئىدى، ئۇلارغا -
ھۇشىار نەزەر تاشلار ئىدى تۇ پات - پات،
سېزبپ قالدى هەركىتىنى شازارنىڭ،
ئات قىلىپ ئاۋاز بەردى ئاپتومات،
بىر دېسکا ئوق تۇچۇپ چەققىنى ئاغزىدىن،
شازار يەرگە چۇشتى دەرھال پۇلاڭلاب،
يېقلىشتى ئەمەدارلار وە بايلار،
ئاچچىق ئەجەل ئازاۋىدا ۋاي - ۋايلاپ،
كوب مېھماننى جەھەننەمگە مۇزىتىپ، كەي رەنگىنى
قورقىاس جەڭچى ياندى دەرھال كەينىگە،
تۇن باغىرغا كەرىپ كەتتى تۇ چەبدەس،
ئاپتوماتنى بېسىپ مەغۇرۇ يەللىكىگە،
ئەنسىز، بىغۇق گۈدۈك بېرسپ پاراخوت،
پرسىستاندىن، ئاپتاڭىنا قۇزغالدى،

کېلەر بىدى نۇۇ بىخەۋەر ئۇزىدىن،
ئار دلاشما ئاھاڭلارغا ھۇشقۇنۇپ،
كەلدى ئايال يايىمچىلار ئالدىغا.
ھەركەت قىلىپ سەھىندىكى، ئەرتىستەك،
قولىرىدىنى يېبىسپ باقىنى نۇ ئالغا،
ئېللان قىلىدى: «كىيمىم يېبىشىن ئۇسۇلى»،
يېڭى نۇسۇل، ئامېرىكىنىڭ يەخرى بۇ،
ئادەملەرنى ئازات قىلار ئەخلاقتنى،
ئەركىنلىكىنىڭ كۈلۈل خوشى، بەھرى لېۋى!
غىڭىشىپ ئايال ئاستا... ئاستا تەۋزىتىپ،
سەپ تاشلىدى كىيىگىنىڭ ھەممىنى.
ئەر ۋە ئايال يايىمچىلار ئالدىدا،
تۇغىما ھالدا ئايان بولدى بەدەنى. X
يايىمەپلار، يوادىن ئۇتكەن - كەچكەنلەر،
ھەيران بولۇپ قاراپ قالدى ئايالغا.
تۆۋە قىلىپ ئەرلەر دەرھال چوقۇندى،
يۇزلىرىدىنى يېبىسپ ئالدى ئاياللار.
پىچىرلاشتى ئەرلەر بولۇپ خېجالات،
ئايال ئىكەن ساراڭ بولۇپ قالغان دەپ.
باش كۆئەرمەي پىچىرلاشتى ئاياللار
نىمىه قىلىدى نۇ نومۇسىز ساراڭ! دەپ.
نازلىق كۈلۈپ ئامېرىكىنىڭ ۋەكلى،
نۇس-ئۇنى ئاماڭ قىلىدى بىپەرۋا.
نۇنتۇپ قىلىپ سالغان يەردە كىيىمىنى،
كەتتى قاراپ دېڭىز بويى، بوللارغا.
نۇششاق بالدار كەردى ئالدى كەينىگە،

كېلەر بىدى نۇۇ بىخەۋەر ئۇزىدىن،
ئار دلاشما ئاھاڭلارغا ھۇشقۇنۇپ،
كەلدى ئايال يايىمچىلار ئالدىغا.
ھەركەت قىلىپ سەھىندىكى، ئەرتىستەك،
قولىرىدىنى يېبىسپ باقىنى نۇ ئالغا،
ئېللان قىلىدى: «كىيمىم يېبىشىن ئۇسۇلى»،
يېڭى نۇسۇل، ئامېرىكىنىڭ يەخرى بۇ،
ئادەملەرنى ئازات قىلار ئەخلاقتنى،
ئەركىنلىكىنىڭ كۈلۈل خوشى، بەھرى لېۋى!
غىڭىشىپ ئايال ئاستا... ئاستا تەۋزىتىپ،
سەپ تاشلىدى كىيىگىنىڭ ھەممىنى.
ئەر ۋە ئايال يايىمچىلار ئالدىدا،
تۇغىما ھالدا ئايان بولدى بەدەنى.
يايىمەپلار، يوادىن ئۇتكەن - كەچكەنلەر،
ھەيران بولۇپ قاراپ قالدى ئايالغا.
تۆۋە قىلىپ ئەرلەر دەرھال چوقۇندى،
يۇزلىرىدىنى يېبىسپ ئالدى ئاياللار.
پىچىرلاشتى ئەرلەر بولۇپ خېجالات،
ئايال ئىكەن ساراڭ بولۇپ قالغان دەپ.
باش كۆئەرمەي پىچىرلاشتى ئاياللار
نىمىه قىلىدى نۇ نومۇسىز ساراڭ! دەپ.
نازلىق كۈلۈپ ئامېرىكىنىڭ ۋەكلى،
نۇس-ئۇنى ئاماڭ قىلىدى بىپەرۋا.
نۇنتۇپ قىلىپ سالغان يەردە كىيىمىنى،
كەتتى قاراپ دېڭىز بويى، بوللارغا.
نۇششاق بالدار كەردى ئالدى كەينىگە،

يوقتۇر مۇندا چەكسىز قۇملۇق، تۇنۇش چۈل،
سەھرالارنىڭ جانغا ئارام كەڭلىگى.
يوقتۇر مۇندا چۈل قۇياشى نۇرلىرى،
شاماللارنىڭ راھەت سالقىن بەرمىگى.
يوقتۇر مۇندا يايلايدىغان ۋەتنى،
قۇملار ئارا كۆكەرگۈچى تۇتاقلار.
چىللەمایدۇ ئەمدى سۈرۈك يالتسىپ،
چۈل باغرىدىن تۇرغۇپ چىققان بۇلاقلار،
سادىر بولدى چۈشىنىسىز دۆزگىرىش،
ئۇنىڭ تۇسکەن، بىلگەن يېرى يوق بولدى.
تۇتاقلارغا گۈزەل تېچلىق بەرگۈچى،
يۇلتۇرلۇق چۈل كېچىلرى يوق بولدى.
تۇراق بولدى كىرمەي قوپىدى قۇلاققا،
پادىچىلار چالغان نەينىڭ تىتىرىشى.
غايىپ بولدى ئىگىسىنىڭ چىرايى،
ئەركىلىتىپ سۆزلەشلىرى، كۈلۈشى.
مۇندا پەقهت ئىگىز تاملار، بىتالار،
كۆرۈنۈشلەر شۇنچە غەبرى، شۇنچە يات،
قەيدىدۇر شاقرايدۇ پوغۇق تۇن،
تۇرلەپ ئاتنى دۇركىشىدۇ تۇپات - پات.
تۇنى دۆزگە يېشىل كۆزلۈك كىشىلە،
تۇۋەر كەرگە زەنجىزلىگەن فاتمۇ - فات.
تىپىپ يېقىن كەلتۈرەيدۇ ھىپكىمنى،
تۇتۇقۇنلۇقتا كۆنەلىمگەن ئەركىن ئات،
ئامال بولسا ئىدى تۇزسە زەنجىزنى،
ئەركىن، چەكسىز كەڭلىلەردە تۇپسا يات.

ھەيران بولۇپ چۇقان سېلىپ تۇلاشتى. خەلچى
بۇ باغچىدىن قىچىپ چىققان مايمۇن، دەپ ئەتكى
چۇقان سالدى، خوشال بولۇپ تۇۋلاشتى. رەھات
شات بولۇشۇپ كۆرگىنىڭ بىبلەتسىز، لەتىپ بەند
ئەگىشىشتى، ئارقىسىدىن تاش ئاتتى. ئەمانجا
ئاپال كۆلۈپ بارار ئىدى ئالدىغا، بىرەملىق نەكەپ
بەزىن يېشىپ باللارنى قوغلاپتتى. ئەنەن بەند
بەزىن يېغلاپ، بەزەن كۆلۈپ قافاھلاپ، خەممەلە
دېكىز تامان بارار ئىدى تۇ ئالغا. ئەنەن بەند
يېغىلىرى تۇخشار ئىدى كۆلکىكە، ئەل كەنەن
ۋە كۆلکىسى تۇخشار ئىدى سېيغىغا... مەشكى پەند
بەند ئەنەن بەند ئەنەن بەند ئەنەن بەند

X X X
يات قورادا تىپە كەيدۇ ئاق بوزىتات، ئەپەم
بەستى ئاپاپاقي، يايلى قارا تۇنىڭىكى. بىلەن خەنە
ماڭلىيىدا ئالىئۇن قاشقا پارلايدۇ، سېب ئەنەن
ۋە قۇپىرىشى تالا - تالا تۇنىڭىكى: ئەنەن كەنەن
ئەرەپ نەقىشى چۈشۈرۈلگەن ئىكەرگە، ئەنەن كەنەن
يېپەك بىلەن كەشتىلەنگەن يوپىغى: ئەنەن كەنەن
زەنجىز ئارا يۈلقۇنار ئات ئامانسىز، ئەنەن كەنەن
ئاسغاللىتى دۆكۈلىتىر تۇيىغى. ئەنەن كەنەن
كىشىنگەندە تىترەپ كېتىر تارقىلىپ، ئەنەن كەنەن
يوبۇقىسى كۆلۈزۈۋەقىنەك يېپ بوقۇش، ئەنەن كەنەن
كىشىنەيدۇ ئات ئاچچىق سادا تارقىلىپ، ئەنەن كەنەن
ياتىسىندۇ، ئەتراپ ئائى ناتونۇش كەنەن كەنەن

يىلەر ئىدى شامال كەبى ئۇچۇشنى،
ئۇچار ئىدى چىقارغا زىدەك ئۇ قانات.
ئۇچار ئىدى بورانلاردا كۆك بويلاپ
پارچە - پارچە ئۇچان ئاپياق بولۇتنىڭ.
نەپس ئۇتىمىي يوقلاتنى چۆللەرde،
چاقاپاچ چىقىپ يالترىغان بىرى ئۇتنىڭ.
ئاپياپ بولۇپ كۆرنىنەتتى ئۇچۇشتا،
يۇز بېزەتتى ئاپ ياقۇتنىڭ چاقنىشى.
شۇنداق ئاپياپ كۆرنىدۇ دېڭىزدا،
دولقۇنلارنىڭ كۆكۈلدۈنگەن ئۇرکىشى.
ئىسيان قىلار زەنجىرلەرde يۈلقۇنۇپ،
كۆپ ئەقلىقى بۇ مەخلۇقى ئالەمنىڭ.
ئۇنىڭ غەمكىن كىشنىشنى گاڭىلسا،
يۇرەكلەرى بېزلىدۇ ئادەمنىڭ.

X.

قولۇقلۇشىپ ئالىر بىلەن جىڭ. شازار،
چىقىپ كەلدى شۇدەم بىتۇن بىنادىن.
ئاچقى كىشىپ تىپىرىلىدى ئاپ بوز ئات
دۇچ ئالماقچى بولغان كەبى ئۇلاردىن.
ۋالىر قۇرقۇپ سىلچىپ كەتتى كەينىڭ،
ئۇنى دەرھال يۈلەپ ئالدى جىڭ. شازار.
ـجاناپلىرى قورقىباڭ! - دىدىي ئىلچىمىپ،
مېنىڭ ئېتىم شۇنداق يامان، هەيۋىداره
قو، ئارا ئېچىلىپ وە يېيىلىپ،

ئاڭ توغرىلىق ماختاندى ئۇ ۋالترغا.
يەر يۈزدە مىسالى يوق بۇ ئاتنىڭ،
بىباھادۇر تېگىمېشكۈسىز ئالىونغا.
ئىلاجىسىز قويىدۇم ئۇنى زەنجىرلەپ،
يېقىن بارسام تېپىدۇ وە چىشلەيدۇ.
ئۇگىنىپ قالار دەپ ئۇييلەمەن ئۇ ئاستا،
هازىر تېغى ياتسىندۇ، كىشىنىدۇ.
كۆپ كىشىر ھەۋەس قويىپ بۇ ئاتقا،
ھەيران قالدى نىمانچە شاش، ئۇچەر دەپ.
زوقلىنىشتى، ئاققۇ كەبى ئاپ ئىكەن،
تەققى - تۇرقى شۇنچە قاۋۇل، كۆزەل، دەپ،
شۆھەرت بەزدى ماڭا دوستلار ئىچىدە،
تۇرقى بىلەن، خۇلقى بىلەن بۇ ئېتىم،
قورايىمغا گۆزەل زىنەت ئېغىشلەپ،
بولۇپ قالدى قىممەتابا باساتىم،
ھەر كىشىدە بولار ئىكەن بىر ھەۋەس،
كىچىگىمدىن سۆيەر ئىندىم مەن ئاتنى،
دەۋايدەتلىر، شېئىرلاردا كۆپىلەنگەن،
قەھرىمازلار مىنگەن شامال قاناتنى.
ئۇقار ئىدىم قىسىسىنى ئەرەپنىڭ،
كتاۋى بار «مېڭ بىر كېچە» دەيدەغان،
ياشلىغىمدا كۆپ بېرىلىپ مەن ئۇنىڭ،
ئىنگىلىزچە تەرجىمىسىنى ئۇقىغان،
دەۋايدەتلىر ئىدى ئۇندى ئاجايىپ،
ئۇقۇپ كۈنۈم، ئۇتە، ئىدى ئۇيىقۇسىز،
شۇنداق تىنج چاغلار ئىدى بىنەشۈش،

كۆپ زېرىكىن بولاز تىددىم مەن ئۇسىز،
 چۈچەك چىقار چۈچەكلىرىنىڭ ئىچىدىن،
 قورقۇنۇچلۇق، سۈرلىق، گۈزەل ئۇ غايىت،
 دۈلدۈل ئاتلار سۈرلىنىدۇ كىتاپتا،
 ئات توغرىلىق بار كۆپلىكەن رىۋايدىت،
 كۈمۈش يۈگىن، زەر ئىگەرلىك ئۇ ئاتلار،
 قابىل، سەھرى ۋە قوش كەبى قاناقلىق،
 كۈن چۈشكەندە باهادىرلار بېشىغا،
 يېتىپ كېلىپ بېغىشلايدۇ هاياتلىق مالا نىڭىز
 پىيدا بولۇپ ئۇلۇم، ئاپاھت دەشتىدە،
 نىجات بېرىپ قۇتفقۇزىدۇ با تۇرفى،
 كۈچسز قالار ئەرۇدەھالار، دىۋىلەر،
 ۋە هەسروتتە قالدۇرىدۇ قاتىلىنى،
 تېلىپ ئۇچار ياردىغان مەرقىلەرنى،
 يائۇنىڭ نەيزە، قالقانلىرى ئىچىدىن،
 مۇرلۇپ چىقار يەتنە قەۋەت ئاسماڭغا،
 تۇتەر دوزاخ تۇمانلىرى ئىچىدىن،
 تېلىپ تۇتۇپ باهادىرنى سالامەت،
 يەتكۈزۈدۇ كۆتكەن يارى ئالدىغا،
 تەقدىم ئىيلەپ سائادەتلىك ئاقىۋەت،
 يەتكۈزۈدۇ ئىنتىزاري، ئالدىغا،
 مېنىڭ ئېتىم خۇددى ئاشۇ ئاتلاردىن،
 بولىسىم دۈلدۈل كەبى قاناتى،
 مەن بۇ ئاتنى تارتىۋالدىم سىنایدا،
 يەكسان بولدى ئىككىنىڭ ھاياتى،
 ئۇھراتىم بۇ ئاتنى چۆللەر ئىچىدە،

قېرى ئەرەپ تىكەن ئۇنىڭ ئىگىسى،
 قارشلاشتى تاشقا تۇخۇم ئۇرغۇغا دەك،
 جۇردەت تەلەپ تىكەن ئۇنىڭ ئىگىسى،
 غەزەپلىنىپ يۈزلىرىمگە ئۆتكەردى،
 ئىسييان قىلدى بولىسىمۇ قۇرالى،
 كالىتەكلەرنى ئېلىپ چىقىپ ئېتىلىدى،
 ئۇغۇللرى، نەۋەرلىرى، ئايالى،
 قىلچى بىلەن چانىۋەتىم قېرىنى،
 كولباساغا توغرىغان گوش مىسالى،
 پارچە - پارچە گۆشلەر ئۇچتى ئەتراپقا،
 قاسساپخانا بولدى گويا دىيارى،
 ئاشۇ مەھەل كۆزلىرىمگە كۆرۈندى،
 زىياپەتكە بېسىپ كىرگەن پارتىزان،
 ئوخشاش ئىدى قاراشلىرى، كۆزلىرى،
 جەھلىم چىقىپ قىلدۇلایتىم مەن ھامان،
 قانداق قىلاي قىلىچلىمىي مەن ئۇنى،
 قىسامى ئۇنى يالقۇنلىسا، قويىمسا!
 هەرگىز تىرىنەك قالماش ئىدىم بۇ قېتىم،
 ئامېرىكىنىڭ دوختۇرلىرى بولمىسا...
 تىئىشات ئۇنى ۋالىشىر چەتكە قارىدى،
 يامان قىلدى پارتىزانى ئەسلىتىپ،
 بەزگەك كەبى تىتىرىشىكە باشلىدى،
 ئۇ ۋۆزىنى بەكمۇ يامان ھىس ئېتىپ،
 قاباقان بولغان ئىدى ئۇنىڭ جېنىغا،
 ھېبىپلىگى ۋە ئۇستەلدىن يۈمۈلاش،
 ئۇ ساقلىنىپ قالدى جوزا تېكىدە،
 ئاپتوماتىن ئوق چىققاندا دۇت ئوخشاش،

ئاقتنن قىزىل، قىزىللقتىن نۇرغاپ ئاق. بېخت
 ياشناب تۇرار هاياتنىڭ بۇ نوتىسى، بەلەفەت
 شۇنچە يېئى، شۇنچە نازۇك ۋە پارلاق. لەندىمە
 قىزىنىڭ ئۇنىڭي رايىلەكە ئۇخشايدۇ، بەلەفەت
 خۇددى قويغا ئۇخشىغاندەك قوزىچاق. قىزىل مۇھىم
 لېكىن ئانا جامالىدا بۇ نۇر يوق، بەلەفەت
 قوزىلغى قالغان ئۇنىڭ كۆپ ئۇزاق. بېخت
 چېچە كىلگەن پەسىلىرى، ياشلىنى، بەلەفەت
 جاپا، مېھنەت يىلىلىرىدا بوقالغان. سالىن لەلە
 بېسىپ ئۇمۇر يوللىرىدا كۆپ قەدهم، بەلەفەت
 تەتسىنى ئۇتۇپ چۈشى يوق قالغان. اىدىلەك
 ئۇقاڭەن ئۇزاق مۇساپىزلىق يىلىلىرى، ئاشكەنە
 ئۇنىڭ ئەرك ئۇسۇدىنى ئاشۇردى. بەلەفەت
 ئاي - كۈنلىرى بېتۇپ قىزىغۇن مېھنەتتە، بەلەفەت
 تەشكىلاتقا نۇرغۇن سومىما تاپشۇردى. بەلەفەت
 ئانلىقنىڭ ئۇلۇغ بەختى يار بولۇپ، لەلەر قىلىتە
 باللارنى پەرۋەش قىلدى، چۈڭ قىلدى. كاچى
 نوتىلىرى چېچە كىلدى بىرلەپ، بىرلەپ، بەلەفەت
 ھەم ئۇلا رەنى تەرىبىيلىدى، بۇڭ قىلدى. بەلەفەت
 قەدهم ئېلىپ زۇلىپقارى كەينىدىن، بېخت
 دۇرسۇپ يەتنى مۇشۇ قىزى - ئەفلىسە. بەلەفەت
 بېۇتىغا - بېۇت ۋە قولغا - قول بولۇپ، بەلەفەت
 ئانسىدىن ئايرىلمائىدۇ ھەمشە، ئاي بېھە
 تۇغدى كېپىن يېئى ئايىدەك بىر ئۇغۇل
 ۋە ئېتىنى قويىدى ئۇنىڭ يۇنوش، دەپ، بەلەفەت
 پەيدا بولۇرى كېچىك قىزى كۈل سارى، بەلەفەت

قاتىلمىنە وەقەتەنەڭلىك بەلەفەت
 من سىڭ ئەللىقنىڭ ھەكتەن بېغانى بىلەن
 دەنلىقلىك دەنلىقلىك بېنلىقلىك
 ئامى نوتىلىرىن ئەلەن ئەپسىمىزلىق ئەملەن نىلىسى
 كۈرسىن كەتكەن 542 - باپ سەقىھ بېلىۋە ئەنلىك بەلەفەت
 ئەللىقلىك بەلەن ئەلەن ئەلەن ئەلەن ئەلەن
 كۈن دار ئالىدۇدىن 500، بېلىۋەن دەلپ چىلىق
 بەلەن ئەلەن ئەلەن ئەلەن ئەلەن ئەلەن ئەلەن
 ئال بار ئېنىڭي كۈللەپ تۇرار بۈككىدە، بەلەفەت
 بولۇپ ئۇزۇم چەشمىسىنى يوشۇرماق.
 سەلكىن بىلەن بىر - بىرگە پېچىرلەپ، بەلەفەت
 شىلدەلار يەدە سانسىز يېشىل يۈپۈرماق. بەلەفەت
 يېشىل بولۇت باسقان سۇپا مۇستىنە، بەلەفەت
 ئىش تىنكىدۇ زۇلىپقارىنىڭ سىئىلىسى - سەقىھ بەلەفەت
 يېنىككىنە شىرىقلايدۇ ماشىنا، بەلەن ئەمەلە
 پاقرا يادۇ ئۇنىڭ بولات يېڭىنى. بەلەن
 تولقۇپ ئۇرغان قارا چاچلار ئىچىدە، بەلەن
 كۆرسىدۇ قىزىنىڭ يۈزى بىر ئۇماق.
 قارا چاچلار تۇماننى پارچىلار، بەلەن بىلەن
 يازىسىلىكىن بولۇپ ئۇنى ئۇينىيەق. بەلەن
 شوخ ۋە ئۇينىاق چاقنىشى يار كۈزىدە،
 باللارچە ساددە، تازا بىر نۇرنىش.
 تاؤلۇنىشى ۋە رەنگى بار يۈزىدە،
 باهار كۈنى چەچە كىلگەن شاپتۇنىش.
 شاپتۇل كەبى تۇرار يۈزى چېچە كەلەپ، بەلەن

كۈچۈپ كەتتى، يېراق بولدى هەم جايى. سەھىپ
ئۇغۇللرى قىلدى جەڭى سۇختىپار، كەنەپەپ
پەلەستىنگە بولدى ئۇلار پىدايى. سەھىپ
يالىز قېلىپ موماي بىلەن ئىككىسى، رائىلەنە
ئۇتتى ئۇلار ئۇزاق ئاتا-بالىدەك،
شۇنداق يېقىن، شۇنداق سېجىل ياشاشنى لەتتى
بىكار قالغان ۋە ئازادە دۇپىلەرنى، سەھىپ
هامىدلا رغا بەردى ئۇلار ئاچىرىتىپ، سەھىپ
قولا يىلغىراق ياشىسۇن دەپ كۆيۈنۈپ،
دەرتىئەنلەرگە توققانچىلىق ھىس ئېتىپ.
سەلم بۇۋا كېلىپ كېتەر ھاياتتا،
كۆپنى كۆردى ۋە ياشىدى ئۇزاق، كەنەپەپ
كەچمىشكە باي خادىسىدا ئۇمۇرنىڭ، كەنەپەپ
كېزىپ چىقىتى سەكسەن يېلىدىن ئارتۇرقاق. ابە
كۆرگەنلرى، ئاڭىلغىنى كۆپىيىپ، سەھىپ
خاتىرىم، ھىكايدىگە ئايلاندى. سەھىپ
قېرىدى ئۇزۇچۇنى كۆڭۈل ۋە دىلكەش، لەماھە
نەسەتكىوي ھەم پاراڭچى بوب قالدى. لەماھە
قىزىق - قىزىق ھەتكايدىلەر سۆزلەيدۇ، سەھىپ
رائىلەننىڭ بالىلىرىغا ئاخشىدى. لەماھە
ھەرە گۈلگە ئولاشقاندەك، بىالنلار، سەھىپ
ئەترا پىغا ئولىشىدۇ ھەر كۆنى. سەھىپ
ئانا بۇ دەم بىش پىچاقتا سۈپىدا، سەھىپ
نەفسەننىڭ كۆيلەرنىگە سېپ قۇلاق، سەھىپ
قورا ئىچى بېشىل بۇستان كۆڭۈلۈك، سەھىپ

تېخى ئەمدى ماڭار بولدى تەمتىلەپ، سەھىپ
ئۇغۇللرى دادىسغا ٹۇخشايدۇ، سەھىپ
قوشوما باش ۋە يۈمۈلاق ئېڭەكلىك. سەھىپ
بۇئىدای ئۆڭۈلۈك، قۆي كۆزلرى ماسى كەلگەن،
ۋە قامتى نوچا بويلىق، سۆڭەكلىك. سەھىپ
شۇنداق نوتقا، شاخ چىتاردى رائىلە، لەن جەن
گويا دەرەخ بولدى شاخلىق، مېۋىدار، سەھىپ
مۇئۇ بولار دەرەخ گۈزەل گۈللەيدۇ، سەھىپ
جاھان ئىللېپ يېتىپ كەلسە كۈل باھار، سەھىپ
ئانا غولى ھايات بېرەر شېخىغا، سەھىپ
شاخلىرىدا بولار ئۇنىڭ مېئىسى، سەھىپ
دۇتىلارغا ئۇتۇپ كېتەر يېل سايىن، سەھىپ
پېشىللىغى، نۇرلۇنىشى، ھەممىسى. سەھىپ
ۋە تەن بۇغلى بولدى ھامىد، زۇلپىقار، سەھىپ
جەڭدە كېزەر ئانلىدىن بىخەۋەرمە لەتلىكتەن
ئىللېق يانار ئائىلنىڭ چىرىغى، سەھىپ
ئۇلار جەڭدىن كۆلۈپ قايتىسا ھەر سەپەر، سەھىپ
ئۇغلى يېنۇس قوي باقىدۇ دېبدىردا، سەھىپ
ياوا گۈللەر تېرىپ دۇتلاق، تېرىقىتنىن، سەھىپ
گويا جەڭچى بولۇپ ھەريان ئۇق ئۇزەر، سەھىپ
ئۇزى ياساپ ئالغان ياغاج مىلتىقىتنىن، سەھىپ
ئۇيناب يۈرەر كىچىككىنە كۈل سارى، سەھىپ
كۆپ مەھرۇمان سەلم بۇۋا كەينىدە، سەھىپ
ھامىدىنىڭ بۇ سۈرەپلىك خوشنىسى، سەھىپ
قېرىپ قالدى، قار ئۇسى بار رەڭىگىدە، سەھىپ
ئەرگە تەگدى بۇي يەتكەندە قىزلىرى، سەھىپ

مۇپۇش تۇرۇپ تۇرە پەزىنى چېلىشقا، مەندە ئەنەن
 تەبىار لايمەن تۇندا سىرىلىق زەربىلەر تىسادى،
 شۇڭا خەنجەر بىتە جادا دىمىز مەواسىلى ئەنەن
 قالسىۇن سەزىدە، شولان چاچىمۇن سەن ئابىلەن ئەنەن
 ئىش خەتلەك... نياخشى بولماش بىتە وەرۈك مەن
 ياؤ قولغا چۈشۈپ قالسا مەن بىلەن كەن بىختە
 بىلىسە ئغۇر قىزىلگۈلدۈزى تىكىزلىك، حەن نەساجى
 سەزىپ بىجە ئەدە كۆپىنى كۆرۈدۈك لىياش بىلتۇرۇپ مەن
 قەددىمىڭدىن پايلاب ئىمۈرە ئەزراىنل، تەن خەبىچە
 مەخپى ئىشقا ئاتلانغا نادىدا باش بولۇپ بىلەن بىلە
 قارچۇغۇنىڭدەك ساقلا گۈلۈم خەنجەرنى ئەنەن
 وە ئۇنىڭدىن ئايىرىلىمغىن سەن بىرپەسەن ئەنەن
 چۈنكى تۇندا پەلەستىنىڭ روھى بار،
 ئازاتلىقنىڭ قورالى ئۇ مۇقەددەس.
 بۇۋىداردىن قالغان نىجات تىغىنى،
 مەزىز كۆركىن، جېنىڭدىن ئەلا بىل، سەن ئەنەن
 خەنجەر بىلەن داۋام قىلغان ئەنسىلىمىز، ئەللىك
 سەنمۇ ئۇنى دەزدىمىزكە دەۋا بىل! بىلەن بىنەن
 پەلەستىنىڭ تارىخىدىر بۇ تۈنلەي، ئەن ايشلىشى
 باسقىنلار وە باسقىنلارغا فارشلىق، ئەن دەقىقە
 قاراچىلىق تاپقان تۇندا خاتىمى، مەلک بىلەن
 قىساس چاقناپ تۇرغان خەنجەر ئارقىلىق، ئەنەن
 ئەركىنلىككە ئاشىنا ئۇلۇغ ئەجاداتلار، ئەللىك
 ياؤلىرىغا خەنجىرىنى كۆتكەرگەن، ئەنلىك
 مېنىڭ دادام، سېنىڭ چەڭچىلىبوۋاڭىمۇ، ئەلمالى
 شۇ خەنجەر كەنقاراپ تۇرۇپ اتاجان بەرگەن

سەلكەن ئۇچار، گۈللەر چاچار خۇشىپورا قى، ئەنچەن
 پارتسانلار ئۇچۇن كېيمى تىكىدۇ، ئەنەن رەھىمەن
 زۇلىپىقارنىڭ تېخى كۆدەك سىلىسى. ئەندىسى بىن
 قەدمى ئەرەپ قوشىغىنى كۆپىلەيدۇ، سەلەپە ئەندىلى
 چەپھى تۇمان وە يۈزلىرى قىزىمىزى ئەنچەنلىك
 تونۇش كۆزەل ئاھاڭلارنى تىڭلایدۇ، كەن ئەتتە
 ئىشچان ئاھا دىلى ئېرىپ، بۇخوش بولۇپ ئەندىشى
 تال باراڭلىق بېشىل قورا ئۇستىدەن لەطەن لەتىب
 يۈكىسىلىدۇ تىنىق ئاسىمان، ئاق بولۇت، ئەن كامىلە
 بىنەن بىنەن بىنەن ئەنچەنلىك ئەنچەنلىك
 ئەنچەنلىك بىنەن × قىلىپ ئەنچەنلىك ئەنچەنلىك
 ئەنچەنلىك بىنەن لەتايىلە ئەنچەنلىك ئەنچەنلىك
 خەتلەك، وۇ ئېغىر جەڭنى كەچۈرۈپ، ئەنچەنلىك
 ئاتا - بىلا قايىتپ كەلدى بىر ئۆكتۈنى، ئەنچەنلىك
 غىزا، قىلىپ خوشال بولغان را ئىلە، تىقىم پەزىچە
 ئەنچەنلىك ئەمدىنى وە ئۇغلۇنى، ئەنچەنلىك
 ئائىلىنىڭ ئەزىزلىرى جەم بولدى، لەتەن، ئەنچەنلىك
 چولغاپ ئالدى ئۆپىنى دىدار شاتلىغىنى رەھىمەن
 گۈل سارىنى ئەركىلەتتى ئاتىسى، ئەنچەنلىك
 ئۇينىپ بەردى ئائى كېچىك ئاتلىغىنى، ئەنچەنلىك
 تۈن دېڭىزىدا كۆرۈنگەندە ئائى كەن، ئائىلىنى،
 ئاق شوللار لېنتا ئاستى باز اڭغا، مەلەن، ئەنچەنلىك
 سۇپا ئۆزىر، ئارام ئېلىپ ئولتۇرۇپ، باها لەپى ئەنچەنلىك
 ئاتا - ئۇغۇل چۈشتى خالىي پاراڭخا، وە ئەنچەنلىك
 دىدى ھامىد، مەن قۇددۇسقا باز ماپىچى ئەنچەنلىك
 مەخپى كىرىپ ياؤ ئىچىك بۇ سەپەر، بىنەن بىنەن

شۇڭىما نۇغلۇم بۇ تىغ ئاددى، تىغ ئەمەس،
 ئۇ پەلەستن ئەسپىيائىلىرى تىمسالىي،
 ئۇنىڭ پارلاق اچاقنىشىدا ياشايدۇ،
 خەلقىسىزنىڭ ئارزوئىلىرى، خەمیالىي،
 دىدى ئاتا، بەردى بۇنى تۇغلىغا،
 تىغنى سۆپۈپ قىسمەم بەزدى زۇلپىقا،
 بولسوۇن دىدى خەنچەر مېنىڭ قولارىم،
 خەنچەر بىلەن ئاتسۇن تاڭلار بىغۇبارى...
 كېچە بۇقىسى، اېيشىل قورا جانلاندى،
 ھامىد جابدۇپ يۈلە چىقىتى تاڭ بىلەن.
 ئاق يۈل تىلەپ قالدى قۇۋاناق ئائىلە،
 ۋە ئۇزاتى خورما بىلەن، نان بىلەن...
 X.
 مەھىم سەپتەنلىكلىرىنىڭ لەخان بىلەن،
 ۋادىلارنى بۇيۇپ پارلاق نۇر بىلەن،
 يانار كۆكتە يورۇتقۇچى ئالىتۇن شاربى
 مەنزاپىلەر ھۆرلىكىگە زوقلىنىپ،
 پىشايۇاندا تۇرار كۆلۈپ زۇلپىقار،
 تىنىق ئاسمان گويا سۈزۈك ئەينەكتەك
 دەڭلەر بىلەن تاۋالىنىدۇ بار ئەتراپ
 قۇياش نۇرى كەڭلىكلەر دە بۇينىدۇ،
 ئاف ئالىتۇنىڭ شولىسىدەك يالىتىراپ.
 ئىكىمىزلىكتە ئاستا - ئاستا تەۋرنىنەر،
 پالىسا ئىڭ يېشىل ۋە كەڭ خەنجىزىي،
 تاشلار بۇركۇت قاناتىدەك بىر سايدە،

نۇرى بىلەن كۆرئىندۇ دۇنياغا. بىلەن كۆرئىندۇ دۇنياغا.
 نۇرى بولغاچ يۈلتۈز كۈلى قۇتۇپنىڭىز بىلەن كارۋانلارغا يول كۆرسىتىر وە، پارلاز، يە، بەلە
 نۇرى بولغاچ چولپان يېنىپ سۈپەندە، شەپچە
 يېقىشلاشقان تاڭدىن قىلار خەۋەرداۋات، بىلسە
 سېنىڭ نۇرۇڭ قوغداب قالدى، وە تەننى، ئاستىنى
 باسقىن قىلىپ كەلگەن تالاىي ياكىلا رەدىن، اىچە
 سېنىڭ نۇرۇڭ تاڭدەك چاقناپ ھەملى ئەممە، ئەلە
 قۇتقۇزىدۇ مۇنى قىغىز چاغلاردا، تىلى رەلى
 نىجات تېپىپ نۇرلەنىدۇ سەن كېلەن، تىلى رەلى
 يامان كۈزىدە قالغان خەلق تەقدىرى، ئەلمىتىمىان
 ساڭا باقسما، جاڭلەنىدۇ خىيانىم، تىلى رەلى، كەل
 ئەي سەن خەنجىر، بۇ دەلارنىڭ خەنجىرى!
 ساڭا باقسما، كۈڭۈل كۆزۈم روشهندۇر، ئەنەجە
 تەسەرۇرمۇم يېبىلىنىدۇ تۆمازدەك بېن سەتلىقىزىم
 كۆرنىشلەر تۇچۇپسى دۇنەر ئالدىدىن، كەن دە
 ياز بولۇقى كۆكتە لەيلەپ تۇچقازدەك كەن ئەنەجە
 مەن كۆرمىن يالىرسخانى بىستىگىدا، ئەل بەن ئەنەجە
 قانلىق كۆرەش ئەرچ ئالغان جەڭگاھنى مادەم
 تۇندا جەڭنىڭ قۇدرىرەتلىك شاشقۇنى، ئاشان لە
 زىل - زىلگە، كەلتۈرىدىن هەزىيلىنى بېنەجەن
 پەلەستىنىڭ ئاڭلىقلەرى چاپىدۇم، ئەنەجەن
 هاسىل قىلىپ گويا دولقۇن شەكلەنى ئاسماق
 كۆتسىلىپ، ئۇمەنلىگەن كەزىلەر، كەن بەن
 يەكسان قىلار ياؤ وۇز باسقىن ئەھلىنى، ئەنەجەن
 قالقان، ساۋۇت تېشىلەك دەيىزىدىن، دەن بەنەجەن

مەھكۈملەرنىڭ دىل تۇقۇنى، پەريادى. بىلەن
 سېنى سوقتى، ياؤ لوبقا قىلىدى ئۇق، ئەنەجەن
 ئازاتلىقنىڭ نامى ئۆزچەس ئەجدادى. ئەنەجەن
 جەڭ ئەھلەندە قالغان قىلىچ ئىزلىرى، بەنەجەن
 نەقىش بولۇپ چۈشتى ساڭا زىنەتلىك، ئەنەجەن
 ۇقتىن، ئاينىدىن ئالغان شولاڭ سېنىڭىكى، بىنەجەن
 يورۇقۇچى بىر نۇر بولدى قىمىم تلىك، بەنەجەن
 ئورسەز ھايىت مامات بىلەن باراۋەر، بەنەجەن
 نۇرى بولار قاپقاڭخۇ قەۋرىنىڭ، بەنەجەن
 مەڭگۈ نۇرلار يورۇقۇشى ئاىستىدا، بەنەجەن
 مەۋجۇتلۇغى داۋام قىلار ھەدىمىنىڭ، بەنەجەن
 ئۇلۇغ ھايىت ئانىسىنىڭ نۇرى بارەر
 ئاپتاپ بىلەن نۇر تۆكىدۇ جاھانغا، مەلەپ لەڭ
 سانسز دۇنيا جاڭلىقلەرى تەشىادۇر، بەنەجەن
 ئالقۇن، زەڭىدە يورۇقۇچى ھەن تاڭغا، بەنەجەن
 تاڭدا قارلار تېرىگەچكە نۇر بىلەن، بەنەجەن
 دولقۇن نۇرۇپ تولۇپ ئاقار دەرىيالار، بەنەجەن
 سالقىن باغلار كۈمالىگە چىكە نۇر بىلەن، بەنەجەن
 تاڭ قوشىغى كۆيلەر بولۇپ كۆيالار، بەنەجەن
 يەر يۈزىنىڭ تۈرلۈك تۇمەن نىمىتى، بەنەجەن
 بېتلىدۇ نۇردىن ئېلىپ ئوزۇقلۇق، بەنەجەن
 ھايىت بىلەن تەمنىن قىلار ئىنساننى، بەنەجەن
 نۇرنىڭ بەرگەن ھارارتى ۋە يوروق، بەنەجەن
 تۇندا كۈلۈپ چىققان ئاينىڭ نۇرى بارى، بەنەجەن
 زۇلەت تەسلىم بولار ئاپپاڭ نۇرلارغا، بەنەجەن
 يىراق يۈلتۈز ئالەم تۇنى ئىچىدىن، بەنەجەن

چىپىپ تۇتۇپ چەگىستىز دەشتىۋ - ئۇتلاقتىن،
تۇچۇپ چۈشكەن، ئىگىسىنى چۈكىلەپ، نىلىلە
مۇكلىق كىشىنەپ زارلىنىدۇ، قاچقان ئاث.
بوشتىالماي چولۇۋۇرنى ئۇلوكتىن،
ئەتراپىغا غەمكىن باقار ئۇ پات - پات،
قەھرىماننىڭ ۋە ئېتىنىڭ سۆڭىكى، ئەلتىدە بىلە
تاغ ئىچىدە ياتار ئۇرۇاق ئاققىرىپ. ئەشىنىڭلى
يۇمۇلغان قول سىكىلىتى ئىچىدە، شاشقۇلۇق
خەنجەر يامار ئوغىلاغانلارنى چاققىرىپ، كەلەپادە
ئۇ يانىدۇ تاغ گۈللەرى ئاستىدا، ئەن ئەنھە ئەن
بولۇپ ئۇتكەن بۇرۇشلارغا شاھىت بىلەپ،
ئۇ يانىدۇ نەسلىلەرنىڭ قىلىدە، لەللى ئەل كەچى
جەڭچى ئەجدات، ھۆرمىتىنى يورۇتۇپ...، ئەنماهە
پارلاپ تۇدار زۇلىپتارنىڭ قولىدا، ئەسلىقلىرى
خەنجەر يېنىپ يالقۇن ئاسۇپتە ئۇرۇقى،
خەنجىرىگە ئاتاپ مەغرۇۋ، قوشاقلار،
يىگىت قەلبى كۆي، كۆپلەيدۇ دولىقۇنلۇق.
بىدەتتى ئاخىرىن ئەملىقلىرىنىڭ ئەكتەلىرى
× × ×
سەنخى ئىسا، كەلەپ ئەنلىقلىرىنىڭ ئەكتەلىرى
ھەركەت قىلىدى، يىرۇسالىم شەھىلدە، لەل ئەلەپ
ھامىد دەرتىمەن، بۇرەپەلە ئەنلىقلىرىنىڭ ئەكتەلىرى
ئاسارەتكە قەھرى ئەت تولۇغا ناماراڭلار،
تەشكىلاتقا يەزى بولۇدى يېرى سېلىرلەپ، بىلەپ
قەتىنى جەڭچە ئېلىپ كەردى ئۇلارنى،
ۋەتەن ئىشقى، ئازاڭلىققا ئىتتىلىش. ئەنلىقلىرى

ئات ئاستىدا دۆگۈلەيدۇ دۆبۈلغام، نىلىلە
ئانا ۋەتەن دۆشىمە ئىلىرى ئۆسلىتىدە، ئەنلىقلىرى
ئۇلۇم ئۇچۇپ ئایلىنىدۇ، قۇبۇنغا ئەنلىقلىرى
كۆلچەك - كۆلچەك بولۇپ كېتەر جەڭگاھتى،
قىلىچ، خەنجەن زەربىسىدىن ئاققان قان، ئەشىقى
ئېتىدىلى ئايلىرىدىكى ئاتاش كەبى، ئەنلىقلىرى
موردا بىلەن تۇلار قائىق بايازان مىلىئەن مىقلەل
قۆللىق، ئاپەت بەندىلىرى تىتىرەر، قىلىچ ئەشىقى
قىلىچ تۇرار ئاتلىق مەردۇ - مەيدانلار،
ئاياق ئاسىنى بولار ئاتلار تېگىددە، يېھىتەت لەپىن
پەلسەتلىلى ئاياق ئاسىنى قىلىغانلار،
ئالار ياؤدىن غەزەپەنگەن بیو ئازىز، مىلسەل ئەل
زورا ئازىلىق قۇربانلىزى ئەنتىنى،
جەڭ تۇپەپەلى خەلق يەنە ياشايىدۇ، مىلسەل ئەل
ۋە پەلسەتن كۆنترىدۇ، قەددىنى،
من كۆرىپەن يالشىرغان بىسىڭدە، هەشىشەن،
مۇلۇۋاتقان قەھرىماننى خەنجىرىم،
مۇ زەپەرنىڭ شەۋقى بىلەن جان ئۇزۇرەن نە
ۋە قەلبىدە، جەڭگە تەشنا بىزى سىزىم،
جان تالشاشار قان ئىچىدە، يېتىپ ئۇ،
خەنجىرىدە قېتىپ قالار كۆز نۇزى، مەلىخ - بىز،
بىر قولىدا سقىمىدىغان خەنجەرنى، ئەللىتىمىنى
بىر قولىدا تولپارنىڭ چۇلۇۋىرى، مىلسە ئەلسە
ئېغىر جەڭىدە بولغان جەڭچى يارىدار، مىلسە ئەل
ئۇرکىگەن ئات ئېلىپ قاچقان جەڭگاھتىن،
كرىپ كەتكەن ئۇ جىلغىلار ئىچىكە، بىلەن لەقانە

کەلگىنديله ز سوققا يىدى ئۆزلۈكىستەر ئۆزلۈكىستەر
 چاپسان، پۇختا قانات يايىدى مەخېرى ئىدىش فەرچى
 قورقۇنۇچلىق قارشىلىققا دۈچ كەلدى، رەڭلەخ
 قان تامىنۇچى مىلىي ئازلۇم قامچىلىمى: ئەلمەتلىشىپ
 قانلىق بىدەل بېرىپ ئوردى: هەركۈنى، ئەپايدى
 ھۆكۈمەتنىڭ ئارمىيىسى، ساقچىسى: ئەلىنىڭ ئەمە
 پارتلەتىش، ئۇاتۇرۇشلەر ئەۋجىدەدەلى ئەمچىق خەل
 يەھۇدلار دۆلىتىگە كەلدى بادەرت: ئامەن لەغاھەن
 ئەمەلدەرلار بەرەرەن دەسلەپ قىلىپ ھامىدىنى،
 ئارامخۇدا ئۆتەلىمىدى بىرى پۇرسەتلىك ئەدىلىي
 تىزىدە چىققان قاراۋىللاڭ تاكىق قىلىن، بەتھەن بىنام،
 كۆچلاردا ياتار بولدى قانسىزراپ بىتھەنلىك
 گىزەندىلەر ئۆزىلىرىنى يوق قىلىدى، بەتھەن بىنام
 بەرەپلەرنىڭ منالىرى پارتلەپ، بەتھەن بىنام
 تەنبە يىدى، كۈچ بىتەلدى نەمىسىلىپ، بىنام
 تەشكىلاتنى پاش قىلىشقا ئۇرۇنىدى: سايىت شەلىي
 ساقىنلارنى تاپماق بولدى پۇل تۆلەپ.
 بىرى - بىرىگە ئۇخشىمايدۇ ئادەمەلەر،
 كۆرەشىتە هەم ئاجىز جاڭلار بولىدۇ.
 گۈللەر ئارا بىلە ئۆسەر يائۇ ئوت، بەتھەن
 دان ئىچىدە اپۇچەك دانلىق بولىدۇ، بەتھەن
 تاغ - چۈللەر دە بولار، يوغان تاپ قۇشىتەلە
 ئۇچۇپ يۈرۈر: قانات: قىقىپ، پالاقلاب. بەتھەن
 تەققى - تۇرقى ئۇخشىپ كېتە، بىلۇر كۈتكە،
 ئەمما ئۇنىڭ يەيدىغىنى هارام تاپ، بەتھەن

خۇددى شۇنداق قىساچىلار، ئىچىدىن،
 چىقىپ قالدى بىر شۇم ۋە تەن خائىنى.
 خائىنالىققا قىزىتەتۇردى مەلئۇنى،
 يەھۇدلار ساقچىسىنىڭ ئالىئۇنى.
 ساققىن ئەرەپ خىزمەت قىلىدى ساقچىغا،
 ۋە ئۇلاردىن ئالدى قوللۇق ئەڭگىسى.
 تۇتۇپ بەردى دەسلەپ قىلىپ ھامىدىنى،
 يوشۇرۇنغان ئېرىق ئالىئۇن بەندىسى.
 ئېپتە كچىنىڭ ئۇتقۇن بولۇپ كېتىشى،
 زىل - زىلگە سالدى يېرۇسالىمىنى.
 چوڭ خەۋپىكە دۇچار بولدى مەخېرى ئىش،
 ئەمما ئۇلار بىلىپ قالدى خائىنى.
 تۇتۇپ ئېلىپ ئۇيۇشتۇردى جىددى سوت،
 ئىستىغا ئۇخشاش ئۇلەنەك بولدى جازايى.
 ئالىئۇلارنى ئېسىپ قويۇپ بويىنخا،
 ئۇلۇگىنى قىلىدى ئۇلار سازايى.
 مۇردىسىنى مەخلاب قويىدى تۇن بىلەن،
 يېرۇسالىم ساقچىسىنىڭ ئالدىغا،
 كۆپ مەندىدار، پاچىئەلىك مەمەخىزە،
 ساقچىلارنى سالدى يەنە قايقۇغا.
 كار دۇردىن ئۇياقت - بوياتق ئۇتىدۇ،
 مەھبۇسالارنى گۈزەت قىلىپ يۈرگەنلەر،
 قىيىنلىدۇ ھامىد تاياقت زەربىدىن،

مېدەرسا شاراقلايدۇ كىشى، نىلە دەن
 تار كامىرنى خىرە - شىرىھ بىورۇتۇپ،
 كۈندۈز نۇرى ئۇچۇپ كىرەر دەرىجە كىنىن.
 هامىد سوزۇپ ئالامايدۇ پۇتنىنى،
 زىئىلداشلار باشلىنىدۇ سوڭە كىتىن:
 تىرگاۋچىلار سوراچ قىلدى كۆپ قېتىم،
 ئەمما نۇندىن ئالالمىدى ھەچىننى.
 باغلاپ قويۇپ كالىنە كىلدى، قىيىنىدى،
 بارىمەخەدىن ئېسپ قويىدى بىر كېچە،
 ئاچقىغىلىنىپ، قامچە ئۇرۇپ ساقچىلار،
 باش - كۆرنى قىلدى تمامام قان زىددە،
 ھابىد سۆكۈپ تىللاپ تۇردى ئۇلارنى،
 ۋە ھۇشىغا كەلدى پاچال ئۇستىدە.
 قىيناقلارغا بولۇپ باتۇر بىپەرۋا،
 بېتىپ تۇرۇپ ئوي ئويلايدۇ خاتىرجەم.
 كۆز ئالدىدىن قانات قېقىپ ئۇتىدۇ،
 كەچىش ئۆمرى خىيالىدا بولۇپ جەم.
 ئۇلۇم كۈنى بولۇپ قالدى مۇقەررە،
 ئەسلىپ چىقماق لازىم بولدى ئۇتكەننى.
 ئۇ نۇيلىدى ئېغىر - بېسىق ۋە تەھكىن،
 ھاياتنى، چېلىشلارنى، ۋە تەننى.
 ئۇتكۇنچىدۇر تىرىك ئىنسان ھاياتى،
 ئادەم دىمەك قىرى دۇزىيا مېھمىنى.
 تۇغۇلغانلار ئۇرلۇك - تۇمنى يول بىلەن،
 ئۇتكۈزىدۇ بە كەم قىسا ئۆمرىنى.
 ئىنسان ئۇخشار بولار پەقدەت بۇشۇكتە،

مۇددىئادىن، خالى بولار بۇۋاقلىق، بېتىپ
 كۆرگە ئىللەق كۆرۈنىدۇ چىچە كەنەن، بەخىن
 بەخىن بولار ئائىماپاكلىك، ئۇماقلقى.
 بىر - بىردىن پەرقى روشن بولىدۇ،
 يېشى بېتىپ بولغاندا ئۆي - ئۇچاقلىق،
 ئادەم بولۇپ تۇنغاندا ھايانتى، بېتىپ رەن
 مەقسەتلەرى پەيدا بولار ئۇرافقلىق،
 ئۇخشاشىغان ئەنەن ئەنەن ئۇرافقلىق،
 ماڭغان يولى ئۇخشمایدۇ ھەرىكىنىڭ،
 بەرگەنلەرى ئۇخشمایدۇ ھەمىنگ، ئەنەن ئەنەن
 ھەھە، ئۇچۇن ئۇخشاش كەلگەن بىر كۈنىنىڭ،
 بۇشۇكتىكى بۇۋاق ئۇسۇپ ئايلىنار، بېتىپ رەن
 چوڭ كىشىگە - ياخشىغا ۋە، يامانغا.
 يامانلىرى خۇنلۇك قىلار ھايانتى،
 ياخشىلىرى ئىنجات بىرەر زامانغا،
 بەزەللىرى كۆيۈپ - پېشىپ ئۇتىدۇ،
 ئۆزىنئىلا كۆمۈچىگە چوغۇن تاراتىپ،
 بەزەللىرى خەلق ئۇچۇن ياشادۇ،
 شولا چېچىپ، فارا تۇننى ئاقارتىپ،
 مۇددىئاسى ئۇخشاشىغاج ھەرىكىنىڭ،
 ئۇخشمایدۇ خوشاللىغى، رەنجلەشى.
 رازى بولار باسقان ئۆھۈر يولىدىن،
 مۇرادىغا يەتكەن دەمە ھەر كىشى،
 ھاكىم بولۇپ يۈرت سورىماق بولغانلار،
 بولالىمسا ھىس قىلسۇ ئۇساللىق،
 سودىگەرلەر خاپا بولار زىياندىن،

ئەرەپلەردە ئەۋچ ئالدى جەڭچى زوقى. فەڭلەنەن
 جەڭچى خەلق قەد كۆتەرىدى ئۇت ئارا،
 يوقالىمىدى پەلەستىنىڭ هوقوقى. ئەلەلىمماھى
 مىشىنەر ئۇ، مۇساپىرلار بىر كۈنى، ئەلەلىمماھى
 يۈرقلەرىغا قايتىدۇ، ادەپ مۇقەررە.
 پەلەستىنىڭ قۇتلۇق، مەگۈزەل بایرىنى،
 ئۇز بېرىدە لەپىلدەيدۇ بىز كۈنلەرماھى، پەتىپ
 خارلانمايدۇ باسقۇنچىلار قولدا، ئەلەلىمماھى
 ئاتا - بوقا ياشاب ئۆتكەن ئۆلۈغ يەزدە
 سەرگەرداڭلۇق تېپىپ ئاخىر خاتىمى،
 يۈرت - ما كانغا ئىگە بولار نەسىلەر،
 ئۇ بىلدۇ، قالدى دۇشىمن قانسراپ،
 غەلبىھى يېقىن، يىراق دەھەش بۇ ئىقبال مىلىمە
 پەلەستىنىدىن ئىگە بولار، كۆزغىلا،
 كۆچۈپ كېلىپ، دۇندان دۆلەت قۇرغانلار، يە
 شۇئا ئۆلۈم، كۆچكەپ لەھەش، هامىد، قاڭ،
 يورۇۋاتقان تاش بولغاچقۇر مۇددىئا،
 شۇئا بىنخەم كېتەلەيدۇ، هايانتىن، ئەن ئەن وەن
 ئۇ كۆنەمەيدۇ ئۇندىن قالسا بۇ كەۋذۇنىبا! مەلە نىيە
 يوق بولمايدۇ بەمدى ئانا پەلەستىن، مەلسە
 ئۇسە هامىد، كەتسە ئۇندىن يوق بولۇپ، بىلەت
 ئۆلۈم پەيتى سوت قىلىدۇ، دۇشىمنىنى، ئەلەلىمماھى
 ئاخىرقى دەم بېتىلىدۇ، يوق بولۇپ، قىلىنچىقەل
 ۋە ئۆلۈمىنى ئالالايدۇ، اۇ كۆتۈپ، سەھىللىقەل
 ئالغان كەبى كۇقۇپ شېرىن ئۇيۇقۇنى مىندىن، نە
 ئۇ بىلدۇ، ئۇنىڭ قانلىق، واپاتى،

ۋە پايدىدىن هىش قىلىدۇ خوشاللىق. فەڭلەنەن
 مەنۇپەتى بایراق قىلىپ ئالغانلار، رەكتەن دەنەجە
 مەنۇپەتى تەتكە يەتسە مەمنۇن بولىدۇ،
 ياكى كېسەل ياكى مەجنۇن بولىدۇ،
 ئەل تۆپەيلى باها بېرەر ئۆمرىگە،
 ئەل ئىشنى قىلغانلىرى مۇددىئا،
 ئۇز ئىشىدىن چەكسىز خوشال بولىدۇ، ئەمىشلىقە
 يورۇق كۈنلەر كەلسە، خەلقى - يۈرۈتىغا،
 نادامەتتە بولماس ئۇلار ئەل ئۇچۇن،
 چەكسە مېھەت، تارتىسا ئېغىر، زۇلۇم،
 دادىل قۇربان قىلا لايدۇ ئۇزدىنى،
 قورقۇنچىلۇق تۈيۈلمايدۇ ئۆلۈمىدۇ.
 كۈرگەن كۈنى، قىلغان ئىشى هامىدىنىڭ،
 خىيالدىن ئۆتەر، شۇ دەم، بىر - بىرلەپ،
 ئۇزىلەپ كۆرسە ئۇ، هاياتتا قۇرۇۋتتەك
 ئۇزى ئۇچۇن ياشىماپتۇ ئۆمىلەپ،
 يىگىت چەخى قورال ئائىن، قولغا،
 ۋە حالقىپتۇ جەڭلەر ئارا ئەللەكتىن،
 ئانا ئېلى، يۈرتى ئۇچۇن ياشاپتۇ،
 يورۇق ئىزلىپ ئازاتلىقتىن بەڭرەكتىن،
 ئۇ ۋە ئۇنىڭ سەپداشلىرى تۆپەيلى،
 مۇساپىرلار بىر سەپ بولۇپ ئۇيۇشىتى،
 يۈرۈتلىرىدىن قوغلانغانلار يول تېپىپ،
 دۇشىمن بىلەن، قەھرمانە تۆتۈشتى،
 ھاسىل بولدى هاياتى بىر قارشىلىق،

دەرەخ كېسىپ شالاڭلا تىقىن ئۇرماننى،
چۈئىلەرنى تۈنۈپ قەتىل قىل! دەيدۇ،
قەتىل قىلىماق ئاز بولىمىدى ساقچىدا،
تۈرمىلەر دە ئېرىق بولۇپ ئاقتى خۇن،
تۇتۇپ كېلىپ كۇماندىكى ھەممىنى،
سوراق قىلىدى ۋە ئۆلتۈردى يوشۇرۇن،
تۆكۈلگەن قان يام ئۇر بولدى ئورماغا،
قساسچىلار پەيدا بولدى نۇرغۇنلاب.
كېسىپ تىلگەن چوڭ دەرەختىلەر ئىزدىن
ياش نوتىلار ئۆسۈپ چىقىتى بۇرغۇنلاب.
قورقۇنچىلۇق بولۇپ قالدى يەندىلا،
ئەرپەلەرنىڭ بىلىپ بولماش ئۇرمىنى.
دەھىشەت سېلىپ كۇرۇلدىدى بوراندا،
تەۋرىنىشى بولدى دېڭىز دولقۇنى.
شەھەردىكى يېڭىدىن - يېڭى ۋاقەلەر،
كۆڭۈلىسىزلىك تېلىپ كەلدى شازارغا.
تەشكىلاتقا تۇرالىدى تاقاپىل،
چۇشۇپ قالدى بەكىپ قىيىن ئەھەغا.
ھىنسىتىرنىڭ سوغۇق ئۇنى قورقىتىپ،
ئەسەبىگە تېگەر بولدى نەشته رەتكى.
يوشۇرۇغان قسasچىلار، نىشانى،
تەقىپ قىلار بولدى ئۇنى كەچەلەتكەن،
ئۆزىدىنە بولدى دااسم خەپتە،
قورقۇپ قالدى كۆچىلاردا مېڭشقا،
جانسىزلىنىپ قالدى يېشىل كۆزلىرى،
جۇددىي تۇ ۋە باشلىدى قېرىشقا.

قوزغالايىدۇ يېڭى قىساس دولقۇنى،
پىغان چېكىپ كېتىر ئىدى قۇم، كەڭەر،
بولىمىخاندا غالىپ يۈرۈش كاراؤدىنى،
نادامەتلەك بولار ئىدى بۇ ئۆلۈم،
لېكىن ئەمدى تۇ ئۆلۈمگە بېچەرە،
يېتىپ تۇرۇپ ئوي ئۇيلايدۇ خاتىرچەم،
بۇزمالايىدۇ ئۇنىڭ راۋان پىكىرىنى،
تەن ئاغىرىنى، شاراقلىغان تىكىشەن لاشاھەم،

دەھىنىدە، تېلىفوننىڭ ئالدىدا،
ئۇلۇردى شازار خاپا ئۇيلايدۇ ساراسىدە ئىلکىدە،
ئۇي ئۇيلايدۇ ساراسىدە ئىلکىدە، سایىق بىلەجى
پىكىرى قارا تىراوپىكىغا تۇپلىنىپ، وەھاھە لەخەن
سوققلاردا قويغان ئىدى شەھەرنى،
مۇھۇچ ئالغان ھەركە تىنىكى ھەخپى كۈچ بىلەجى
قىيىن قىلىپ قويغان ئىدى ياشاشنى،
قساس خەۋىپى، ئەندىشە ۋە قورقۇنچىلار،
ئەمدلارلا ئۆلەر ئىدى ئۆيىدە، سىلە دىسايى
لېكىن ساقچى كىم ئۆلتۈردى، بىلدە يەدۇ، وەھاھە
ساقچىلارنىڭ بۇ ئامالىسىز باشلىقىنى،
ھەدىسلا منسىتىردىن تىل يەيدۇ،
ئۇ منسىتىر تېلىفوندا ۋاقىراپ،
ئەرپەلەرنى باشقۇرۇشنى بىل! دەيدۇ،

وەيدا قىلغان ئىدى رىخىرە بىرىڭ ئۇھىت،
 ھەچى ئەشتنىن چەتقان ئەرەپ ساققۇنى.
 سېرىق زىننەت بولدى ئاخىر مۇردىغا،
 مەھكەمىنىڭ سەرپ قىلغان ئايتۇسى.
 شازار كۆزى كۆرگەن مۇردا تۈپەيلىپ بىنەت
 چۈشلىرىدە كۆرەر بولدى مازارنى.
 بوغۇم - بوغۇم وە قارايىغان ئىسكلەت،
 قول ئۇزىتىپ قوغلار بولدى شازارنى.
 قولغا چۈشكەن ياتىزانلار دەھىرى،
 سوراقلاردا تىرگاۋچىنى فىلدىيەت.
 تىللاب تۇردى، يانىدىي هىچ پەيلىدىن،
 قىيىن - قىستاق قىلىنىسىپ ئۇپات - پات
 تاپالىسىدى تەشكىلاتىن يىپ ئۇچى،
 تۇرمەدە خاس بولۇپ ئۇتكەن سوراقلار
 ئۇمىدىنى يوق فلاتىنى شازارنىڭ
 تىرگاۋچىدىن كەلگەن قىسىقا جاۋاپلازلىكىنى
 تىرگاۋچىنى سۆكىتى ئاچىچىق تالا يەرەت،
 كۆتكىنكە بولالىمباچ ئۇ ئىنگە.
 ئاخىر ئۆزى بۇ ئاچايىپ دەھىبۇسىنى،
 كۆرمەك بولۇپ تېلېفون بەردى تۇرمىگەم بېشىپ
 دىدى: ماڭلا كەلتۈرۈڭلار، ھەھىبۇسىنى،
 ئۆزەم بۇندادۇنى سوراقيلىماقچى،
 ئىگە بولماق مۇمكىن بولاڭ ئىقرارغا، لە بۇ ئۆزەم
 بەلكى ئۆزەم بولساام قەئىنى سوراقيچى... بىنەت

بىرىنىدا ئۇنىڭ ئەلمىجىن ئەنەنتىلەتىدە
 × كەلگەن اىلەمەن بىنەت
 مەن، ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن
 كىشەن بوجۇق شاراقلىدى بولىنىدە،
 ھامىد ئېغىر سەننۇرۇلۇپ كىرگەن نەدە.
 كۆردى جەڭىپ، ئۇلتۇراتىنى مېبىلدە،
 سېرىق يۈزلىك، قېرى، ئورۇق بىر بەندە.
 قات قاپاقىز، يېرىتىق، يېشىل كۆزلىرى
 باقار ئىدى ئەلەمزادە، پەرشان.
 ئەكس ئېتىپ تەشۇدش، روھى تاراقاقيق،
 سۇس ۋە ھارغۇن كۆرۈنەتتى ئۇ ئىنسان.
 كۆرۈنەتتى كەچىكىنى ۋە خۇزۇك،
 فورما پەلتە ئۇنى پىنهان ئىتتەتتى.
 تىسترەيىتى پاپروس تۇتقان قوللارى،
 پاپروستىن چەتقان ئىسىرى تىتتەيىتى.
 ئۇ تۇتقۇنىنى كۆرۈپ تۇردى ئۇرۇندىن،
 بىسىرەمجان بولۇپ ئاڭا زەڭ سالدى،
 قوللىرىنى ئالماشتۇرۇپ كىننەدە،
 ھەريان ماڭدى ۋە ھامىدىنى ئايىلاندى.
 كۆزلىرىگە كەتتى بىرإپەتس كۆرۈنۈپ،
 زىدياپەتكە بېسىپ كىرگەن پاوتران.
 تۇنالىسىدى، بولغان ئىدى ئۆزگەرسىش،
 پارتىزانخەڭ يۈز كۆزىگە ئۇيۇپ قان.
 قەد كۆتۈرىپ تۇرار ئىدى ئايدىدا،
 ئىڭىز بويلىق، نوچائەرەپ كەۋدىسى بىنەت
 ياردلىرى كۆرۈنەتتى قىپ - قىزىل,

كۆرۈنگەندەك چېچىلغان تاغ لە يىلىسى.

قاپىلغاندى بىۇدرە، قارا ساقاللار،

يۈمۈلاق ۋە بۇغداي ئۈڭۈلۈك يۈزىنى.

ئۆسکەلەڭ ۋە قوشۇما قاشلىرى،

قىسپ تۇرار ئىدى قەتىئى كۆزىنى.

كۆكىنگە تەكەن قامقا ئىزلىرى،

بىول - بولۇپ كۆرۈنەتتى قانتالاش.

كۆزلىرىدە، سەسكەندۈرۈپ شازارنى

يېنېپ تۇرار ئىدى سوغۇق ياللىراش.

قىش كېچىسى ئاي شولىسى چۈشكەندە،

شۇنداق سوغۇق، جىمىرلايدۇ يېڭى قاد.

ئاتلىق جەڭچى بىلىگەندە قىلىچىنى،

قدىلچى نۇرى شۇنداق سوغۇق ياللىراش.

كۆرگەن شازار مۇنداق نەپەرت نۇرىنى،

قسas ساقلاپ يۈرگەن ھەر بىر تەرەپ،

ئۇ دۈچ كەلگەن ئەر - ئاياللار، باللار،

باقار ئىدى شۇنداق سوغۇق نەپەرتتە.

پۇئۇن بەستى زەنجىرلەنگەن تۇتقۇندا،

ئاشۇ نۇرنى كۆردى شازار بۇ دەم بەم،

دورا يىدى ئارقىسغا بۇرۇلۇپ،

كۆرۈنە كېچى بولۇپ تنىج ۋە بەردىم.

بۇلۇردى ئۇ بېرىپ سىتول كەينىگە،

پاپىرۇس چېكىپ سۆزسىز قالدى ئۇزاقا،

قاغەزلەرنى ئاستا - ئاستا - ۋارقلاب،

كەھىن بىردىن ئۆتى سوئال - سوراقىان،

بۇ سۆزۈنگە لەجاواپىن، سەھىل يەھىل لەك

شازار: ئەنلىكىنلىرىنىڭ ئەندىم بىلەن تەممۇلە

ياخشى كىشى، نىمە دۇلچۈن دۆلەتكە،

يە تكۈزۈمە كېچى بولۇشكە خەۋەپ، زەردەلدەر،

ساڭا ئوخشاش تېرور ئەھلى تۈپەيلى،

تەھلىكىدە قالدى زىمن، شەھەرلەر...

هامىد: ئەنلىكىنلىرىنىڭ ئەندىم بىلەن تەممۇلە

ياخشى كىشى، نىمە دۇلچۈن دۆلەتكە،

قاراچىنى تەقىپ قىلار ئىنتىقام،

شۇنداق خەۋەپنە ئۆتەر كۈنۈك سېنىڭى.

سۆز ئاجىمدىغىن زىمن بىلەن شەھەردىن،

زىمن بىزنىڭ، دۆلت ئەمەس بىزنىڭى.

قاراچىدىن تالانغانلار ھەرقاچان،

ئاتلىنىدۇ شۇنداق قىساس ېلىشقا،

چاڭىلىكىدَا قالدى بىزنىڭ ئانا يەر،

كۆتىرىلىدۇق ئۇنى ئازات قىلىشقا!...

شازار: ئەنلىكىنلىرىنىڭ ئەندىم بىلەن تەممۇلە

ياخشى كىشى، غالپىلارنى بىھەددە،

قاراچى، دەپ سۆز ئاتىسىن نىمىشقا!

قىسىم ئەنلىكىنلىرىنىڭ ئەندىم بىلەن تەممۇلە

هامىد: ئەنلىكىنلىرىنىڭ ئەندىم بىلەن تەممۇلە

غالپ ئىمىش!.....

بۇ سۆزۈنگە لەجاواپىن، سەھىل يەھىل لەك

جەم بولغاندا خۇشنا - خەلۇم، قېرىنداش.
 سادا بەردى گۆددە كله رىنىڭ قىقاسى،
 ياخىراپ تۈردى شاتلىق ئۇنى ھەم پات - پات.
 سادا بەردى دەرتلىك هازا قوشىچى،
 كۆتۈرىلىپ يىغا ئۇنى ھەم پەريات.
 تىرىكچىلىك مورىسىدىن چىققان ئىس،
 يەڭىلگىنە لەيلەپ تۈردى كۆك سرى.
 قوبىلار مەرەپ، توسوۇن ئاتلار كىشىدى،
 ۋە خورازلار چىلاپ كەلدى تاڭلىرى.
 قىش كۈنلىرى مېھمان بولدى ئاق تومان،
 ياز كۈنلىرى جۇلا يايىدى مەجىنۇنتال.
 بۇ قورادا ئۆتتى شۇنداق ھياپاتلىق،
 سادا بېرىپ مۇسىبەتلىك ۋە خوشال.
 بەرىا بولدى ئۇندادا مەڭكۈ ئىگىلىك،
 ئەلا تلارنىڭ مىراسلىرى، هووققۇ.
 لېكىن كۆزى چۈشۈپ جايغا يات بىرۇ،
 دەۋا قىلىدى مېنىڭكى، دەپ بار - يوقى.
 ئۇ يىراقتنى كېلىپ نەيزە - قىدچىلىق،
 بولسا ئۇنى بىردىن تارىپ ئالماچى،
 بۇ كىشىنى نىمە دەيمىز ئەپەندى؟

ئەلمە

شازار:

هىم ... ئەلۋەتنە دەيمىز ئۇنى قاراچىي
 سادا بەردى كەنەپە خەلەپ ئەلەپ ئەلەپ
 تۇغۇقاندا ھامىد: تامىق ئەلەپ ئەلەپ
 سەن خورمىنى بىلىسەن شىرىن پىشىدۇ،

هاجەت بولدى مۇنداق مىسال ئېلىشقا:
 قەدم چۈلدىن بوز يەر ئاچتى بىز اكلىشى،
 ئاۋات قىلىدى ۋە باشلىدى تېرىشقا؛
 بالىدرىنى ئەگە شىۋىرۇپ بىز بولۇپ،
 چۈل باغىرىدىن ئۆستەڭ چاپتى، سۇ ئاچتى.
 ئىكىن ئەكتى، ئۇنۇپ اچقىتى، زىرايەت،
 ياشايىي بوز گۈللەر بىلەن تۇچراشتى.
 جاپا چېكىپ كىسەك قۇيدى بىر - بىرلەپ،
 ياخاج تېپىپ سالدى قورا، قورغانلار.
 كۆچەت تكىپ قىلىدى ئۇندادا باغ بىنا،
 يېشىل سۇمۇل يايىدى باغۇ - بوسنانلار.
 ئۇنىت بىلەن تۇقۇپ تۇقۇرى مېھمنەتنە،
 ھياپاننى سەرپ قىلىدى بېرىنگە.
 ئىزلىنىشى، ھالال تەرى ئارقىلىق،
 ئىگە بولدى تىرىكچىلىك كۈنىنگە.
 كۈللەندۈردى بۇ سەممە ئەمگە كچى،
 ئىنسان ياشاپ كىزىمەگەن بوز - دالانى.
 ئاتا ئۆلدى، داۋام قىلىدى نەسلىلە،
 بولدى بۇ جاي زىمن ئۆزۈرە ماكانىنى
 سادا بەردى ئۇندادا يىللار، ئەسىرلەر،
 ھايات ئۇنى، ئۇغۇلارنىڭ نەپالىرى،

سادا بەردى كۈللۈك بۇ شوڭ يېنىدا،
 ئانىلارنىڭ بېيتقان مۇئىلۇق ئەللىبىي.
 سادا بەردى، تۈلۈن تايلىق كېچىلەر،
 شوخ مۇھەببەت قوشاقلىرى، پېچىرلاش سىلاخ
 سادا بەردى توي ناغىرسى ۋە سۇنای،

ئۇنى دىخان بەرۋىش قىلىپ كۆكلەتتى،
كۆيۈپ - پىشىپ تۇغۇت بەردى، سۇغاردى،
هالال مېھنەت تەرى بىلەن گۈللەتتى.
كۆزەت قىلىدى ئۇنى تۈنلەر تۇقۇسلىز،
قۇياش بولۇپ يورۇق بەردى تاڭلىرى.
خورما پېشى قىزىرىپ ۋە ھېزدىك،
خوشالاندى دىخان ھەممە بالىسىرى.
پەيدا بولدى قوراللانغان يات بىرۇ،
ۋە خورمىنى دەۋا قىلىدى مېنىڭ، دەپ.
قان يېغلىتىپ قوغلىۋەتتى دىخانىنى،
بۇ خورمدا ھەققىڭ بارمۇ، سېنىڭ ؟ دەپ.
تىكىدە يى كۆچەت، قىلماي مېھنەت، مەۋىگە^{كە}
ئىگە بولدى بۇ زومىڭىر، چاتاقچى،
بۇ كىشىنى نىجىھ دەيمىز ئەپەندى ؟
قەسىدىلەر كۆپلىنىدۇ تەۋاتتى،
پەلەستىنىڭ بىرگە مىلى ئائىلە،
بۇلغىنغا بولا دىسپىات ئەمە سېرى؟
ياخشى كىشى، قىنى قىيىتىپ كۆرگىنە،
قايتىپ كېلىش - تارتۇپلىش ئەمە سۇرى؟

تاردىخ بەنەمدى: فىلەل يېلىك بىشكى
تارىخىلە رايى ئەلمىنەن ئەكتەپلىك
قايتىپ كېلىش ؟... تەماھىپ لىشلىك پىشىپ
سۆز چىقىدۇ ھەرقانداق، بۇققۇم سەلىخ نەقەم
ئۇنىققاندالىڭ ئادالەتنى، ئىنساپنى،
بۇگۈن مۇندا ئىناۋەتكە ئالا رىكىم،
ئىككى سىڭ ئىيل مۇقەددەمكى بېسپانى ؟

ئۇنى دىخان بەرۋىش قىلىپ كۆكلەتتى،
كۆيۈپ - پىشىپ تۇغۇت بەردى، سۇغاردى،
هالال مېھنەت تەرى بىلەن گۈللەتتى.
كۆزەت قىلىدى ئۇنى تۈنلەر تۇقۇسلىز،
قۇياش بولۇپ يورۇق بەردى تاڭلىرى.
خورما پېشى قىزىرىپ ۋە ھېزدىك،
خوشالاندى دىخان ھەممە بالىسىرى.
پەيدا بولدى قوراللانغان يات بىرۇ،
ۋە خورمىنى دەۋا قىلىدى مېنىڭ، دەپ.
قان يېغلىتىپ قوغلىۋەتتى دىخانىنى،
بۇ خورمدا ھەققىڭ بارمۇ، سېنىڭ ؟ دەپ.
تىكىدە يى كۆچەت، قىلماي مېھنەت، مەۋىگە^{كە}
ئىگە بولدى بۇ زومىڭىر، چاتاقچى،
بۇ كىشىنى نىجىھ دەيمىز ئەپەندى ؟
قەسىدىلەر كۆپلىنىدۇ تەۋاتتى،
پەلەستىنىڭ بىرگە مىلى ئائىلە،
بۇلغىنغا بولا دىسپىات ئەمە سېرى؟
ياخشى كىشى، قىنى قىيىتىپ كۆرگىنە،
قايتىپ كېلىش - تارتۇپلىش ئەمە سۇرى؟

ھامىد:

شۇنداق ئىكەن، پەرقىڭ نىجىھ سېنىڭىكى،
تارتىۋالساڭ ئەرەپلەرنىڭ يېرىنى ؟
قۇرۇپ ئۇندا قاراقچىلىق دۆلتىنى،
بىلنىڭى، دەپ ئېلان قىلسائىڭ ئېلىنى ؟

سەھرالاردا بىنابىلىدى شەھەزەلەر، قۇرۇپ چىقىنى سانسىز بېزىا - قىشلاقنى مەسىك بىز
 قۇرۇپ چىقىنى سانسىز بېزىا - قىشلاقنى مەسىك بىز
 بوز يەر ئاچقان دىخان كەبى تەھر تۆكۈپ،
 بىنا قىلىدى يەر ۋە ماكان، كەمەلەكتەت، قىشل
 يەھۇددىلار ئۇ چاغ بۇندىا بولىمىدى، مەلائىق نەھىيە
 مۇندىا مېھىنت قىلغىنى يوق تارتىپ دەرت. وۇڭ
 بېسىۋالدى كېلىپ پەۋەت قوراللىق، ئەمما ئەندىھە
 بۇڭا نىدە دىمە كچىسەن ارسەن ئەندى؟، شەنامىت
 تارتىۋالساڭ كىشىلەرنىڭ مۇلکىتى، ئەغاپىز
 فاراقچىلىق بولماي نىدە ئەپەندى؟، بىنابىلىق
 يەھۇددىلار ئەمما ئەندىھە بىز بىز بىز بىز بىز
 قانچە ئېپىتىن، ياخشى كىشى هەمچىقاچان، بىزگە سۈپەت بولمايدۇ بۇ ئىبارە
 دۆلەت قۇرۇپ ئەجدادىمىز رۇ زامان، بىلەت بىز
 پەلەستىنى قىلغان ئىدى ئىدارە. شەنامىت
 هامىد، ئەسماپ ئەھىمەتلىك ئەغاپ وەھىد
 تاردىخ بويى كېلىر دۆلەت قۇرمىغان، بىز بىز
 ئۇز يېرىدە ياكى ئۆزگە يېرىدە؟ بىز بىز بىز
 تالىمىدى كىمەلەر بېرىپ كىمەلەرنى، ئەمەن ئەنلىپ
 كىمەلەر زۇلۇم چەكمىدى كىم ئىلىكىدە؟ ئەنلىپ
 باستۇنچىلار قۇردى دۆلەت، سۈلاھە كەمەلەكتە
 خەلقەرنى بېسىپ ئېلىپ بىز بىز بىز بىز بىز

ئۇ زاماندا قەبىلىلەر، خەلقەر،
 كۆچكۈن بولۇپ يۈركەن شۇنداق تەنتىرەپ،
 ئىنسانىيەت ھايات ئىزلىپ كېزەقتى،
 كۆچەن ئەلەركە ماكان ئىدى ئەھر تەردەپ، ئەنلىپ
 قەبىلىلەر وە خەلقەر تىچىدە، بولۇپ تۇرا ئىدى قانلىق تالاشلار. بىز بىز بىز
 بىز ماكانى ئىگە للەسە بىز خەلق، بىز بىز بىز
 يۈز بېزەتتى بەزەن ئۆزى تاشلاشلار، بىز بىز بىز
 يازۇرۇپاغا كۆچۈپ سېنىڭ قەبىلەتكەن ئەنلىك دەدە
 ئەللەر ئارا تاپقان ھايات يوللىرى. سەنگىپ كەتكەن تۈرلۈك خەلق ئىچىكە،
 شۇلار بىلەن ئوخشاش بولغان تەقدىرى. شەنامىت
 نەدە ئۆتكەن بولساڭ ئۆزاق ئەستىلەر،
 شۇ بولىدۇ ۋە تىنىڭىز، ئېلىڭىمۇ،
 قايىسى دولەت زەمىنەدە ياشىساڭ،
 ئانا ئېلىڭ بۇلار ئۇ يەر سېنىڭ ئۇ،
 ئۇ كەچمىشنى تالاش قىلسا دۆلەتلەر،
 جەڭ - جىددەللەر بىلەن كۆپ قان بولما مدۇز
 بىز تارىغى ئاخياقچىلىق يۈز بېرىپ،
 يەر شارىمىز قانلىق ماكان بولما مدۇز؟
 پەلەستىنە ئىككى مەڭ يېل ماپىيەنى،
 يىلتىز بېسىپ ياشاپ كەلدى، يەرپەلەرمەن
 ۋە تەن قىلىپ قۇرۇپ چىقىنى بۇ يەرنى،
 دەۋر بويى قىلىپ مېھىنت، هەزەركە تىلەر، ئەنلىپ
 پەيدا قىلىدى، بۇندىا ئۆلکە، ۋادىلار، بىز بىز بىز
 ئۇزۇن شەتىرۇپ چۈلنى، يېقىن - يەراقنى

شۇ تۇپەيلى كىرتىسىيە زىمن دەپ
سۆز ئاچسونىدۇ ئەرەپكە ھەم بالقانغا؟
قلسىۇنەمۇ ئۇ ھۆكۈمرانلىق دەۋاسى،
ئاپغانستان، پاكسٰستان ھەم ئىرانغا وو...

شازادى:

ئىناۋەتكە ئالىما مەيلى ئۆتكەننى، بۇ تارىخى
بۇگۈن ئەمدى بۇ يەر بولدى كەنگىكى؟
قۇرۇۋالدى مىللەي ماكان خەلقىمىز،
بىنا بولدى دۆلتىمىز بىزنىڭكى.
يىگىرمە يىل بولدى مەھرۇم قالدىڭلار،
بۇندى قەدىم ئۆلکىلەردىن، سۇلاردىن.
تۇرۇنلاشتى ۋادىلارغا، شەھەركە،
يەھۇدىلار كۆچۈپ كېلىپ دۇنيادىن،
يېڭى زىمن ئۇچۇن بېرىپ قۇربانلار،
قەد كۆتەردى امۇندا ئىسرائىلە.
مەغلىپلارنىڭ جەسەتلەرى ئۇستىندا،
ئىشقا ئاشتى دۆلەتجىلىك ۋە غايىه.
ياشاش ئۇچۇن چىڭراارنى كېڭىيتىپ،
ھەربى ھەركەت كېلىپ باردۇق بىز جانلىق.
پەلەستىنى بىزنىڭ قىلىپ قويىما مدۇ،
بۇ تارىخي، رەت قىلغۇسز دىيالىق؟

هامىد:

رەت قىلىدۇ ئۇنى ئۆلەمس ھوقۇقلار،
مۇستەملەكە دىيالىلخى بۇ جانابا.

بۇگۈن دۈلپە ئاستىن ـ ئۇستۇن ابولىسىدۇ،
بۇ تارىخنى قىلساق ئەگەر سۈرۈشتە،
قەددىسي دەم سۇلالسى، بىلدىسىن، باستىن
باستىن قىلىپ تۇتكەن ئىدى تالاي قان،
باشتا ئەللەر زىمنىگە كېڭىيىپ،
ئۇچقۇمۇنىڭ ئەللىكەن بولغان ئىدى ھۆكۈمران،
ئۇنىڭ بولغان ئىدى ئۇقۇن ياخروپا،
ئىلگەن پۇنت، پېرگامنى، بىلقاننى،
بېسۋالغان ئۇتنۇرا شەرق يېرىنە، ئالاڭىزلىك
سۇرىيەنى، پەلەستىنى، لېۋاننى، قىلىققانلىك
بېسىپ كەرىپ كارفاڭىنغا، مىسىزغا،
خوجايىنى بولغان زىمن، سۇلارنىڭ،
ئۇتنۇرا دېڭىز ئۇزاق ئەسەر داۋاھى،
تىچكى كۆلى بولغان ئىدى ئۇلارنىڭ،
بولغان رىمغا مۇستەملەكە ئۆلکىسى،
بۇ جايالاردا ھازىر ھايات دۆلەتلەر،
گىرمان، رومان نەسىللەرى بولغان قول،
مەھكۈم بولغان ماكىدىنلار، ئەرەپلەر،
بۇگۈن ئەمدى ئىتالىيە دۆلتى،
بۇ جايالارغا بولالامدۇ دەۋاگەر؟

يەر يۈزىدە ئىناۋەتكە ئالار كىم،
بۇ زىمنلار مېنىڭ دىسە ئۇ ئەگەر؟
بىلسەڭ كېرەك، ئىسکەندەرەمۇ بىر زامان،
قورغان ئىدى بۇندى دۆلەت، سۇلالە،
ئىستىلاچى ماكىدىنلار ئىلىكىدە،
قۆللۈق تارتقان نۇرغۇن خەلق، ئاھالە،

ئۆزى كە لىگەن بەناكتەملارىنى، جاييلاردىن، بەن
 قوغلاپ چىققان ئاشۇ هوقوق ئەمە سىرىۋى مەلەپ
 ئەرك تاپقان خەلقەرنى - قۇتلۇغان، پىلسە ئەقلىي
 شۇ هوقوقۇتنىن چىققان يۈرۈق ئەمە سىمىۇت، بەن
 شۇنداق ئىكەن، يەھۇدىلار بىاسقىنى، بەن ئەپلىپ، بۇ
 بۇ كە چىمىشتىن بولالامدۇ - قاشقىرى؟ مەنتسەپ
 شۇنداق ئىكەن سانى زىدىن كېرەمدە، ئەلمەتىنە
 بۇندىدا يېنىپ تۇرغان ۋۇلقان تاغلىرى؟ مەلەپ
 بۇ ئەلمەتلىك نەتىجەسى بەن ئەقلىي بەن ئەقلىي لە
 تۈزۈر - شازىڭ: بۇ ئەلمەتلىك ئەلمەتلىكلىي، كەن ئەلمەتلىك
 كەن ئەلمەتلىك بىن سەقاھەن ئەلمەتلىك ئەلمەتلىك
 مۇستەملىكە تاۋىنخىدىن خسۋاز ئېچىپ، وەنام بىن
 ياخشى كىشى، قىلما بىزگە ئاھانەت، بۇ ئەلمەتلىك
 ئېيتقانلىرىنىڭ باشقىلارنىڭ قلىمىشى، بۇ ئەلمەتلىك
 باسقىنلارغا ئائىت ئەمەس بىز پەقەت. بىلە لەخى
 باشقىلاردىن زۇلۇم كۆرگەن خەلقنى، بەن ئەلمەتلىك
 باسقۇنچى دەپ تەرمىلىمە تەشكىرى.
 ئەجدادىمىز مىلييونلاب قىrilغان،
 پەلەستىنگە بىرگەندە رىيم لەشكىرى. سەمانە دىن
 تۇرقان؟ كەلەشىنگە بىلەپ - بىلەپ قىسىمەن - بۇ
 ھامىد: كەلەشىنگە بىلەپ بىرچىپ بەن ئەلمەتلىك
 ئۇ قارشىلىق رقۇربانلىرى ھۆزدىنى، بىتلىك بەن ئەلمەتلىك
 بولالايدۇ بۇگۈن سېنىڭ ھۆزمىتلىك، بىتلىك
 نەسەبىنگە قىلىدى بۇغىر ئاھانەت، سەققەن ئەلمەتلىك
 جاھانگىرلار پۇشتى بولۇپ دۆلتىنىڭ. بىتلىك

ئىشمالىيەت بى ئەدىن ئىگىلىك هوقوقى، بىتلىك
 باستەنلارنى قىلىماس دۇزىيا ئېتىراپ. بىتلىك بۇ ئەلمەتلىك
 زور اوائلق بەيدا قىلار ئىسيانىنى، فەنەسلە
 مۇستەملىكە - ئازاتلىققا ھامىلدار. بىن ئەلمەتلىك
 راۋاڭ تېپىپ يوق بولىدۇ تارىختىن،
 باسقۇنچىلىق ئېلىپ بارغان قاتىللار.
 مەھھۇم خەلق مۇستەقلەلىق تاپىدۇ، مەتەپلىك
 دەيلى ئۇتسۇن يېلىلار بىلەن ئەسپىرلەر. بىتلىك
 ئەللىرىنى قۇنقۇزىدۇ - قۇللۇقتىن، ئەلمەتلىك
 گۈيغەننىشقا ئىگە بولۇپ نەسلىلەر، بىن ئەلمەتلىك
 ئۆزگىلەرنىڭ ئېلى باسقىن سەۋەۋەدىن، مەتەپلىك
 كەلگىنلەر ئېلى بولۇپ كەتىپەيدۇ. مەتەپلىك
 ئۆزگە جاييلار ئۇتكەن ۋاقتىن تۈپەيلى، كەن ئەلمەتلىك
 باسقۇنچىلار يېرىپ بولۇپ كەتمەيدۇ. كەن ئەلمەتلىك
 ئۆزلىرىگە مەنسۇپ بولار بەرپىشىپ، بىن ئەلمەتلىك
 مۇستەملىكە بولغان جاييلار، ماكالانلار. بىن ئەلمەتلىك
 سۇنماس ئىگىلىك هوقوقىنى ساقلایدۇ، كەن ئەلمەتلىك
 مۇستەملىكە، بۇلاڭ - تالاڭ بولغاڭلار.
 زىمىنلىكى ۋۇلقان كەمى بۇ هوقوق، بىن ئەلمەتلىك
 بېيدا قىلىپ تۇرار ھامان تەۋوھشىلەر.
 قىساس، ئۇلۇم ئېلان قىلىپ باسقىنغا،
 يۈز بېرددۇ سەلتەنەتلەك كۆرەشىلەر.
 بىن ئەلمەتلىك دۇزىيا ئارا بۇ ئەسر،
 تالاي ئۇللار ئىگە بولدى ئەركىگە.
 نىجات بېردى - يېڭى، مەللى دۆلەتلەر، مەلەتىنە
 مۇستەملىكە بولغان تالاي ئۇلۇكىگە. بىن ئەلمەتلىك

لەن بىلە ئەلغىن لىساپ تەممۇت ئەل
هامىد: ئەلپەن ئەلمەنلىقىدە تەممۇت ئەل

مۇسائىر لار - سانسز كىشىلىك ئازمىيە،
وە جەڭچىدۇر زۇلۇم تارتاقان ھەربىر جان،
پەلەستىنىڭ ھەقلق مەراسخورلىرى،
قورقۇنچىلۇق رەقىبىڭىدۇر ھەرقاچان!
دۈلتىنگىنى كۆيىدورۇپ كۈل قىلدۇ،
يەر يالقۇنى كەبى يانار بىر هوقۇق.
تۆمۈر - تەسەك غالىپ ئەمدىن ئادەمدىن،
كىشىلەرنىڭ قەلىدىن زور قورال يوق.
غەزەپ ئۇتى بىلەن نەپەرت بورانى،
كۈكىرىپىدۇ بولۇپ ئۆچمەس بىر سادا.
قۇددىرەت بىلەن پارتىلسا قەلبىلەر،
تاجىز قالار ھەممەن ئۇنىڭ ئالىدىدا...
شاسال شازار: ئەن بىلەن ئەن بىلەن
ئامېرىكا بار بىرگە تاغىدەك يۈلەنچۈڭ،
ئىشمىزغا مەدەت ھەممە خالاسكار.
تۇرغان چاغدا ئۇ جاھاننى تىزىگىلەپ،
ئاقار دەمىن مۇنداق دەۋا - تالاشلار؟
كۈچلۈرەن ئەدمىن ئەن بىلەن
قادرس هامىد: ئەلپەن ئەلمەنلىقىدە
ئۇگىشلىگەن قوشى بولسا ئۆچىنىڭ،
كېيىكىنىڭمۇ باد نىجاتچى خۇداستى.

خۇددىي دەملق كەسە بىڭىنى! قىرغاندەك، تەل
ئەرپىلەرنى قەرغىن قىلىدىڭ سەن بۈگۈن بىلە
زورلۇق قىلىپ مەلييون - مەلييون بىلە لەقىنى، ئەل
ھەر تەرەپكە قوۋەغىن قىلىدىڭ سەن بۈگۈن بىلە
دەم چاپقۇنى يەھۇدىلار تەرىپىدىن، تەل ئەل ئەنلىقى
پەلەستىننە بۈگۈن قايتا ئۇيىنالدى مەشىھەرەن
مۇستەملەكچى يەھۇدىلار قىلىمچى، تەل ئەل ئەنلىقى
ئەرەپلەرنىڭ قېنى بىلەن بويالدى. يەھىپ اىدىنى
گويا كۈللەر ئۆسۈپ تۇرغان بۇستانىدا،
قۇرغاناق دالا يانتاقلىرى كۆكەردىنى
تاردىخدا زۇلۇم كۆرگەن خەلقىنى،
پېڭى زۇلۇم قىلغۇچى باش كۆتەردى مەلەكتىسى
شۇنى بۈگۈن پەلەستىنىڭ دەستىخىدىن، تەل ئەل ئەنلىقى
خارۋا - زاردۇر ۋە تارتىماقتا كۆلپەتلە دەپىلەتتىنى
وسمغا قارشى بۈۋەلىرىنىڭ مىسالى، تەل ئەل ئەنلىقى
سائى فارشى كۆتەرىلىدۇق ئەرەپلەر، تەل ئەل ئەنلىقى
شازار: ئەن لەتكە بەلەن ئەن لەتكە
ئىمە كەلمىش ئەرەپلەرنىڭ قولىدىن، ئەنمەتىمىلە
كۈچ ئەسقۇ نالە - پەريات، قاخشاشلار؟
ۋەتەن تېپىپ بېرەلە مەدۇسلەرگە،
بارتىزانلىق ۋە بىمۇدە تالاشلار؟
تۆمۈر يېلىز يايىدۇق بېڭى زەمنىغا، ئەل ئەنلىقى
دۇلۇتىمىز ئەمدىن بۈگۈن هەچ ھالىشىز، ئەل ئەنلىقى
قانداق رەقىپ بولالىلىقۇن ئەرەپلەر، تەل ئەنلىقى
ئارمەيىسىز، زامانىتى قورالىسى؟... كەپلەلە

سایما مددەت بولسا تەنها ئامېرىدكا،
بىزگە مددەت ھەققانىيەت دۇنىياسى!

شازار: لە خەللىخە ئەسالىپ بە كۈچىلىنى

جانغا زەرەر، كۆپ بىمۇدە پىكىرلە،
كىرىپ قاپتو اەھبۇش سېنىڭ كالالىڭغا،
ئەخىتاتانه ئۇرۇنۇشىن نىمە ئەپى؟
ھەزەر ئۇدەلە، خىلاب كەلەمە زامانغا!
ئىقراڭ بىلەن چەققىن مۇندىن قۇنلۇق،
ھەم ئۆزەمىنى جازالاردىن خالاس قىل،
دۆستلەرنىڭنى توقۇپ بەرگىن بىر ئەزىزلىك
مۇلار نەدە، كىملەر؟ بۇنى شىنكاس قىل!
تۇرۇۋەنامە يېزىپ بەرگىن ھەم يەنە،
بۇنىڭ بىلەن قويىمۇپتەي مەن سېنى.

شەھىزىزە تىنج پۇخرَا بولۇپ قال
ۋە دىنارغا كۆمۈپتەي مەن سېنى.

دىنار دىمەك ھەممە نەرسە ھاياتىنا،
تۇنىڭ بىلەن ئۆنەلەيسەن بىلەن بىلەن
خۇش راھەتە ئىسىن تىپىپ كۈنلۈرىڭ،
ھاياتىڭغا غۇربە تېچىلەك بولار يات!

ھامىد:

قانداق، سېنى قالدۇرۇدۇمۇ نائىلاج،
مۇنازىرەڭ بارمىدىغۇ ئۇزاققا ئەن بىلەن بىلەن

خىيال قىلىما چۈشە دىدىكىن دەپ ئەمدى،
ئالىتۇن بىلەن قۇرغان گۈزەل قىلتاقى!
مەن ئەمەسىن دۇشمنىڭە تىز پۇكىپ،
سەپداشلىرى، دۆستلەرنى سادقۇچى.
مەن ئەمەسىن بەدەل قىلىپ ۋىجدانى،
خائىنلارغا ھەخسۇس تۇرمۇش تايپۇچى.
دۆستلەردىنىڭ قېنى بىلەن بويالغان،
قۇللۇق نېنى ماڭا زەھەر بولىدۇ.
ساتقىن ھايات، ئاھانەتلىك دەزدەل كۈن،
ئۆلگەندىن بەلكى بەتتەر بولىدۇ.
پۈل - خۇداسى ئەمەس ھەمە ئىنساننىڭ،
سېرىق مېتال ھەمە پەقتەن سېنى ئۈچۈن.
ھېنى جەلپ قىلامايدۇ دىنارداڭ،
ئۇ زاۋاللىق بەلگىسىدۇر مەن دۇشۇن!
تۇنىڭ رەڭىگى كۈز غازىڭغا گۈشتىرىدۇ،
شامال بىلەن چۈشكەن ئۇچۇپ شىلدەرلەپ.
تۇنىڭ ئاجىز، بىل كېسە لەدەك توپىدە،
ئەكس ئېتەر ئۆلۈم بىلەن ئىزلىراپ،
كۈزگى غازاڭ يالىڭاچىلاب دەرەختىنى،
ۋادىلارنى كۆپ زەپسان ئېتىدۇ.
ئۇستەئەلەر دە قالار مۇزغا چاپلىشىپ،
كۈچلەردا ئادەم دەسىپ بە ئۇنىدۇ،
قاندىن كەلگەن دىنارىڭنى مەن سېنىڭ،
خۇددى شۇنداق ئۆلگەن غازاڭ كۆرۈپەن،
كىشەئەنگەن جاراھەتلىك پۇت بىلەن،
تۇنى ھەغۇرۇ بېسىپ دەسىپ بە ئۇنىدۇ!

ئۇلۇم كۆرسۈنەمەنە قەڭىلەن - بىلەن بىزىزلىق
ئۇغۇرلىق ئەندەمەنە قەڭىلەن - بىلەن بىزىزلىق
ئەپتە ئەسەن بىلەن مەستېلىرىن لە تېكىي بىلەن بىزىزلىق
قاراچىنىڭاش كە سېپى تۇنداھ بىرول ئۇسماق، نەڭ
قان تۆكۈشتۈر قىلا رىشى ئەجالالاتنىڭ. - بىلەن
شۇنداق ئىكەن، اھە بىران قالار يېرى يوق، بىلەن
سەندىن كەلىميش ئۆلۈم بىلەن ئازاپنىڭ، نەڭ
ئېگە لەمەيدۇ هەرگىز، بىلەن بىشىمەنى مەستەتىغاپ
سەن ئۆمىتتە بولغان ۋەھشى ئاچارلاردا، بىلەن
سەن بىلەن سەن، جاننى تىكىپ، چىققان ئابرا،
پەلەستىنگە يەتكەن بىچاغدا بۇ ئازار بىلەن
ۋە تەن ئەرکى ئەلا، بىزىگە جاندىنەمۇ، بىلەن
ئۇنىڭ ئۇچۇن شات، جان بەرۋىلە ئەرزىمەيدۇ،
ۋە تەن ئانا! ئانا ئۇچۇن ئۇغۇنلار، بىلەن
قانلار تۆكۈپ قۇرباڭ بەرۋىلە ئەرزىمەيدۇ،
ئۇنىڭ ئۇچۇن كۆرۈدە شىتىكى ئەرۋەپلە، بىلەن
بىخىشلىغان ھايىاتىنى، كە مىسىنى،
شۇنداق ئىكەن، يېنىڭە مەغلىپ قالىسەن،
مەيلى ئۆلتۈر، مەيلى چاپقىن سەن مىنى!
مەن مىاتىمەن ئۆلسەم مەڭ، جاي بىلەپ،
ئانا يەرنىڭ، مېھرى ئەسىق باغىدا،
ئۇرۇن ئالار، قەۋەرم بولۇپ مۇبارەك،
ئاتا - بۇوا ياشاپ ئۆتكەن وادىدا.

قۇزغۇنلاردىن قىلا تۇپراق ھىمایە،
ياۋىلرغا تىز بىلەن كەپتەلەيسەن ئاتا لەپلە
ياز ئوتلىرى ئۇنۇپ چىقىپ ئۇنىڭدىن ئاتا لەپلە

شازادە، ئەنلەن بىلەن بىلەن
مەھپۇس، سۆزلەر قىلدىڭ ئەركىن، بىمالال،
مەن سوراقنى ئېلىپ بارسام مۇلا يىم.
ئاداققى رەت قىلماقچەمەن تەۋسىيە،
ئەھەئىلىنى ئۇنىڭتمەن سەن دائىم!
قارا ئەنە، بۇت - قولۇڭدا كىشىنلەر،
ئۇزۇڭ تۇتقۇن، ئەختىيارلەك مەندىدۇر،
ئۇچالمايسەن، بوقۇشلاغان قاناتىڭ،
تەقدىر - كۈنۈڭ، بەلكى جانىڭ مەندىدۇر،
مەن خالسام يامان بولار كۆرمىشىڭ،
يوق بولسىن پارچە - پارچە گۈش بولۇپ،
ھۆتىدە - توشۇك ئەيلىگە يەن نەيزىلەپ،
ئۇرتىگە يەن بېنىزىن چىچىپ، ئۇت قوپۇپ.
ۋە ئىتلارغا تالا تقاييمەن چىسىمىڭىنى،
ياكى ئاستا توغرىغا يەن جادۇدا،
مەن خالسام ئۇلۇك تېنىڭ شۇ ھامان،
بۇلاڭلىغاي يەھۇدىلار دارىدا،
ھابانىڭدۇر بۇ دەم قىلىچ ئاستىدا،
كۆكۈم بایىدى سائى ئۆلۈم ئاخشىمى.
بىلەن بۇنى، كۆرگىن بىر پەس تۈيلەپ،
ئازداق ئېيتتىن ئاقمايدىغان ناخشىنى!
ئېغىز ئېچىپ تۇرغان ئەجەل غارىدىن،
ئىقراار بىلەن كېتەلەيسەن ئاتا لەپلە.
ئىمەت ھاجەت تەرىكلىكىنى تەرك ئەتمەك،
ئەزىز جاننى قىيىنغاچى ئازاپلار ؟

ئۇلۇم كۈنى بىلەپ قىلىپ ئالدى،
 قورقۇنچقا سالدى ئۇنى ھەم بەتىرىپ،
 زەئىپ ئەسەپ يېپلىرىنى تىتىرەتتى،
 چىرىك جەسەت توغرىسىدىكى ئىبارەتلىكى
 ئۇ سوراقدى تۈگىتىشكە ئالدىراپ،
 كۈندىپايغا قىلدى دەرھال نىشارەتتى،
 تۇرار ئىدى ھامىدا تىنج كۈزىتىپ،
 ئالاقداد بولغان ئورۇق بەندىنى
 ئۇ بىلەتتى شۇ دەم قانداق تەسرات،
 ۋەھىمە ئارا قويغىنى ھەم ئۇنى.
 تەسادىپىلەر شۇنداق ئەجەپ بولىدۇ،
 ئۇ شازارنى تونالىمىدى سوراقتا.
 زىياپەتتە بولۇپ ئۆتكەن قىسقا جەڭ،
 ۋاقت ئۆتۈپ قالغان ئىدى ئۇزاقتا.
 تارتۇق ئىدى يۈزلىرى بۇ جانانىڭ،
 تۈپرەق چېقىپ قويغان ئاقوش قاپاقتكە.
 ئۇلتۇرتتى قارشىسىدا تىتىرەپ،
 قوچاق كەبى، كىچىككەن وە پىتەك.
 يانچۇغىدىن پاپرۇسىنى ئىزلىيتنى،
 تىتىرەپ تۇرغان سېرىق قولى ئارقىلىق مىمايمە
 شۇ ھالىدا قېخى سۆزلىر قىلىدۇ،
 ئەزەپلەرگە دەۋا قىلىپ ھاكىلىق.
 كۆرۈپ ئۇنىڭ ھەسخىرىلىك ھالىنى ساپتەتى
 ھامىد بىردىن كۆرۈپ كەتتى قاقاھلاپ،
 يامغۇر كۈنى بولدى چاقىماق كۆلگەندەك،
 بولۇت ئارا ئاواز بېرىپ وە چاقىناپ.

ئەزىز بىلەپ تۇرالىر قەۋەھەنى.
 ئەۋلاتلىرىم تىككەن كۆچەت ئاشخ يېپىپ،
 مەقبەرەھەنى يېپىپ پىنهان ئېتىدۇ.
 ئاق بۇلۇقلار ئۇچۇپ كېلىپ دېڭىزدىن،
 تاھىچە - تاھىچە يامغۇر تۆكۈپ كۆتۈندۇ،
 يوپۇرماقلار ئارا كۆزەل سوزۇلۇپ،
 ئالىق ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن
 ئالىق ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن
 پەلەستىنىڭ شاماللىرى يىراقتىن،
 كەتلۇرددۇ گۈلەرنىڭ خوش ھېيدىنى،
 دەھىشەتلىگەك بولار سېنىڭ ئۇلۇمىڭ،
 هەق جارادىن قۇتۇلماققا ھەدىلىك يوق،
 چۈنكى مۇندا مېنىڭ جايىبم ئىدى،
 قەۋەرە قېزىپ ئالغۇدە كەمۇ يېرىنىڭ زىوق،
 جەسىدىنگە ئىگە اچىقماي ئاخىرى،
 كەمەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن
 كەمەن ئەن ئەن ئەن ئەن ئەن
 چۈنكى سېنىڭ تۇغۇلۇپ ئۆسکەن ئەللىرىنى،
 بۇ ما كاندىن قالغان يەكمۇ يىراقتا،
 كۆزلىرىنى قارا قۇزغۇن چوقۇيدۇ،
 وە قوڭغۇزلار يۈرۈپ سېنى چۆكىلەپ،
 سۆئەكلىرىنى پارچىلانسا سارغۇيىپ،
 چۈمۈللىر كېزەر ئۇندا ئۆمىلەپ...
 شازار: بەھامى وەھەنە، كەل ئەن ئەن

 سەلەم تايىقىن مەلە ئەن ئەن ئەن
 سوغۇق، ئاچىز تىتەك باستى شازارنى،
 چاچىلىرىنىڭ ئارسىدىن چەقىتىنەتەر بەھەنە

قۇنالمايدۇ يەرگە تىرىك قۇشلارمۇ،
 ئۇلۇك قۇشنى قىلىپ قويسا قالانچۇق،
 پاپىرۇسىنى ئىزلهپ تاپتى ئاخىرى،
 تۇناشتۇردى ئۇنى شازار بۇيلىغاچ،
 ئارام تاپتى، كۆتىرىلگەن نىس ئارا
 كۆزلىرىگە ئايىان بولۇپ دار ياخاچ...
 بۇلۇك ئەن خەن ئەن خەن ئەن خەن ئەن خەن
 ئەن خەن ئەن خەن ئەن خەن ئەن خەن
 چاق فەرپ ئېلىپ زۇلپىقاڭنى باشلىقلار،
 بەردى مۇھىم، پارىزىنچە بىر، بۇيرۇق، لە، كە،
 جەڭ ھاياتى شۇنداق، يىگىت ئالدىدا -
 قۇچاق ئاچتى سەپەر بوران - جۇدۇنلۇق،
 شتابىغا ۋەددە بەردى لەزۇلپىقاڭ،
 يۈلغا چىقتى هازىرلىنىپ ئۇ تولوق،
 قىران چەڭچى ھەنرەل ئالدى يېراقنى،
 ئۇنى ئالغا يىتەكلىدى بولۇپ رۇق،
 بولۇپ ئېلىپ ئىش ئىزلىگەن سەرگەردا،
 يۈللار كېز بې سەپەر قىلدى قۇددۇسقا،
 تەشنا ئىدى ئازاپتىكى پەلەستىن، ئازىللىكى
 يېڭى - يېڭى كۇرۇپپىلار قۇرۇشكەن،
 لازىم ئىدى بېرىپ ئىزلهپ تېبىشى،
 ئالاقسىز قالغانلارنى ئۇ گۇندىن،
 يەھۇدىلار تۇتۇپ كەتكەن ھامىدىنى،
 قۇنقوزۇشى لازىم ئىدى تۇتقوزىدىن،
 سېنىڭ ئىتلىك، دىرىگەن ئىندى باشلىقلار،

ئۇنى چاپسان ئېلىلىك كەتشى بۆلمدىن،
 چۇقان سېلىپ قورقۇپ كەتكەن كەنندىپىاي،
 شازار چۆپپە قۇرۇپ كەتكەن ئۇرۇنىدىن،
 ۋە ئۇلىدى! چوقۇم قەتمىل قىلدۇرای! شەن بە
 قارا ئۇنى! تېخى ئۇنىڭ ئۇستىدىن، بەن بە
 سوراق پەيتى كۈلەلەيدۇ بىمالاڭ جەلە لەپەن
 نىبە ئاپا قالدىش بۇگون زاماڭدىن، رەخت ئەن
 تۇتقۇن شۇنداق سورا قىچىنى قويسانلاڭ؟ ئەن بە
 ئىقىال نىبە بولماق ھەھىئە ئەپلەر، بەتىلىپ بە
 ئائى ئوخشاش ئۆپىلسىا ۋە سوزلىقى؟ ئەن بە
 نىمە بولماق يەھۇدىلار دۆلتى، بەتىلىپ بەتىلىپ
 بارچە ئۇنىڭ زاۋاللىقى ئىزلىكى ئەن بە ئەن بە
 يوق بولمامۇ - پان يەھۇدى كىشىلىقى، سەتەلىپىن
 رول ئۇينسا تۇتقۇن دىگەن ئابايانلار بەن سەقام
 مۇنداق سۆزلەر ئەلگە سېلىپ بۇلغۇلۇلار، ئەن بە
 باشلانامە ئۆچ ئاللۇچى ئىمىسياڭلار، بېر ئەن
 ياق، ياق... مۇنداق يامان ئۆيلۈق كەللىقى، فتاھە
 قىلىپ قويۇش كېرىك پەتكەن قىلايىش، ئەن بە
 مۇنداق كاللا قالسۇن ئەنپۈراق، تېگىدە ئەن بە
 قويالىمسۇن يەنە پاكىت روھ ئاسلىش، بەن
 مۇنداق تىلىنى كېسىپ تاشلاش پاينىدىلىق، سالىھ بە
 ئۇندىن سۆزلەرن چىقاالمىسۇن لەۋوت بولۇپ، بەن
 ئىبرەت بولسۇن ئۇچۇن يامان تۇتقۇزۇنى، بەن
 ئېسىپ قوياي ھەيدان ئاراب دار قۇرۇپ، سەلە
 بىرى دۇلسە ئەيىندۇ قالغىنى ما بە ئەن
 بەلكى زەور ئەتكۈزەلمەس، ھەم چۆچۈپ.

ئاتا نۇچۇن بولغان مۇغۇل غۇرۇرى،
 نۇ سۈكۈتته ياتقان تاشلار ئىچىدە،
 جىلغىلاردىن نۇتنى، كۈنلەپ بىولماڭىدى.
 دو لقۇنىسىمان قەدىم تاغلار زەنجىرى،
 مۇنىڭ قىدەم تاۋۇشىدىن نۇيغاندى.
 يېقىنلاشقان كۈزدىن خەۋەر تارقىتىپ،
 بىشى نۇزىدە نۇچۇپ نۇتنى قۇرغىلارلىپ،
 بۈلۈتلارنى له پىلدىتىپ ياغلىقتەك،
 ئاق يول تىلەپ قالدى مەغرۇر چوققىلار.
 يېشىل نۇرمان جانلىقلرى نۇزانى،
 بۈك دەرەختىلەر ئارسىدىن مارشىپ.
 ئاق كۈل بولۇپ چاقىناب قارا دۇردۇغا،
 قالدى كېچە يېلتۈزلىرى قارشىپ.
 تۈن كۆكىدە كۈلۈمىسىرەپ يېڭى ئاي،
 مۇنىڭ ماڭار يو للرىغا نۇر چاچىتى.
 كۈز ئالدىدا ئىتەك يېبىس كەڭلىكلەر،
 يەر جامالى ھەر خىل بولۇپ ئالماشتى.

سالقىن بەردى بەزەن چۈللەر دەرىخى،
 شامال بىلەن بېبىپ يېشىل يايلىنى.
 ۋە بۈلاقلار تەكلىپ قىلدى سۈزەك سۇءابىن
 تۇرتىگەندە نۇزاق دەشتىلەر يالقۇنى.
 نۇر بەزىدە كەزسە دەريя بويىدا،
 بەزەن چەكسىز قۇبلۇقلاردا ئاداشتى.
 بۇ سۆز سىئىدى زۇلپىقاڭنىڭ قەلبىگە،
 مۇزۇك سايىلار سادا بېرىپ شاقىراپ،

پەلسەتىنىڭ اسادىق ئوغلى، كۆز نۇردى، بىلماڭى
 نۇ ئەل نۇچۇن سەرپ قىلىدى ئۆھەرنىنى،
 جەڭدە نۇتنىڭ هايات يو للىرى.
 نەسلىلەر دە بولىپش ۋە تەن تەقدىرى،
 زىننەت تېپىپ يەر كۆكزەر ئەر بىلەن،
 سادىق ئەركەن مەيدان ئانا يۈرۈت،
 قىيمەت تېپىپ ئەزىزدۇر يەر بىلەن.
 نۇتقا نۇخشاش بېنىپ نۇنەر ئەرلەردىن،
 ۋە تەن هايات كۈچى ئالار بە خۇدۇك.
 يەپ - ئىچىپلا نۇتمىش ئاچكۈز بەندىلەر،
 بولار ئائى هاقارەت، ۋە يامان بۈلەك،
 نومۇسىز ئەل ساتقىنىلىرى تۇپەيلى، تىلە ئاپ
 ئانا زەمىن سەسكىنلىدۇ قاخشایىدۇ،
 سادىق ئەرلەر مەۋىيدەر ئانا ئېلىنى،
 ئانا ئەل ھەم ئىسادىق ئەرىنى ئاسىرايدۇ.
 خۇددى نۇلۇق ئېقىتلارغا رېپەنلىپ يول،
 تاش قىرغاقلار ئائى ئىغانەك دەرىيانى لغاڭ
 قىرغاقلىرى بولاج دەريان سۈرۈلۈپ، سەلىپ بىلەن
 كۈل - كۆلسەستان قىلاز نۇلۇك، دالانى.
 سېنىڭ ئائىڭ خۇددى شۇنداق ئەرلەردىن،
 مۇنداق ئەرلەر كىشىن بىلەن قالمىسىون!
 قۇتقاز نۇنى! مۇنىڭ نۇتنى زۇلمەتنە،
 يەنە ئالتۇن شولا چېچىپ بارلىسۇن...
 بۇ سۆز سىئىدى زۇلپىقاڭنىڭ قەلبىگە،
 سىئىگەن كەبى تۇپراقتا رياز يامغۇرى،
 ياش قەلبىن نۇلۇق تۈيغۇ قوزغىدى،

ئىرادىلىك ئىنسان جېنى قاتتىق ئۇلاردىن،
زەربىلەردە پۇكۈلەيدۇ ھېچقاچان، مەلمەتىنەن
تاشلىمايدۇ ئۆكاي قەبىسىرل ئۇجۇتنى،
هالال ئانا سوتى بىلەن كىرگەن جان، ھېچقاچان
ئۇلۇم بىلەن كەلدى هامىن ئېلىشىپ، - قالان
جاراھە تىلىك ھامىن بېتىپ تۈرەندەن ئېلى ئەنەن
داۋام قىلىدى ئۇنىڭ دوهى ھاياتى، كەلە تائىپ
ئۇمىت، خىيالداۋە، ھاياجان ئىلىكىدەمە - بېخەتە
ئىسىق كۈزىلەر ئۇتۇپ سالقىن كۈز كەلدى،
شامال ئۇرار بولىدى كەچىك روجەكتىن، لەلە
ئۇچۇپ دېڭىز تۇمانلىرى سىرتىن، ئەسماخەمە
قۇيدى يامغۇر تۆكۈلگەندەك چىلەكتىن، ئەنلىكىيە
تۇزار بولىدى تاشقىرىدىن ھامىدقان، بېخەنەن
قائىتسىنىڭ تاراقلىشى ئاڭلىنىپ. بەلە
روجەك بىلەن يامغۇر چۈشۈپ كامىرغان،
چىچلا تىتى ئۇنچىلەرگە ئايلىنىپ. لەتەن وەلى
قانچە تەشنا سىدى اسوخۇق، تامىچىغا، ئەنلىكىيە
قىزىپ كاراؤپ بولۇپ ياتقان بىۇ ۋۇجۇت. بەلە
بېسىلاتىنى نەپەس ئېلىپ سالقىنىدىن بىۇ ئامىخە
ئۇنىڭ يارا جىنسىمى ئۆزەر يانغان ئۆت...
ئەل يالۇر ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل
بىر يەشىي، ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل
زەلەتلىكىي، ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل
يامغۇر بۇلۇتلىرى ئۇچۇپ يۇردى، بەلە
يىرۇسالىم ئاسىمىنىدا تەنتىرسەپ. زەلەتلىكىي
ئېغىر، ئەسرىي سۈكۈت بىلەن تۇرىدۇ، بەلە

پېلىپ قالدى ئۇنىڭ جۇشقۇن ئەكسىنى. لەلە
ئۇنىڭ تۇلۇپ تۇرغان خىيال كۈچىدىن، سەقە
قۇدیرەت ئالدى بەزەن جىرا كەلکۈنى، ئەشلىرى
تاغ تاشلىرى شازاقلەدى ئاستىدا، ئەسەنەتىقان
تېنەپ يۈرگەن يېر ئەقچىلارنى ھەوركىتىپ. ئەلەنە
يېقىنلاشتى ئاخىر يىگىت مەنزىلگە، ئەشكەنەتىقى
سەپەر بىلەن تۈزىلەر ئۇتۇپ، كۈن دۇتۇپ. بەلە
يىرۇسالىم گۈمەزلىرى، كۆرۈندى، بەلە ئەشكەنەتىقى
چەكسىز تۈزىلەك بۇيۇغىدا يېر اقتىن، ئەلەنەن
ماشىنلار، يولاقچىلار توبلىرى، ئەلەنەن ئەشكەنەتىقى
ئائى ئېقىپ بارار ئىدى، ھەر ئەن ياقتىن، ئەلەنەن
قەدم ئالدى يىگىت ئائى ئاخاتىرىز جەم، ئەلەنەن
پەشىتىنى تاشلاپ مەغۇردى يەلكىگە جەم، ئەلەنەن
ئارىلىشىپ بىش ئىزلىگەن توب بىلەن، ئەلەنەن
كىرپ كەتنى ئۇلۇم، ئەسلىيان شەھزادىگە، ئەلەنەن
پەشىتىنى ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن ئەتكەن
ئەل ئەل ئەل بەلەنەن ئەل ئەل ئەل ئەل ئەل
ھازار قارار قىلىپ قەتىل ھۆكمىنى، ھەللى ئەللە
ئىجراسىغا تۇتۇنىمىدى بىلەقلا. بەلە ئەل ئەل
ئۇمىتلىلىپ، ئاخىرقى زەلت تۇتقۇنغا، مەندىتىپ
تۇبۇش تۈردى يېڭى قىيىن - قىستاقلار، بەلە
ساي تاشلىرى بولار قاتتىق، يۇمۇلاق، ئەلەنەن
لېكىن ئۇرسا كۈكۈم - ئالقان بولىدۇ. ئەلەنەن
وە پولاڭمۇ قالساز بولقا زەربىنەن لەنەن بەلەنەن
ئەتائەتلىك، خېمىرسىمان بولىدۇ. ئەلەنەن

نۇ ئېسلىنى بىلگەن گۆدەك يېللەرى. قىلىق
 يېتىم ئىدى، قىشىنىڭ سوغۇقۇ تۈندە، قىلىق
 چۈشكەك بولغان ئىدى ئۇچاق كۈللەرى. پەلەپ
 خوجايىنلار، خېرىدار لار ئىچىدە، نەھەنەت
 مېھەنەت چېكىتپ ئۇتنى رۇنىڭ كۈللەرى. خەمالپۇ
 ئۇستى ئاستا، كۆككەپ كۈرۈستاندىمۇ، نەھەنەت
 هايات تاپقان كەبى كۆككەم كۈللەرى. تېلىچەماھە
 مال توپىدا ئۇسكەن يېتىم قوزىدەك، يېھەنەت
 ئەل ئىچىدە ئۇسۇپ باردى يېل سېرى. تېلىچەماھە
 مالايلقىنا تېخى كۆپ ياش دىلىكە، تېلىچەماھە
 ئورناتپ قالدى ئاشپەزچىلىك ھۇنتىزى. ئەنەن باھىنە
 بولدى كېيىن تۆمۈرچىكە شاكىوت، پەتھاسالە
 يېللار بويى ئۇردى ئېغىر بازغانلار. تېنەپ ئەنەن
 كېيىن بولدى سىرچى، تامچى، ئاسۋاقچى،
 ۋە قۇيمىچى. بولۇپ قۇيدى قازانلار. ئالان قۇچە
 تۈرلۈك ھۇنەر بىلەن ئۇتنى هاياتى، ھەممىتەس
 ئۇمۇر بويى كۆردى پەقەت مۇشەققەتى. ئەقەلە
 ھۇنەرنىغۇ، تاپتى ئۇتكەن يېللاردىن، ئەنەن باھىنە
 تاپالىمىدى يوزۇق كۈنلەر ۋە شەققەتى. بىكەك
 ئۇنىڭ تۆتكەن ئاھالى مېھەنەت تېرىنى، ئەنەن
 ئەل ياؤلىرى قىلدى ئالان ۋە تاراج. دىلە كاڭ
 بىر پەشمەنلىكى بولۇپ باقىمىدى، ئەنەن باھىنە
 تۆمۈر بويى ئۇتنى ئامەرات ۋە مۇھىتاج ئەنەن
 باشلانغاندا باسقۇنچىلىق تۇرۇشى، ئەنەن باھىنە
 كۈچىلاردا ئېقىن ياساپ ئاققىنى قان، ئەنەن باھىنە
 كۆز ئالدىدا قىرغىن بولدى ئەرەپلەز، ئەنەن باھىنە

مۇنارىلاز ۋە قۇبىتلەر كۆلەك تىزەپ، ئەنەن باھىنە
 بەزەن چاققاڭ ياناو بولۇت تىچىدە، ھەنلىپ بىن
 كۈچىلارنى يورتىندۇ يالىتىراش، ئەنەن باھىنە ئەنەن
 تىرىكچىلىك داۋام قىلار شەھەردە، ئەلەن راڭلە
 ۋاراڭ - چۈرۈڭ، ئەسەبى ۋە ئەنەن باھىنە ئەنەن
 بولۇت باسقان كەمبەغەللەر، مەلىسى، ئەنەن باھىنە
 نامەرات هايات ئۇنى بىلەن جانلىنارەمەنەن وامەن
 قىڭىر - قىيسىق كۈچىلاردا، ئۆپىلەر دەن قايغۇلارەن
 بولۇت كەبى لەيلەپ يۈرۈر قايغۇلارەن
 حاصل قىلىپ پاتقاق، ئەگرى يۈلەرنى، ئەلەن
 سوزۇلدى دۇكانلار ۋە رەستەلەر، ئەنەن باھىنە
 تىرىنلارغا ئالىمىشىدۇ ئۇلاردا، ئەنەن باھىنە ئەنەن
 نان، تۆز، كوكتات كەبى لازىم نەرسەلەر، ئەنەن
 بىر خارابە دوخۇشىدا رەستەنلىك، ئەنەن باھىنە
 قەد كوتەركەن تامغىچىنىڭ دۇكانى، بىلەن ئەنەن
 ياغاج بوتقا — قەرى، ئەنەنها ئەرەپنىڭ، بىتلىجىچە
 ئىشلەيدىغان، ياشايدىغان ئاماكانى، ئەنەن باھىنە
 تاقاپ، ئېلىپ كونا، يۈغان كۆزەينەكلىك لە پېرىجە
 سۆڭەك ئۇيۇپ ئۇلتۇردى ئاقسا قالە. ئەنەن باھىنە
 ئۇ ئىشغا ئېمىشىق كىشى، خىلمۇر خىل ئەنەن
 بىز دىقلارنى ئۇيا لايدۇ بىمالاڭ.

ئۇ ھۇنەر ۋەن مويسىپدى شەھەرنىڭ،
 شۇ شەھەردە تۇغۇلغان ۋە ياشىغان.
 ھەر خىل بولۇپ ئۇتكەن بۇزاق ئۇھەرنىنى، ئەنەن
 ھۇنەر، دۈشكۈل مېھەنە تىلەرگە ئائىغان. ئەنەن باھىنە
 ئاشخانىدا چاپىچى بولۇپ ئىشلەنگەن، ئەنەن باھىنە

ئىشلەمەكتە خەمیال سۈرۈپ گۈي نۇيىلاپ،
كەچمۇ كىردى، تۇشتىن چۈشتى خالا يىق،
كۈچلاردا قالدى كىشى نۇر غۇنلاپ،
تۇپۇق يورۇپ بولۇتلارنىڭ كەينىدە،
كەچكى قۇياش نۇرى بولدى نامايان.
تۇمان ئارا گۈلگۈن قىلدى ئاسمايانى،
تۇلۇۋاتقاڭ بىر كۈن چېچىپ قىزىل فان.
چاي دەمىلىدى بۇۋاىي تۇشنى توختىپ،
وھ كۈچىغا باقتى شۇ دەم خېجالچان.
تۇتەر تىدى توپ - توپ نامرات تىشچىلار،
تۇتكەن كەبى شۇنداق ھەر كۈن، ھەر فاچان.
قايtar تىدى مۇلار قان وھ تېرىنى،
ئالماشتۇرۇپ كۈنلۈك قارا بولكىغا.
تاڭدىن بېرى ئىشلەپ تىپىپ تۇزۇقلۇق،
كۈتقۇپ تۇرغان قىزىغا وھ ئۇغلۇغا.
قايtar تىدى بولكىلارسىز ياخشىنى،
ساڭگىلىتىپ ئېغىرلا شقان بېشىنى.
كۆزلىرىگە دۇنيا قارا كۆرنىپ،
هارغىن دەسىسەپ، ئاققۇزۇشۇپ يېشىنى.
ئېزەر تىدى ئۆپيلرىدە ئاج كوتىكەن -
باللىرىغا ئىدى دېپەن دىگەن غەم،
ئەتراپىغا باقار تىدى ئۇمتىسىز،
دىللەرنى گۈهران قىلىپ دەرت - ئەلم.
پېرىنىق - ياماق تىدى ئۇستى ئۇلارنىڭ،
خالانلىرى پۇلاڭلاپتى قوپ - قۇرۇق،
چەراپلىرى تىدى تۇنگە هوپشلا،

قائىق دەمدە ئۇلدى جۇپتى قەدىرداڭ نىسبىتى
تۆمۈر تىرناقلەرى بىلەن رودۇپايدى، دەرمەن سەتى
چىرماب ئالدى ئۇنىڭ ئانا شەھەرنىنى،
شۇندىن بېرى بۇ ھاياتتا ھېچنەرسە،
ئاچالىمىدى بۇۋاينىڭ دىل بەھەرنى.
يالغۇز ئوغلى كېتىپ قالدى چەتىئە لىگە،
قۇلچىلىقتا، ياشىماقنى بىلىپ ئارەن لەپول تىلىم
بۇۋاىي يېتىم قالدى ياغاج بوتكىدا، ئىسپىع رالە
تىركىچىلىك قىلىدى ئۇيۇپ تامغىلار،
قېرەخاندا قىيالىمىدى شەھەرنى،
ئۇنى بۇندادا تۇتۇپ تۇردى بۇھۇنەر،
ھالسىزتىپ قويىدى يىللار بۇۋاينى،
قۇل ھېھەتى بىلەن ئۇتىنى ئاي كۈنلەر،
خەۋەر ئالدى ئاتا ئاخىر ئوغلىدىن،
مەۋچۇ ئالغاندا مۇساپىرلار چىلىشى،
سۈرىيەدە ئىكەن ئۇغلى پارتىزان،
ماقول كەلدى ئاتا ئۇنىڭ بۇئىشى مەبىد،
سۈرپىدىدىن كەلگەن مەخچىتىجە گچىلىق،
سالام ئېلىپ ئىزلىپ تۇردى بۇۋاينى،
بوتكىسىنى ئايلاندۇردى قورغانغا،
ئالاقلىلىشىن ئۇرنى قىلىدى بۇجاينى،
مەخچىتىنى ئىشقا ئەزا بولدى بۇۋاىي هەم،
تۇتەپ قالدى ھایات ئۇتى يېگىدىن،
بولدى چىلىش باللىرىغا ئۇ ئاتا،
دۇمەتلىنىپ پارلاق زەپەر تېگىدىن،
كەچمىشلەرنى بىلەپ، بۇۋاىي دۇكاندا،

دەتەر ئېلسپ كىرىپ كەمدى تىركاوشچى،
ئۈلۈم ھۆگىمى مەلان قىلىدى ۋالاقلاپ. سىم لەجى
تەهدىت ئۇنى بىلەن دىدى ھامىدا: امەتتە
مەھبۇس، سېنى ئەتە تاڭدا كۆتىمىش داربىلە
گەر ئىقرا راغا كەلىسىڭ ئۈلۈم ئالدىدىن، بەختتە
شۇبەسىز كى ئۆزگەردى بۇ قارادار... مەسىخە طە
سوراپ قويىدى كېيىن بولۇپ سېپايە، اڭلۇر شەھە
— قىزىخى بارمۇ قارا! يەرگە كىرگەنىڭ؟
ھەسخېرىلىك كۈلکە بولدى جاۋاوى،
وھ غەزەپلىك شاراقلشى كىشەنىڭ. ئەمۇر ئەپە
تىركاوشچىنى ۋەھىدە باستى، كاھىرنى
تەرك ئەتىدە كىنى ماقول كۆردى ئۇ ئۇپلاپ، نەقلى
ئالدىرىدى كارىدورغا چىقا مقاتا،
ۋە ئىشكنى قويىدى يەنە قۇلۇپلاپ. نەنەن ئەنەن
ئۇلۇمنى جاڭالىغان بۇ خەۋەر، قىچىنلىق
قىلىچە تەسر كۆرسەتىدى ھامىدا: ام تەنلىك
كويى تەسر قىلمىغاندەك سۇ سېپىش،
بوران ئارا لاۋۇلدىغان بىز ئۇتفا. لەلەر رايمى
يېقىن ئۈلۈم قوزغىمىدى ھاياجان،
زەل - زەللىك كەلتۈرمىدى ھەم ئۇنى. كالىغۇن
پەقەت چىلۇر قىلىپ ۋە تەن جامالى،
ئاستا - ئاستا كېگە ئىدى قەلبىنى.

مەزمۇز، ئۇلۇغ كۆرپىنىشىر تەۋرىتىپ، مەشكىن
پەيدا قىلىدى ئۇندادا مەھەر، شان ھىسى
ئۇپلاپ چىقتى ئۇ پەلەستىن توغرىلىق،
ئەڭ ئاداققى بولغان ھايات كېچىسى. مەسىخە

يەرۇسالىم ئاسىمىندهك بۇلۇتلۇق:
شەھەر بولۇپ قالدى بوغۇق شاۋقۇنلۇق،
وھ پويىز لار سادا بەردى ئۇزاقتنى.
شۇ دەم ئۇپچان بۇۋائىنىڭ كۆز ئالدىدا،
بىر ياش پىيگەت پەيدا بولدى توساسىتىن.
ئۇ بۇۋايغا سالام بەردى مۇلايم،
قاراپ چىقتى چىچەن، سەگەك كۆز بىلەن.
شاكىرتىققا تەكلىپ قىلىپ ئۆزىدىنى،
ئىش سوربىدى تونۇش مە خېپى سۆز بىلەن.
باش كۆنرەپ بۇۋاي ئائى كۆز سالدى،
سۇرماپ كۆردى ئۆزى نەلىك، كىم ئېتى؟
پىيگەت كۆلۈپ تۈرار ئىدى مەنالق،
يەلكىسىدە ئىدى يازلىق پەشمەتى.
دا لا چىڭى قونغان ئىدى بەستىگە،
كەلگەن كەبى ئىدى سەھرا يولدىن.
سوئالارغا جاۋاپ بەردى وھ چاڭما -
سالام ئېتىسى سۈرىپىدىكى ئۇغلىدىن.
بۇۋاي خوشال بولۇپ قالدى ئالدىرماپ،
وھ مەرھەمەت ئىزهار قىلىدى ئۇغلانغا.
كەرپ كېلىدى يېگەت قەتى، گىشەشلىك،
قۇچاق ئاپقان كىچىككىنى دۇكانغا، لەخەلىك
X. X. X. بىلەن ئەچىن بىلەن،
گۈگۈم بەخىش ئەتكەندە تۇن كاڭەرغان بىلەن
تۆمۈر ئىشىك بىدادا بەردى بىجالاقلاب وېلىپاچى

ئارام ئېلىپ ياتقان مەڭ كۈن تېچلىتتا،
شالاڭ كوكات، ئاللىتون قۇملار دۇذىاسى، بىنچىل
ئۇندىا بىزەن ياساپ تىچلىق مۇناھى، دەختەلىپ
دەشت شامىلى تازا قۇمنى ئۇيناتقان، بىنچىل
ۋە ئەسرىيىنى ئۇييقۇسىدىن بەزىدە، ئاخىرى وۇغۇن
كارۋانلارنىڭ قوڭخۇرۇغى ئۇيغاناتقان، سەنەت
يېقىن ئىدى سەھرا ئۇنىڭ قىلبىكە، بىنچىل
بىلەنەتنى ئاۋات يېۋرتتەك، چۈل ئەمەس،
چۈنىكى ئۇندىا كەڭ ھۆرلۈكى هىش قىلغان، سەنەت
هاۋاسىدىن ئالغان قېنىپ ئۇ دەپەس...
دېڭىز قىرضاقلرى بويلاپ بېيلىپ، ئەلتىقىزىچى
ئېكىنزارار لەپەيدا بولدى ئالدىدا، باجى كەپلىرى
كويا تۈزىنىڭ قۇيرىغىدەك بېيلىپ، ئەلتىقىزىچى
جەۋلان قىلدى، گۈل - گۈلستان - ۋادىلار.
تازىم قىلدى ئاڭا، كۆككە ئىنتىلەگەن كەپلىرى
خۇش قامەقىلەك باشاقلرى بۇغاينىڭ،
قۇلۇغىغا ئاڭلاغانادەك تۈپۈلدى، ئەلتىقىزىچى
بۇغايدىلىقتا سايىراشلىرى تورغاينىڭ،
ئاھ، ئۇ كۆپ - كۆك، باغرى كەرى دالالار،
شامال چىقسا دوقۇن بولۇپ تەۋەرىيتسى،
باقسائىچاقنابا كېتەر ئىدى كۆزلىرىك،
كۆرکى دىلنى قانچە مەپتۇن ئېتەتنى ئەلىنە،
يەراق دېڭىز مەلسىسىدە ياش يىگىت، بېتىكلىك
ئېتىزلا رنى بەكتۇر ياخشى كۆرەقتى ئەنلىك
ئىشتن قايتىپ، تۈوت - چۆپ بېسىپ زهارۋۇغا،
قۇملۇق دالا يوللىرىدىن كېلەتنى سەھرا سىنىلىقلىك

كۆز ئالدىدا كۆزەل ئەردەپ ۋەتنى،
گوبىا روشن شەكىل ئالدى سۈرەتنەتكەن،
مۇتتۇرا يەر دېئىزنىڭ شەرقىدە،
ساهىل بويلاپ يايغان ئىدى ئۇ ئېتەتكەن،
خۇددى پالىما يوبۇرمىنى ئىدى ئۇ،
يەر ئۇستىدە ياتقان ئۇزۇن، غايىت زور،
خوش تاۋىلىنىپ تۇرغان ياشناب - كۆكىرسىپ،
ئەتراپغا چىچىپ مەڭگۈ يېشىل نۇر،
كېزىپ ئۇتكەن مۇھەببەتكەن بۇ ئەلنى،
جەڭ يەللەرى تۇتقۇن مەخپى، ھەركەتنە،
ئۇنىڭ ئىللەق جامالغا جەڭ ئوغلى،
باققان ئىدى مۇھەببەتنە ۋە دەرتەنە،
تۇنۇش ئىدى ئادا قىدىم كەڭ يۈرۈتلەر،
ئانا ئەلىنىڭ ۋادىلىرى، تاغلىرى،
تەشنا بېقىپ يۈكىسلەتنى نەزمى،
قات - قات بولۇپ ياتقان ئىدىر - تاغ سىرى،
شۇ دەم كەلىل ئىگىزلىگى كۆرۈندى،
خىيال يانغان كۆزلىرىگە ئۇنىڭىكى،
تۆپلىكلەر ياتقان ئىگىز - پەس بولۇپ،
ۋە ئۇرمازلار، رەڭدار ئىدى ئۇنىدىكى،
ئۇندىا پەيدا قىلغان چۈشۈن جانلىنىش،
پادا قويلار يامراپ جىلغا - ئۇ تلاقا،
ۋە ئېقىنلار تاغ - تاشلاردىن تېپىپ يول،
شوخ شاقپراپ ئالدىرايدۇ ھەر ياققا،
چەكسىز قۇچاق ئېچىپ بولادى ھەم ئايىان،
جەنۇپتىكى، كەرى ئېگىف سەھرا سىنىلىقلىك

غۇلاج يايىدى ئۇنىڭ كۆمۈش تېقسىيەتلىكىنىڭ
 سامان يولى كەبى ئاپىاق يالىرىپ، بىلەن
 پۇتقۇن ئېلى شۇنداق ئېنىق كۆرۈنلىپ، لە
 تۇتقۇن قەلبى تاپتى يورۇق ۋە ئاپتار.
 يار دلانخان له ئۇرىنى تىتىرىتىپ،
 ئۇچۇپ چىقتى شۇ دەم تۇتلۇق بىر خىتاب:
 ئاھ، پەلەستىن! ۋە تىنسىن سەن سۆيەملۈك،
 ئايىان بولدۇڭ ماڭا ئۆلۈم كېچىسى.
 گويا ۋەدا ئەيلەپ سېنى كۆرۈسەتى،
 قانات ياساپ ئۇچۇپ خىمال جىلۇسىسا، ساھە ئەل
 مۇغلانىڭغا بېرىپ گويا رازىلىق،
 قادىشىمدا پەيدا بولدۇڭ مېۋەپوان،
 پەيدا بولدۇڭ شەكرا تىتكى ئۇغلىخا، لە وۇغۇم
 سۇ تېمىتىقان كەبى ئانا جانجىان،
 كۆرۈنسەن ماڭا تازا ۋە گۈزەل،
 بولۇپ گويا كۆكتىن چۈشكەن پەرنىزات،
 مايىل بولۇپ قىددىم دېڭىز بويىغا،
 ئەزراپىڭغا يايغان كەبى سەن قانات،
 شۇ جازىبەڭ، كۆزەللىكىڭ تۇپەيلى،
 دەۋر بويى ئۇرغۇن بولدى يائۇلىرىڭ.
 ئۇچۇپ كەلدى ساڭا قەۋر قوشلىرى،
 قۇزغۇنلارنى جەلب قىلدى باغلىرىڭ،
 جەلپ قىلىدۇڭ گويا ھەسەل ھىدىدەك،
 قاراچىلاو كەلدى بولۇپ ھاشارت،
 كەندى شۇنداق قاپلاپ قارا قاناتلىق،
 پەيدا قىلىپ غۇرۇپ تېچلىك، جاھالەت.

هار ۋۇدىكى يېشىل دالا مۇقلىرى، كەپىك
 چاچار نىدى ئېتىز ھىدى، خۇشبۇراق،
 باقار نىدى يېگىت، يېقىن ئەتراپتى -
 كۆكلەپ تۇرار نىدى تېرىق ھېم پۇرچاق،
 قىزغۇچ بۇپەك يېبىپ كۆمەم قۇنالار،
 تۇرار نىدى ھامان كۆلکە باققاندەك،
 ئاپتارپەرس قاتارلىرى ئېچىلىپ،
 كۆرۈنەتى ئالقۇن تاجلار تاققا زەنەدەك،
 پاختىزىدا خۇشخۇرى ئەرەپ دەخىنى،
 يۇرەر نىدى توپا زىلەپ، سۇ قۇيۇپ،
 كۆكتاتلىقىتا قارا كۆز ئەرەپ بالىلىرى،
 قىز دىچىلار كولىشاتى بىر بولۇپ،
 مەلە ياقتا قۇيۇق خورما باغلىرى،
 كۆرۈنەتى كۆتۈرۈلگەن ابۇلۇتىدەك،
 ئۇزۇمىزازلار قاپلىۋالغان قىرغۇقاclar،
 كۆرۈنەتى تمام يېشىل بىر بۇرۇتىدەك،
 بۇ مەنزىرە بارا - بارا كېڭىيەتى،
 نېگىختىن تا كاللىغىچە سوزۇلۇپ، بىك لەتلىك
 تەسە ۋۇرۇدا بولدى يېشىل بىر لېتىتە،
 دېڭىز بىلەن كەتكەن گويا قوشلۇپ مەمەن ئەللىك
 ئىگىزلىكتىن ئۇچۇپ ئۇتۇپ بۇ لېتىتە،
 ئىمۇردا نىڭ بولىرىغا تۇرناشتى: كەپىكلىك
 تاشلىق، قۇملۇق قىرغۇقاclarنى شىگەللەپ،
 تۇرۇپ قالدى، بىر بىر كەتلىتىتاشى: كەپىكلىك
 يېشىل بوسنان ئېكىنزا زلار ئېچىدىن،
 ئانا دەرييا ئېقسى ئۇتىتى شاقىراپ: كەپىكلىك

سۆزلەپ ئۇته يى بۇ ئاخىرقىڭ سائە تىلە،
 نىمىلەرنى ئۇيىلار ئىدىم مەن دائىم. ئامېرىڭىز
 ئۇيىلار ئىدىم، پاچاقلانسا زەنجىرلەر، سەجىتە جەنچىن
 قوللۇق كۈندىن بولساڭ ئىدىش سەن خالاس.
 مۇسایپىر لار قايتىپ كەلسە باغرىڭغا،
 كۈلسە هايات، يالقۇنىسا ئېھىتىرسىن. مەن تەنەن
 بولۇپ ئەسرىي ئىگىلىرىڭ قولىدا، سەجىتە
 روناق تاپساڭ دۇنيا ئارا تىكىلەپ قەدە،
 ئالغا باساز ئەركىن ئەللەر فاتارى،
 ئىقىبالىڭغا ئىلگىر لىسىڭ سەن ئېبەت!
 تارىخ بولۇپ قالسا قوللۇق تەقدىرى،
 زامان بويى چەككەن چەۋرى - جاپالا وەنلىق
 چىچە كلىسىه يەنە رەزىپ كاوشىنى ئابى پەنە
 مەنسۇپ بولسا مەڭىڭ سولماس باهارارا.
 ئۇيىلار ئىدىم ئوغانلىرىڭ ئىچىدىن،
 چىقسا قابىل يىتە كچىلەر، داھىلار،
 تەقدىرىنگە بولۇپ ئۇلار خوجايىن،
 يات زۇلمىغا ئۇچراتىمسا زادىلا.
 بولسا ئۇلار شىجائە تىلەك، غەيرەتلىك،
 كۈلخان بولۇپ ۋۇجۇدۇڭغا بەرسە ئۇت.
 پاراستى سەرپ بولسا ئەل ئۇچۇن،
 قايدۇسىدۇ، شاتلىخىمۇ بولسا يۈرت. كەنلىق
 مەۋھۇم تارىخ سەھرالىرى يۈلندە،
 بولالسا چىچەن كارۋان باشلىخىي
 ئاسىمىنىڭدا، قوياش بولۇپ نۇرۇچاچىسا بىلە
 بولالسا گۈزەل كۈڭۈل ۋە سېخى.

باسقۇنچىلار ئۆكسىمنىدى گىز بېنىتىپ، بىل كەن
 كۆرۈپ سېنى نېتەت تۈلا دەستىخانەنى لەل
 گويا سېمىز قوزا كۆردن بۆرالىدە، سەپەن ئەنلىق
 بوغۇپ-غاجاپ قىلماق بولدى ئۇستىخان. ئەققەن
 بۇگۈن مانا ۋە تەنسىز لەر قوشۇنى، ئەنەن لەخىلەر
 جامالىڭغا ئۇمۇچۇكتەك تۈر تارتىتى. ئەپ بەنچىن
 ۋەيران قىلىپ، قوغلاپ - سۇرۇپ اخەلقىنى، بەن
 سېنى يىتىم پەرمىاتقا ئۇخشاتىلى. ئەنلەپ نەللىك
 سۈلۈك بولۇپ قانلىرىنى شورىدى، ئەنلەپ لىچى
 ياؤ قولىدا بولۇشك مالاي ۋە دىندەك، باش تىلىك
 دەرتلىك دىيار، رشۇ، تاپ لەپىنىڭ كۆرۈمگە، كەنچە
 كۆرۈنسەن زەنجىرلەنگە ئانىدەك، ئەنلىق
 مەھكۇم ئانا تاڭ ئەپتىدە سەن ئۇچۇن، اىچىدۇ
 پاڭ جىسىمىدىن تۆكۈلگۈشى قىزىل قان مەنەن
 ئۇغۇلۇڭ، نىكى ئاق سۇنۇنى ئاقلايىدەن، ئەنلىق
 ئەركىڭ ئۇچۇن ياؤ قولىدا بېرىپچە جان. پەنەپ
 كەتمە خېيال كۆزلىرىدىن بېر اقلاب،
 ئىچ - باغرىسىنى ئاثىيان ئېتىتىي مەن ئاساڭىزىتىن
 ئۇمۇر بويى ئاززۇلىغان، ئۇيىلىغان، ئەنلىق
 مۇيلىرىمنى . بايان ئېتىتىي بامەن ساڭا. بەنلىق
 سوپىگەن شىرىن ڭارۇولۇق ئەپلىكى، بەنلىق
 بولسۇن ساڭا بېغىشلىغان مۇناجات. ئەنلىق
 مەن ئۇمتىتە بولغان كۈنگە يەتكەندە، بەنلىق
 ئەسلىگە يەن سۆزلىرىمىنى قىلىپ اميايدىم
 شۇ ئۇمتىلەر ئۇچۇن دادىل چېلىشىماق،
 بولدى مېنىڭ پۇتۇن ئۇتكەن ئەهايا تېمىتىپلىرى

کەلتۈر مىسىه دىساڭا ئاپات، بولىمىسا— بەنەمەن
 قارا يۈرەك، ۋە ساتقىنلار ئەھلىدىن، بەنەمەن
 ئۇنچە تۆكىمە بولۇپ يامەئۇر بۇلۇتى، بەنەمەن
 گۈللەپ تۈرساڭ ۋە ياشىنىساڭ بەھزىدىن بەنەمەن
 ئۇيىلار ئىدمىم، خەلقىڭ ياخشى كۈن كۈرسە،
 مېھىنت قىلىسا ئۇلار ئەركىن ۋە ئازات، سايىخ
 خار بولىمىسا پارچە نانىڭ دەستىدىن، بەنەمەن
 ئۇقىسى دائىم خۇشال - اخورام، باياشات، بەنەمەن
 ئۇيىلار ئىدمىم، ئۇماق بۇدۇق بالىلىرىڭاڭىل لەن
 يۈرەسە دەپ جۈلدۈر - ياماق، خاراو - زازىللىق
 كوچىلار داد سارغايمىسا نان تىلەپ، بەنەمەن
 كۈزلىرىنى قاپلىمىسا قايدۇلار، بەنەمەن
 مەنسۇپ بولسا غەدىز بالىلىق كۈنلىرى، بەنەمەن
 مەكتەپلەر دەبلىم ئاسا، ئۇقىسى شات،
 ساغلام ئۇسۇپ قىلالىسا، ۋارىسلق، بەنەمەن
 ئۇلار بىلەن بولساڭ كۈزەل ۋە ئاۋاتا، لەن
 چىكاراڭدا تۈرسا قوغدار، مەسکەرلەر،
 سېنىڭ تۇچۇن قالغان قىلىسا يۈرە كىنى،
 ئۆز قوشۇتۇڭ مەرمەلەر دە سەپ تاۋىتىپ،
 مەيدانلاردىن ئۇقىسى كېرىپ كۈڭرە كىنى،
 ۋە باشقىلار، مەمنىمەنى كى ۋە تىننەم،
 بولار سەندە مۇنداق بەخت كۈنلىرى،
 تىلە كاداشىم، جەڭ قۇقلۇرى ئىچىنده، بەنەمەن
 ئىلىگىرلىكىن، ئاشۇ، پارلاق كۈنپەرى!...
 بەنەمەن

هەن ئەللىكىن بۇمىش، كەلەپ ئەن ئەنچە
 ئەن ئەنچە ئەنچە ئەنچە ئەنچە ئەنچە
 تۈن يېرىسىدىن ئۇقتىنى، شەنخەن ئۇستىدىن
 كەزەلەشتى قاراڭىنلۇق ۋە بۇلۇت! بەنەمەن
 يۇمىدى بۇدۇق كۈزلىرىنى يېلىتۈزلا، بەنەمەن
 ئايمۇ بىرىپەس قالدى كۆكتە يوق بولۇپ، بەنەمەن
 كۈزگى يامغۇر سەمىلداشقا باشلىدى، بەنەمەن
 زۇلمەت ئارا ئىزلىپ تېپىپ زىمىنى، بەنەمەن
 سوغۇق شامال مۇچۇپ كەلدى لەھۇشقىنىپ،
 يامغۇر، شامال ئىسغال قىلىدى بۇ ئۇقتىنى، بەنەمەن
 تۈن چىچىنى يايىدى بولۇپ قاب - قارا، بەنەمەن
 كۈرۈلدى شامال بۇغۇق ئۇن بىلەن، بەنەمەن
 كېسىل ئۇيىقۇسىن بىلەن ياتقان شەھەردە،
 ئەچەل دارى قەد كۆتەردى تۈن بىلەن،
 قەد كۆتەردى ئاسفاللىلىق كونچىدا،
 تېلىكىر، افلار تۇرۇرۇگىدەك تىك بولۇپ،
 ئەتراپىدا ئەمەلدارلار، ساقچىلار،
 تۇرۇشا تىنى، شۇمىشىپ، قوبىلىشىپ،
 هازىرلىقى پۇتكەن ئىدى، كۆتەتى، بەنەمەن
 تېزدىن ئېلىپ كېلىنى كۆچى، مەھبۇسىنى،
 ئىش قۇكىتىپ ئۇخلىشىنى ئىستەيتىنى، بەنەمەن
 خالىمايتى بۇندىلار تاۋتۇق تۇرۇشنى،
 يامغۇر بىزار قىلار ئىدى، ھۆل قىلىپ، لەن
 بەلكى شەھەر تۈنى ئىدى بىشەپلىك،
 بۇ جازانى بىلىپ قالسا مەردەلەز، بەنەمەن

گۇمان بولۇپ قالار ئىدى تىرىكلىك.

شۇڭا شازار تاڭ پەيتىنى كۈتەلەمەي،

ئەنسىزلىنىپ بولغان ئىدى بىقارا.

پانا مېزلىپ قاراڭغۇلۇق قويىندىن،

كۆنى بىلەن ئورنىتىشتى تۇلا رەداره،

دار تۇن ئارا كۈرەنەتتى قارىيىپ،

غىچىرلىغان ئۇن كېلەتتى سىرتماقتىن،

شۇ دەم شامال بىلەن بىللە گۈكىرەپ،

ئاپتوموبىل ئۇنى كەلدى يەراقتنىن،

بۇرۇق بەردى شازار ئاستا، سىقاچىلاشكەرەنەمەن

هازىر بولۇپ تارقىلىشتى يوللارغا،

ھايال ئۇقىھىي ماشىنىسى تۈرمەنلىك،

پارتىزاننى، ئېلىپ كەلدى تۇلا رەغا،

ئاپتوموبىلدىن چۈشىتى هامىدلى ۋە چىقتىن،

سىرتماقنىڭ ئاستىدىكى سىتىلغا،

قد كۆتەردى مەغۇر سىتۇلخ تۇستىدە،

ۋە كۆزلىرى تولدى تۇلۇق بىر نۇرغا،

ئىلان قىلىدى شازار ئاجىز خېقىراپ بىر اىمۇرەتە

بەش مىنۇتقا ساڭا روخىسەت بېتىمىز،

ئاچچىق تۇلۇم ئالدىدىكى بەش مىنۇت،

بۇيلاب كۈرگىن، ئىقرار ئىكىنى كۈتىمىز بىر ئەنەنە

كۆلۈپ قويىدى تۇتقۇن، يارا جىسىمىداڭىنەن شى

زەنجللىرى سادا بەردى تەۋرىنىپ،

كۆز تاشلىدى ئاسىمىنغا ۋە تەننىڭ،

ۋىدىالق بىر نەزەر بىلەن تەلپۇزۇپ بەش

ئېلىپ قارا دوھالىنى يۈزىدىن، پىلىپ بەڭلىك،

ئاي ئالدىراپ ئايان بولدى يەراقتا،
ئاي يۈزىدە كۈرەنەتتى خىرە داغ،
دۇرەنگە ئەتكە كەندى كۈيىپ بەراقتا،
ئاي كەينىدىن بالقىپ چىقتى چۈلىپادقۇن كەنەجە
پېرىپ قويۇق بولۇقلارنىڭ باغرىنى،
چاچراپ كەتتى شامال تەكەن ئۇشكەلىپ،
يەرۇ - كۆكىنى تۇتتى ئاپىاق يانغىنى،
يامخۇر توختاپ خىرە - شىرە بولدى كۆك،
ئاقىرىشقا مايدىل بولدى كەڭلۇپ،
قارا سوبەھى تۇماڭلارى كەينىدە،
ئېلىشماقتا ئىدى زۇلەت - يورۇقلىق،
چىقتىراتتى تېخى شامال، كۈيىا تۇن -
تاشلىناتتى ھەريان ئاچچىق تولغاننىپ،
تولغاڭ ئارا ھایاپىغا يول تېپىپ،
يورۇق بىر تاڭ تۇغۇلاتتى نۇرلىنىپ،
ئۇيلاب فالدى ھامىد شۇ ئان، ئاھ تاكىلار!
تۇغۇلسۇ شۇنداق تەستە، ئازاپتا،
لىكىن ئۇنىڭ تۇغۇلۇشى مۇقەدرە،
ۋە پەسلىنى ئىكەللىيەدۇ ھايابتاتا.
پەلسەنگە شۇنداق بىر كۈن كېلىدىن بىتىپ
بولا دەرك تەذىنەنسى، بايرىمى،
تۇلۇق غەلبە چوقاڭلارى دولقۇنلاپ،
گۈكىرەيدۇ بولۇپ دېڭىز قاينىمى،
ئازات خەلق كۈچلارغا چىقدۇ،
كۈيا ھېيت كۈنلىرىدە كەشات بولۇپ،
ئانا شەھەز يۈللەرىدىن كېلىدۇ،

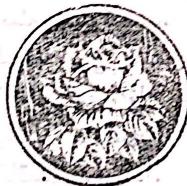
دددي ياش بىر ئۇفتىسىرى ئۇلا رىنىڭ بالا قال
 ئەپ كەتكلى كەلدۈق يامان مەھبۇنسىنى، ئەن لىڭ
 تېبخى ۋاقىتى نەمەس ئىكەن بۇ دارنىڭغا - ئالى
 باشلىغىمىز بەردى بىرگە كۆرسەتىم، ئەن ئەنچىقى
 بالدار بوبىتۇ مەھكىمنىڭ قارارى، رەببى ئەللى
 كېچىكىم يىدۇ دەيدۇ ئۇنى ئۇلۇتۇرۇش، ئەن سىخان
 لېكىن هازىر مۇھىم ئىكەن ئىقرارى. پىشىق
 مانا ھۆججەت! دىدى سۇندى پاكىتىنى، ئەن لىڭ
 ئالدى شازار، كۆرۈپ چىقىتى ئەپسىلى. ئەن ئەللى
 بېسىلىپتۇ ئاڭا سوتىڭ تامىسى،
 تەنئىمە كەسى قاتىقى ئىدى كەپلىرى.
 ئۇھتىيائىلىق بولۇپ لېكىن شۇندىم،
 كەلگەنلەرگە قاراپ چىقتى بۇ باشلىق.
 هەربى قىسىم ئىدى ئۇلار تامامەن،
 ئىچىكى تەرتىپ ئىشلىرىغا قارا شلىق. ئەن ئەللى
 چاتاق يوقىنەك... هاسىل قىلىدى ئۇ ئىشەنجى،
 ئەپ كېتىڭلار! - دىدى قىلىدى ئىنجازات:
 تېبخى ئۆمرى تۈرىمىگەن تۇتقۇنغا،
 قاراپ قويۇپ تارتى ئازاراق خىجالات،
 دار ئاستىدىن چۈشۈرۈشتى ھامىدىنى،
 موتوتسىكىلىتلار كۈرۈلدىدى، ئۇت ئالدى.
 غۇرۇشەھەر يۈللۈرنى يورۇتۇپ،
 قوزغىلىشتى ۋە نەزەردىن يوقالدى.
 ئەن ئەللى ئەن ئەللى ئەن ئەللى
 خارا قۇرغۇن كېلىلىنى ئەن ئەللى ئەن ئەللى
 ئىچىكى ئىشلار مەنستىرى ئاپچىغلاب،
 جىك. شازارنى چاقىرىپ ئالدى ئالدىغا بىسىلى

ئۇر كەشلىنىپ، دەربى كەبى ئۇلغىسىپ،
 تاۋلىنىدۇ گۈلدەستىلەر دەڭمۇ - دەڭ،
 تارقىلىدۇ ئەجەپ خۇشبۇي پۇر اقلار:
 جەۋلان قىلىپ قۇبىلەر رىنىڭ ئۇستىدە،
 ئاسمان ئارا لەپىلەيدۇ بایر اقلار.
 داپ ياخىر ايدۇ، كۆي توکىدۇ سۈنۈ يىلەر،
 هايماجاغا چۈشەر قەلب بۇ ۋېجىدىن.
 گۈلدەك كۆزەل كۈلۈشىدۇ ئادەملەر،
 ئالڭىز ئەن ئەللى ئەللى ئەللى
 ئالڭىز مىسالى كۆرنىندۇ ھەمىدىدىن.
 ۋەمبىرەكلىر سالىيۇت ئىتىپ، شات تەبىر كەللى
 بېغشالىدۇ كۈلگەن ۋەپەر ئەھلىگە.
 دەت - دەت بولۇپ ئۆتەر ئەرەپ قوشۇنى،
 ئالنۇن كاڭاڭا تاقاپ ئېلىپ سەللەن.
 دار ئاستىدا تۈرۈپ كۆردى شۇلارنى،
 مەھكۆم تۇتقۇن بېقىپ كۆككە، پېراققا.
 شۇلار ئۇچۇن ئۆلەك راهەت ئەم سىخۇ،
 ۋە قولىنى ئۇزاردىتى ئۇ سەرتىماققا.
 لېكىن شۇ ئان كوچىلارنى يۈرۈتىپ،
 پېيدا بولدى موتوتسىكىلىت قاتارى.
 تېزلىك بىلەن يېقىلاشتى دار تامان،
 يېتىپ كەلدى ئۇچقۇر شامال مىسالىم
 يامغۇرلۇقلار كېيىگەن بېچۇن كىشىلەر،
 ئۇرماپ ئالدى، چىددىلەشتى ھەر تەرەپ.
 شازار ھەيران بولۇپ سوئال سۈرىدى،
 قارشىغا چىقىتى ئاستا تەنترەپ،
 ئالى سوتىنىڭ ئادەملەرى بولۇپلىرى... بەندە لە

ئۇزاققىچە ئۇ خالالىمىدى شۇ كېچە، بولۇپ، بىلەن
سوغۇق تىتىرىھە پەۋە ۋۇچۇدۇ ئۇنىت بولۇپ،
ۋە ھەممىلىك خىياللاردا قىينالدىنى، بەنام انىپ
چۈشەك ئۆزىرە بىسىرە مەجان قۇزۇغىلىپ. بىلەن املىل
كېسەل كەبى هالىسىزلىنىنى تەرلىدى، بىلەن
ئاستا - ئاستا. ئۇ خالاپ قالدى تەر ئارا،
يامان چۈشلەر يايدى ماخىرە كۆردىنىش،
ئاييان بولدى يامەنۇر تۇنى قاپ - قارامىڭىدە
قورالانغان قورقۇنۇچلۇق ئەرەپلەر،
تۇتۇپ ئېلىپ باغلۇغانىمىش شازارنى مەنمەنە،
بۈلۈت، زۇلەت ئاتارا ئېنىق كۆردى. ئۇنى - ئەن
سەرتىمىغى پۇلاڭلۇغان بىر دارنى،
قۇيار ئىمىش يامەنۇر ئۇنى ماھۇل، قىلىپ،
شامال ئۇچاز ئىمىش ئاچقىچىقلىقراپ،
ئۇنى دارغا ئېسىپ قويىدى ئەرەپلەر،
يەرۇ - ئاسمان كەتتى شۇ ئان پىتىراپ،
ۋاقىر دۇددى - ئۇنىڭ ئۇنى ئىقىمىدى، لەنلىك بىلەن
تىپىرىلىدى، سەرتىماقتا بوغۇلۇپ، بىلەن ئەسماق نەت
كۆزلىرىگە قاراڭىغۇلۇق تىقىلىدى، امىن ئامائىل
ھەممىھ نەرسە، كەتتى بىردىن بىرۇق بولۇپ،
ئاي دالادا ياتقان ئىمىش ئۇ ئۇلۇپ - بىلەن
ئۇلىكىنى بىلەپ، لىسېز مېت تۇرالىمىش كەلەن ئەنال
قايا قىندىرۇر خوشال - وە نىشۇم ئۇن بېرىپ،
قارا قۇزۇغۇن كېلىپ ئاشاڭ قۇرارمىش بىلەن لەسلى
چوقۇلا رەمىش، كۆشلىرىنى يۇتا، مېش بىلەن
تىتىما - تالاڭ قىپتو ئۇنى بىر پەستتە.

تاش ئالىدىن بولۇپ، ئۇ تىكەن سەۋەذلىك، رەمىد
سالغان ئىدى ئۇنى تېغىر قايدىغۇغا. رەلىتەن بىلەن
ھااش - تاش بولۇپ قالدى شازادە، ئۇ دىقۇنىلىك نەت
قۇتلۇغىنى توغرىسىدا كەپ ئاشاڭلای. بىلەن ئەسفلەل
باقار ئىدى مىنستىرغا ھاكىۋېتىپ، فەتەھ، ئەمال
يەلكىسىنى قىسىپ ھەممە ئاشاڭلای. بىلەن ئەسفلەل
چىقىپ كەتكەن ئىدى دۆلەت ئىچىدىن، لەن ئەن
نىقاپلانغان موتوتسكىلىتىلار قاتارى. بىلەن
بۇنىڭ بىلەن قالغان ئىدى ئىجىلماي، قىچىلىك
قورقۇنۇچلۇق قىساسچىلار ئەھوالي.
ۋاقرایىتى، ئاچقىچىلا يىتى مىنستىر، قىغانلىستەن
ۋە ئاخىرى سالدى ئاڭا بىر كاچات، بىلەن ئەلچىم
شازار ناچار ئۇپۇپ چۈشىتى زەربىدىن، بىلەن
بۈلەمە ئارا كۆتۈرلىدى ئاچقىچى دۆلەت، بىلەن
خىزمەتچىلەر يۈگۈھەپ كىردى سىر قىتنىن، بىلەن
ۋە مەھكىمە باشلىغىنى يۈلەشتى - ئەلشىچ بىلەن
ئىپېيكارغا بولۇپ باشلىق پىنسەندىسىز، بىلەن
تېلىقۇندا بىر بىلەن سۈزۈلەشتى. بىلەن بىلەن
ۋە بۇرۇلۇپ باقىتى يەنە شازارغا بىستىك بىلەن
كۆزلىرىدىن ئۇچىمەي بېشىل ياللىراق ئابىلەستەتەن
كاچات سالغان ئالقىنىغا بېتىپ سوغ، بەندەن ئەنەن
سۇ سورىدى، بىر ئۇنى ئۇنى ئۇ ئۇزاق، خىشائىنە
خىزمەتچىلەر قورقۇپ كەتكەن شازارنى،
مەھكىمە كەپ
قولى ئىشقا بازماي ئۇنىڭ كەچكىچە شەن رەپىت
ساپاسىدىن قوزغالىمىدى يەندىكىپ ئازىك، ئەلمى

قارا چۇشتىن ياتىنى گائىچىپ ئۇ مۇزاقى،
 ۋە ئېرىسىگە كېلىپ ياقتى چىراقنى.
 قورقۇنۇچتنىن يۇرۇكلىرى دۈپۈلدەپ،
 تەشۇدىش بىلەن قاراپ چىتىنى ھەر ياقنى.
 كارۋۇتسىن چۈشۈپ ھەريان چامدىدى،
 ياتاق ئارا پۇقرىتىپ پاپەرۇش...
 ۋە ئەلم قىلىدى ئائىدا كۆرگەن بۇ چۈشى،
 ۋە باشلىقتىن كاچات يىيىش، خۇن بولۇش...

بىشائىھە كەن ئەھىپى رەبىلە بەخچىدە
 ئالەملىن ئەڭكەن ئۇھا خەنەپەن ئەھىپى
 ئاسىمە ئەنسىلىرىمە خەنەپەن ئەھىپى
 ئالەم ئەن ئەلەملىن ئەھىپى ئەن ئەھىپى
 ئەلەم ئەن ئەلەملىن ئەھىپى ئەن ئەھىپى

سۇئەكلىرى بوبىتۇ شۇئان يالىشاج، نەمەنلىقىزىخ
 قۇرۇت - قۇڭۇز غاجىلارمىش، ھەۋەستە، رەنخەم
 پەيدا بولۇپ چۆمۈللەر پادىسى، ئەنلىكلىرىسى، ئەن
 باياۋاندىن، كەلدى ئائى ئۆمىلەب. ئەنچەن ئەنچەن
 ئەندىمە كېپى بولۇپ ئۇنى ئىنىغا، رەنخەن ئەنچەن
 سۇئىگىنى، ئاچىرىتىشى ئېرى - بىزەپ، لىشلە - لىشلە
 كەنا گۇردىن بېچىلىپ قالغان بىچە سەقەتكە، نەللىك
 سۇئەكلىرى دېمىش ئۇنىڭ ئەنلىك ساباپ ئەسەرىنىق، نەللىك
 چۆمۈللەر ئېيمىق كېبى بۇزۇر بولۇپ، قىن ئەنچەن ئەنچەن
 سۇئىگىنىش، ئۆمىلەشلەر ئارقىلىق. سەلەن ئەنچەن
 زەل - زېلىگە كەلدى بىزدىن باياۋان، ئەن ئەنچەن
 چۆچۈپ چۈشتى شازار تونۇش سادادىن، خەممىت
 كۇلدۇرماما كېبى ئۇلۇغ كۇلدۇرلەپ، شەمنە ئەنچەن
 تۈتقۈن ئۇنى كەلدى شۇ دەم ھاۋادىن، ئەنچەن
 باردار يېرىڭ بوبىتۇ ئەندە ئەنهايىت، ئەنچەن
 ئاج قۇڭۇزلاز ئۆمىلەگەن باياۋان لىشلە - لىشلە
 ئىدى قاتلىنىڭ لەندە تەككەن ئەمۈردىمى، ئەنچەن
 شۇ بولۇرىغۇ بېرىشكىنىڭ توڭۇپ قان ؟، مەلەپە
 باياۋاندا پەيدا بولغان غايىپ ئۇنى، لە هەنئەنچەن
 ئۇلگۇچىنى تېخى، بەتەدر قورقاقاتى. سەلەن ئەنچەن
 قورقۇپ - قورقۇپ باقىنى كۆككە، لەچاقماقلار سەلەن
 ئالىن يەلان بولۇپ ئۇندادا ياتاتى، ئەنچەن
 چاراقلاتىنى كۆيا ئالىن قىلىپلاز، ئەنچەن
 ئاسىمان ئارا بىر - بىرىگە ئۇرۇلۇپ. ئەنچەن ئەنچەن
 ئۇچار ئىدى ئارىسىدىن چىققان ئۇوت، سەلەن كەفچەن
 شازار بىردىن كەتتى شۇئان ئۇيغۇنۇپ. ئەل - لەستە

قۇرغان بولغان دوستلىرىنى چەپچەلەر،
كۆمۈپ قويۇپ ۋىداشتى سۈركۈتتە،
يارىلارنى باغلاب، سۇرۇپ قانلارنى،
تاغ - جىلغىغا كىرىپ كەتنى ئۇمبىتتە،
سانسز لىغان قېرىنداشلار، جەسىدى،
ئارتىتا قالدى، قالدى قارا توپراقتا،
ئاشنا جەڭگاھ، ئانا دەريا بويلىرى،
غايسىپ بولدى، قالدى ئەمدى ئۇزاقتا،
ماكان بولدى سۇوردارىيىدە ئاداققى،
چۈلسىرىنگەن، ئاھالىسىز تاغ يېرى،
بازا بولدى پانا بېرىپ قويىندىن،
قەۋەت - قەۋەت ئاجىرۇن، چەراش تاغلىرى،
ئۇندى تاغلار دولقۇنىنىيە يۈكسە لەكەن،
گويا تەۋەرەپ تۇرغان دېڭىز ئۇرۇشكى،
تىك قىيادىن سامان يولىدەك سوزۇلۇپ،
شاقراتىمىلار چاچرىتىدۇ كۆز يېشى،
ياۋا ئۇتلار ئاچقان يىتمىم چىچە كەلەر،
جىلغىلاردا قىزىرىدۇ گىلاستەك،
ۋە چوققىلار بولۇتلارغا سوزۇپ بوي،
ئاسمان ئارا پاقسايدۇ ئالماستەك،
يالىچ تاشلار بىر - بىرىنگە كىرىشىپ،
دەشتىلەر بويلاپ سوزۇلدى تاغ پۇتۇن،
هاڭلار چوڭقۇر، قوياش چىقسا تاڭ پېيىتى،

ئۇيغۇر قىچىقلىرىنىڭ ئۇيغۇر قىچىقلىرىنىڭ
كتابلىرىنىڭ ئۇيغۇر قىچىقلىرىنىڭ
www.uwyghurkitap.com

6 . بابىل بىتىقەپ ئاك رەلى
ئەنلىك ئەنلىك بىتىقەپ ئاك رەلى
پەچەلەك جۇددۇنى

ھۇجۇم قىلدى يەھۇدىلار دۆلتى،
قىرغىن بولدى ئون مىڭلۇغان ئاھالە.
ئۇمۇدانىيە دەرياسىنىڭ بويىدا،
كۆتۈرىلدى ئاچچىق پەريات ۋە نالە.
پارتسانلار ئۇرۇش بىلەن چىكىتىپ،
قاپاس ئاجىرۇن تاغلىرىغا يول ئالدى.
مىڭلەپ جەڭچى هالاك بولدى ۋاقتىسىز،
دەريا سۇيى قانلار بىلەن بويالدى.
لەختە - لەختە قان ئاقىدى دەريادا،
دەريا خۇددى بوران تەككەن لالىزار،
ئۇتراپلارغا تارقىتىدۇ بىر تىترەك،
دۇلۇنىدىن كۆتۈرلىگەن ئاھۇ - زار،
يېڭى ياردىدىن ئاققان قاندەك قىزىرىپ،
كۆرۈندى ئاي، باققى قازالقى دۇنىياغا،
قىزغۇچ ۋە سۇس شوللىرى ئۇنىڭىكى،
لالە دەڭىسى بەردى يەنه دەرياغا.

قىز مەندىكىپ بېغىرى ئەپەس ئالىدۇ، يانەر قۇك
 قەلبىي ئارا ئۇرلەپ يىسغا دولقۇنى، ئەلىمە
 تۈرلار ئۇنىڭ جەڭگە ئۇقتەك بۇچۇشتىن، ئەلىمە
 بىھۇش ئاتا ئەندىشىسى توختۇتۇپ، ئەشىيە بى
 ئېغىر ھالدا ياردار قىلدى قاسىمىنى، ئەما بىلەت
 ياؤ ئۇلارنىڭ ئاكوبىسغا بېستىپ، توپە ئەلىمە
 قىز ئاتىنى ئېلىپ كەلدى ئۇڭكۈرگە، مەن بىتە
 ئانىسىنى گاڭگەرا ئىتى بۇ ئەھۋال، ئەلمەرەلە
 كۆرۈپ جەڭدە پاچا قلاڭان گەۋدىسى، ئەشىيە
 قارشىسىدا قالدى تمام بى ماجالا، ئەشىيە
 سالقىن ئۇرۇپ تۈرغان چۈچكۈر ئۇڭكۈردىن، ئەلىمە
 ئاڭلىنىسىدۇ جۈپلىش ئۇنى ۋە يىسغا، ئەشىيە
 يىخلىماقتا ئۆكۈپ - ئۆكۈپ ساردىيە، ئەشىيە
 چۆمۈپ قارا ۋە ھىيمىسگە، قايىغۇغا، ئەشىيە
 بېغىر بولۇپ، قالدى قىزنىڭ يۈرسىكى، ئەشىيە
 ۋە دەرەختىكە قالدى شۇئان يۈلىنىپ، ئەشىيە
 تاغلار تەۋەرەپ، پىقىرىدى چوققىلار، ئەشىيە
 كۆزلىرىگە ئۆت ۋە تۇمان كۆرنىسىپ، ئەشىيە
 ئۇ يۈلەنگەن، يالغۇز جىلغا دەردەخى، ئەشىيە
 ئۆسکەن ئىدى كۈن چىقىشقا باش ئېگىشىپ،
 بۇك شاخلىرى، شاماللارنىڭ زەربىدىن، ئەشىيە
 كۆك قۇچاڭلاپ، اه يۈسقىنىنى قىڭغىزىپ، ئەشىيە
 تېنىم تاپىماس تاغ شامىلى شۇدەم ھەم، ئەشىيە
 شاخلىرىغا ئۇرۇلدۇ كۆرۈلدەپ، ئەشىيە
 يالغۇز دەرەخ ئېگىلىسىدۇ تېخىمۇ، ئەشىيە
 غەچىرلايدۇ، مۇڭلىنىسىدۇ ئۇ ھەدەپ، ئەشىيە

بۇ ھاشلاردا ھۆكۈم سۈرەر تېبىخى تۇن،
 بىرىبات بولغان بازىلاردىن كەلگەنلىر،
 ئۇرۇنلاشتى ئۇندىدا ئارقا - ئارقىدىن.
 بورانلاردا ئۇچتىن قارىغىاي ئۇرۇنلاشتىدەك، ئەشىيە
 تاغ - تاشلاردا ئۇندى ئۇلار قايدىتىشىدىن، بىلەت
 جەڭگۈرۈلەر كۆرۈپ بىلىرى ئۇ ۋە تاسىپ، ئەللىرى
 ئىرىائىلىغا بەردى يەندە تالاپىھەت، ئەشىيە - ئۇل
 تاجىرۇنىڭ خەنجىرى ياؤ ئېنىدە، ئەلغا يېنىلە
 پەيدا قىلدى يېڭى لە يېڭى ئازاھەلت، ئەللىرى
 ئەللىرى، ئەللىرى، ئەللىرى، ئەللىرى
 X
 خەلۇق ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك
 چىقىپ كەلدى ئاپتۇماتلىق ساچەنلىك، ئەشىيە
 خەلۇق تېتكى تاغ ئۆكۈرۈ ئىسچىدىن، ئەشىيە ئىل
 ماڭلىپىنى كەتكىن ئۇندى ئۇق سىنجاب، ئەشىيە
 تاپچىلادىۋ قانلار بوسستان چەنچىدىن، ئەللىرى
 ئانار سۈيى رەڭلىشك سۈزۈك ئەنلىك قان، بىلەن، ئەللىرى
 بويىلىدۇ قوللىدىكى قورالى، ئەللىرى ئەللىيە على
 قىرغىن جەڭىدىن يېنىپ كەلدى هېلىلە، ئەللىرى
 لېكىن ھامان جەڭدە ئۇنىڭ خىسيالى، ئەللىرى
 ئەللىشىدۇ ئەتساپ ئۇنىڭ ئالىدىندا، ئەللىلىم
 ئاق بېغىنلىق ئاپسان كەبى كۆردىنىلىق، ئەللىرى
 ئۇ كۆرۈمەدۇ، كىشىلەر ئۇنئەر ئالىدىدىن، ئەللىرى
 يارملاڭان جەڭچىلەرنى كۆتۈرسىپ، ئەللىرى
 تاغ ئېغىزى بولغان يېراق جايilarدىن، ئەللىشمە
 ماڭلىنىسىدۇ قايسناۋاتقان جەڭ ئۇسى، ئەللىرى

تەشەيتىتى، كۈزىنىڭ كۈنى سولۇشۇپ،
 سوغ شامالدا تەتىر كەن بىر كۆلەدەك، پىغاف
 سۇ ئىچىكۈزدى دادىسىغا جەمилە، دەت خەمەت
 ئارام تاپتى قاخشىپ تۇرغان پارتىزان،
 لېكىن دەڭىگى كەتتى بەتەر ئاقىرىدىپ،
 ساقال باسقان يۈزلىرىدىن قىچىپ قان،
 قۇچاغلىدى جەمىسىلىنى ئائىسى،
 ۋە بېشىنى قويىدى ئاتقا بۇپىشكىدەپ،
 قىز ئائىنىڭ چاچلارنى سىلسىدى،
 ۋە چىدىماي يىخىلۇھتى هۆكىرسەپ،
 تەكسىس ساذا بېرىدىپ شۇ دەم پارتىلاش،
 گۈمبۈرلەتتى تاغ - جىلغىلار قويىسىنى،
 تاغ ئېخىزى بولغان يىسراىق جايلاردىن،
 ياكىراپ كەلدى قايناۋاتقان جەڭ ئۇنى،
 نۇج كۈن تمام تەتەر چىقىتى ساردىئە،
 قارا شىلىرى بولۇپ ئېبىشىر ۋە دەرتىلىك،
 پاچاقلانغان جىسمىدەمۇ فاسىتىنىڭ،
 قۇچاغلاشما جەڭلەر بولدى شىددەتلىك،
 قىزىپ، كۆپ تۇرغان بىسەۋش وۇجۇتنى،
 قىلىچلاشتى ھيات بىلەن ماما تىلىق،
 هۇجۇم بىلەن چەكتىن دۈرۈپ ياؤمىنى،
 غالىپ بولۇپ چىقتى ئاخىزى ھاياتلىق،
 تارقاب ئۆلۈم كۆكۈشلىگى لېۋەدىن،

تاغ بۇلغى ئۇتەر دەرەخ ئاستىدىن،
 هاسىل قىلىپ كەچىككىنە بىر ئېقىن،
 سەگەك قىلىدى قىزنى بۇلاق ۋە شامال،
 ئۇ هوشىغا كەلىدى تېلىلىپ تۈلۈق تىن،
 شىلدەر لىغان كۆز يېشىدەك اسۋۇڭ سۇ،
 ئاقار ئىدى يالاپ سىلىق تاشلارنى،
 قىز ئېڭىشىپ كۆردى ئۇنىڭ ئەكسىزىدەك
 قانلىق يۈزنى ۋە چۈۋۈلغان چاچلارنى،
 مۇرۇش قىزى تۇتۇۋالدى ئۆزىنى،
 قىيسەر روھقا بولىدى يەنە ئۇ ئىسگە،
 چاشكىسىنى تېلىپ سۇغا توشقا رۇپ،
 بۇرۇادى - دە، قايتىپ كىردى ئۆگۈكۈرگە،
 قورۇتۇلغان تاغ چۆپلىرى ئۈسەتىدە،
 يېتىپ قاسم ئېڭىراتتى ۋە جوپىلەتتى،
 سىزلەر ئىدى قورالىنى قوللىرى،
 كىبا ئۆزىنى جەڭ ئېچىدە كۆرەتتى،
 ۋاقرا يىتى تاشلاپ ھەريان ئۆزىنى،
 ھۇجۇمدىكى دۇشمەنلەرگە ئۇق ئات! دەپ،
 جەڭچىلەرگە بېرەر ئىدى كۆمانىدا،
 يەھۇدىلار كۈچلىرىنى يوقات! دەپ،
 ئاتقا ئاجز تەلەپۇرەتتى سارسييە،
 ئۇتقا چۈشكەن ھول چۈۋەتتەك تولغۇنۇپ،
 ئېغىر ھىسلام ئالغان مۇنى زەنجرلەپ،
 يېغىلار سىدى كۆز ياشلىرى قۇيۇلۇپ،
 ئېغىلار سىدى يەغلەننەك ھازىدا،
 ئائىسىدىن يېتىم قالغان بىر گۇدەك،

جه اڭ سېزىسى، جه اڭىگە بولغان مىشىياقلىك
 دىدى كولۇپ يارلاندىسىمۇ سارىيە، كاشقى
 سەن قىيلىنىپ گولتۇرىسىن قىشىمىدا ئاكى رەخت
 جه اڭ بىهەسىمۇ مۇنداق ئىشلار بولىدۇ، ئەفەت
 قورقاما... مېنىڭ هۇشۇم يەنە بېشىمىدا، اىچل
 ئائىلدىغىنا... بىزنىڭكىلەر ئاتماقتا...،
 لازىم ئەمسىن ئىنبىدىشە ۋە قورقوقۇش، ئەن قال
 مەن بىلىمەن، بىزدە تېخى قۇدرەت بار، بە^ئ
 تېخى داۋام قىلا لايدۇ بۇ نۇرۇش... بىلە - بىلە
 شۇنداقتار ھەم... ئەھەزىزلىمىز قىيىرىق...،^ئ
 دۈسيا بىلەن ئالا قىمىز ئۆزۈلگەن. وەن بەھەت
 جه اڭ ئوتىلىرى ئۆرلىمەكتە، لېكىن نۇ، كاچىن نە
 غەلبىبە نۇرى ئەمسىن چاقىپ كۆرۈشكەن،^ئ
 كەمچىل بىزدە نۇرۇق سەتلىك بۇق دۇرا،^ئ
 نۇزاق جەنگە يېتىشىمەيدۇ ھەم بارى مەلەت
 مۇقەردىكى، بۇ تاغىلاردا ئاقىتىبىت،^ئ
 يۈز بېرىسىدۇ، قەھر سىماز لار تارمارى.^ئ
 شۇنداق قىلىپ... ئىئوردانىيە ئېلىدىن،^ئ
 چىكىنىمىز، تۇرالمايمىز بىر تىرسەپ،^ئ
 يۈل ئالىمىز بەلكى باشقان ئەللەرك،^ئ
 سەرگەر دانلىق - سەرسانلىقنى تەنتىرسەپ،^ئ
 بۇ پاجىيە، قان ۋە ياشلىق بىر تارماخ،^ئ
 قانلىق دەۋاران قىلغان ئاچىچىق كىنابىيە،^ئ
 دىدىك ئەرەپ ئىشى بىلۇچۇن ئەرەپلا،^ئ
 بولماق تېخى ئەمسىن ئىكەن كۈپا يە،^ئ
 مەن ئېسىمنى بىلگەن كۈنىدىن مابىيىنى،^ئ

كۈزلىرىنى ئاچىتى قاسىم سەھەرە ۵۵
 بالقىپ چىقىي رەڭىگە، قان، ئۇپۇقتىمالىك
 فانىدەك شەپەق بالقىپ چەتقان مەھەلدە،
 جەملە دىن كۆتۈرلىدى ئەندىشە، بىلەن
 تالىدرىدى جەڭدىكىسلەر بېنىغا،^ئ
 سارىيەمۇ خوشاللىقتىن تەنتىرسەپ،^ئ
 پاتىماي قالدى شۇ دەم قىنى - قىمنغا،^ئ
 ئاستاغىنا بۇلەپ ئېلىپ قاسىمىنى،^ئ
 قۇچىغىغا ئالدى ئۇنىڭ بېشىنى،^ئ
 سەگە كلىشىپ يارىلانغان پارتىزان،^ئ
 بارا - بارا تاپستى پىكىر - هوشىنى،^ئ
 ئاۋالسىدەك جانلىق، چىچەن، مۇلا يىسم،^ئ
 بولۇپ، قالدى ئۇنىڭ تۈسى كۆردىنىشى،^ئ
 قان داغلىرى قېتىپ قالغان يۈزىگە،^ئ
 تادچىلىدى سارىيەنىڭ كۆز بېشى،^ئ
 قىزلىكىلەك چۈشكەن سۈزۈك يامغۇرۇدەك،^ئ
 قانلىق داغدا يالىتىرىدى بۇ ياشلار،^ئ
 شۇ ئان ئاستا سارىيەگە تىكىلىدى،^ئ
 مېھر-ۋاۋان ۋە يالقۇنى بار قاراشلايد،^ئ
 ئېزلىپ قاسىم سارىيەنىڭ قولىنى،^ئ
 سلاپ تۇرۇپ، يېغلىما - دەپ ئۇن لەتىنى دەپ
 بوغۇق ئۇنى ئىدى شۇنچە خاتىر جەم،^ئ
 تەمكىنلىكى بۇرۇنقىغا تۇخشا يتىتى،^ئ
 ئۇزاقلاردا ئېتىشىلار كۈچە يىدى،^ئ
 ئېتىشىغا سالدى هوشىيار ئۇ قولاق،^ئ
 ماغدۇر بېرىپ جانلاندۇردى قاسىمىنى،^ئ

ئەقىل - ئىدىرەك، پاراسەت ۋە چىچەنلىك.
 كۆپۈرنەتلىي ئۇلار ئادەم بالىسىغا،
 ئايىان ئىدى مۇھەببەت ۋە ئادىللىق،
 تولۇق ئىدى قەيىسەرلىك ۋە شىجائەت،
 ھم ياشاشقا بولغان قۇدرەت - قابىللەق.
 ئۇلار بىلەن ئىدى ناخشا ۋە قوشاق،
 خەلقىمىزنىڭ بارچە روهى بايلىسىغى.
 ئۇلار بىلەن ئىدى تارىخ ۋە ۋەتن،
 ئەرەب، ئۇچۇن ئىزدەز بولغان بارلىسىغى.
 لېكىن ئەزمىزىم... كۆرۈمكى مەن ھاياتتا،
 بەختىسىز ۋە نامىرات ئىدى هەزىزلىرى،
 تىرىمكىچىلىك مۇشكۇلاتى ئىچىدە، بىزلىك ئەلى ئەم
 ئېغىر بولۇپ دۇترى ئىندى تەقدىرىتى بېسىدە
 كەم بولمايتىنى كۆز ياشلىرى ئۇلاردا، ئەلى ئەم
 ئازاپلايتى غۇرۇبەتچىلىك ۋە جاپا، سەقانەت،
 ئايىمايتى دەھشەت، قارا كۈنلەرنى، ئەڭ ئەن
 ھايات سوغۇق، زامان بولۇپ بىۋاپا،
 مەن ئۇيلايمەن... ئەرەب، دىگەن بۇ خەلق،
 دۇنیا ئۆزۈرە بېقفت شۇلار ئوخشايدۇ، كەنجلە
 پەلەستىنىڭ ئازاتلىقى، چېلىشى، كەنجلە
 بەلكى بېقفت شۇلار بىلەن ياشايىدۇ.
 ئەرەب، ئەمدىن ئىكەن تېخى بەزىلدە،
 مەن بىلەمە يەمن خائىنلارنى ئەرەب دەپ،
 لەپەرتەيمەن ئەرەپلەرنىڭ بېلىدە، كەنجلە
 تۈغۈلەنى، ئۆسکىنىڭ لەنەت! دەپ،
 مۇنداقلارنىڭ ۋە تمىنى يوق دۇنيادا،

ياشىپ دۇتكەن ئادىي ئاۋام سىچىدە،
 ھە... ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىللەرقاچىلىق
 ئىدى ماڭا مۇزدەك جاهان مۇچىدە،
 قىزغىن ئىدى مەن بىلەن ئۇ ئەپلىدە،
 سادا ئىدى كۆڭلى ئاق كۆدەك،
 كۆزلىرىدە سەمىنلىك پارلا يېتى، ...
 تاڭ كۆكىدە جىلىۋەلسەنگەن بىز دۇردەك،
 مېھرى مىلى قوياش ئىدى ئۇلارنىڭ بىز بىر- بىرگە ساداقتلەك، كۆپۈچان،
 يۈكىك ئىدى نامۇسى ۋە غۇرۇرى،
 قوغدار ئىدى توغرى كەلسە بېرىپ ئەمان،
 مەن بۇلارنى تالاي قېتىم هىنس ئەتقىتم،
 سەرسان بولۇپ دۇتكەن ئېغىر يىسلامدا،
 ئەرەپلەرگە مەنسۇپ ھەممە خىسلەتلىك،
 داۋام قىلىپ ياشار ئىدى شۇلاردا،
 ئايىان ئىدى ۋە قىنىگە مۇھەببەت،
 جەڭلەردىكى قەھرىيالىق ۋە مەرتلىك،
 كۆرسىتەتلىك چەكىز غەيىرەت ۋە ساچىدام،
 بورانلارغا دۈچ كەلگىندا شىددە تىلىك،
 ئايىان ئىدى كەڭ پېشلىق ۋە دوستلىق،
 بىر- بىرگە بولغان ھۆرمەت - سىزىزلىق،
 مۇشكۇللەر دە ئىدى چاقسان ۋە ئۇتلىق،
 مېھنەت بىلەن ئىدى ئۆمۈرى قىدىمىشتى،
 تېپىلاتى، ۋۇجۇددىدىن ئۇلارنىڭ،
 ئادىمىزاتتا بولىدىغان كۆزەللىك،
 هاياتنىڭ پاك ئاززۇلىسى، ئەملىنىش،

جان - ديل بىلەن بېرىدۇ - بىللە تالىشىپ،
 ئۆز خەلقىگە جەۋرۇ - زۇلۇم سالىدۇنى نىھا
 خوجا يىنلار چاچ ئىڭ دىسە باش ئېلىپ. مەن
 ياخۇغا بولسا ئىزىھاز قىلىپ ساداقت،
 تىتىرەيدۇ كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ. مەن ئەتكەن
 بۇ ئىلاردىن قالغان ئەزىز توغلارنى،
 ياخۇ ئاستىغا يېرىتىپ تاشلاپ بېرىدۇ سەلىخە
 ئادەم گۆشى لازىم بولسا مۇبادا،
 بالىلارنى سوپۇپ راسلاپ بېرىدۇ.
 قاىز خورلارنى ماختاپ ئوقۇپ قەسىدە،
 توقوپ چىقىدۇ لايسق سۆرە - يوسۇنىنى. قىلىنى
 قىسىم ئىچىپ نىيۇ - يوركىنى مەرككە، دەپ،
 پەيغەمبەر دەپ ئىسپاتلايدۇ جۈنسۈنىنى.
 هي سارىيە ... ئاز ئۆتمىدى دۇنیادىن،
 مۇنداق دەزدە ئەلدارلار، خاقانلار و ئەتكەن
 خەلتىلەرنىڭ تارىخىنى بىلەنلىدى،
 ئۇلار ھۆكۈم سۈرۈپ زامان - زامانلار،
 مۇنداقلارنىڭ بېقەت تارىخ بېتىدى،
 ئاھانە تلىك نامى قالار خائىن، دەپ.
 قەۋرسىگە تۈكۈرددۇ نەسىللەر،
 بەختىمىزنى ساتقان قوزچاق زالىم، دەپ.
 من بىر ئەرەپ ... تاجىدارلار كۆزىگە،
 چىلىقمايمەن ئەسکى چاپان ئىچىدە،
 شۇ دەم ياخۇايى ئۆگۈر ئىچىدە ياتىمەن،
 ئازاپلىنىپ جاراھەت ۋە قان ئىچىدە،
 ئۇزاق يىللارى يۇرتى - ملکانىسىپ پاشىدىم،

بۇل ۋە مەنىسىپ هاياتىڭى بايرىتىنى - رەسمىت
 ئۇلار ئۇچۇن ۋە تەن بېقەت تاجۇ - تەختىت، بايجىت
 ئۇلار ئۇچۇن خەلق - بۇللىك، بايدىلغى، مەن ئەل
 ئەل زۇلېتتە قالغان باسىقىنى، مەزگىلى، ئەلمەت
 روناق تېپىش، كۈلەش پەيپىتى ئۇلارغا، دەپ
 ياخۇنىڭ تۆمۈر تاپىشىغا باش قويۇپ، مەلپ كەنەت
 ئايلىنىدۇ ئائى ئولنۇق قۇلارغا، ئەلمەت
 ۋە تەن ئىخشى قۇللىشىغا كىرمەيدۇ، نەلب كەنەت
 بولىمايدۇ هىچ خەلتى ئۇچۇن ئىنتىلىتىشىن.
 بەلكى پىكىرى - خىيالىغا كەلەمەيدۇ، نەلب
 قۇلماق كۈنىنىڭ خورلۇغىنى ھىسس قىلىشىن،
 قۇربان قىلىش بەدىلگە ئېلىنى، ئەلمەت
 مەنىسىپ تېپىپ، تاج تاقىشىپ مۇقۇنىدۇ. بايجىت
 قورچاق بولۇپ ئولتۇرۇشقا ئەختىلىرى،
 ئۆز خەلقىنىڭ سۆكىگىدىن پۇقىتىدۇ، مەن ئەل
 كەڭ ئاۋامى دەسىپ قىلىپ پەلەمەپەي، ئەلىپىل
 ئۈرۈشىدۇ ئارسازلىقى تۈپەيلى. قەنەت تىلى
 بىر ئۆزىگە ئۇزۇق ۋە نان تاپىدۇ، مەن ئەل نە
 مىلىئۇنلارنىڭ نانسىزلىقى تۈپەيلى. قەنەت
 ئۇلار ئۇچۇن ئايلىنىدۇ ئائىتۇنىغا، ئەلمەت
 يۈرتىنى قاپىسا ئالغان قارا كامىراتلىق. ئەلمەت
 ئەل بېشىغا پۇشكەن كۈلپەت، قايىخۇلار،
 ئۇلار ئۇچۇن كۆڭۈل خوشى ۋە شاتلىق،
 باسقۇچىلار خارلىغاندا خەلقىنى، مەن ئەل ئەلمەت
 ذومۇس بىلەي بېرىدۇ بىللە خارلىشىپ، خەلقىنى
 باسقۇچىلار ئالىغاندا خەلقىنى، مەن ئەل ئەلمەت

يۇتكەپ قويغىن ۰۰۰ - دىدى خىيال ئارسلاش،
ئايدىدىن قىلدى يۇماشق ئىلتىماسى،
تۇنىڭ بوغۇق ۋە خاتىرچەم ئۇنىسىدە،
ئەكس ئەتنى قىز دقىش، ھەم ئېتىراس،
يۈلەپ تۇنى ئاستا - ئاستا يۇتكىسىدى،
ئاوا يىلسىدى ئايدى خۇددى بۇۋاقتهك،
تۇن كۆكىگە باقىي بېتىپ پارتىزان،
ۋە خىيالى مەۋج تۇردى بۇلاقتەك،
تۇ كۆرددىكى، كۆكۈش بولۇپ تاۋلىنسىپ،
سۇس يالتساپ تۇراتىنى كۆك گۈمبىزى،
تۇنىڭ ئۇزاق، چەكىسىز يۈك، كىلىگىدە،
چاقنار ئىسىدى ساناقسىز تۇن يۈلتۈزى،
نۇر چاچاقتى تۇركۇم - تۇركوم ئېچىلىپ،
گۈلەك ٹوخشاش بېزەپ ئاسمان قەھرىنى،
شات ۋە گۈزەل چاقناشلىرى تۇلارنىڭ،
ئاچتى شۇ دەم پارتىزاننىڭ بەھەرنى.
مۇلار تۇنىڭ قەلبىددەمۇ ئېچىلىپ،
ئاز اپتىكى يۇرىگىسىنى شات قىلدى،
قاراپ يېتىپ خىيال سۈرۈپ كۆكۈلۈك،
دۇ باھارنىڭ چىچىگىنى ياد قىلدى،
دىدى خوشال، قارداشى سارديه،
ئۇ يواپىزلا... قاندىاق نەپىس ۋە ئوماق،
ئەسلەتمەكتە ماڭا چىچەك پەسىنى،
من ئوپىلۇدۇم... ئېپتىپ بىرىي، سال قولاق،
پەسىلى كېلىپ گىللەغاندا ئۆلکىلەر،
زىمەن كۆلەپ يېتىشىدۇ ئىستەتكە.

مۇھۇرمۇ ئۇقتى كۆلەپ تىلەرە بولۇپ زارەنلىرىنىڭ
لېكىن ئىنسان بېلىپ كەلدىم ئۆزەمىنى،
ئەرەپلىرىنىڭ بىلەن قىلدىم ئىپتەخار، كەنۋىلەك
شۇ دەم ھېنىڭ نەزىرىمە خاڭىسىلار، ئامىز ئەھلى
ئالقۇن تاجلىق ئەتقا بە كەم ئوخشايدۇ،
ئەرەپلەرگە ئېتىسىدۇ ئاغزى قان،
غۇزەپلىنىپ ھاۋشۇپ ئۆز قاۋايدۇ، خەلسەللىك
ئامەرىكىدىن كەلتۈرۈلگەن سۆڭەكلىر،
غەبىرەت بېرىپ تاشلىنەدۇ ئالىدىغا،
يەھۇدلار مەفتۇن قولاق سالىسىدۇ،
تۇنىڭ ئاچقى خېخىرىشىغا، دادىغا... پەقەزە
قاڭچىلىق فۇچاق ئاچتى تاغلارغا،
ئەتراپ تامام قالدى مەخىمەل كېچىندە مەلقانى
تىك چوققىلار، ئاستىمان ئارا، قارادىپتىپ،
غاپىپ بولىدى تۇن تۇمانى ئىستىچىدە،
شامال ئۇچۇپ ئۇقتى چوڭقۇر جىلىخىدىن، ئەلمەت
يىتىم دەرەخ شۇدرىلىدى ئۇيىتۇلۇق،
ئۇنگىز ئالدى، قاراڭشۇلۇق ئۇستىتىدە،
يالىرىدى بېلتوز ئاپىقاپ ۋە نۇرلۇق،
- يۇتكەپ قويغىن ھېنى ئۆكۈر ئاغزىغا، لېپ
دىدى قاسىم، - ئۇقۇم كەلەپىۋاتىسىدۇ...
يۇلۇزلا رنى كۆرۈپ ياتاي، مەن ئوپىغا خاقدۇم،
كۆكۈم شۇ دەم كۆمۈش كۆكىنى تارتىسىدۇ،

بۇ چىچەكلىر ئۇششۇپ، چۈششۇپ، بەرگىتىدىن
 ھۆل - بېھىندا چاپلىشىدۇ، پاتقاقيماقلىرىنىڭ
 تۇغۇلۇپلا ئۆلۈپ قالغان بۇۋاقتهك،
 ئۆلۈپ كېتىدۇ قىدەم قويىيە يايلاقا.
 ئادەملەر دە پەيدا قىلىدۇ ئېچىننىش،
 كۆلۈپ تۇرغان چىچەكلىرىنىڭ قىرىلىشىم
 لېكىن نابۇت قىلالمىيدۇ ھەممىنى،
 قىسقا جۇددۇن، قىشىنىڭ ئاجىز تىرىلىشىم
 تۇرغۇن چىچەك يەنە ياساپ قالىدىو
 بوي بەرمەيدۇ سوغۇق جۇددۇن كۈنىشكە،
 يەنە ئىللەق باهارغا ئېرىشىشىپ،
 ئاستا - ئاستا ئايلىنىدۇ مىۋىشكە.
 پەلەستىنە دىيىمەن... بۇ رەتىن.. ساردىيە،
 شۇنداق چىچەك جۇددۇنىغا دۇج كەلدىكەن
 يەھۇدىلار دۆلىتىنىڭ ھۇجۇمى،
 بىزگە چىچەك قىرىلىشىنى ئەكەلدى. رىنامىتى
 لېكىن نۇرغۇن چىچىگىمىز بىزنىشكى،
 ئېچىلىماقتا سۈرىيەدە، لىۋاندا.
 ئۇلار هايات، ئۇلار نابۇت بولمايدۇ،
 پەلەستىنە هايات ئۇلار تۇرغانىدا... كەنخېت
 ئاھ يۈلتۈلار... يۈلتۈز ماڭا چىچەكىنى،
 چىچەك - چىچەك جۇددۇنى ئەسلىتتى.
 باهار غالىپ، جۇددۇن بواسان ئۆتكۈنىشى
 دەپ ئۇيلۇدۇم... ئۇيلار ھېنى شات ئەستى ماڭا
 دۇنیا ئىشى مانا شۇنداق ھەممىسىم؟ بىل رىسى
 دىدى قاسىم ساردىيەگە بۇرۇلۇپ.

سانسىز باغلار ئاپياق بولۇپ ٹېچىلىشىپ،
 تولۇپ كېتىدۇ يۈلۈز كەبى چىچەككە. رىپالىز
 ياسىندۇ، وادىلار ۋە مەلسەر، ئەنلىك
 چىچەكلىرىنىڭ يالتنىشىدا ئاق بولۇپ.
 ئاقىرىدۇ قوياش كۈلگەن كەڭلىكلەر،
 قونۇپ قالغان كەبى گوياب ئاق بولۇت.
 چىچەكلىرىنىڭ يېنى، خۇشىيە ھىدىلىرى،
 تولۇرىدۇ بوسانلارنى، بىنانى.
 كىم سۆيىمەيدۇ دەيسەن شۇنداق كۈنلەر دە،
 كۆلۈمىسىرەپ تۇرغان گۈزەل دۇنیانى.
 لېكىن ھامان شۇنداق چىچەك پەسىلەدە،
 يۈز بېرىدۇ جۇددۇن سوغۇق ۋە مۇدھىش، لەقلى
 يېشىن بولۇپ، كۈكىرەيدۇ شاماللار،
 گوياب يېنىپ كەلگەن كەبى يەنە قىشىش.
 ۋادىلارنى قاپلاپ سىلىجىپ ئۆتىسىدۇ،
 كۆتۈرەلگەن كۈلەڭ بولۇت تاغلىرى.
 سوغۇق تاڭدا يەتە قىشىنىڭ قارلىرى.
 كۈنلەر بويى ئاسمان تۇتۇلۇپ ئالىسىدۇ، بایل
 توپا يېخىپ تۇرسىدۇ ئۇندىن كۆلۈمىسىز.
 قوياش بولسا گوياب دۈكەلەك ئەينە كىتەك،
 خىزەلىشىپ تۇرىدۇ سوغۇق ۋە نۇرسىز.
 ئىزغىرىندا توڭۇپ - تىتىرەپ كىشىلە،
 ھۇردىلىسى قىشلىق كىيىم - كېچەككە،
 كۆپ تالاپەت يەتكۈرسىدۇ بۇ جۇددۇن،
 باغلاردىكى ئېچىلىپ بولغان چىچەككە.

دول تۈينىدى دۇشىمەنسىلەرنىڭ قامالى.
 تۈزۈق - تۈلۈك، تىببىي دۇردار تۆكىسىلىدى،
 ئاچارچىلىق ئارا قالدى ئەھۋالى. جۇدەپ كەتكەن ۋە قەھەرلىك جەڭچىلەز، خالىپ
 توساب تۇدار ئىدى، يەنە دۇشىمەنىنى. دەتە
 ئاكىپلاردا يېقىلاتتى ئاچىلىقىتنى،
 ئاداققى رەت تىلغا ئىلىلىپ ۋەتەنىنى... بىلىندۇرمەي چېكىنىشنى پەيدىن - پەي،
 قارار قىلدى پارتىزانلار شىستابى.
 دەسلەپ قىلىپ ماڭدى يېنىڭ ياردىارلار،
 قاراڭخۇ تۇن بولدى يۈرۈش نىقاپى. چېكىنىڭدەن
 چېكىنىڭدەن، كىردى تاققا ئىچكىرلەپ،
 چوققىسلارغا ياماشتى ۋە يول ئاچىتى.
 پەيدا بولۇپ مۇشەققە تىلىك چىغىر میول، سۈردىيىدىكى بازىلارغا تۇتاشتى.
 ئاكىپتىسىكى جەڭچىلىرى فاسىدىنىڭ، كۆپ تۈيلاشتى يېتە كچىسى هەققىدە.
 تۇنى ئىلىپ يۈرۈش مۇمكىن بولما يىتىسى، چىغىر يولدا ۋە چوققىسلارغە هەرسىدە.
 ئىككى تايىن بىر حالە تىتە ياتاقتى، ماجاقلانغان، بېشى سۈنغان پارتىزان.
 قانسىز دىغان ئىدى خەپلىك دەرىجىدە، ياردىار جىسىمى هالىسىزلىققا بېرىپ يان،
 تۇنىڭ ئۈچۈن باش قاتۇردى يارانلار، يۇتىكىمە كچى بولدى تۇنى كېيىسىزەك،

ئاما سۈزىسىز باقار ئىدى ساردىيە، خەلقىسى بۇ
 هاپاچازىلق يىغا بىلەن بوغۇلۇپ... راڭىش - راڭىش
 كۈبۈرلىدى تىترەپ تاغلار، چىralار،
 كۈن ۋە تۈنلەر قىلدى تۇندى جەڭ داۋام.
 قىرپ ياؤنى پەلەستىنلىك جەڭچىلەر،
 قۇربانلىرى ئۈچۈن ئالدى ئىنتىقىام.
 ياؤلرغا زورى بەردى قاخشا تۇرۇچ،
 چۈقەملارنى، بېشىز لارلى ئىگەللىپ.
 تاددى مىلىقى، بومبىمارى تۇلارنىڭ،
 بىسىپ كەلگەن ياؤنى قويىدى يۈگەنلەپ.
 ياؤ تاغلارغا كەرەلمىدى ئىسچىكىرلەپ،
 ھەم خائىنلار تىت - تىت بولدى بۇ ھالغا.
 تۇسۇنى ئۆزگەرتىشى نائىسلاچ،
 ھۇجۇمدىكى قوشۇن ئۆتىتى قامالغا،
 ئاچارچىلىق بىلەن يەڭىمەك قەستىدە،
 بارچە يولى ئالدى دۇشىمەنسىلەر قاپساپ.
 بېشىز لاردا جەڭ چۇقانى پەسە يىدى،
 بېتىشىملار قالدى تۇندى شالاڭلاپ.
 تۇتۇپ كەتسە كۈلدۈرماما ۋە يامغۇر،
 ئاسمان تىنچىپ ئايىان بولا ر يۈرۈقلىق.
 كۈلدۈرماما تىندى، لېكىن ئاچىرىۇن ئائىسىمىنى،
 ئىدى يامغۇر كۈن كەپسى بولۇتسلىق،
 هالىسىزلىپ پارتىزانلار سېپىنى،

ۋاقت ئۆزۈپ ياخشىلانا ئەھۋالى، نەزەرەت
 ئۆزلار يانچۇق، خالىتلارنى ئاختۇرۇپ،
 ئاداقنى نان، خورمۇلارنى يېغىلىشتى، ئىچىلۇك
 باشلىشقا سىلھام بەخشن خەت ئىبزىكىپ
 خەت، ئۇزۇقنى جەمىلەگە بېرىشتى، بىلەن
 قايةرۇشى جەڭچىن قىزنى ئاكوبىتسىن، كەنەن
 جىكىلسىدى؛ بار، ئاتاڭنى ساقلا، دەپ،
 ماغۇر، بەركىن، ياخشى قارا ئۇنىسىغا،
 ئەترىدىمىز ئىشەنچىنى ئاقلا، دەپ،
 ماكانغا قايىتىپ كېلىپ جەمىلە، بىلەن
 سارابىنى كۆردى ئۆڭۈر ئالدىدا.
 تۈزۈپ قالان سىدى ئانا تېڭىزقارا،
 هەم قورقۇنج ئەكس ئېتىپ حالدا،
 جەمىلەنى كۆرۈپ ئائىما جان كىرىدى،
 خىتاب قىلدى؛ كەلدىگەمۇ جان بالام؟ دەپ.
 يەيدىغان يوق، ئاتاڭ بۈگۈن ئاج قالدى،
 سەنى كۆتۈرم كېلەر ئىكىن فاچان، دەپ.
 قىز ئانىسىنى قىلىپ شۇ دەم خاتىرجەم،
 جەڭچىلەرنىڭ سوغىسىنى كۆرسەتى.
 ئانا باقتى جان بەرگۈچى خالىشقا،
 ئۇزۇق وە خەت ئۇنى غايىت شات ئەتتى.
 مەن قورقاندىم ... بۇنىڭ بىلەن، — دىدى ئۇ،
 ساقلاپ قالار بولسۇق ئەندى ئاتاڭنى.
 مەن تاغلارغا چىسىپ ئىزلىي بىر ذەرسە،
 سەن ئاتاڭغا قاراپ يېگۈز بۇ ناننى.
 ئۇزۇق كۆپۈرەك بولسا ياخشى... تاغلاردا

بولۇشى دۇمكىن يياۋا بىۋە ۋە يىسالىتىز.
 كېرىپ كېلەي، بەلكى ئۇچراپ سەق قالا!...
 — ماقول ئانا، تېزىرەك كەلگىن! — دىدى قىز.
 قىز ئۇلتۇرۇپ ياردىدار ئانا يېنىدا، ئەلىم
 درىققەت بىلەن تازىلايدۇ ئاپتومات.
 قاسىم ئۇيىغان، قاراپ يېتىپ ئۇنىڭغا،
 كەچمىش ئۇمۇر يوللىرىمىنى قىلار ياد،
 شۇ دەم ئۇنىڭ خىيمىللەن ئۇتسىدۇ،
 يىڭىرىمە يىيل مۇقدىدەكى جەڭ، كۆلپەت.
 ئۇنتۇلغۇسىز ئۇزاق كۈنىلەر جانلىقىنىپ،
 كۆزلىرىمە كۆرۈنىدۇ شۇ پۇرسەت.
 كۆرۈنىدۇ كۆيۈۋاتقان قوراسى، كەل بىر بىلەن
 ئاتىسىدىن، ئىنسىدىن ئايىرسلىشىن،
 مەكۈنۈپ يۈرۈپ خارابىلار ئىچىدە،
 قۇنىنى كۆتەك ۋە قىرغاققا يول بېلىشىن،
 ئەسکە چۈشەر شۇدەم چەكلىز سۈلارغا،
 باققانلىرى ئۇمىكتى بىلەن ۋە دەرتلىك.
 هەم قىرغاقتى تۇن ئاسىمىنى ئاستىدا،
 قاشلار ئارا ياتقان بىۋاقي يۈكە كەلىك...
 سارابىه ئۇنى قۇچىغىغا ئالغاندا، ئەلىشىپ
 خورسىنا تىي بىۋاقي تېمىختى ئۇيىقتىدا،
 لەۋلىرىدىن ئاستا ئۇچۇپ چىقاتتى،
 ئۇيىقۇ ئارىلاش ئېڭىرىسغان بىر زىدا.

ئۇنىڭ ئىلەن بىللە بولدى سارىيە،
كەڭ دېلىنىڭ مەڭگۈ ۋە پاڭ دولقۇنى،
يېتىم قالغان ئىدى قېرى ئايتىنىڭ،
غۇچە كېبى ئوماق، يېسگى ھېمىنى.

ئەسكە چۈشەر ئۇچقۇر قېبىسىق، كەڭ دېڭىمۇز...
ۋۇلەت ئارا بالاق دۇرۇپ يول يۈرۈش...
سارىيەنىڭ ئېپتىقان تۈنگى قوشىخى،
پارلاق قۇنۇپ يوللىقۇزىغا تەللىبۈرۈش...
ئىشىز قېلىپ كېيىن قۇددۇس شەھىرىدە
كۈچەنلەردىن كۆردى زۇلۇم - زورلۇقلار
ئى سورىدانىيە بايلىرىغا ياللىنىپ،
مالا يېلۇپ تارتىنى ئازاپ، خورلۇقلار
ئايالغا، قىزچىغا نان ئىزلىپ،
كېزىپ يۈرۈپ هەر قېيدىرىنى ئىمش تاپىتى
ئاه، ئۇ يېللار... مۇشكۈل بىلەدى تەقدىرى،
ياش مۇساپىر لەرسانلىقتا دەرت تارتى
چەكەن كۆلىپەت، كۆرگەن يامان كۈنىلىرى،
ئۇندىغا گەزپ ۋە قەدرەتكە ئایلاندى.
بورانلاردىن پەرواز تاپتى لاجىسىنەك،
يالقۇن ئارا پولات بولۇپ تاۋلاندى. مەللىقىل
هاسىل بولدى مۇساپىنلار قوشۇنى،
تەشكىلەندى خانۇ - ۋە يېران خالا يىقىم،
چېلىشلارغا باشلاپ ماڭدى قاسىمىنى،
ۋە تەن دردى، ئازاتلىقا تەشىالبىق.
بېسىپ ئۇتكەن ھايات ۋە جەڭ يوللىرى،
خاتىرسىدە قالدى بولۇپ ئۆچەس ئىز.

ئۇنىڭ بىللە بولدى سارىيە،
بىللە بولدى نىجات تاپقان يېتىم قىزىز،
بېغىشلايدۇ شۇ دەم ئارام قاسىمىغا،
قىزىنىڭ ئۇسۇپ - يېتىلگىنى ئۇيلماق،
ئۇرۇن ئالدى تەقدىر دەقىزنىڭمۇ،
بودان - جۇدۇن، كۈلدۈرماما ۋە چاقىماق.
قىز مۇشكۈلەدە ۋە جەڭ كېلەردە چوڭ بوادى،
بىر قىز بولدى بانۇر، چىسچەن ۋە ئۇماق،
ئاپتوماتلىق جەڭچى چىقىتى يېتىمىدىن،
ۋە تىمىنگە مۇھەببەتلىك، كۈڭلى ئاقىغا
بېرىلىپ قورال تازىلايدۇ ئۇ شۇ دەم،
جەڭدە بولمىش بىر قىز غىنلىق ئەجىمدا،
ئاتىسىغا قاراپ - قاراپ قويىدۇ،
دقىقەتىنى بولۇپ توختاپ بەزىدە،
قەدەم بۇۋىلار ئوقىياسىغا تۇخشايدۇ،
ئەگەم بولۇپ چۈشكەن نازۇك قاشلىرى،
ئوراپ ئالغان يېزىنى ۋە بويىمنى،
تۈزۈپ تۇرغان بۇدرە - بۇدرە چاچلىرى،
كۆكىر نىگىددە، يېرىلىپ تۇرددۇ بۇ چاچلار،
ۋادىلارغا چۆككەن تۇنىدەك قاپ - قارا مەلخ
كۆرنىدۇ پىشانلىقىدىكى تارتۇغى،
ئوت يالقۇنى كۆرۈنگەندەك تۇن ئارام،
قىزلىق، وەڭگى بالقار ئۇنىڭ يېزىدە،
قىزىرىپ پىشقا خورما كېبى سۈزۈلۈپ،
خىيار ئەكس ئېتىپ تۇرغان كۆزلىرى،
بۈلتۈز كېبى اتۇرددۇ چاقىتاپ كۆرنىپەتلىك

ته بىئە تكە بولار سىدى نۇھيران،
 باشلىنا تىسى كېيىن تۈركىمەس سوئالى.
 ئاتا - ئانا بولۇچىنىڭ تېسىدىن،
 بالىلىرىنىڭ مۇنداق پەيتى كەقىيەتىدۇ،
 جەھىلە كەپ بېقىپ قاسىم نۇوي سۈرۈپ،
 تۇنىڭ، ناشۇ چاغلىرىنى نەسلىيەدۇ...
 خىيال بىلەن كېلىدۇ شۇ دەم ئېسىگە،
 ياش تۆھۈرچى - قىزنىڭ نۇرۇز ئاتىسى.
 ۋە ياش كۈزەل - تۇرۇش پەيتى قىرغاقتا،
 پەريات بىلەن غەرق بولغان ئانسىسى،
 پەرزەندىنى قويۇپ قانىخور دۇنىيادا
 نادامەستە قۇربان بولدى مەرھۇملارمە
 هاياتىغا زامىن بولدى نۇلارنىڭ،
 پەلەستىنگە كەلگەن ئاپەت، زۇلۇملارمە
 كۆرەلمىدى بالىسىنىڭ تۆمرىنى،
 قىز هەچىنە بىلەس نۇلار تۇغىرىلىق،
 يۈھىران دىلىنى ئايىپ كەلدى قاسىملارمە،
 خىيال قىلىدى قاپلىمىسىن دەپ بولۇت،
 لېكىن نەدى، تۇغۇلخاندى قاسىمدا،
 قىزغا بۇنى سۆزلەپ بېرىدىش فارارى،
 قىز چوڭ بولغان... ۋە قاسىمىمۇ يارىدار،
 كۈندىن - كۈنىكە ناچار لاشتى نەھۋالى،
 تۈرىلىدى نۇر، پەلەستىنىڭ يېتىسى،
 بىلىپ قالسۇن نۇز تەقدىرى تۇغىرىلىق،
 ئالسۇن دەرتلىك قۇربانلارنىڭ ئەنتىسى،
 جەڭلەر ئارا يانسۇن يەن نۇت بولۇپ! بىلەن

بۇ كۆزلەردە بەزەن جۈشۈن بىر نىڭاھ، علەنە
 خەنجەز كەبى يالتىرايدۇ باقسا تىك، علەنە،
 بۇ كۆزلەردە جۈش نۇرۇدۇ روهى كۈچ، كەنگەپ
 جەڭ شىددىتى، ئىرادە ۋە گۈزەللەنلەن، قىلىنە
 بۇۋا قلىشىدىن تارتىپ بۇ قىز قاسىمغا،
 هەمرا بولدى سەرائىلىقتا، يات يۈرتسا.
 مۇقىتى ئۆتكە كېينىدىكى بوقتلاق،
 بىدالە بولۇپ تۆسکەن كەبى قۇملۇقتا،
 تەسکىن بىرپە كەلدى غېرىپ كەنۇسلەزگە،
 نۇ قاسىمغا بولۇپ نەزمە ۋە جاندەك،
 يورىتىپ كەلدى ئازاپ چەككەن اقەلبىنى،
 نايغا، هەمرا بولۇپ نۆزگەن چۈلپانىدەك.
 نۇنۇتۇلمايدۇ قاسىم هامان دەسلىپىكى،
 تاتلىق، سەبى كەۋوشنى بۇۋا قىنىڭ،
 بولغان سىدى قانچە شات ۋە بەختىيار،
 ئايىغى چىققان دەمدە بودىرۇق قىزچاقنىڭ،
 نۇ مۇساپىر كەمسىدە شوخلىنىپ،
 سارىدە كەنەجىشىتى ئانى دەپ...
 سىجىل بولۇپ ئېلىپ غەمخور قاسىمغا،
 ئەركىلەيتى كەتەر ھېنى دادا! دەپ...
 ئېسىدە، نۇنىڭ گوبى كېيىك بالىسىدەك،
 يۈرگەنلىرى ئۇيناپ، سەكىرپ ۋە تاخلاپ،
 ئاخشاملىرى نېغىناب نامرات چۈشەكتە،
 نۇخەلدىغىنى قوغۇنى قۇچاقلاب،
 دوستى سىدى نۇنىڭ كۆللەر، چىچىك كەلەر،
 شات قلاتى ئۇنى كۆكلىم نىسهاىي،

يەكۈن ياساپ قويار ئىدى مۇشلاشتىن.
 تاشقىن ئىدى ئۇندا كۈچ وە تۈيغۇلار،
 يۈرەر ئىدى كۆتىرە ئىگۈ وە جائلىق، امىنىتىن
 مېجەزىدە ئىدى روشهن نامايان، كىسىم بىر
 جە ئىگۈلرلەق، شىددەت، بەزەن قاراملىق، لەتلىق
 خۇلقى ئۇنىڭ ئۆزگىرىشچان، بای ئىدى،
 خۇددى كۆككەلم كۈنلەركە ئۇخشايتىسى،
 كۆككەلم كەبى ياشلىق كۈچى ئۇنىڭدا،
 بەزەن ئاپتىپ، بەزەن جۇردۇن قوزغايتى.
 كاهى ئېچىلىپ قالاتىسى كۈك ئاسمازدەك،
 كۆزلىرىدە قۇيياش نۇرى كۆرنىپ،
 دىل قەھرىنى قىلىپ كاهى ئىپادە،
 يۈرەر ئىدى قايش - قاپىغى تۈرۈلۈپ.
 قارشىدا پەيدا بولۇپ كاهى غەم،
 ئەكس ئېتەتنى ئېغىر روهى پىغانىنى باش بىلە
 كاهى ئۇندىل قارا تېپىپ ئىرادە،
 ئەسلىتەتنى قۇدۇرە تلىك بورانىنى.
 غەزەئىمگە يانداش بەھرى بار ئىدى،
 بۇلۇتىدا ئىللەق قۇيياش پىنهانى،
 شەپقىتىگە بىلە قەھرى بار ئىدى،
 ياخىر دىل گۇلدۇرماما سىسيانى،
 كۈچلۈك بولۇپ ئۆسکەن نوچا يىگىتىنىك،
 قەلبى ئىدى سازىدەك نازازەك، ئاھاڭدار،
 تەسراتلار بىردىپ ئۇنى چەككەندە،
 جاراڭلايتى مۇڭلۇق، خوشال ئاھاڭلار،
 مۇ تۆمۈرچى ئىدى مەلە ئىچىدە

ئەپتەن ئەپتەن كاچىن مەھىم
 مەھىم مەھىم مەھىم مەھىم مەھىم مەھىم
 جىمەجىتلەقنى بۆزۈپ قاسىم سۆز ئاپتى،
 يېنىپ ئۇندا ئاداققى ئوت، ئىشىتىپاپ،
 دىدى: كەلدى خاتىرەمگە بىر كەچىش،
 سۆزلەپ بېرىي قىزىم سائى، سال قۇلاق،
 دوهىسىن دىگەن بىر ئاغىنەم بار ئىدى،
 پەلەستىنە، مەلمىزدە بىزنىڭكى،
 تەنها ئىدى تەئۇشلارنىڭ سىچىنە،
 بەستىلەك، با توپ كۆرسىنى ئۇنىڭكى،
 يىگىت ئىدى تەققى - تۈرقى كېلىشكەن،
 قويوق چاچلىق، چوڭ - چوڭ كۆزلۈك، فارا فاش.
 مەغرۇر، خۇشۇي قارا شىلىرى بار ئىدى،
 وە بەزىدە ئوپىجان، خىيال ئاردىلاش،
 بە كەم كېچىك قىلىپ ئاتا - ئاندىن،
 باللىق كۇنى بولغان ئۇنىڭ كۆلپە تلىك،
 ئۆسکەن تەقدىر زەربىسىدىن كۈچ تېپىپ،
 يىگىت ئىدى خۇددى شىرەك قۇۋۇھە تلىك،
 چېلىش قىسا مەلمىزنىڭ باللىرى،
 غالىلىقنى ئۇ ھېچكىلەك بەرەيتى،
 يىگىتىلەرنى ئاتار ئىدى بىر - بىرلەپ،
 بىر قېتسىم يېنى - يەرگە تەگەمەيتى،
 دوسىتلەرغا ئىدى هامان پىداكار،
 جىنىنە ئايىمايتى قاياشتىن،
 بولۇپ قالسا ناكاھ قانلىق سورۇنلار،

كەسپ بولغان نىدى ئائى بۇ ھۇنەرلىقى نېتىھى
 كۈنى ئۆزىنەر نىدى قايناق مېيىھە تىنە، نەقشىل
 دۇكىندا چاچراپ تالىنۇن ئۇنچىلەر،
 بىر دوست نىدۇق، ئىشتىن يېنىپ ھەر كەنلى،
 ئاخشاملىرى دۇكىنىغا كەنلى تىنە،
 بەزەن ئۇنىڭ بولقىسىغا يەلتىنلىق -
 خىيال سۈرۈپ ئۆزۈخىنى كەنلى تىنە،
 بىز پاراڭغا چۈشۈر نىدۇق، دۇكاندا
 يېرىم ئۇنگە قەدەن ھەمدەم ئۇلتۇرۇپ،
 سۆزلۈشكە تىنۇق تەقدىر ئىمىز دۇستىنە، سەھىپ رەھىل
 ئەل دەردىنى ئۇپلىشا تىنۇق بىر بولۇپ،
 قارا كۈنلەر ئازاپلايتىنى ياش دەلىنى، سەھىپ
 ئازاپلايتىنى خېرى قىلىپ خورلۇقلار،
 قاپلاب ئالغان نىدى قارا بولۇتتەك،
 ئۇ چاغ قىزىم مۇستەملىكە نىدۇق بىز،
 ئۇپلىمىزنى سورار نىدى بىر تالىلار،
 يات خەلقنىڭ زەنجىرلىرى ئىچىدە، بىك دەلەقىنە
 تولغىناتى پەلەستىنلەن ئەنچىلەر،
 مەلنىڭ كۈنى دىدى ئاچلىق، نامراڭلىق،
 زۇلۇم، تەھدىت، ئۇلتۇرۇشلەر وە قاماق،
 يۇرتىمىزغا ئالغان نىدى چاپلىشىپ،
 قۇلۇق قىسىمەت - بۇ نەسرىي بۇدۇشقاق،
 توغۇلۇپ مۇسکەن ئۇلكلەر كەخاتىچەم،
 بىزنىڭىنى دەپ تاشلاڭما يېتىنۇق قەدەمەن،
 ئۇزىمىزنىڭ يەلىرىنە ئازادە

كۆكزەك كېرىپ يۈرەلمە يېتىنۇق بىر دەمەن،
 ئۇ خىشار نىدۇق خۇددى يېتىم بالىغا،
 زالىم، ئۆگەي ئانا نىدى بىر تالىلار،
 دەرت ئىچىدە يۈرەر نىدۇق غەزەپلىك،
 قەلبىمىزدە قاينار نىدى ئىسىيانلار،
 هوھىسىن بىلەن سۆھبەت قۇرۇپ يۈشورۇن،
 تۈزەر نىدۇق قارشىلىققا پىلانلار،
 ئېلىپ بارار نىدۇق سەرلىق ھەركەتلەر،
 ئىنتىلەتتى ئېلىشىشقا ياش جانلار،
 ئەپچىل بولۇپ ياؤنى داغدا قوياتىنۇق،
 هوھىسىن هامان ئىشىمىزغا باش نىدى،
 خەنەر ئارا شۇڭۇپ كېرىپ كېتەتتى،
 شۇنداق قورقىماس، شۇنداق جۇشۇن ياش نىدى،
 ياؤ ئىچىگە راۋان ئېلىپ كەرەتتى،
 مەدەت بولۇپ ئائى تاغىدەك يۈرۈگى،
 قاراۋۇللار خەنجهر يەيتتى ئۇنىڭدىن،
 تۈنەدە سوۋۇپ قالار نىدى ئۇلۇڭى،
 ئەنگىلىزلار خەۋۇپ ئىچىدە ياشايىتى،
 كۆز ئالدىدا كەڭرى دۇنيا بولۇپ تارە،
 كۆپ - كۈندۈزى يارلىنىاتى كۆچىدا،
 يۇرتىمىزغا يېڭى كەلكەن ئەملىدار،
 ئاھ، ئۇ چاغلار يېنىپ تۈرغان ئۇت نىدۇق،
 كۈچلۈك نىدى بىزدە چېلىش خۇمارى،
 سەرلىق كىزىپ، ئۇ خىلما يېتىنۇق تۇن بوبىي،
 قولىمىزدا ئازاتلىقنىڭ قورالى،
 بەزەن غەزەپ بىلەن يۇرتىنى قوزخايىتىنۇق،

كوجيلاردا ئۇتكۈزەتتۇق نامايمىش.
 دەرتلىك قوشۇن قۇدرەت بىلەن تەۋەرىيەتىنى
 تۈۋلەپ شۇئار، ئىزلىھپ ئەرک، ئاسايىشنى مەمان
 ئۆتكۈزۈلۈپ تەنتەنلىك مۇراسىم، مەممەت تەۋە
 كۆمۈلەتنى نامايمىش تۇلگەنلەر، ئىزلىك مەممەت
 ئادالەتلەنك ئۇ چۈقانلار، ئاققان قان،
 يولسۇزنى قىلا ئىدى مۇنەۋەر... رەقىقەت
 موهىسىن بىلەن دوستلىغىمىز سىنالدى، بىر پىلىپ
 وشىتە باغلەپ شۇ كەچمىشتە يۈرە كەلەرنى مەللىتىن
 سىرداش، سادىق بولۇپ ئۇتقۇتۇق ئۆز ئارامچى
 يېقىن قىلىدى بىزنى ئۇلۇغ ئىستەت كەلە زەن
 پۇرسەت بېتىپ بۇ توھمۇرچى دوستتۇمدان
 قايناب تۇرغان ئىشىق تۈنچى كۈل ئاچىنى
 تەللىي ئاثا كۈلۈپ باقتى، بىر كۈنى
 شۇنداق ئۈگۈلۈپ بىر قىز بىلەن ئۇچراشتى.
 بېلىقچىنىڭ يالغۇز قىزى ئىدى ئۇ،
 مەلە ئۇنى ئامىنە، دەپ ئاثايتىنى.
 بىر قىز ئىدى چاققان، نازۇك، ئەۋرىشىم،
 كۆزەل ئىدى خۇددى كۈلە ئۇخشاشىتىنى
 ئۇماق ئىدى دىلغا ئارام بەرگۈچى،
 بۇستان ئارا ئۆسکەن بۇمران گىيادەك.
 دولقۇن - دولقۇن قارا چېچى بار ئىدى،
 ۋە قاشلەرى ئىدى ئەگىمە ئۆقىيادەك.
 كىچىگىدىن بېلىق ئۇتۇپ ئۆسکەن قىز، رېقايس
 كويا خۇلق ئالغان ئىدى دېڭىزدىن.
 دولقۇنلارنىڭ تەبىئتى ۋە كۆركى،

تولۇق بالقىپ تۇرار ئىدى بۇ قىزدىن.
 ئاي يورۇتۇپ تۇرغان دېڭىز سۈيىدەك،
 خۇمالشىپ چاقنار ئىدى كۆزلىرى.
 دولقۇنلاردا يانغان تائىنى شەپەقەك،
 نۇرلىناتتى ئۇنىڭ ئالىما يۈزلىرى.
 سۆز ئاهانى ئاڭلىناتتى قولاققا،
 خۇددى دولقۇن ناخشىسىدەك يېقىملەق.
 كۈلۈمىسىزەپ قاراشرى بار ئىدى،
 تېنچ دېڭىز كېلى كۆزەل ۋە سىللەق.
 ئامىنەگە، يارا تىقۇچى ئەببەت كەنەپ بالقىپ
 ئاۋاز ئانا قىلغان ئىدى ئاجايىپ،
 مەلە ئارا يائىراپ ئۇنىڭ كۆزلىرى،
 بۇلار ئىدى دولقۇنلاردىلا غايىپ.
 ناخشىلارنى شۇنداق ياخشى ئېپىتاتىنى
 يۈرە كەلەرنى تىرتىتىپ، هىسىقا باي.
 مەنەنەت ئەھلى مائاش قۇلاق سالاتتى،
 ئارام تۈنى باشا لانغاندا چىقىپ ئايىم
 ئائىلاپ ئۇنى سۇنۇق دىللار جانلىنىپ،
 نەملەنەتتى كۆزلەر ئاستا توڭۇپ ياشىپ
 خىيال قونۇپ ئېلىپ ھارغىن كۆزلەرگە،
 پەيدا بولار ئىدى ئوتلۇق ياللىرىش.
 ئېغىر كۈنده دىللارنى شات قىلغۇچى،
 ئارزو كېلى كۆزەل بىر قىز ئىدى ئۇ.
 گويا بولۇت قاپلاپ ئالغان كېچىدە،
 چاقناب تۇرغان يالغۇز يۈلەتۈز ئىدى ئۇ.
 شۇ قىز بىر كۈن بانا قىلىپ بىر ئىشنى، قىلىك

قورقۇنج ۋە ئەلسىزچىلىك بۇيغا تىسى. تۈرىدىن كېيىن يېغىن توڭلۇپ قىش ئۇقتى، باهار ئەلكە يايىدى يەنە كىلەمە. توڭلۇن - چېچىن بولۇپ موڭلۇق كۆز ئۇقتى، كۆلۇپ - يايراپ كەلدى يەنە كۆكلەمە. ئابىپا، پاخالان بىر قىز توغۇدى ئامىنە، گۇماق، تاقلىق ئىدى ئۇنىڭ بۇۋەشى. تۇغۇلدىبىء، جۇدالىققا دۈچ كەلدى، بەش - ئالىتە ئاي بولماي تۇرۇپ ئۇ تېخى. قېلىمىزگە چەتنىن كەلگەن كۆچىمەن، تۇتۇش قىلىدى ئەرەپلەرنى قىرىشقا، مەملىكتەن پارتىلىدى توقۇنۇش، مەلىسىمۇ كىردى قازىلىق تۇرۇشقا. شۇ مۇدۇشنىڭ كەسکىن، قايناق پەيتىدە، ئامىنەنى كۆرۈدۈم، قېچىپ باراتنى. قۇچىغىدا يېڭىگە كىشكى بۇۋەشى، ئارقىسىدىن بىر يەھۇدى، قوغلايتى. مۇھىسىن جەددە باتۇرلازچە ئۇرۇشوب، ئۇلگەن بولسا كېرەك بەلكى قورادا. تاش قىرغاققا يېتىپ بېرىپ ياش ئايال، ئىلىش دولقۇنلارغا غىرق بولدى نىدادا. ئانا دېڭىز ئالدى ئۇنى باغىرغا، قىرغاق ئۇزىز كەلدى يېتىپ بۇۋەشى. بۇاقتى تىغ كۆئەرگەندە يەھۇدى، مىلىتىمىدىن ئۇچتى ئائىا جەڭ ئۇقى. ئەنچە ئەچەل قېپىپ ۋەھىنى نىيەت باسقۇنچى،

كىربە كەلدى دۇكىنىغا مۇھىسىنىنىڭ، ئاب رەھا، مۇھىسىن خوشال بولۇپ هەندە تەنېتىرەپ، دەنە جاجىتىنى ئىشلەپ بەردى بۇ قىزنىڭ بىشالەنە ئىككىسىنىڭ كۆزلىرىدە رشۇ ئۆكۈنى، بەيدا بولدى ئازۇڭ، سىرلىق قارايشلار، شۇندىن باشلاپ ئۇچرىشىشى كۆپەيدى، بىر بىر - بىرىنى سوپىپ قالدى بۇ ياشلار، قىز مۇھىسىنىنى بىلىپ تاغىدەك يەرلە نېچۈك، سەھا بەن پاك قەلبىنى كېلىپ ئىزەزار ئېتتە تىشىن، سەنپا يوقلاپ ئۇنى قايتتىنىدا دېڭىزدىن بىلەن ئەنەنەن بېلىقلارنى تاشلاپ بېرىپ ئۇنە تىشىلىك لەن ئېلىز پەۋانىدەك بولۇپ ئائىا مۇھىسىنىنى، ئىلىك مادە يانغان ئۇنىڭ، ئىسالغا ئىتتىلىدى. قىلىپ كەنەپ قىلىپ بېرىپ ئېغىر - يېنىڭ ئىشلارنى، ئەنلىشىل قىزنىڭ قېرى، ئاتسىنىمۇ شات قىلىدى. بىلەن بىگىت - قىزنى تەشنا باردى - كەلدىلەر، تەنەنە كۆتكەن خۇشال توي كۈندىگە ئەكەلدى بەن، مەل خەلقى مەھمان بولدى بۇ تۈvidە، بەن ئەنەنەن قىز يېگىتىنىڭ ئائىلىسىگە يېتكەلدى. تەنەنەن تۈيپىناب - كۆلدۈق بىللە ئۇسکەن تەكىتۈشلار، ئېرىت سۆۋىشىكەنلەر بەختى ئۇچۇن شات ئىدۈق، ئېرىت توي كارۋىنى ناغرا چېلىپ ئۆتكەندە، چۇقان سېلىپ كۆچىلارغا پاتىمىدۇق، خانىرەمە، ئىنلىكلىزلا، رشۇ ئۆكۈنى، ياشلىق چۈچۈپ، قىلىپ پىلىمەوتلار ئۇرۇناتتى، بەن ئەنلىق ئاشلىق، سوپىگۇ نامايسىنى ئۇلاردا، بىلەن

دۇمەتلىنىپ غەيرەت خېرىپ ئۆزىگە، پىشىنالى
 چەرالارنى ئارفالاپ چىقىتى رئۇ چاققان.
 كۈيىلەكىنى يېرتىپ قالدى چاتقا لار،
 يالىشىرىدى پۇتلۇردىن ئاققان قان.
 ئارام بەرمەي ئېختىلا شقان جىسىمىغا،
 تاغدىن - تاققا، سايدىن - سايغا يۈتكەلدى.
 ئۇ تاغلاردىن تاپالىمىدى هەچ نەرسە،
 لە بىر ئەۋە، ياكى يىلتىز دۇچ كەلدى.
 تۇتۇپ قاراپ ھەرخىل گىيا - كوكاتنى،
 كېزىپ يۈردى ئەتىگەندىن - شامغىچە.
 كۈركۈم پەيتى ياندى ئاخىر ئۇھ تارتىپ،
 لېكىن يۈلە ئېزىپ قالدى يانغىچە.
 يات چوققلار توتساپ ئالدى ئايالنى،
 تۈن زۇلمىتى ئاداشتۇردى كۆزىنى.
 ئۇ مېڭىشنى داۋام قىلىدى تۈن بويى،
 يول ئىزلىدى ھەريان ئۇرۇپ ئۆزىدى.
 قاراڭخۇلۇق چىقىتپ بولماش بىر چۈلەك،
 كۆز ئالدىدا يېبىلاتى ئېهايان.
 كۆنلىكىن، قارا ئىستەك چوققلار،
 خۇدا كۆكىن تۈرۈشاتى يانمۇ - يان.
 يەراقلاردىن ئەنسىز بولۇپ كېلەتنى،
 تۈلكىلەرنىڭ بىر - بىرىمنى چىللارشى.
 يۇتۇپ ئالغان ئىدى بارچە يۈلەرلىنى،
 جىلغىلارنىڭ قورقۇنچىلۇقى كۆرۈنۈشى.
 ئەندىشىگە سالدى ھارغىن ئايالنى،
 تۈن تاغلىرى، زۇلەرنىڭ بۇ قىلىمىشى.

تاشلار ئارا چۈشتى شۇ ئان تىڭ دۈلاق.
 ۋە بۇۋاقنى قۇنۇلۇرۇپ كېچىسى، كەنەنەرە
 كەتتۈق ئۆسکەن ئۆلكلەردىن كۆپ يېراق لەل
 ئەجەپلىنىپ باقما قىزمىم مۇنچىلا،
 كۈزلىرىدىن ياش ئەگىدى تىمىشقا ئىل - بىخاڭى
 سەن يىغلاشتا تۇغۇلىمىغان دۇزىغا، كېلىلىك
 بۇلارنى سەن تېگىش بىلىپ دېلىشقا ئەنلىك
 نىمە كەچى شۇدەم تۈيگۈن كۆلگۈنىدىن ؟
 بىلسەڭ قىزمىم سەن تۈغىلىق سۆزلىدىم.
 مەن ئۆلۈھە بارماقتىدەن يېقىنلاپ،
 ئۆتكەزىلەرنى بىلىپ قالسۇن قىز، دىدىم.
 پەقەت بېقىپ چوڭ قىلغۇچى بىز سېنى،
 ياش تۆمۈرچى موھىسىن - ئاتاڭ بولىدۇ،
 مەغىرۇد ئۆلۈم بىلەن ئۆلگەن ئامىنە،
 دېكىز قىزى - سېنىڭ ئاناڭ بولىدۇ...
 تۈركىيەن ئەنلىك ئەنلىك ئەنلىك
 تاغ بەللرى بىر - بىرىگە چىرىمىشىپ،
 ھاسىل قىلغان سانسىز جىرا - جىلغىنى.
 سارىيەگە تاغ - تاشلارنىڭ ئېچىدە،
 بىر كۈن بولىدى ئۇزۇق ئىزلىپ يۈرۈگىدە.
 كۆز ئالدىن كەتمەي ئۇنىڭ قاسىمى،
 ھەريان بېقىپ كېزىپ يۈردى ئالدرىاش.
 ئۇنى تامام ماغدىرىدىن كەتكۈزدى،
 ئاچارچىلىق ھالىسىلىنى ۋە چارچاشىتىرىم

ئېگەلىپ تۈرغان شاخلىرىدا مىنۋىسى، نەزەرەت خەل
 پاقدىرىيەتىن قىزغۇچ بولۇپ تاۋلىنىپ.
 ئائىا بېقىپ ماڭدى ئايال مىنتىزار، نەزەرەت خەل
 چاقناب كۆزى، هالسىز سېنى جانلىنىپ. نەزەرەت خەل
 گويا چۈلە سۇسىز قالغان كارۋاڭغا، نەزەرەت خەل
 ئۇچراپ قالدى قۇتقازغۇچى بىر بۇلاق.
 ئالىمغا تېز يېتىپ باردى سارىيە، نەزەرەت خەل
 ۋە تەلمۇرۇپ قاراپ قالدى ئۇ مۇزاق.
 قاراپ، قاراپ... كۆزىكە لېق ياش ئېلىپ، ئەشكەن
 ئۇنىڭ ئەگرى شاخلىرىغا قويىدى باش.
 پىچىرلىدى، تۇماڭلاشقان كۆزىدىن — ئەشكەن
 كۆز ئاسمىنى كەبى ئاستا تۆكۈپ ياش، سەستىك
 ئەي سەن ئالما، تاغنىڭ ياخۇم مۇسسى،
 بوسنان شاخلىق، كۆمۈش غول، كەڭ ياپراقلق.
 كۆرۈپ سېنى يارملاڭغان قەلبىمدە،
 پەيدا بولدى، يېغا، ناخشا، ئامراقلق.
 ئېغىر دەددە قالغىنىمدا دۈچ كەلدىڭ،
 بېخشىلىدىڭ ماڭا ئۇمەت، هايأتلىق.
 قۇتلۇدۇر دۇڭ ئاچارچىلىق دەشتىدىن،
 ئېلىپ چىقتىڭ سۇمرۇغ بولۇپ قاناتلىق.
 ئەي سەن ئالما، مەلىكىسى تاغلارنىڭ،
 كۆرنىشىڭ شۇنچە كۆزەل سېنىڭكى.
 مەدىن كۆرۈمكى ياشاش بەختى تېپىپسەن،
 ئىكەن مۇندىدا توققۇزۇڭ تەل سېنىڭكى.
 مېھىر قويۇپ سائى ئانا تەبىئەت،
 جاي بېرىپتۇ كۆركەم، سالقىن ئادىدىن.

هالسىزلىنىپ يېقىلىدى ئۇ، ئاخىرى،
 ۋۇجۇددىدىن كۆلتۈرلىدى رەس - هۇشبا،
 سارىيەنى، هالسىز، بىھۇش ئۇييقۇدىن،
 سەھىردىكى مۇزدەك شامال ئۇيغا تىنىپ،
 ئۇ كۆزىنى ئېچىپ كۆردى: يېقىلىپ
 بىر جىرانىڭ كىرۇنىڭدە ياتا تىنىپ،
 ئەسکە چۈشتى ئاداشقىنى ۋە قالىنم،
 تەشۈش، بىلەن تۇرۇپ كەتتى ئالدىرىپ.
 ۋە نەزىرى چۈشتى ئۇنىڭ جىراجا،
 قافاس ئىدى كېزىپ ئۇتكەن تاخلىرى،
 لېكىن مۇندىدا كۆردى يېشىل ئۇرماڭلىق،
 قاغ سۇلىرى شاقرايىتى جىرادا،
 جىرا ئىدى خۇش تەبىئەت ۋە جانلىق:
 قۇرۇغۇنى يېپپىپ ناشتا قىرغۇۋۇل،
 كۆللەپ تۇرغان يان باغرغا قارا يىتىنى،
 هەر خىل قوشلار سۈرەن سېلىپ، شات بولۇپ،
 ئۇرمان ئارا ئۇچاتتى ۋە سایرا يىتى.
 شۇنداق كۆزەل كۆرۈنەتتى ئۇلارنىڭ،
 تاغنىڭ كۆمۈش شولسىدا پەۋازاى.
 كىيالارنى ئۇيغىناتتى ئۇييقۇدىن،
 ھۆلۈك - شاتلىق بىلەن تولغان ئاۋازاى.
 تاڭ سەلكىنى ئېچىلىپ تۇرغان كۆللەرنى،
 ئەركىلىتىپ، دۇۋەتتى ۋە قوزغا ياتتى.
 ئايال كۆردى، بۇ كۆللەرنىڭ يۇرتىدى،
 بىر توب ئالما قەد كۆتۈرلىپ تۇراتتى

ياشاش دۇلۇچۇن ئىندىكانى سىددە بولمايدۇ بىلەن
ئىگەر ماكان تېپىلىسا دۇنىيادا. قىلو تىللەتىمەن
دۇلۇپ قۇرۇق ئۇتۇن بولۇپ قالسىن، تېپىلى
يەردەن ئۆزۈن ئالالىمىساق مۇبادا. تىللەتىمەن بىلەن
سېنىڭ بىلەن تەخدىرىمىز بىر بىزنىڭ، تىللەتىمەن
ۋەتەن دىگەن بۇ مۇقەددەمىن مەندە. تىللەتىمەن
بىز ۋەتەننى قويىدۇق يايغا تارتۇزۇپ. تىللەتىمەن
ۋەتەنسىز بولغان ئىدى ئىسلەدە. تىللەتىمەن بىلەن
ئەلەم چەككەن قەلبىرىزدە قاينايىدۇ، تىللەتىمەن
ۋەتون دەردى، كونا يېشى قىسالارماڭ يېشى
قۇدقۇزماقچى بولدۇق ئۇنى جەڭ بىلەن، تىللەتىمەن
بولۇپ قىزغىن كۈرەشكۈچ، خالاسكار. تىللەتىمەن
دىدىي ئايال بۇ دەرەختىكە مۇڭ تۈكۈپ، تىللەتىمەن
ۋە ئېتەككە دۇرۇپ ئالدى ئالىدىن. تىللەتىمەن
كۈنگە بېقدىپ يىول ئىزلىدى قايتارغا، تىللەتىمەن
كەلگەن يولى ئايان بولدى ئالىدىن... بىلەن
تاغۇ - تاشنى كېزايىپ ئۇزاق اسارىيە، تىللەتىمەن
يېتىپ كەلدى تاغ ئۆڭكۈرى ئالدىغا، تىللەتىمەن
مۇ ئاڭلىدى، تاغ ئۆڭكۈرى ئىچىندىن، تىللەتىمەن
ياڭراپ چىقىار ئىدى ئاچقىق بىرىيەخانەن سېنىڭ
ئەكىس مادا بېزەر ئىدى تاغلاردا، تىللەتىمەن
جەمەلەنىڭ دىلىنى ئېزەر پەريادى. تىللەتىمەن
سەپداش - ياراڭلىرى بىلەن فاسىنىڭ،

تاغ ئۇرمىنى قاپىتىلىدا كۈلەپسەن، تىللەتىمەن
ۋەتەن تېپىلىپ خىلۇت تاغلار باغرىدىن، تىللەتىمەن
جان بەرگۈچى شوچ ئۇم سىزۈۋەك سىگىقىلاۋە؛ لەن
دۇتسىدىكەن سېنىڭ دائىم؟ سۇغۇرۇپ، تىللەتىمەن
مۇنەبەت ئىكەن ئېلىنىز يايغان تۇپىرېمىڭ، تىللەتىمەن
كۈركەرپىسەن دۇندا ئەركىن ئولوغۇپۇپام بىلەن
سەن بىلەن ھۇر جامالىنى ئىزىزەپتۇر، تىللەتىمەن
ئۇلەمەس ياشىلىق بىلەن ياشىناب جىرا الأرەمەن، تىللەتىمەن
ئاسرايدىكەن سېنى رەۋىذلار بۇرا ئەندىن، تىللەتىمەن
ئۇرۇپ ئېلىپ دەل - دەرەخ ئۇم قىيالاد، تىللەتىمەن
گۈزەل ياشاب يېراق، تىنجى ماكاندا، تىللەتىمەن
يارىتىپسىن مۇنچە نۇرغۇن ئۆزۈلۈق، تىللەتىمەن
لالە رەڭلىك شۇ دىمەنگىدىن كۈرۈدۈم مەن، تىللەتىمەن
شۇدەم مېھرى - رەۋەھېبەت ۋە تۈلۈغلىق، تىللەتىمەن
چۈنکى مىۋەڭ سېنىڭ نىجات بېرىدۇ، تىللەتىمەن
ئاچلىق ئەچەل بولۇپ كەلگەن ھەرجىغانغا، تىللەتىمەن
ئۇ ھەرقاچان شىرىن ئۇزۇق بولىدۇ، تىللەتىمەن
كىسىكەرگە، بۇ شلارغا ۋە ئېنسانغا، تىللەتىمەن
ھىممىتىگىدۇر سېنىڭ ئالغان دۇنىيادىن، تىللەتىمەن
زىمن كۈركى بولۇپ ئۇسۇش ۋە كۈلەپش، تىللەتىمەن
قىممىتىگىدۇر يازنىڭ نۇرلۇق كۈنلىرى، تىللەتىمەن
بعىتلەرگەدا شىرىن، توپلاپ مەۋدەلەش، تىللەتىمەن
ماكان، تۇپراق، سۇلار - سېنىڭ ھایاتىڭ، تىللەتىمەن
سەن شاخ بېنىپ ئۆسەلەپ يەن بۇلا رسىزىن، تىللەتىمەن
بولماس سەندە كۈركۈش ۋە چېچەكەلەش، تىللەتىمەن
يورۇتقۇچى، ئىللەتىقۇچى، نۇرلارىستىز، تىللەتىمەن بىلەن

تولۇپ كەتكەن ئىدى مىگىز تاغ ئالدى. رەڭلىرى
ئاپتۇماقلق پارتزا انلار ئۇ يەردە، بىلەن سۈكۈت
سۈكۈت بىلەن تۇرۇشاتى هۇرمەتنە. خەزەپ
خەزەپ قاپلاب ئالغان هارغىن كۆزلىرى، يالىرىنى
يالىرى يىتتى مىزترابتا ۋە دەرتەن. بىلەن سەنلىرى
سارىيەنى كۆردى ئۇلار، سەپ بولۇپ بىلەن
كۆك ئاسماغا قاراپ بىردىك دۇزدى ئۇق. بىلەن
بۇ قايقۇلۇق هۆرەت، ماتەم ئوقلىرى
كۆك قەھرىگە ئۇپۇپ چىقىتى، بولدى يوق. بىلەن
چىقىت كەلدى شۇ ئان قىزى، جەمەل، پەريات
پەريات سېلىپ، يۈز - كۆزدى تىرناقلالاپ. سارىيەنى
كەلگەن چاغدا يوللار كېزىپ، تاغ ئاتلاب.
تۇرۇپ قالدى بىر دەم مۇڭلۇق هەيكلەدەك،
تىلى سۆزگە كەلەي دەرھال، بولۇپ لال. قىزى
قىزى كېلىپ ئىسىلغاندا چۈشەندى، نىمە
نىمە بولۇپ ئۆتكىنى بۇ ئايال.

تۆكتى كۆككە - پارلا دۇقۇتۇپ يۈلتۈزى...
پارلا يىدۇ ئۇ شۇنچە كۆزەل، شۇنچە ئاق،
ۋە نۇرلىنار چەكسىز ئۇزاق - ئۇزاقنا.
ئايال ئائى باقار تەشنا تەلەپۈرۈپ،
ئىختىيارىسىز پەچىرلا يىدۇ ئۇ ئاستا:
ئەي، سەن يۈلتۈز، ئەي سەن قۇنۇپ يۈلتۈزى،
مەڭگۈ چاقناب كەلدىڭ شۇنداق زۇلەتتە.
باقتى سائى ئىشەنجى بىلەن سانسىزلا،
زۇلۇم چېكىپ قالغان چاغدا كۈلەتتە.
ئىنسان بالىسى ياشاپ كەلدى سەن بىلەن،
نۇرسىز قۇنده سەندىن يۈرۈق نۇر تاپتى.
تالاي كارۋان ئۆتتى سائى سېمىنىپ،
قايخۇ - ئەلەم سەھر اسىدىن يول تاپتى.
سەن ئاسماندادا كۆلۈپ - پارلاپ تۇرمىساك،

خیالىنى باشلاپ كەتى تارىخنا،
قايغۇ بىلەن ياكىرا اۋاتقان بۇ زۇۋان.
كۆز ئالدىغا كەلدى ئۇنىڭ ئەرەپلەر،
ئالىنۇن دەۋر ئاچقان ئۇزاق ئۇ زامان.
زەپەر تېپىپ لەپىلدىگەن قىشتىدە،
مۇھەممەتنىڭ هىلال ئايلىق يايرىغى.
شۇ سادا لار بىلەن يىراق تارقالغان،
ئەرەپلەرنىڭ كۈچلۈك روھى بايلىغى.

قۇدرىتەت تېپىپ ئەگرى قىلىج، ئاق ئاڭلار،
ئەرەپلەرنىڭ تۆت ئەتراپى ئەككەن باش.
يۈرەكلەرنى ئېرىتىلۇچى شۇ زۇۋان،

يات ئەللەرنى قىلغان ئىدى قېرىنداش.
بۇ ئۆزگەرمەس، ئاشنا سادا ناھاتكى،

بۇگۈن نۇغۇل ماڭەم كۆيى بوب قالسا؟ كەنەنەن
قەدىم مىللەت بۇ سادا لار ئىچىدە،
بىلپ - بىلەن، ئۆپپەپ - تويمىي يوقالاسا؟

ئۆزگەرنىڭ ياراپ كۈچلۈپ كېلىشى
بولۇپ قالسا بۇ خەلقنىڭ زاۋالى؟!

كونا جەڭچى چۆچۈپ چۈشتى خىيالىدىن،
بىكەن يەڭىل كەتكەن ئىدى سوئالى.

ئۇ تۈيلىدى، بۇ خىالىنىڭ جىلىۋىسى،
قايغۇ پەيدا قىلغان تەننەك هايدا جان.

ئەرەپ خەلقى ئۇلۇغ خەلق يوقالماس،
پەلەستىنە يوقالمايدۇ ھىچقاچان.

مۇسائىپلار يېتىلمەكتە كۆرەشت،
ئۇيغا تۇچى زەربىلەردىن تېپىپ ھۇش.

بورانلاردا قانات تاۋلار بۇركۇتلەر،
مەنرەلىكى يېتىنەر چوقۇم ئۇچقان قۇش!
ئۇنىڭ كۆزى چۈشتى شۇدەم ياشلارغا،
كۆز ئالدىدا ھازىر ئىدى زۇلىپقار،
ۋە جەمىلە... بولسىدۇ دەرت ئىچىدە،
بالقىپ تۇرار ئىدى ئۇنىدىن خۇش باهار،
يېتىلدۈردىق ئەۋلادىنى كۆرەشنىڭ،
دەپ ئۆپىلىدى ھامىد ئۆتكەن ھايانتا،
ئۆسۈپ يەتىنە قوراللاغان پەزىزنىلەر،
ئەل ئۇمىدى ئەمدى ئاشۇ ئەۋلاتتىبا...،
فۇلار ئەنلىكلىك دەرىجى،
ئۇلار ئەنلىكلىك دەرىجى،
سۈكۈت بىلەن ئۆلتۈرۈشقان ياشلارنىڭ
بىر - بىرىنگە چۈشتى شۇدەم كۆزلىرى،
يەر ئاستىدىن ئاستار ئەزەر سېلىشتى،
مۇسىبە تىنە قۇرغاندىمۇ ئۆزلىرى،
داۋام قىلار ئىدى مۇڭاۋىق قىرائت -
يۈرەكلەرنى ئەزگەن ئېپسىر بۇ سادا،
زۇلىپقارنىڭ قىران قەددى پالۇاندەك
ئايىن بولدى جەمىلەنىڭ ئالدىدا،
قۇشۇما قاش ئىدى جۇشقۇن ياش يىگىت،
يەلكىلىرى كەڭرى ئىدى زىيادە.
ئەكس ئېتىپ تۇرار ئىدى كۆزىدىن
قەلب كۈچى بىلەن مەغرۇر ئىرادە...،
خىيالىدىن كەچتى قىزنىڭ، بۇ يىگىت،

قىز كۆزمنى! دەرھان شۇندىن ائە يقاپچىنى
قىز، قېزاردى... شۇنداق ھېسىنى بېشىدىن را
كە چۈرمىگەن ئىدى بۇرۇن، ھەپتاجانلىقىمى
بۇ دەقىقە، زۇلپىقارنىڭ كۆڭلەدە ئامىن دەلى
پەيدا قىلىدى دۇلقۇن، كەبىي ھاياجان...
مېھىتىپ سەھىھ ئامىنچىسى مەن خادىمەتلىقى

X X X سەھىھ ئامىنچىسى مەن خادىمەتلىقى

جەھەلەنىڭ سەپداشلىرى، بۇ يەزىدە، اسياھى سەھىھ
ھامىدلا رنىڭ قوشۇنغا، قاتناشتىرما ئەمەن تەقىلىرى
قوللسىغا ئالدى يەنە قورالنى، ئەمەن ئامىنچىسى
ئۇلار ئۇچۇن پەقەت بازى ئالماشتى. اسماڭ بېن
قېرىندىاشلار قارشى ئالدى ئۇلارنى عانىنى ئەللىك
ھامىد ئىدى بۇندى ئەتىرىت باشلىخى. مەھىتىپ
پارتىزا انلار تەشكىلاتى، ئىشىنىڭدىن بىلەن لەغان
ئاڭما، جەگەنە ئۇتكەچ بۇلۇن ياشلىخى مەن سەھىھ
زۇلپىقارنى، جەھەلەنى بىرسىكتىم، لەمەن خادىمەتلىقى
ئۇ ئالدىغا چاقىرىتى بىرلەكۈنى بىرەن لەخانلىقى
غايمەت خوشال قىلىدى ئاتا - ھامىدىنى، بىرەن
بۇ ياشلارنى شەپتە بىللە كۆرگىنى مناڭ ئەسپى
- ئەي، قەدىر دان بالىلىرىم! بىت دىدى ئۇ، بىت
من سەلەنگە ئاپىشۇرماقچى وەزىپەرنى لەقىشىنى
مۇشكۇل ئىشلار كۆتكۈپ تۇرار سەلەرنى يىالىتى
جەڭ ھايائىنى ئۇتكەر شۇنداق ئەھەھىشە
بۇ زاماندا دۇشىمەن بىلەن كۆزەشىمەك ئەننى
ئۇيلىغاندىن كۆزە يەنە مۇرەككەپ، بىلەن ئەنلىكىم

ماڭا قۇرداش مۇغلى ئىكەن ئاتاغاھىنىڭ. لەمكىم
بىر - بىردىمىزنى كۆزەمەي مۇنچە چۈشكە بۇ بېتۇق، دە
يازمىشلىرى كەلگەچ شۇنداق زاماننىڭ. ئەللىقى
قىزغا نەزەر سېلىپ بېنەمان زۇلپىقارنىڭ ئەسماڭ
شۇكىرى سانا ئېبىتى دىلدىن تەڭىر كەھەسەنە دە
قىزنىڭ كۆزەل كۆرۈنىشى سۈرەتتەك بىتىقاب
ئۇرۇناب قالدى شۇدەم ئۇنىڭ قەلىگەم، ئەللىقى
قەدىم بۇۋەلار ئۇقىياسىغا ئۇخشايتى، ئەللىقى بە
ئۇنىڭ ئەگىم - ئەگىم نازۆزك قاشلىرى، ئەللىقى
ئۇرۇپ ئالغان يۈزىنى ۋە بۇينىنى تەھەننە ئەن
تۈزۈپ تۇرغان بۇدرە - بۇدرە چاچلىرى.
كۆكىرىگىددىو يېسىلىپ تۇردى بۇ چاچلار،
ۋادىلارغا چۆكەن ئۇندەك قاپ - قارا.
كۆرۈندۇ پېشائىسىدىكى تار تۇغىنى، نەلىك تەڭلىقى
مۇت يالقۇنى كۆرۈنگەندەك قۇن ئارام - بە
قىزلىق رەڭگىنى بالقار ئۇنىڭ يۈزىدە، ئەللىقى
قىزىرىپ پېشقان خورما كەبى سۈزۈلۈپ، بىسەنە
خىيال ئەكس ئېتىپ تۇرغان كۆزلىرى ئەن واغان
بۇلۇز كەبى تۇردى چاقىتاب كۆزىنىپ، ئەللىقى
بۇ كۆزلەزدە بەزەن جۇشۇن بىر ئىگاھ، لەپىخان
خەنچەر كەبى يالىترايدۇ ياقسا تىك، ئەللىقى
بۇ كۆزلەزدە جۇش ئۇردى روھى كۈچ، لەپىخان
جەڭ شىددىتى، ئىرادە ۋە كۆزلەزدەك... ئەللىقى
قۇيىاش نۇرى ياقۇت كۆزگە، جۇشكەندەك، بىت
بىر دەقىقە، كۆزلەر كۆزدە ئۇچراشتى. بىت ساغى
تىكىلەنەندە زۇلپىقارنىڭ نەزىرى، ئەللىقى

مەقسەت ئۇچۇن قىلىماش تېخى كۈپايدە، نېھە ئەندىم
 ئۇدۇل جەڭلەر وە ئېلىشماق تارتىپ سەپ، بىرەن
 پەلستىنىڭ بىز قانۇنى هەخدادى، تۈرىمىز بىز
 تۈرماق كېرىك بۇنى ياؤغا ئەشلىشىپ، هەققەن بىز
 تۈرسۇن دائىم ئۆزلىرىنى دۇشىمەنلەر خەلقە امېھى
 قاراچىدەك ۋە ئۇغىرىدەك ھىس ئېتىپ،
 بەكىو ئەنسىز ۋە ئارامىسىز بولىدۇ،
 قاراچىنىڭ كەيىپى، روھى ھالىتى.
 تۈرسا - قوپسا كۆز ئالدىدىن كەۋەيدۇ، ئەنەنلىكىم
 جىننەيەتنە بولغان مەشئۇم اسائىتى، ئەنەنلىك
 ئەگەر بولسا تۈزىدە ئادەم ئۆلتۈرگەن، ئەنەنلىك
 كۆز ئالدىدا ئاقارهاماڭ، قىزدىل قان، كافىق
 قىسas ئىزلىپ ھەلقۇمىدىن بوغىدۇ، كەنەنلىك
 چۈشلىرىدە پەيدا بولۇپ ئولگەن جان، مەن مەملە
 ئالغان مېلى ئىگىسىنى ئەسلىتىپ، ئەنەنلىك
 دائىم خەۋپ ھىس قىلدۇرار ئۇغىغا، بىز
 تۈبۈلدۈ كۆيا داردادى سىرتىماق تۈرىمىز بىزلىقىماڭ
 تۈرمەنلەنغان كەبى ئۇنىڭ بويىنىغا، كەنەنلىك
 خۇددى شۇنداق پەلەستىنە كۆچمەنلەر، تەھىلە
 يۈرسۇن دائىم دەسىسىنى دەنەك ياتاقماق، كەنەنلىك
 ئۇندادى يېڭى، پارتنىز انچە ژەربىلەر بىزەن -
 ئۇيۇشتۇرماق لازىم بولدى "پاتاخ" قابىن بىزەن
 ئىشغالىيەت ئاستىنىكى زىمىنگە، كەنەنلىك
 ئەۋەتمە كچى بولۇق مەخپى كۈرۈپ، بىزەن
 مەنسىزلىكتە قويۇپ غالجىز دۇشىمەننى، ئەنەنلىك
 مەھكۈملارنى يېئە كەلەيمىز يۈرۈقىقا، ئەنەنلىكلىرى

سىلەرنىمۇ شۇ زەربىدار ھەركەتكە
 ئەۋەتىمە كىنى قىلىپ قويىدۇم مەن قارادە رەنلىق
 سىز ھەم بىلە بېرىڭ قىزىم جەمیلە، ئەنەنلىك
 كۈرۈپ، بىشىق بولسۇن زۇلپىقار، ئەنەنلىك
 ئەنەنلىك ئەنەنلىك
 ئەنەنلىك ئەنەنلىك
 كۆزەل دېڭىز مەلىسىگە تۈن چۈكگەن، ئەنەنلىك
 ئاي ئاسمانىدا كۆرنىندۇ يالتسراپ، ئەنەنلىك
 تەۋەرەپ تۈرغان دو لەقۇنلىرى دېڭىزنىڭ، ئەنەنلىك
 قىرغاقلارغا ئۇرۇلدۇ شاقراپ، ئەنەنلىك
 ئۇلتۇرىدۇ جەمیلە ۋە زۇلپىقار، ئەنەنلىك
 دو لەقۇن سۆپۈپ تۈرغان تاشلىق قىرغاققىتا،
 ئۇلار جىسمىت كۆز تاشلايدۇ دېڭىزغا، ئەنەنلىك
 يالغۇز يەلكەن لەيلەپ يۈرەر تۇزۇقتا، ئەنەنلىك
 ئۇلار بىلە ئۇلتۇرىدۇ ئۇيىقۇسز، ئەنەنلىك
 بىر - بىر مىگە مۇرە تىرەپ ۋە يانداش بىلە
 قىز خىيالنىڭ يەلكىنىدە ئۇزۇدۇ، ئەنەنلىك
 ذۇلپىقارنىڭ، مۇرەسىگە قويۇپ باش، ئەنەنلىك
 يىىگىت دو لەقۇن كەبى يۈمىشماق پىچىرلاپ،
 نىقاپلىنىش بولدى دەيدۇ بۇڭوشلۇق، ئەنەنلىك
 ئەدرەپلەرگە سىڭىپ كەتتى كۈرۈپ، ئەنەنلىك
 يوشۇرۇنۇپ ئالدىوق بۇندى بىز تولۇق، ئەنەنلىك
 مەن - ئىشلەمچى، تېبىھ پ يۈرگەن سەرگەردا،
 سىز - قىرغاققىتا پارچە ۋەنۇ ساتقۇچى، ئەنەنلىك
 بېلىقىچى ۋە ھامبىال بولدى باشىقلار، ئەنەنلىك

گۇرۇپىسىز قوغدار سىزلى ھەرقاچان
 مەن ئۇبىلايمەن، ساخەۋەپ - خەتلەردەن قورقمايدۇ،
 جەڭدە پىشقانى بۇستان باچاچىلىق قەھرىمان...
 مۇلۇخ نەتھەر راھىدەن بىرىمەن سېپىتىپ
 سەپەپ خەپەپ خەپەپ بىرىمەن بىرىمەن
 داچىسىدىن چىقىلىپ تاشىدا ھەن كۈلى، سىككىن اء
 قىرغاقلاردا ئايلىنىدۇ جىك، شازار...
 دەم ئېلىشقا كەلگەن ئىدى قۇددۇستىن، ئەنلەلە
 مەھكىمىدە كەڭرى ئۇنىيەپ بولۇپ تارەن ئەمەل لەن
 پارتىزانلار سوقىنلىرى توپەيلى،
 ئىدى ئۇنىڭ كەسەپلىرى چارچىغان...
 كاردىن چىقىپ ئۇيۇقۇسى، وە ئىشتىمىي سەپىتىپ
 پۇت - قولىدا زادى ياغادۇر قالىمباڭان...
 بۇندى ئارام، تاپتى اتاجىلىرى ھەودى، سەپىتىپ
 شىپا بولدى، دېڭىز سۇپىنى، تاپ ئاھاۋام...
 كەج سالقىنى بىلەن كۈندۈز ئاپتىۋى،
 بولدى ئائى جان كۆكەرتىڭۈج بىر داۋام
 غايىپ بولۇپ بۇندى روهى جىددىلىك،
 قاخىشغان جان ئالدى ئەركىن نەپەسلەرمەن
 يىدى، ئىچتى، ماغدۇرىغا كەپقالدى،
 پەيدا بولدى، هەتنى كونا ھەۋەسلىك،
 ھېپىس خانىم، سىمىز ئىدى، چوشقىنداك،
 تار تالىمايتى، ئەمدى ئۇنىڭ مەيلىنى،
 قېرى كۆڭۈل، ئارزو لايتى كۈن اۋە، تۇن،
 باشقا، گەيرى مەھبۇپلارنىڭ كەپپىنى.

قولسىزغا ئۇقتى ئياۋىنىڭ ئاچقۇچى ئەھىمنىلىك
 ئاۋال مۇشۇ ھەللەن باشلايمىز، باشلايمىز ئەھىمنىلىك
 تۈپۈقىز، وە فاخشاڭقۇچى ئازەربىنى، وە بە
 يەر تۈردىگەن كەبىن مۇجۇپ قولسىز،
 كۆچەنلەرنىڭ تىنسىپ قالغان قەلبىنى
 چۈزۈكى بۇندى چىققان ئوقىپلەك ساداسىنى
 ئەتسىلا ئاڭلىنىدۇ جاھانغا،
 چەتنە للەردىن كېلىپ لە كېتەر جانابىلا، بە راھىنەت
 بۇ خەۋەرنى ئېلىپ كېتەر ھەريانغا بىلەن كەنچەن
 دەم ئالغۇچى سەيىاهلاراننىڭ كەنچەن دەم
 دوستلارمۇ بار ئەم، بار بىزىكە ئۆچچەنلەر، كەنچەن
 ئەسلى ئەرەپ مۇلکى بولغان بۇ جايىغا، بۇ جايىغا
 نۇرغۇن داچا سېلىپ ئاپتۇ كۆچەنلەر، بۇ قاتىپ
 بۇ مەلگە ئىتىگەن كېنەتكەن قېلىمىز، بىمىز، كەنچەن
 ئايرىلغاندا ئۇنىدىن بىۋاڭ ئىكەنلىك، بىلەن كەنچەن
 چېكىنىڭندە سىزنى ئىللان ئاغزىدەن مەلىم كەنچەن
 قاسىم تاغام ئېلىپ قاچان ئىكەن تېز،
 داچا ساپتۇ شازار ذىگەن يەھۇدى، ئەللىكىن ئەن
 ئەلى بۇۋام ئۇتكەن قەدىم قۇراغا،
 بای بولۇشۇپ ئاپتۇ بۇندى كۆچەنلەر، سەپىتىپ
 ئالدى بىلەن چىقلەمىز شۇلارغا،
 ئاۋال پۇختا ھازىرلىنىڭ ئالىمىز،
 زەرىپىسى تېز، تەسىرى چوڭ بۇ ئىشقا،
 داچىلارنى توپ - توپ قىلىپ بار تىلىشىپ،
 كېيىم ھەخپى يۇتكىلىمىز قۇددۇسقا،
 سىز ھەركەتبە بولۇڭ بۇندى خاتىرىجەم، بىچقىلىپ

ئۈيلىار ئىدى، لاتاپسام يىدىن بىرلەنجاقاتان، مەھىم فەزى دەل ئالغۇچى بولسا تۈزى، بولسان ياش بىبىن نە دەققىتىنى تارتى بىرلىكىن قىرغاقتا، شىرى مەھىم ۋەندو سېتىپ يۈرگەن گۈزەل بوسستان چاج.

ھۆكۈم قىلىدى شازار تۈنى تۈزۈچە، **×**
 قولدىن - قولغا تۇتۇپ يۈرگەن كەپتەر، دەپ.

دان تاشلىساڭ، ئۇكەتسەڭلە بولغاننى، نىمسەن ئە مۇنداقلارىدىن كەلمىيەيدۇ هېچ خەتىر، دەپ. **لەپ**

كامان قالشىلار ئۇستىدىكى تارتۇغى **لەلەپ** وە كەلەپ

ئائى قاۋاقي قىزلەرنى ئەسەلەتتى، **لەپ** مەسىلەتتە

مۇنداقلارىنى خورلاپ ئۇندال لۇكچە كەلەر، **لەلەپ** لە

تالدىشاتتى، **ئۇرۇپ** - چەيلەپ كەپتەتتى، **لەپ** رەسە

ۋەندو سېتىپ تۇرغان قىزنىڭ يېنىدىن **لەپ** كەپتەلمىدى شازار، قالدى ئايلىنىپ، اسماقا - **لەپ**

ۋەندو سېتىپ ئالدى ئارقا - ئارقىدىن، **لەپ** اىنلىپ

يانچۇغۇدىن شاراقلىتىپ بېرلەپ ئېلىپ، رەسابلىپ

ۋە ئاخىرى شازار قىزغا سۆز ئاچتى، **لەپ** ئىشىشىلە داچىسىغا تەكلىپ قىلىپ **خىزمەتكە**. **لەپ** رەسابلىپ

ۋەدە قىلىدى خىلى تۇرغۇن سىش - **لەپ** هەققى، اىنلىپ لايىق كۆرۈم دىدى **ھۆرمەت** - **ئىززەتكە**. **لەپ**

دەدى شازار؛ بېرلەپتىم بار داچامدا، **لەلەپ** مەرەپ كېتى، **ئېلىپ** كەلگەن سىنىادىن **لەپ** بىراق تۇ نات تۇزەلمىدى مېھرېنى، **لەلەپ** لەشلى

تۈزى تۇرسكەن، كۆنۈپ قالغان تۇ جايدىن، **لەپ**
بۇ ئېتىمىنىڭ بەكمۇ غەيرى خۇلقى بار، **لەپ**
تۇنىڭ خۇلقى يوقالىمىدى ھازىرەھەم، **لەپ**
خالىمايدۇ تەرەپلەردىن باشقىنى، **لەپ** لەپ
باشقىلاردىن يىمەيدۇ تۇنەسلان يەممە **لەپ**
تەرەپلەردىن ياللىدىم كۆپ ئاتباقار، **لەپ**
ۋاقت ئۆتۈپ كېتىپ قالدى بىر - بىرلەپ، **لەپ**
قىلغان ئىدىم ئارۇ چىچەن تۇ ئانتى، **لەپ**
سىزدەك گۈزەل تەرەپ قىزى باقۇن، دەپ...
مۇھىم شەخس ئىدى تۇرغان يەھۇدى، **لەپ**
جاۋاپ بېرىي دەپ ئېيتتى قىز تۇيىلىنىپ، **لەپ**
شۇ ئاخشىمى ئۇلىپىقارانى ئېزلىدى، **لەپ** سەھاب
خادا تاشلىق قىرغاقلارغا يول ئېلىپ، **لەپ** سەھاب
ئېلىپ، **لەپ** سەھابەن ئەلسەنلىرى ئەسلىرى، **لەپ**
ئەمان مۇسەن ئەن بەن ئەسلىرىنىڭ سەھابىلىتىنە
ئۇلتۇرددۇ مجەھىلە ئەز ئۇلىپىقار، **لەپ** سەھابىلىتىنە
دولقۇن سۆپۈپ تۇرغان تاشلىق قىرغاقتان، **لەپ**
تۇلار جىمېجىت كۆز تاشلايدۇ دېشىغا، **لەپ**
يالخۇز يەلكەن لەيلەپ يۈرەر تۇزاقتابىلىتىنە
دولقۇنلارنىڭ ئەللەيلىشى ئاستىدا، **لەپ** كەڭكەڭ
شرمن ئۇيىقۇ بىلەن ئۆخلار بار ئەقراپ، **لەپ**
جەملەنىڭ چاچلىرىنى كەپى يۈمىشاق پېچىرلەپ، **لەپ**
يىگىت دولقۇن كەپى يۈمىشاق پېچىرلەپ، **لەپ**
دەيدۇ: قۇپىرۇق سايدا بىكار ياتمايدۇ، **لەپ**
بۇ تەكلۇمى، آچۇشىنىشلىك شازارنىڭ، **لەپ**

دەدىي يىگىت: بۇ پەلە سىشن خەنجىرى، 1884
ۋە بىۋاًمدىن قالغان ئەزگۈ يادىگار، چەپلىك
ئېلىڭ بۇنى، سىزگە لازىم بولىدۇ، بىلەنچى
قاراڭ! ئۇندان قىساس نۇرى يالتىرا... بىلەنچى
بىنچالىك تەھىم بىلەنچى

X

يات قورا دالا تىپچە كله يىدۇ ئاق بوز ئات،
بەستى ئاپياق، يايلى قارا ئۇنىڭىكى.
ماڭلىسىدا ئالتوۇن قاشقا پارلايدۇ،
ۋە قۇيرىغى تالا تالا ئۇنىڭىكى. بىلەنچى
ئۇنى ئۆزگە يېشىل كۆزلۈك كىشىلەر قىلماشى
تۇۋەرە كله رىگە زەنجىرلىگەن قاتىمىن قاتىلىلەن
تېپىپ يېقىن كەنۋەرە يىدۇ ھىچكىمىنى،

تۇتقۇنلىققا كۆنەلمىسگەن ئەركىن ئات،
ئامال بولسا ئىدى ئۆزسە زەنجىرنى، عالا پەھا؛
ئەركىن، چەكسز كەڭلىكىلەردە ئۇچسا ئات،
بىلەر ئىدى رشمال كەبى ئۇچۇشنى، بىلەنچىلى
ئۇچار ئىدى چىقارغاندەك ئۇ قاتا، بىلەنچىنى
ئىسيان قىلار زەنجىرلەردە يۈلچۈنۈپ، لەشىۋە
كۆپ ئەقىللەق بۇ مەخلۇقى ئالەمنىڭ، لەن
ئۇنىڭ غەمكىن كىشىنىشىنى ئاڭلىسا،

X

يۈرە كىلسى ئېزلىدۇ ئادەمنىڭ،
پەيدا بولۇپ قالدى ئۇنىڭ يېنىدا،
بوستان چاچلىق ئەرەپ قىزى بىر كۈنى،
قىزنىڭ يېقىن ئۇسى ئاڭما مەسلەتتى،

ئاقىۋىتىن بولار تامام باشقۇچە، ئىلىستەن بىرچە
بۇ توغرىلىق بىز چىقارغان قارا ئىنىڭ سەمتتە ئە
كۈنلەر بولىدى قىلدۇق ئۇنى راژۋېتكاڭ ئە ئەنچە
كونا قاتىل ئىكەن جىنسىنى قان بىچى بازىلماڭ
سانسز ئەرەپ ياشلىرىنى قىربىتى، ئەن كىشىلى
بۇ يەھۇدى بولۇپ ئاپتۇ بۇ يەردى، بىلەنچى شەخ
خوجايىنى بولۇپ ئاپتۇ بۇ يەردى، بىلەنچى
بىرگە تەۋە زىمن بىلەن سۇلارنىڭ، بىلەنچى
ئۆلگەن جانلار قىلار قان ئەلەپ، ئەنچە
قساسمى ئايماق كېرەك كىشۇلۇنىڭ، بىلەنچى
بۇ قۇرتىغان ۋە ھىلىگەر يەھۇدى يەھە، بىلەنچى
بولۇپ قاپتۇ سىزگە يامان نىھىيە تەتە،
قىرىپ قاڭلار ئۇ يولۇنىنىڭ ئاغزىغا مەتمەشلىك فەش
سىزنى يالغۇز تاشلىمايمىز ئەلەن تەتە.
بىزنىڭلەر سىز سۇلىگەن داچىنى
ھۇشيار بولۇپ كۆزىتىدۇ ھەر كۈنى.

مەنەمۇ ئۇندىن سىزنى قوغىداپ تۇردىمەن، بىلەنچى
بۆللىكىزىگە يوشۇرۇنۇپ ھەر تۇننى مەيت بىلەنچى،
ئالداڭ ئۇنى، ئەپچىل قولغا كەلتۈرۈڭ، بىلەنچى
دۈچ ئېلىشنىڭ تەنتەنلىك پەيشىنى، بىلەنچى ئەنچە
ئالا يلى بىز كۆرە كىلگەن جوھۇتسىن، بىلەنچى ئەنچە
كونا يېڭى قوربا ئانلارنىڭ ئەنتىنى، بىلەنچى ئەنچە
يان قورالنى ساقلاڭ دائىم بەتلەگىلەك، بىلەنچى
دەدى ئىڭا يەنە جەنچەر ئۇزاتىسى، بىلەنچى ئەنچە
يالاڭ تىغىدا يالشىرىدى ئاي نۇرى، بىلەنچى ئەنچە
چاقناب خەنجەر ئەترابقا نۇر ستاراتتى، بىلەنچى ئەنچە

پیراقلاردا قالغان تۇنۇش ئۆلکىنى. سەتىپ رەھى
ئىيان بولدى، چەكسز قۇملۇق تۇنۇش چۈل،
چاقتاب تۇرغان چۈل قوياشى يالقۇنى. ~~ئەڭ~~
جانغا ئارام بەرگۈچى ئۇ كەئلىكىله، ~~ئەڭ~~
شاماللارنىڭ كەچكى راهەت سالقىنى.
كۆزلىرىنگە كۆرۈنگەندەك تۈپۈلدى،
قۇملار ئارا كۆكە دەگۈچى تۇتقلاقلار.

سۈزۈك ئۇچۇپ چىللەغا نەتكە تۈپۈلدى، ~~ئەڭ~~
چۈل باغرىدىن ئۇردۇغۇپ چىققان بۇلاقلار.
مۇخشاشىسى ئىگىسىنىڭ قىزىغا، ~~ئەڭ~~
جەمىلەنى يېقىن كۆردى تۇتقۇن ئات. ~~ئەڭ~~
مېھرىۋانلىق قىلىدى ئائىچەمەلە، ~~ئەڭ~~
ۋە يايلىنى ئاراپ تىزىدى ئۇ پات - پات. ~~ئەڭ~~
تۇزگىلەرنى تېپىپ، چىشىلەپ تۇرغان بېتات،
جەمىلەدىن مەمنۇن بولۇپ يىدى يەم، ~~ئەڭ~~
بولۇپ قالدى ياشقىچىلا مۇلايم، ~~ئەڭ~~
قىز يېنىدا هازىر بولۇپ تۇرغان دەم،
ياشائىخراپ ئاتىنىڭ يوغان كۆزلىرى، ~~ئەڭ~~
قىزنىڭ بوسنان چاچىشىنى دۇردايتى، ~~ئەڭ~~
بۈرۈتىشىغا ئۇچراشقا نەتكە تىپىپ، ~~ئەڭ~~
ئائى كۆيا، مۇڭ تۆكەتنى، يىغلايتى...
~~ئەڭ~~

بە كەم ئەلم بولدى بېپىر خانىغا، ~~ئەڭ~~
تۈگەشكەندەك هىس قىلىدى ئۇ دۇزىنى. ~~ئەڭ~~

جىك. شازارى ئېلىپ كىردى داچىغا، ~~ئەڭ~~
تەنەپ يۈرگەن ساياق ئەرەپ قىزىنى. ~~ئەڭ~~
كىم بىلىپتۇ نەدىن كەلگەن بۈزۈق ئۇ، ~~ئەڭ~~
ۋەندو سېتىپ يۈرگەن ئىكەن سەيبارە، ~~ئەڭ~~
شازار تەھىن ئۇنى خائىن ئالىددا، ~~ئەڭ~~
تاھىشىپ تۈرۈپ ماختاپ بەردى ئاشكارا، ~~ئەڭ~~
ئۇنىڭىسىز مۇنېغىر ئىدى خانىغا، ~~ئەڭ~~
ئۇزۇن بولدى تاشلاپ قوبىدى جىك. شازار، ~~ئەڭ~~
يىللاب - يىللاب يولىمىدى بېننەغا، ~~ئەڭ~~
بۇ قىلىميشتىن يەتنى ئائى كۆپ ئازار، ~~ئەڭ~~
كۆيا تاپىت بولدى ئائى سېمىزلىك، ~~ئەڭ~~
ۋە بېشىمۇ ئەلسىكلەردىن هالقىغان. ~~ئەڭ~~
لېكىن كۈلتۈ قاينات ئىدى يەنلا، ~~ئەڭ~~
ياشلىقتىكى هەۋەسلەردىن قالىغان. ~~ئەڭ~~
ۋە سۋەسىگە سالار ئىدى، پات - پاتلا، ~~ئەڭ~~
ياشلىخىدا ئۆكەندىگەن ئۇ هەۋەسلەر، ~~ئەڭ~~
ئاغزى - بۇنى ئەتراپىدىن كەتمەيتى، ~~ئەڭ~~
هاراڭ پۇرداپ تۇرغان هەر خىل نەپەسلەر، ~~ئەڭ~~
ئەركەك زاتى يولىمىدى داچىغا، ~~ئەڭ~~
مۇشكۈل ئىدى تەشىالقىنى قاذادۇرماق. ~~ئەڭ~~
پەقت بىرلا توکور ۋالتىر بار ئىدى، ~~ئەڭ~~
بىراق قېرى كېرىمان ئەمەس ئىدى ساق. ~~ئەڭ~~
 قولتۇق تاياق بىلەن ئىدى ئۇ كېرىمان، ~~ئەڭ~~
ياغاج پۇتلۇق، ئۇڭى خۇنۇك، ياداڭخۇر، ~~ئەڭ~~
بىر كۆزى بار، يەنە بىرسى يوق ئىدى، ~~ئەڭ~~
ئۇرنى ئىدى ئۇچۇق گۇرددەك قاراڭغۇ.

ئەم سەرەتەن ئەم سەرەتەن
ئەم سەرەتەن ئەم سەرەتەن

ئاي ئاسمانىدا ئۇزەر يالغۇز يەلكىدەك، ئىمال ئەل بۇلۇتلاردىن. چىقىپ كىرىپ بولۇتقا. شازار قاراپ ماڭدى ئەرەپ قىزىنىڭ بۇلمسىدىن چۈشكەن ئاپياق يورۇقتا. خىيال سۈرۈپ بۇلتۇراتتى. جەمەلە، بىر بىر ئەل شازار كېلىپ ئىشىگىنى چەككە نۇھان ئەنچىرىم بۇ ئىشىگىنى ئېچىپ بەردى، سەسىكەندى - ئەل شازار ئائىا قېرى بېشىنى ئەككە نۇھان. دىدى شازار: كۆردىشىز بۇ بۇ ئىشىنى، ئاشخانغا كىرسەم بۇلۇك يېتىپتو، قورقۇپ كەتتىم، قالىدى اھىچ مادا دىزمەن - ئەل بىرار بولۇپ قالغان ئىدەم ئۆزەمەدە، مەيلى. بۇلسىه ئۇلۇۋەرسۇن بۇ ئاخماق بىرمعىد لېكىن ماڭا ئېغىز چۈشى بولەك كچە، ھەلخ پىساب مەسىلەھە تىچى. ۋالتىرىنىدۇ يوقاتماق. ئۇ ئەقلىلىق ئادەم ئىدى، بىز بۇچۇن - ئەل تېخى لازىم ئىدى ئۇنىڭ كاللىسى. ئاخىن ئەقلىلىق ئۇنىڭ بىلەن قىلار ئىدەم ئېپتىخار، ۋە قەلبىسەنى تولادۇراتتى شان ھىسىم بىرچەمكىيانسىز يۈرگەن يالغۇز خورا زەتكە، ئەسلاڭ قاراڭ ئائىا، قالدىم ئەمدى ئاپالىسىز. لېكىن بىرگە باغرى كەڭرى دۇنىيانىڭ،

لېكىن ئۆمۈ ئادەم ئىدى، خانىمغا ئەل بىر تېخى ئۇرپچە ئىش - بېش تار تىپ يۈرەتتى. بىر ئەل لېكىن خانىم ياقتۇرمایتى هىچ ئۇنى، سەلىپ بىر خۇددى قېرى مايدەن كەبى كۆرەتتى. بىر ئەل جىك. شازارنىڭ بەرگەن ئېڭى ئازارى بىر ئەل بۇ خانىمىدا قوزخىدى زور ئۆچەن ئەللىك، بىر ئەل قىساس ئالماق بولدى ئاسىي ئېرىدىن، بىر ئەل بۇلۇم تاپسۇن دىدى بۇ خەل خۇرىمە ئەللىك. هازىرلاندى بىر كۈن تاماق ئالىدىن، بىر ئەل تېپىپ قويىدى كۈچى ئۇنىڭلۇر بىر ئوغام سەلىق سالدى ئۇنى ھېچكىشىگە كۆرسەتىجەي، تەركىل لە ئەل شازار ئۆزى سەچىدىغان ۋىنوغا. ئاشخانغا كىرىپ كەلدى شۇ بېيتىن، بىر ئەل هاراق ئېچىپ ئالىغان ۋالتىرى تو كۆرلەپ مەتقلاب ئالاقلىدى ئۇ خانىغا سۈرکۈنۈپ، بىر ئەل مەعەشىلەي مۇھەببەتىن ۋە ھەۋەسىدىن ئۆرۈپ لەپ. ئالىجان - ئالىجان قول ئۇزاناتى ۋىنوغا، بىر ئەل تىككى قىدەھ قۇيىدى ئۇنىدىن دەرەللە. بىرىنى ئېچتى، بىرىنى تۇتتى خانىمغا، ئاشخاننىنى قاپلاب كەتتى چۈقانلار. كاراڭ بولۇپ تېنەپ قالغان خانىمغا، بىر ئەل ۋىنۇنى سەچكۈزدى ئۇ ئاخىرى، بىر ئەل ئەنچەنەمەچىكىم ئۇندا بولالىبىدى ئۇ كۈنى ئەل ئەل ئەل بۇ ئاجايىپ پاچىنەنىڭ زاھىرى... بىر ئەل ئەل

بۇ توغرىلىق ٹەمەسەن ھىچ ئاماھىسىز
قوچقار دىگەن ھامان قوچقار، بەرېبىر
قېرىسىسىدۇ يوقاتىمايدۇ پەيلىنى.

تارتالسام كۆپ بەخشىyar بولاتىسم،
سىزدەك ئەرەپ كۆزدىلىنىڭ مەيلىنى،
دەدى قىزغا شازار خۇدۇك هەمىمەپ،
ۋە ئىنتىلداي ئاڭا ئېچىپ كەڭ قۇچاق،
چاچراپ تۈرۈپ توستى ئۇنى قىز دەرھال،
ۋە يۈزىگە سالدى ئاچچىق شاپىلاق،
بۇ شاپىلاق ئۇنىڭ سېرىق يۈزىگە،
كېلىپ تەگدى ئاچقىماق كەبى ۋە ئۇقىتىڭ،
شۇ دەقىقە، قىزنىڭ كۆزى ئالدىدا،
بىر كۆرۈنىش ئاييان بولدى سۈرەتتەك،
شامال ئېلىپ كەلەر قۇرالۇك سادانى،
نالە - پەرييات، يېغا - زارە ۋە قاشاش،
تاكىلارنىڭ كۆلدۈرلىنىش، ئېتىشىا،
بەزەن تۇتۇق، بەزەن ئېنىق پارتلاش،
ئېلىپ كەلەر بەزەن ئاچچىق هۇشقىشىپ،
ئۇتتا كۆيىگەن ئادەم ۋە قان، هەدىنى،
شامال بىلەن بېسىپ كېلەر ئەتراپىنى،
يانخىنلارنىڭ تۇن وەڭىدەك تۇتۇنى،
قارا چىچى شامال بىلەن چۈركۈلۈپ،
قېچىپ كەلەر ياش بىر ئەرەپ ئايالى،
قوللىرىدا بۇدرۇققىنا، قارا كۆز،
بۇراق - ئۇنىڭ اجان، نىشتىسى، ئازىمالى،
بۇردىلەردىن قاچقان تەنها كېيىكتەك،

قاچار ئايال، يېتىپ كەلەر قىرغاققا،
ئارقىسىدىن ئاپتوماڭلىق يەھۇدى
قوغلاپ ئۇنى سۈرۈپ كېلەر بۇ ياققا...
خەنسىرىنى چقاردى قىز غەزەپلىك،
ئۇنىڭ نۇرى كەتنى سوغوق يالتسراپ،
بىر پارىزان چىقىپ قوستى ئىشكىپتن،
قاچماق بولغان چاغدا شازار ئالدىراپ،
ئىككى ئۇۋچى قاپساق ئالغان بۇردىك
قېرى جوهۇت قالدى ئاجىز تەفترىپ،
پەلسەتىنىڭ تەغى ئازا خەنجىرى
قىلار ئىدى شۇ دەم ئۇندىن قان تەلەپ،
ياش قاپلاندەك ئىزغىب يېتىپ كەلدى قىز،
ۋە خەنجىرى پاچى يائۇز يۈرەككە،
قان تۇرغىغان بۇ جەسەنى زۇلپىقار،
سۈرەپ ئېلىپ چىقىپ قويىدى يۈرەككە،
قايىتىپ كېرىپ دىدى قىزغا، بىر بۇندادى
ھەممە يەرنى قويىدۇق تمام مىنالاپ،
پارتلتسىپ داچىلارنى، زاۋۇتنى،
چېكىنە يلى قىرغاقلارنى پانالاپ،
ماقۇل! - دىدى كۈلۈپ ئاڭا جەھىلە،
تەس ئېش ئەمەس، ماڭا توئوش مەشخۇلات!
تۇتقۇن ئاتىنى بىلەل ئېلىپ كېتە يلى،
بولاد بولدا بىزگە ھەمرا ۋە قانات...
بىلگە بەردى ايراق دېڭىز سەتىدىن،
قول چىرىغى يېنىپ يالغۇز يەلکەندە،

سادا بەردى - قۇددىرە تىلىك پارىدلارش، ئالىك بچۈزى
ذۇلىپىقارلار تاش قىرغاققا كەلگەندە، ئەمسەنلە
تاش - توپراقتەك كۆككە بىر پەستە بىخە
قىرغاق بويلاپ كەتكەن قاتار داچىلار.
كۆچىدە نىلەزىنىڭ دوكانلىرى ۋە زاۋۇت،
پېرسستان ۋە ھەشەمە تىلىك باغچىلار.
يىگىت ۋە قىز ئاق بوز ئاققا مىتىك شەكىن،
چېپىپ كېلەر چىقارغاندەك تۇ قازات.
يايراب - ياشناپ شامال كەبى تۇچىدۇ،
زەنجىرلەردىن ئازات بولغان ئەركىن ئات.
قاراڭخۇلۇق باسقان بارچە ئەتراپىنى،
چۈگىلەيدۇ ئىستەك زۇلەمەت تۇپقۇنى
ئات تۇيىخى قىرالق تاشقا تەككەندە،
چاچراب. چىقار تۇندىن ئۇتىنىڭ تۇچقۇنى...
ئاھ، سەن تۇچقۇن! زۇلمەت تۇندە چاچربىغان،
ئالىئۇن تۇچقۇن، پەلسەتىنىڭ تۇچقۇنى!
چاچراب ئەندە، گورناب شۇ ئان يۈزۈرەككە،
تۇتقا تۇخشاش ياندۇرسەن تۇيىخۇنى.
ئاھ، سەن ئۇچقۇن، يانغان ئۇتىنىڭ تۇچقۇنى،
تۇمىت بولۇپ چاقتاب تۈرگان زۇلەمەتنە،
مەپتۇن كۆزى قاماشتۇرۇپ تۇتىسىن،
چاقماق نۇرى چاقىنخاندەك زۇلەمەتنە.
مەن ھاياتىسىن يورۇق نۇرى دۇنيادا،
مەن ھاياتىسىن، قىلالايدۇ ھېچىكس يوق.
چاقناشلىرىنىڭ سېنىڭ شۇنچە بىداها،
مەن - ئەن ئەن، سەن - ئەركىسبەن، سەن - هوپۇق!

سادا بەردى - قۇددىرە تىلىك پارىدلارش، ئالىك بچۈزى
ذۇلىپىقارلار تاش قىرغاققا كەلگەندە، ئەمسەنلە
تاش - توپراقتەك كۆككە بىر پەستە بىخە
قىرغاق بويلاپ كەتكەن قاتار داچىلار.
كۆچىدە نىلەزىنىڭ دوكانلىرى ۋە زاۋۇت،
پېرسستان ۋە ھەشەمە تىلىك باغچىلار.
يىگىت ۋە قىز ئاق بوز ئاققا مىتىك شەكىن،
چېپىپ كېلەر چىقارغاندەك تۇ قازات.
يايراب - ياشناپ شامال كەبى تۇچىدۇ،
زەنجىرلەردىن ئازات بولغان ئەركىن ئات.
قاراڭخۇلۇق باسقان بارچە ئەتراپىنى،
چۈگىلەيدۇ ئىستەك زۇلەمەت تۇپقۇنى
ئات تۇيىخى قىرالق تاشقا تەككەندە،
چاچراب. چىقار تۇندىن ئۇتىنىڭ تۇچقۇنى...
ئاھ، سەن تۇچقۇن! زۇلمەت تۇندە چاچربىغان،
ئالىئۇن تۇچقۇن، پەلسەتىنىڭ تۇچقۇنى!
چاچراب ئەندە، گورناب شۇ ئان يۈزۈرەككە،
تۇتقا تۇخشاش ياندۇرسەن تۇيىخۇنى.
ئاھ، سەن ئۇچقۇن، يانغان ئۇتىنىڭ تۇچقۇنى،
تۇمىت بولۇپ چاقتاب تۈرگان زۇلەمەتنە،
مەپتۇن كۆزى قاماشتۇرۇپ تۇتىسىن،
چاقماق نۇرى چاقىنخاندەك زۇلەمەتنە.
مەن ھاياتىسىن يورۇق نۇرى دۇنيادا،
مەن ھاياتىسىن، قىلالايدۇ ھېچىكس يوق.
چاقناشلىرىنىڭ سېنىڭ شۇنچە بىداها،
مەن - ئەن ئەن، سەن - ئەركىسبەن، سەن - هوپۇق!

پاراتىمىشتنى نىجات تىلىپ ئۇلارغا.
ئاتاپ ئەرەپ قۇرغانلىرى دوھىما،

تۈمەن خەلق دۇئا قىلىدى بىر تۇتاش.

مەنىۋ يازغان مىسرالىرىم ئۆستىدە،

كۆڭلى يېمىشاق خەلقىم كەبى تۆكۈم ياش.

داستانىمنىڭ سەھىپلىرى ئىچىدە،

تۆكۈن ياشنىڭ قۇرۇپ قالغان دېپىش بار.

داستانىمغا پۇتىنى ئۇلار توغزىلىق شەستىنەر

يازىدىغان كەپ - سۆزلىرىم تېھى بازىلەنەلىكىلەر

مەھسۇلۇز مېنىڭ يازغان داستانىم، تەقى نەزەر

نۇرۇغۇن يىللار بىلەن ئۆتكەن كۇنلەرنىڭ بىلەن

ئۇندادا قايىناق ياشلىغىمنىڭ ئەنجىزى بار،

ۋە ئۇيقۇسىز ئۆتكەن ئۇرۇراق تۇنلەرنىڭ رەتىنەر

پۇتىنى مېھىمەت، سادا بېرىپ توختىدى،

مەغۇرۇشكۆيىدە جاراڭىلغان دىل لىسازىم بىللە

يازغىنىدىن مەمنۇن بولغان بولاتىن،

ماشۇلارغا يەتسە يۈرەك ئاۋازىم... بىللە وەھەك

رەتىنەر 1970 - 1976 - يىلىلار، كورلا.

1984 - يىلى 6 - 7 - ئاي، ئۇرۇمىچى.

بىلەن

بىلەن

بىلەن

بىلەن

بىلەن

白头巾的神女（维吾尔文）

著者：库尔班·巴拉提 责任编辑：贺加克

新疆青年出版社出版

（乌鲁木齐建设路九号）

新疆青少年出版社

新疆新华印刷厂印刷

787×1092毫米 32开本 21印张

1984年10月第1版 1984年12月第1次印刷

印数：1—20,200

统一书号：M10124·121 定价：1.10元